

A Yuksel Şanlıer

- şiirler -

Yayın Tarihi:

7.7.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

,,,Babam,,,

Bu gün babalar günü,
Gözerim daldı gitti yıllar öncesine,
Aklımda hala yıllar önceki geçmişim,
Götürdü hayalim beni,o geçmişime.

Babacığım geldi aklıma,
Saçsız başı,nasır tutmuş elleriyle,
meşhurdu ince sardığı tütün içmesiyle,
kenger kahvesiyle,
Kavını, çakmak taşıyla tutuşturarak yakardı tütününü,
Onun bu, tütün içişi geldi aklıma.

Nasıl da kokardı, o yaktığı kavın kokusu,
Vurdu mu demiri babam,o çakmak taşına,
Tutuşurdu kav, burcu, burcu yayılırdı kokusu,
Şimdi koklar gibi oluyorum onu,
o yanan kavın, güzel hoş kokusunu.

Sonra dalgın,dalgın bakışları geldi aklıma,
Nedense bilmem, hep düşünürdü yaşlı babam,
Çoğu kez pencerenin önünde oturup sigara içerek,
Bakardı camdan, taa uzaklardaki mezarlıklara dalarak.
Gözleri dalgın, ve de hüzünlü ama hiç ağlamadan.

Sanki o ölümünü, düşünüyordu,
Bakarken tam karşısındaki sakız ağacı dolu mezarlığa,
Belki de kaybettiği eşini yada dostlarını düşünüyordu,
Ya da bir gün giderse, göreceği cennet cehennemi düşünüyordu,
Ama o düşünürken, hep derin çekiyordu tütünden,
Parmakları sararmıştı tütünden.

Aklımda ve şimdi görür gibi oluyorum gittiği,
Akşam vakti gidip de,o oturduğu kahvehanesini,
Masasını,ve hatta oturduğu o ahşap sandalyesini,
Görüyorum hayallerimle,
Çoğu kez yalnız oturur da, ve hep düşünürdü,
Kenger kavesini içerken orada,
neden bilmiyorum,yaşlı babam.

sen dertlerle doluydun, ah can babam! ahh,
Az çekmedin sen, şu sevimsiz kaderinin elinden,
Nasıl içerdin, o zehir tütününü sen akşam sabah,
Hep dalgın gözlerle sakız dolu mezarlığa bakarken.

Göz yaşları dökmezdin, yine de içinden ağlardın,
Dalgın,dalgın sen, nedense hep uzaklara bakardın,
Gün gelir de sinirlenir, vede önüne gelene kızardın,
Kızsan da yine de, yufkaydı senin dertli yüreğin ah.

A.Yüksel Şanlıer
20 Haziran 2009-06-19

Antalya.

A Yuksel Şanlıer

...Aruz şiir (Gel mehtabım) ...

Sen bir zalimsin, sevmedin gönülden,
Vurdun severken sen, gönül yerimden,
Sensiz geçen günlerde "yalnızım! ben,"
Yaşlandı gönlüm, "sevmedin severken."

Gel mehtabım, aşkınla yanmışım ben,
Vurdun severken söyle sen neyim ben,
Ceylan' mıyım vurdun, görüp kaçarken,
Yaşlandı gönlüm, "sevmedin severken."

Kül olmasın aşkım, gönül severken,
Yansın gönül aşkın, hüzün çökerken,
Hiç gam yemem artık, vakit gelirken,
Gelsin hazan vaktim sevip dururken.

Aruz vezin kalıbı
(Müstef'ilün/ Müstef'ilün/ Fe'ûlün)

A.Yüksel Şanlıer
06 Haziran 2009-06-06
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

...Aruz şiir (Hâb-ı Giran) ...

Sevdi gönül neylesin, âşk bu yanar durmadan,
Sevdaı gönüm de dert varda kanar durmadan,
Gülmeyi hiç tatmadım, yok' da gönül sultanım,
Hâb-ı giran meyl_eder, bağrıma gün doğmadan.

Aruz vezni kalıbı
Müfte'ilün / Fâilün / Müfte'ilün / Fâilün

A.Yüksel Şanlıer
12 Haziran 2009-06-13
ANTALYA

A Yuksel Şanlıer

...Bir rüzgarmış...

Tazeliği, tanıdım onda,
Bahar başlamış, kırlar çiçeklenirken,
Yüreğin nasıl titrediğini, tanıdım onda,
Süt tenli bir vücut tiril,tiril titrerken.

Doğallığı, tanıdım,
Saflığın en saf olanını, tanıdım,
Koncanın nasıl açılmaya başladığını gördüm,
İlk âşkın, nasıl bir şey olduğunu anladım,
Bademler çiçeklerini açarken.

Kâlbimin atışını, öğrendim bakarken,
Bacaklarımın, neden titrediğini öğrendim,
O yollarda sek, sek oynarken.

Bir rüzgarmış meğerse, tutulmayan,
Yeni yetme bir gençlikmiş, unutulmayan,
Esti geçti! ne olduğunu bile, anlamadan,
Bana anısı kaldı,hiç ama hiç unutulmayan.

A.Yüksel Şanlıer
23 Haziran 2009-06-23
Antalya

A Yuksel Şanlıer

...Kader...

Nedir bu çekilen, kader denenden,
Göz yaşlarım dinmiyor, kederimden,
Çok derdi reva görmüş, bana felek,
Geçmişdeki, bir hatanın yüzünden.

Küsgünüm şu feleğe çal'da neyzen,
Dökülsün göz yaşlarım, ney inlerken,
Çare bulunmayan, çektiğim bu dert,
Geçmişteki, bir hatanın yüzünden.

Tokat vurdu felek, eski hatamdan,
Yağmur gibi, dertler akar yaramdan,
Göz yaşı döküp de, çektiğim bu dert,
Geçmişteki, bir hatanın yüzünden.

Tanrı'm af et derim af etmez neden,
Ne olur bir görsem, vuslat gelmeden,
Gözüm açık gider, bu dert yüzünden,
Bütün derdim, bir hatanın yüzünden.

Ah kader neyleyim seni, çektirdin,
Güldürmedin sen derdinle, bezdirdin,
Gençlikte ben bir hata yaptım diye,
Genç yaşımda, bak ne hale getirdin.

A.Yüksel Şanlıer
30 Haziran 2009-06-30
Antalya

A Yuksel Şanlıer

..Aruz şiir (Gitmeliyim ben) ..

Yalan oldu yalan, eski zamanlar,
Gönül şimdi, geçen yıllara ağlar,
Viran oldu gönül gitmeliyim ben,
Hüzünlendi gönül, âşkına ağlar.

Habersizce geçip gitti zamanlar,
Hayâl oldu yalan oldu zamanlar,
Viran oldu gönül gitmeliyim ben,
Hüzünlendi gönül, âşkına ağlar.

Aruz vezin şekli
(Me fâ î lü / me fâ î lü / fe `û lün)

Hani yok olan, o güzel yıllarım,
Kaybolup gitti, bitti umutlarım,
Hüzünle doldum, en güzel yıllarda,
Sıcak olmadan, kış oldu yazlarım.

Ne âşkım kaldı, en güzel yıllardan,
Zull oldu yaşam, kanayan yaramdan,
Yanıp kül oldum, en güzel yıllarda,
Sevmedi yâr de, kahroldum durmadan.

Yanan gönlüme, hüzünler dolarken,
Gül yüzüm soldu, çöktüm ah erkenden,
Gülmedim bir gün, bunca yıllarımda,
Kahrolup gittim, bunca yıl geçerken.

Gelsin vuslatım, kazılsın mezarım,
Bu hale gelmişken, ben neden yaşarım,
Zull olmuş yaşam, dert verirken bana,
Kim sevdim derse, aklına şaşarım.

A.Yüksel Şanlıer
23 Haziran 2009-06-23
Antalya

A Yuksel Şanlıer

.Rabbim, de.

Rabbim de, seni sever dedin mi her an,
Gönlün de, huzuru bulur sever durursan,
Rab'bim ki, "bizi görür duyar ne yapsak"
Kaytarma, yaradani sev sakın da ondan.

A.Yüksel Şanlıer
30 Haziran 2009-06-30
Antalya

A Yüksel Şanlıer

Af et beni,ne olur.

Sen geldin yine, aklıma,
ve daldım! bulut oldu gözlerim,
birer,birer döküldü anılar,
demek `ki
seni, unutamamışım.
dikildin! birdenbire, karşıma,
hesap sorar gibi,
geçmişten,
terledim, bakınca karşıda,
görünce utandım,
ama kaçamadım senden.

Nerden çıktın,
durup dururken karşıma.

Af et ne olur, suç bendeydi,
gönül verdiğini bilemedim ki,
terk ettim,bilmeden,
seni bensiz bıraktım,
yaban ellerinde,
yazıklar olsun bana,yazıklar olsun,
hala kaldı mı buna rağmen
aşk sende.

Eski günlerimizi
hatırlatma bana,
saten suçluyum,
bir de sen söyleme,yüzüme çarpar gibi,
öyle,acı gibi bakma bana.

Hala ben var mıyım senin gönlünde,
var 'mıyım o çarpan kalbinde,
çok geç olmadı mı senin için,
oysa benim için,
çok geç oldu seni anlamak,
utanıyorum senden,
af et beni af et ne olur.
kahroldum pişmanlığıma,
kahroldum pişmanlıklarıma.

a.yüksel şanlıer
15 şubat 2009-02-14
antalya.

A Yüksel Şanlıer

Af ola

Vergi verdim,ülkem kalkınsın diye,
Har vurup harman savurdun her şeye,
Az kaldı borçlar için, haciz gelmeye,
Bir koltuk için,gebe kalmak değer mi?

Aç susuz dedin, oy için savurdun,
İşsizi sormadın, enayi yerine koydun,
Ne uğradın, ne de onun halin sordun,
Bunca işsizliğin çaresi, bilinmez mi

Hazıra dağ dayanmaz, ona iş gerek,
İşsizlik nedense, çoğalıyor giderek,
Oy istiyorsunuz, vakit gelsin de vererek,
Yeterki şu vergiler, çarçur olmasın.

İşsizin istediği iş değil, işi öğretelim,
Eline sermayesini verip, mal üretelim,
ülkem o zaman kalkınır, gelin verelim,
İşsize aş değil, imkan vermek gerek.

Tütün pamuk ekilmez,ihracat durmuş,
Bu avrupa birliğine giden, yolmuş,
Dün gülen çiftçinin yüzü bu gün solmuş,
Ekip biçilen, altın olsa olmaz mı?

Çiftçi girdilerim, pahalı der durur,
Şulayacak suyu yokmuş, mahsul kurur,
Çiftçinin bu derdine, kim çare bulur,
Çiftçi, "MİLLETİN EFENDİSİ"değil mi?

Yüksek okullar olmuş, birer fabrika,
Hepsi gepengeç, kendine göre harika,
Fakir ve parasız, kuramıyor fabrika,
Elinden tutup, iş kuruversek olmaz mı.

Yeterli hoca yok, yüksek okullarda,
Hala açılır üniversite illerde kazalarda,
İşsiz mezunların, gezerken yollarda,
Okur yazar bir çiftçi olsa, olmaz mı?

Ben cahilim, görüp bildiğim bu kadar,
Cebimde para yok da elim ağaç budar,
Emeklin her gün, pazarlarda mal satar,
Yanlışlıkla sürçü lisan ettiysem af ola.

A Yuksel Şanlıer

Ağlama.

Dün yine balkonda gördüm seni el salladın,
Dünya benim oldu sandım da,gönül dağladın,
Ah güzelim sen bakarken bana, hep ağladın,
Yapma güzel gözlü kız, yapma yazık gözlere.

(-.. -) (-. -) (-.. -) (-. -)

Ben seni sevdim, güzel gözlü güzel ağlama,
Sen meralimsin benim hep karalar bağlama,
Sevdasmı canlandırıp, bir de yürek dağlama,
Yapma güzel gözlü kız, yapma yazık gözlere.

A Yuksel Şanlıer

Ah eder gönlüm

Ah eder gönlüm yine,
yanmış mı ne,
dertli,dertli hep,
arzular gönlüm yari,
yandım mı ne.
sevda mı başladı yoksa,
titriyordum ben,
niye sevdim mi ne.
ürperdim ter boşandı,
aşk bu yaştan sonra,
yakışmaz mı ki
aşık olmuşsam, kızarlar mı ki.
el alem.

Ey canan, sevdim seni,
bilmez misin,
seni her gördüğümde heyecan çekerim,
gül kesip gelsem sana,
sevmez misin,
kırmızı koncasından, bir akşam.
bak terledim birdenbire,
görmez, misin,
boşandı başımdan,
aşk bu yaştan sonra,
yakışmaz mı, ki,
aşık olsam yaşıma rağmen,
kızarlar mı ki,
el alem.

A.Yüksel Şanlıer
9 temmuz 2008-07-09

A Yuksel Şanlıer

Ah Lâyla

Bir Lâyla sevmişim, onsuz geçmiyor vakitler,
Kalbim ki çarpınır, çok çarpınca aşk' mı derler,
Lâyla'm deyip yanardım, aşkım hüznün verir' de,
Kâlbim'de aşk, yanardım herkes sever desinler.

Lâyla'm gönülde gülsün, eller sever! desinler,
Bir konca gül desinler, gönlünde aşk desinler,
Sen sevdiğim kadınsın, sevgim yalan değildir,
Kâlbim'de aşk, yanardım herkes sever desinler.

Lâyla'n gönülde açmış, leylak! çiçek desinler,
Aşktan yanıp dururken! solmuş da, kül desinler,
Lâyla'm deyip dururken, soldum saten bilir'min,
Kâlbim'de aşk yanardım, herkes sever desinler.

Sensiz cihanda geçmez günler, viran desinler,
Kalbinde sevgi varmış, aşktan! yanar desinler,
Geçmezki günlerim aşktan hep yanıp dururken,
Kâlbim'de aşk yanardım, herkes sever desinler

A Yuksel Şanlıer

Ahh vahh ile geçti,zamanlar

Gün battı hüzün doğdu karanlık yine dağlar,
Gönlüm yine hıcrâ-n_ oldu sevdam yara dağlar,
Gözlerde yaşıım dopdolu gönlümde yaram var,
Günler geçiyor, nerde canân nerde soranlar.

Bir güldü solup gitti yüzüm, nerde bahar yaz,
Gül soldu hazâ-n oldu bahar yaz, kimedir naz,
Gönlümse canân der' de bilen yok ne bu halim,
Günler'se geçip gitti, zaman yok da soran az.

Sevdam yine yaktın beni, kor mun ki yanarsın,
Hep aş-k_ ile yaktın, küle döndüm ne yakarsın,
Gönlüm hala sevgimle yanar; Sanki bahar da,
Gönlünde neşen var da, gönül köşkte yatarsın.

Dağlarda gezen, aş-k_ ile yanmış biriyim ahh!
Gönlümde yatan, bir güzelin gönlü benim vahh!
Vuslat mı yakın söyle de gelsin; Bana mûbâhh!
Ahh vah-h_ ile geçmekte, zamanlar nice yıllar.

A Yuksel Şanlıer

Ahret göründü gayrı

Neleri hayal ettim,bu günlere gelmeden,
Her şeyi planladım,dertler gelip görmeden,
Belli ki vuslat gelir,yolumda gül dermeden,
Hak yolunda yorgunum,vuslatı gelse gayrı.

Yıllar geçip giderdi, üzümünden yemeden,
Düşlediğim hayalim, bir gün bile görmeden,
Bir,bir bitmekte yıllar, hiçbir yere gitmeden,
Hak yolunda yorgunum,vuslatı gelse gayrı.

Ne hayaller kurmuştum,gençliğimde eskiden,
Düşünüp durdukça, hoplardım sevincimden,
Hiç de haberim yoktu sinsi gelen derdimden,
Hak yolunda yorgunum, vuslatı gelse gayrı.

Nasip değilmiş bana,istesem de her şeyden,
Batarmış diken bana,geçsem gül bahçesinden,
Neyleyim yaşamayı, yittiyse aşk gönülden,
Hak yolunda yorgunum,vuslatım gelse gayrı.

Özlem doludur gönlüm,her şeyin iyisinden,
Vaz geçtim geleceğin,en tatlı meyvesinden,
Bıktım zalim hayatın,hep zulüm etmesinden,
Gelsin artık vuslatım, ahret göründü gayrı.

A Yuksel Şanlıer

Ak deniz

Akdenize baktım, çarşaf gibi uyur sessiz,
Güneş baş ucunda, çirpınmadan uyur sessiz,
Bir sessizliğin var, neden bilmem üzerinde,
Kıristaldan suyun, çarşaf gibi durgun sessiz,

Yakamozların var, dans eder durur güneşten,
Işınlanla oynar, hoplayıp durur güneşten,
Sanki mevsim yaz da yüzer durur yabancılar,
Sanki yaz bitmemiş, mutludur yüzü sevinçten.

Seyre dalmış biri, dağa bakar kıyılardan,
Elinde bir dürbün, hava atar kıyılardan,
Çocuk çocuk gelmiş, günlük güneşlik diyerek,
Biri var parkında, çimde yatar utanmadan.

Ey mavi ak deniz, niçin sessizsin uyursun,
Önümüzde kış var, bilmez'misin uyursun,
Güneş kalır sanma, pastırma yazıdır bunlar,
Hele bir kış gelsin, sellerden çoşar durursun.

Herkes koşmuş gelmiş, falezin insan dolmuş,
Sanki bahar gelmiş, güller yeniden domurmuş,
Kıyında hurmalar, meyvası sarkıp durmakta,
Herkes ona bakar, al meyvalar çoktan olmuş.

Bir ılık yel eser, aldırıldığın yok uyurken,
Sımsıcak kumsalın, güneşlenen çok uyurken,
Dağlar uzak değil, bak hepsi biraz ötede,
O dağlarda kar var, imrenir durur bakarken.

Toros dağlarından, esip gelir rüzgarların,
Çam kokusu dolmuş, çabuk gelir rüzgarların,
Neşen yerine gelmiş, çoktan uykuya dalmışsın,
Ah mavi akdeniz, güzeldir bütün baharların.

A Yuksel Şanlıer

Akıl erdiremediğim.

Ey hiçbir sırra, aklım veremediğim,
Gönlüm verirken, bile göremediğim,
Senin yolunda, çoğaldı günahlarım,
Beni af eyle, sırdan çözemediğim.

Akıl ermez hiç, senin hiçbir sırrına,
Akla hakimsin, anladım tek başına,
Senin yolunda alem sana dönerken,
Kurban olurum, bilesin ben yoluna.

Ellerim açık, dua etsem durmadan,
Vuslata ersem, gül gibi kurumadan,
Gönül hoş olur, sana giden o yolda,
Affını alsam, hazan vakti olmadan.

Döle can verip, büyüterek sevdirdin,
Kuru ağaçda, yeşil yaprak dal verdin,
Ne yapsan bir sır, aklım erdiremedim,
Senin yolunda, sen sevenini sevdin.

Her gelen öldü, senin yarattığından,
Ne giden döndü halen can aldığından,
Sırrın soramam, ne yaptın diye sorsam,
Her şeyin sırdır, senin saltanatından.

Aşkım yoluna kurban olsam uğruna,
Razıyım ölsem çıktım da ben yoluna,
Aklım yolumda, sevaplar derebilsem,
Huzur bulurum, varınca ben yanına.

Bi-çare gönlüm, aşk ile yanar durur,
Hak'ın yolunda sevenden kim yorulur,
Senin yolunda, sana geliyorsam ben,
Sana gelirken, zorluk verme ne olur.

A.Yüksel Şanlıer
22 Nisan 2009-04-22
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Akıl satanım

Kırlı yaşıdır, ömrün tam ortası,
Dikkat edesin, köprüdür orası,
İptendir köprü, sallanır dururdur,
Düşme sen sakın, çöşmüş aşağısı.

Çok dikkatli geç, yolun tehlikeli,
Bana kalırsa, dikkatli geçmeli,
Yoksa düşersin, sırt üstü gidersin,
Sen anlamazsan, daha ne demeli.

Dersen güçlüyüm, yüzer de çıkarım,
Korkma kendimi, kıyıya atarım,
Kırıksa kolun, yüzüp çıkamazsın,
Gel beni dinle, ben akıl satarım.

Kırlı yaşıdır, ilk durak orası,
Çok iyi dinlen, yol ömrün arası,
Çok, çok dikkat et, sağlam var durağa,
Akıl satanım, bak olmaz sonrası.

A.Yüksel Şanlıer
22 Mart 2008-03-22

A Yuksel Şanlıer

Akıl satanım.

Kırlı yaşıdır, ömrün tam ortası,
Dikkat edesin, köprüdür orası,
İptendir köprü, sallanır dururdur,
Düşme sen sakın, çöşmüş aşağısı.

Çok dikkatli geç, yolun tehlikeli,
Bana kalırsa, dikkatli geçmeli,
Yoksa düşersin, sırt üstü gidersin,
Sen anlamazsan, daha ne demeli.

Dersen güçlüyüm, yüzer de çıkarım,
Korkma kendimi, kıyıya atarım,
Kırıksa kolun, yüzüp çıkamazsın,
Gel beni dinle, ben akıl satarım.

Kırlı yaşıdır, ilk durak orası,
Çok iyi dinlen, yol ömrün arası,
Çok, çok dikkat et, sağlam var durağa,
Akıl satanım, bak olmaz sonrası.

A.Yüksel Şanlıer
22 Mart 2008-03-22

A Yuksel Şanlıer

Akıl satarım

Kırlı yaşıdır, ömrün tam ortası,
Dikkat edesin, köprüdür orası,
İptendir köprü, sallanır dururdur,
Düşme sen sakın, çöşmüş aşağısı.

Çok dikkatli geç, yolun tehlikeli,
Bana kalırsa, dikkatli geçmeli,
Yoksa düşersin, sırt üstü gidersin,
Sen anlamazsan, daha ne demeli.

Dersen güçlüyüm, yüzer de çıkarım,
Korkma kendimi, kıyıya atarım,
Kırıksa kolun, yüzüp çıkamazsın,
Gel beni dinle, ben akıl satarım.

Kırlı yaşıdır, ilk durak orası,
Çok iyi dinlen, yol ömrün arası,
Çok, çok dikkat et, sağlam var durağa,
Akıl satanım, bak olmaz sonrası.

A.Yüksel Şanlıer
22 Mart 2008-03-22

A Yuksel Şanlıer

Aklım mavi sularda

I-

Durgun ve mavi ak denizin,
uslu berrak mavi sularında,
demir attım bu gün,
yeşil mavinin oynadığı en hücre koyunda,
gümüşi yakamozlar,ışıklarla oynarken.
Işıklar mavi suların koynunda sanki dans ediyordu,
bense dalgın,dalgın bakıp hasret giderdim,
zıpkın saldım, aciz en iri balıklara.
Özlem giderdim,köşe bucak dolaşıp yılların özlemini giderdim,
on sekiz yıl sonra, on sekiz yıl sonra,
rüya da olsa,mavi ak denizin uslu sularında.

-II-

Sonra bir yağmur başladı,hafiften,
yaz yağmuru,sıcağın etkisinden olsa gerek,
açtı yavru balıklar ağızını, dikti havaya sular damlarken gökten,
bir avcı daldı, birden sürünün tam içine ortasına,
darmadağın etti, kaptı en irisini gitti sofrasına.
Helezon çizip, çil yavrusu gibi dağıldı yavrular.
İslandığıma bile aldırmadım,ağustosta yağın yağmurun,
hiç değilse, biraz olsun serinledim,
oturdum bir kayaya,denize düşen damlaların,
nasıl olup da, suda çukur açtığını seyrettim bütün gün.
Usul,usul yağın yağmurun suda bıraktığı izleri seyrettim,
Avcı balığının,yavruları nasıl dağıttığını seyrettim.

-III-

sonra,sonra bir koku, yayıldı etrafa,
buram, buram toprak koktu ve yosun koktu,
ağaçlarsa temizlendi, tozundan.
Az da olsa, akmaya başladı koydaki ufak derede sular.
ve ben doyasıya seyrettim, o koyda yeşili maviyi
islandığıma aldırmadan olan biteni.
Rüya da olsa, on sekiz yıldır hasretini çektiğim,
elde zıpkın balık peşinde koştuğum, mavi berrak sularda,
avlandım, islandım hasret giderdim,
yıllar sonra, doyasıya bu akşam.

A Yüksel Şanlıer

Akşam yine oldu.

Akşam yine oldu, ufku ağlar,
Boz dağlara bak, kızıldı dağlar,
Efkar basıyor, gözümde yaşlar,
Gün akşama ağlıyor hüznle.

Ömrüm bitiyor, güneş gidince,
Gün gitti'mi, dönmüyor gidince,
Vuslat çöküyor, zaman gelince,
Akşam yine oldu, gün batınca.

Bir kuş dala konsa, ölse dursa,
Derdin ne deyip de, bir de sorsa,
Çağlar' dı gözüm, halim sorarsa,
Üfkun kızılında, gün batarken.

Bülbül güle varsa, aşk'la yansa,
Mehtab'da, gülüm deyip kokarsa,
Mehtab bile kıskanır, duyarsa,
Koktukça güneş doğar, şafaktan.

A Yuksel Şanlıer

Allah'ım

Tanrı'm senin uğruna güller dererim ben,
Ahret' de çektirme, ruhum cennete girsin,
Her gün senin uğruna yaşlar dökerim ben,
Çok fazla bekletme, ruhum ahret 'e gitsin.

A Yüksel Şanlıer

Allah, kerim.

Deseler, elin kaldırmışsın yine,
O eller, Allah'a yalvarır derim,
Ben gönül verdim ya Allah diyene,
Açlığa yokluklara, Allah kerim.

Çalışıp çabaladım, hayatımda,
Üzerimde, Allah yardımı varken,
Hiçbir zaman, güçlük ne bilmedim,
Dört elle sarılmış da, çalışırken.

Güçlüğün hakkından gelirdir iman,
Yeter ki çalışırken, Hak'kı ansan,
Olmaz mı işte, Allah deyip yansan,
Ben derim ki, her işte Allah kerim.

Gönül aşkıyla yanar iman etmiş,
İman dergahında, yanıp dururken,
Allah dedikçe, şeytanlar kaçar da,
Huzur bulurum,dergahta yanarken.

A.Yüksel Şanlıer
19 Şubat 2009-02-20
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Altın olsa ne far eder.

Ne ecel bekler olmayan sabahı,
Ne vuran sarar, kanayan yarayı,
Kara topraktır merhumun sarayı,
Yatar sarayında,yıllar boyunca.

EcelİN calmışsa son kez kapını,
Acımaz hiç alır gider, canını,
Söyle, derin kazsınlar mezarını,
Korkusuzca yatarsın mezarında.

Gelmez hastaya, gecenin sabahı,
Mezardır, merhumun o son durağı,
Maşerdir o merhumun can pazarı,
Hesap görürler, o can pazarında.

Cıvalı mermer de olsa, mezarın,
Ne yaptın diye olacak, soranın,
Maşer gününde, hesaba duranın,
Mezarı altın olsa, ne fark eder.

A.Yüksel Şanlıer
25 Mayıs 2009-05-25
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Anne

İçim yanıyor, sorma canım anne,
Çok yalnız kaldım, bu dünya'da anne,
Göz yaşım dinmez, silense yok anne,
İçim kanıyor, gönül sevgin nerde.

Hani o sevgin, yokmuş meğer eşin,
Kalbimde sevgin, anne sen nerdesin,
Göz yaşım dinmez silense yok anne,
İçim kanıyor, yokmuş eşin bilesin.

Ot diken sarmış, kara toprağına,
Bir garip yatmış, hemen sol yanına,
O garip insanın taş, mermeri yok da,
Tahta dikmişler, onun başucuna.

Sen kalbimdesin dolar sanma yerin,
Kül olmaz aşkın yanar bende sevgin,
Sen ki bir anasın yârsın ve kutsalsın
Sen aklımdasın yok da senin dengin.

Hep özlerim ben, biliyor'musun sen,
Bak sana geldim, görüyor'musun sen,
Kuran'dan yâsin, okudum ben annem,
Ruhun şad olsun, sana ağlarım ben.

Oğlum deyip de, bağına bastığın,
Ah canım annem, neden taş yastığın,
Yün yastık yok da taş var başucunda,
Kalk gel artık sen, yeterdir yattığın.

Sensiz öksüzüm, ağlarım başında,
Çok dertler çektin, annem hayatında,
Gün görmedin sen canım yanar anne,
Öksüz bıraktın göçtün de sonunda.

Şimdi sağ olsan, durmaz çalışırdın,
Ben sevdim diye, sen yufka açardın,
Konum komşuyla yaptığın yufkadan,
Bir çomaç yapıp, gözüme bakardın.

Sen yoksun diye, eve gitmez oldum,
Konum komşuyu artık sormaz oldum,
Gidip sorsam da, tanımam ben anne,
Konum komşun kim, bilemez oldum.

Bilirim annem, beni çok severdin,
Gecem oldu mu, burnumda tütersin,
Unuttum sanma, dert vermiş günleri,
Çok özledim ben yeter gelmelisin.

A.Yüksel Şanlıer
08 Mayıs 2009-05-09
Antalya.

A Yüksel Şanlıer

Anneler günü

Nerdesin canım annem, çoktandır yoksun ortalıkta,
Nice yıllar geldi geçti, uzanmış yatasın karanlıkta,
Bu gün sana uğradım, çalı diken dolmuş mezarın,
Onu temizledim, erkenden koşup geldim şafakta.

Hep burnumda tüter, yaptığın yufka ekmek börek,
Nasıl da güzel kokardı, o kıvrım,kıvrım çörek,
Sağ olsan da yine yapsan, ben de sana nazlansam,
Hala durur eski evde, sırtımda kırdığın koca kürek.

Batırma yoğururdun, bazlama çörek açardın,
Tadına bak hele derdin, yemezsem kızardın,
Yaptığın yemeği özledim, şimdiler yavan annem,
Sen ev yemeklerini, çok, çok güzel yapardın.

Beraber giderdik bağımıza, evlek çekerdik bağda,
Güz gününde üzüm toplar, pekmezle dolardı ağda,
Sen yoksun diye, artık gitmez oldum annem,
Duydum ki, domuzlar gezermiş bakımsız bağda.

Ah annem bilirim, sen al gülleri çok severdin,
Gül zamanında, bağlarına ülübü eğrim dikerdin,
Bak kucağımda, al güllerle yine mezarına geldim,
Ver elini öpeyim, bu gün senin günün ANNEM..

A Yuksel Şanlıer

Annem

Paraköfte musanderede kurudu kaldı
Ördüğün beliklerim döküldü
Starginler köfünlerde buruştu kaldı
Dikdiğin göynek, zıbın söküldü
Kak hoşafı ocakta eridi kaldı
Yığdığın yonga, talaş yakıldı
Darı yarması ambarlarda kurtlandı kaldı
Empirme gocadon, pazen entari dikildi
Maşlı bulgur pilavını özledim annem.
Abamın, ağamın beli büküldü

Bütün işler seni bekliyor annem
Narlar bağlarda taklandı kaldı
İspitiran sepetlerde döküldü kaldı
Sen gittin bobam perişan oldu
Ayvalı pekmez güplerde dondu kaldı
Torunun Raziye kocaya vardı
Bol cevizli bandırmalar tarihte kaldı
Pınar'a kardeş Onur torunun doğdu
Feslikanlı sulu dirini özledim annem
Şebboy Teyzem, Memed Emmim yanına geldi

Töymakan böreği siniye kondu
Şehranalar, kefkiler pekmeze hasret
Haydi kalkın gelin yiyelim annem
Muşmalalar, alıçlar yiyene hasret
Pınarlar bidona, güğüme hasret
Cevizler teyine, bağlar kekliğe
Ben ise sana hasretim annem.

Yayık ayran helkede ekşidi kaldı
Ayva yahnisı tencerede soğudu kaldı
Pates, soğan güzinede karardı kaldı
Gök eğirim hevengde kızardı kaldı
Ülübü turşunu özledim annem

Ayrancı'da sekiler sıkıldı kaldı
Delallarda çardaklar yıkıldı kaldı
Çükür, isgelt odunlukta tıkıldı kaldı
Badılcanlar evlekde dikildi kaldı
Evlekler, avarlar sensiz hep annem

Nöğürün oralarda rahatın nasıl?
Tek dur! Diyecek yoldaşın var mı?
Alûf! dan anlayan kimse de yoktur.
Senin yerine ben tutarım orucu
Demıştin ya hani unutmam annem

Arabaşı hamursuz içilmiyor
Delibatırık lezzetli gelmiyor
Tarhanabaşığı Hakan sevmiyor

Yalancı dolmayı Kağan yemiyor
Cennette meyveler güzelmi annem?

Sarıkızın yerine Paşa geldi
Sürmelinin yerine Kontes geldi
Aynalı'nın sütü marketten geldi
Gatırın sesi ahırdan geldi
Hepimiz sana hasretiz annem.

A Yüksel şanlıer

Annem,annem

Yaptığın paraköfteler, kurudu musandranda,
Topladığın starkinler amasyalar, buruştu köfünlerde,
Kak hoşafın pişti, eridi kaldı bakını yok ocakda,
Darı yarman, kurtlandı kaldı aşā ambarlarda,
Yaptığın maşlı bulgur pilavını, çok özledim annem.

Narlarını bağlarda sulayan yok, taklandı dalda herbiri,
İspitiran medeşlerini toplayan yok, durur hala dalda,
Ayvalı pekmezini içen yok, baktım donmuş küpünde,
Bol cevizli bandırmayı yapan yok bağlarında,
Gak gel gel artık, feslikanlı sulu dirini kapamanı,
Töymekanlı böreğini, çok özledim annem.

Şehranaların keyfi yok, kefkilerin pekmeze hasret,
Muşmalalarını, alıçlarını toplayan yok boynu bükük,
Pınarların suyu bidona, güğüme su gabağına hasret,
Cevizlerimiz gara ağaçlarımız teyine, dağlar kekliğe
Ben ise sana, senin kucağına şefkatine hasretim annem.
Annem;

Yaydığın yayık ayranın hala durur, helkende ekşidi kaldı,
Yaptığın ayva yahnin, yiyeni yok kurudu tencerende,
Topladığın ülübün soğan, çürüdü yeşerdi yerinde,
Gök eğirimlerin hevenglerinde kızardı, sarkıp durmakta,
Ülübü turşunu, eğrim turşunu badılcını özledim annem.

Aşağı bağda sekilerin, sensiz sıkıldı öksüz ve boynu bükük,
Seki önündeki çardak yıkıldı, oturanlar yok kimsesiz,
Çükürler, isgelitler odunlukta paslandı, artık kullanan yok,
Badılcınların boyun bükür, çoğu kurumuş evleklerde suzuz,
Evlekler, avarlar kurumakta seni bekler gel su ver annem.

Şimdi nöğürün gadın annem oralarda bilmem ki rahatın nasıl?
Tek dur! Diyecek bir dost yoldaşın var mı oralarda?
Alûf! derim, anlayan kimse yok duydun mu huu buralarda,
Hani derdin, senin yerine ben tutarım orucu hepsi aklımda,
Ben yaptığın fedakarlığı, nasıl unutsam de be annem.

Yaptığım arabaşı hamursuz tadı yok, sensiz içilmiyor,
Delibatırık lezzetli değil, yapsam sensiz boğazımdan geçmiyor,
Tarhanabaşığı, senin torun sevmiyor benden başkası yemiyor,
Yalancı dolmayı senin gibi yapan yok, sorarım kimse bilmiyor,
Cennette yediğin meyveler, bağındakiler gibi güzel mi annem?

Çok sevdiğin sarı kızın satıldı, yerine bir paşa geldi,
Gözün gibi baktığın, sürmelinin yerine bir kontes geldi,
Sen gittin diye, aynalı'nın sütü de kesildi süt satanlar sevindi,
Gayrı gatırına bakan da yok, acıkmış sesi ahırı evi deldi,
Kalk gel o bile, sana hasret halimiz kötü annem.

Ördüğün yeşil kazağım döküldü, tel tel oldu döküldü,

Alaca bezden diktiğin, göynek zıbın eridi gitdi,
Odunluktaki yığdığın odun yonga bitti, talaş bitti,
Diktiğin empime goca don entarin çoktan eskidi söküldü,
Sen gittin diye, abamın ağamın belı büküldü,
İşleri senin gibi yapan yok, bütün işler seni bekler annem.
Yeter beklettiğin kalk gel annem.

Sen gittin zavallı bobam hasta perişan oldu,boynu bükük gezer,
Torununların gocaya vardı çocuğu oldu, seni sorar durur,
Torunun gardaş torun doğdu, anası yundurur,
Gardaşın teyzem, emmim yanına gitti,gördün mü annem?
Tymekan böreğin sana hasret, galaylı sini boş seni bekler durur,
Haydi kalkın geliver annem, toplanıp yiyelim de tadı çıksın.
Annem,annem,canım annem.

A.Yüksel şanlıer

A Yuksel şanlıer

Artık yeter azap ettiğın

Gönlümde, viran_olan_aşkın_yıkıntısı var,
Gülmez_ oldu yüz_üm hiç viran_ eder canı yar,
Sormaz_ oldu yar da, yastayım_artık_uğruna,
Gönlümdeki aşk viran olmuş da, sormadılar

Ey yar ne ki suçlarım,viran_ettin beni sen,
Birden bire soldu yüzlerim de hasta_ettin.
Sevmek mi suçum gönül verip acep, de ki sen,
Gülsün şu yüzüm_ artık yeter azap_ettiğın.

A Yuksel Şanlıer

Aruz 'Yalancı '

***

Hani sevgin, hani aşkın! niye çoktur, yalanın,
Hala bir tatlı sözün yok da geçer hep zamanın,
Beni sevdinse yalan söyleme sevdim seni ben,
Seni sevmek'mi hatam söyle nedendir yalanın.

***

***

Bu gönül bıktı yalandan, seni sevmem bilesin,
Hala sevdim seni dersen, bu diyârdan gidesin,
Seni sevmekle yanıldım beni sevmen de yalan,
Seni sevmek'mi hatam söyle nedendir yalanın.

***

Aruz vezin şekli

(Fe i lâ tün/fe i lâ tün/fe i lâ tün/fe i lün.)

Hani eskiden buluştuğumuzda,
el ele tutuşup gezerdik seninle,
iğdelerin burcu,burcu koktuğu,
dallarının üzerimize saktığı o yolda,
gezerdik ya,
dalardı gözlerin, bakardı bana derinden,
ve derdin gözlerimin taa içine bakıp da sen,
seviyorum ben,seviyorum,
sen de seviyor'musun,
demek ki, yalanmış
senin o beni sevdiğin seviyorum dediğin,
yalancıymış o sevdalıymış bana bakan gözlerin,
sen aldatıp dururmuşsun da,
meğer oynarmışsın benimlen hep,
oysa ben inanmıştım sana, inanmıştım o yalanlarına,
inanmıştım biliyor'mun?
ama anladım zamanla gerçeği,
geç de olsa,
söyle nedendir, o yalanların,
nedendir söyle.

A.Yüksel Şanlıer
2 Mayıs 2009-05-01
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Aruz (Âşkıyla öldü)

Sen hangi bağızanın bağısın, açtı güllerin,
Bir sevdanın çölünde, susus kaldı güllerin,
Gelmiş hazan'da,hepsi yalan oldu sözlerin,
Sevgin yalan mı şimdi hayal oldu gözlerin.

Ah neylesin gönül susamış aşka bilmeden,
Ahret yolunda gül sevecek vakti gelmeden,
Ah neylesin gönül yanacak konca bilmeden
Âşkıyla öldü bir gece, gülbahçe görmeden.

Aruz vezni
(Mef û lü/ fâ i lâ tü/ me fâ î lü/ fâ i lün)

A.Yüksel Şanlıer
17 Mart 2009-03-17
Ankara.

A Yuksel Şanlıer

aruz (Hissetmedin mi, hiç sen)

Hüranla doldu gönlüm, gittin de gelmedin sen,
Hicrân_a ağlarım ben,hissetmedin mi hiç sen,
Gel mehtabım yeter gel, aşkında yandığım gel,
Hîcrân_a ağlarım ben, aşkınla yanıp dururken.

Hissetmedin' mi hiç sen,
Hissetmedin' mi, hiç sen.

Aruz vezin şekli:
Mef û lü fâ î lâ tün (Müs tef i lün fe û lün)

A Yüksel Şanlıer
15 Mayıs 2009
ANTALYA

A Yüksel Şanlıer

aruz (Of demem giderken.

Dert doldu her yerim, bilmez kimseler çekerken,
Vuslat günüm yakındır, çok hastayım kaderden,
Dert doldu neyleyim nerden geldi gülmemişken,
Her yer karardı dostlar doğmaz güneş nedense.

Kanser gelip çatarken, gülmek mi zevkli dostlar,
Vuslat göründü doğmaz gün batsa şimdi dostlar,
Gitmem gerekse gitsem, ölmek güzel' mi dostlar?
Her yer karardı dostlar doğmaz güneş nedense.

Ben şimdi böyleyim, bir yaprak düşer dalımdan,
Her yer karardı doğmaz gün, kanlı dağlarımın,
Ötmez seherde bülbül, duymam da yattığımdan,
Her yer karardı dostlar, doğmaz güneş nedense.

Vuslat gelince dostlar! güller kesin, bağımdan,
Diller de güllerim! siz her gün geçin, yolumdan,
Vuslat göründü dostlar gitsem zaman yolundan,
Varsam güzelce, gönlüm hoştur göçüp gidince.

Ben bir garip şair! Ahmet yüksel'im, bu yerde,
Soldum yanıp dururken gönlüm hüznü yerde,
Toprak çeker durur, dostum gel deyip sevinçle,
Gelmişse vuslatım, gelsin! of demem giderken.

A Yuksel Şanlıer

Aruz (Rubailer)

1.
Her kim ki seni sever sevinme birden,
Şevmişse seni, görüp kapılma birden,
Aşk yoksa seni seven de dert verirdir,
Sen önce dene de, sev gönül verirken.

2.
Sen sev ki seni sever güzel severken,
Sevmezse seni, malik görür severken,
Yâr gönlü köze döner, yanar durur da,
Yandıkça sana koşar sever yanarken.

3.
Ağlatma, güleni sen! durupdurken,
Bak sonra sana'da zor gelir gülerken,
Kâlp kırma,sokanı sev! yılan da olsa,
Allah' da seni sever, sevip dururken.

4.
Her gün sabaha kadar yatar durursan,
Kim ekmeği getirir, yatıp dururkan,
Er kalk ki, sanada aş gerek yemekte,
Her gün geceboyu kim sever yatarsan

Aruz vezin şekli
(Mefûlü=Mefailün-mefâilün-Fâ)

A.Yüksel Şanlıer
5 Mayıs 2009-05-02
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Aruz murabba (Lêyla dedim.)

Kalbimi verdim, senin aşkına sen bilmedin,
Bir defa olsun, benim kalbime sen girmedin,
Söyle neden ben severken seni sen sevmedin?
Şimdi vakit geçti, sevsen'de yeter yandığım.

Sevmeyi bilmez'misin, aşk i_ le yanmazmısın?
Kendine sen aşk nedir, sevgi ne sormaz'mısın?
Hiç mi yanıp durmadın, sevmeyi öğrenmedin,
Şimdi vakit geçti, sevsen'de yeter yandığım.

Ben seni sevdim bilersen, hala kalbimdesin,
Aş-k i_ le yandım severken seni, sen bilmedin,
Lêyla dedim her geçen gün beni sen sevmedin,
Şimdi vakit geçti, sevsen'de yeter yandığım.

Başka bahar yok, yeter beklediğim aş-k_ ilen,
Gel bana sevdim, hazan vakti hüzün vermeden,
Ben seni sevdim yanan âş-k_ımı söndürme sen,
Lêyla dedim ah, senin aş-k_ına oldum verem.

Ben' ki şair Yüksel'im, sevdi gönül! neylesin?
Lêyla dedim! sevmedin, söyle gönül neylesin?
Geçti zaman! neyleyim aşkı, yüzün gülmesin,
Bak hazanım geldi, ak düştü kırarmış / saçım./

Aruz vezin şekli:

(Müfte'ilün / Fâ'ilün / Müfte'ilün/ Fâ'ilün)

A.Yüksel Şanlıer
24 Haziran 2009-06-24
Antalya

A Yuksel Şanlıer

aruz murabba) Hüzün dolar,gönül

Yanıp durur, gönül senin yüzünden,
Gönül nedense, çıkmıyor sözünden,
Vuruldu ceylanın, bu gün gözünden,
Sararmısın kanım çıkar, gözümünden.

Mêrâl gelip'de öp, benim gözümünden,
Kanım durur da, kalkarım sevinçden,
Güzel Mêrâl, sever 'misin gönülden,
Canım yanar, vuruldu sevdiğin! ahh.

Güzel severse, çok sever gönülden,
Mêrâl! se yaş döker,güzel gözünden,
Şu zenginim, doyar da! sevdiğinden,
Bakıp duran, fakir doyar yemekden.

Zaman çabuk gider, güneş batarken,
Dolar gönül! gamımla, gün biterken,
Ne âşk kalır! ne sevgi, yâ-r_ ölürken,
Hüzün dolar gönül, gecem! gelirken.
Açıklama: vezni:
(mefâ'îlün, mefâ'îlün, fa'ûlün)

A.Yüksel Şanlıer
3 Mart 2009-03-02
ANTALYA.

. - . - / . - . - / . - -

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir 'Güldürmedi Mêvlâ'm'

Akşam yine olmuş, yine ağlar dururum ben,
Şensin yine aklımda, gönül âşkla yanarken,
Âşkın bana dert verdi, gönül âşka susarken
Güldürmedi Mêvlâ'm niye bilmem severken.

Bitmez yine akşam yine ağlar dururum ben,
Çıkmaz sabahın meltemi, tan vakti gelirken,
Âşkın bana dert verdi, gönül âşka susarken,
Güldürmedi Mêvlâ'm niye bilmem severken.

Aruz vezin şekli:
(mef `û lü, me fâ î lü, me fâ î lü, fe `û lün)

Hece şiiri, kısmı.

Akşam yine oldu,ufka baktım gün batarken,
Hüsran dolu gönlüm,kızıl akşam kaybolurken,
Gözlerim yaş dolu,süzülüp durur yüzümden,
Yâr olmaz akşamın, ufkunda ağlar gözlerim.

Ne akşamlar olsun, ne geceler istemem ben,
Sevdiğim yâr yoksa, sevdiğinse hep özlenen,
Geçmez o geceler, ağlar dururum ben yoksa,
Sabahlara kadar,uykusuz kalır gözlerim hep.

Deli gibi sevdim, hani nerde çok sevdiğim,
Zaman geçip gitti,yetmez mi şu üzüldüğüm,
Her gece ağlarım, yok da o gönül meleşim,
Yâr olmaz akşamın kızıl ufkundayım bu gün.

Güldürmedi Mêvlâ'm,verdiği derdi çekerken,
Nerde çok sevdiğim, ben akıyla hep özlerken,
Her gece ağlarım, göl olur yatak her gece,
Güldürmedi Mêvlâ'm, ufka ağlarım batarken.

A.Yüksel Şanlıer
11 Mayıs 2009-05-11
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Bahar gözlü kadın.)

Sensiz geçiyor günler, yazık oldu bize,
Bitmiş ki demek aşkım, yazık sevgimize,
Kaçmakla hüznün verdik seven kalbimize,
Bitmez geceler sensiz, viran oldu gönül.

Neyler bu gönül sensiz, yanan sevgisine,
Aşktır bu, gönül vermiş bahar gözlü yare,
Düşmüş yanıyor kalbinde aşk var, biçare,
Bitmez geceler sensiz, viran oldu gönül.

Bitsin bu çilem gel mehtabım sevdiğine,
Gel şükredelim biz, Tanrı' mın verdiğiğine,
Biz yanlışı hep gömsek, yanan kalbimize,
Derdik ne güzel aşktır bu, aşk geldi göze.

Bitmez geceler sensiz, yeter gel bahara,
Her yer yeşerip gelmiş bahar, kalma yaza,
Gönlüm seni özler, kalma hiç son bahara,
Aşkın beni kör eyler, bahar gözlü kadın.

Vezein şekli
(Mef'ûlü Mefâ'îlün Mefâ'îlü Fe'ûl (Fe'îl))

A.Yüksel Şanlıer
22 Şubat 2009-02-22
ANTALYA

A Yüksel Şanlıer

Aruz şiir (Ben sana mecburum.)

Gülmedi yüzlerim severken seni! sevmedin de sen,
Derdime dert katar durursun, beni sevmedin de sen,
Şimdi hayâllerimde sen! yaş dolu gözlerimde, sen,
Âh çekerim, durup, durup, bir daha gelme istemem.

Şimdi hüzünlüyüm, hazan vakti de ağlarım hemen,
Yaş dolu gözlerimde sen, sevmeyi bilmedim mi ben?
Âş-k_ını der-t_ edindi gönlüm seni sevmişim de ben,
Âh çekerim, durup, durup, bir daha gelme istemem.

Ben sana mecburum gönül sevdi zalim misin' de sen,
Dert çekerim devamlı yâr söyle neden, neden, neden?
Her gece mehtabımda sen, mehtaba baktığımda sen,
Âh çekerim, durup, durup, bir daha gelme istemem.

Şimdi sönüp durur yanan âş-k_ ateşin neden, neden,
Hâtime bulduğunda ömrüm, sana der-t_ olur seven,
Her gece ah çeker durursun, beni sevmedin de sen,
Âh çekerim, durup, durup, bir daha gelme istemem.

Bezm-i cihânda sevmeden ölmeye yok tahammülüm,
Gel cananım gönül verip sev, bana dert veren gülüm
Âş-k_ ile yanmışım gönülden sana, gel! yeter gülüm,
Ben sana mecburum yeter gel, seni sevmişim gülüm.

Aruz vezin şekli:

Müf te i lün, me fâ i lün, Müf te i lün me fâ i lün

A.Yüksel Şanlıer
20 Mayıs 2009-05-20
ANTALYA

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Bil ölmeden)

Özledi gönlüm seni, gel ölmeden,
Geçti bahar, geldi hazan gülmeden,
Nerde yaşarsın, seni görmem neden,
Sevdalıyım ben sana, gel ölmeden.

Hangi bağıın bağzanısın şimdi sen,
Nerde bağıın, nerde dalın söyle sen,
Özledi gönlüm seni, sevdim de ben,
Sevdalıyım ben sana, gel ölmeden.

Of kara bahtım, beni ettin viran,
Kör talihim, bahtıma vermiş hazan,
Bunca zaman geçti, nasıl ağlaman,
Sevdalıyım âş-k_ile, bil ölmeden.

Aruz vezin şekli
Müfte'ilün / Müfte'ilün / Fâ'ilün

A.Yüksel Şanlıer
15 Nisan 2009-04-15
Ankara

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Bitmez geceler, OFF.)

Akşam yine olmuş, kızaran ufka bakarken,
Bitmez geceler başlayacak, gölge çökerken,
Neyler bu gönül şimdi giden ufka yanarken,
Akşam yine olmuş yine bitmez geceler OFF.

Efkar dolu gönlümde hüzün,ufka bakarken,
Bitmez geceler şimdi, hazin gölge çökerken,
İçmek ya da ölmek' mi lazım ufka bakarken,
Akşam yine olmuş, yine bitmez geceler OFF.

Neyler bu gönül şimdi, biten aş-k_ı anarken,
Bitmez geceler şimdi, hazin gölge çökerken,
Olmaz ki sabah, Lêyla deyip göz yaşı döksen,
Yine akşam olmuş,yine bitmez geceler OFFF.

Aruz vezin kalıbı:
(mef `û lü / me fâ î lü / me fâ î lü / fe `û lün)

A.Yüksel Şanlıer
05 Haziran 2009-06-05
ANTALYA.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Bülbülün güle aşkı.)

Bir gece vaktinde, bülbül güle konmuş varıp,
Gülse susuzdur, durur sormaya başlar bakıp.

Al güle sormuş da! bülbül, niye soldun deyip,
Ağlayarak bak suyum yok sulayan yok demiş.

Güldeki bülbül bakar, gül kuruyor! ağlayıp,
Nerde yamuk bahcivan nerde yatardır demiş.

Öldü demiş gül hemen sonra bakan yok demiş.
Şaşkına dönmüş gülün bülbülü, olmaz! demiş.

Gülse konuşmuş hemen sen sula akşam demiş,
Sonra güzel gül! gülüp bülbüle, gel kon demiş.

Bülbülü sevmiş de gül, konca verirmiş! hemen,
Sonra güzel bülbülüm gel diye, kokmuş hemen.

Sonra güzel sesli bülbül, name yazmış güle,
Kâlbimî verdim güzel gül sana ben,sev diye.

Sonra cevaplar güzel gül, kokarak bir name,
Der ki viran oldu gönlüm, seni sevdim de ah.

Gül der ki

"Her gece mehtapta, sensiz bu gönül neylesin,
Sen beni sevdin, seher vakti! yanan güldesin.

Bülbülü ağlar duyup, der ki neden ağladın,
Ağlayarak sen benim kalbimi hep dağladın.

Bülbül.

Bak sana geldim, yeter ağlama çok ağladın,
Gülmeye hakkın mı yok, bana dert bağladın.

Soldu'mu güller seher vakti, gönül dağladın,
Yapma güzel gül, senin uğruna çok ağladım."

Der de fakat bülbül;

Amma hazan vakti bir gün gece bülbül susar,
Bir daha ötmaz! güzel gülse hüzünden kurur.

İşte budur! al gülün sevdası, duydun mu hiç?
Bülbülü hiç sorma ölmüş! güle bakmaz'dı hiç.

Ve zin şekli
(Müfte'ilün, Fâilün, Müfte'ilün, Fâilün) aruz vezni ile,
Yazılmıştır.)

A.Yüksel Şanlıer
15 Şubat 2009-02-15
ANTALYA.

A Yüksel Şanlıer

Aruz şiir (Divane gönlüm)

Sararıp oldum hüzünden, niye sevmezsın gönülden,
Ne bahar oldun ne yazdan, üşüdüm ben kışmısın sen,
Deli oldum her geçen gün, sararıp soldum yüzünden,
Kara bahtım çekdirirken, yanarım aşk'ın yüzünden.

Ne şafak oldun ne ufkum, kararan bir sevda oldun,
Seni sevmekten yoruldum, güneşimken şimdi soldun,
Küle döndüm her geçen gün, beni yaktın soldururdun,
Kara bahtım çekdirirken, yanarım aşk'ın yüzünden.

Aruz vezin şekli:
Mü te fâ î lün/ Fe'ûlün (Fe i lâ tün, fâ i lâ tün)

Ey divane gönlüm,
nedendir severken yandığın,
nedendir! severken, kara, kara düşündüğün,
çok mu çektirdiler sana,
çok mu çektirdiler severken,
ondan mı? "ağladığın,"
bulut gözlerin! gezinir durur, boşlukta,
her durduğun yerden dökülür,
sağanak, sağanak yağmurların.
hayal dolu, o gözlerinden.
Söyle?
"Ey, Divane Gönlüm."

A.Yüksel Şanlıer
28 Nisan 2009-04-28
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Es bad-ı, sabâ.)

Es bad-ı sabâ bağrım, gönlüm şifa bulsun,
Gül tenli yarin, hasreti dınsin teni koksun,
Özlem dolu gönlüm susayan âş-kına doysun,
Es bad-ı sabâ bağrım, özlem dolu gönlüm.

Es bad-ı sabâ bağrım, gül tenli yarimden,
Özlem dolu gönlüm yanıyor, âşkla seveken,
Koksun teni senden bana estikçe yarimden,
Es bad-ı sabâ bağrım, özlem dolu gönlüm.

Es bad-ı sabâ bağrım, tan vakti gelirken,
Bülbül neşesinden güle hasret yanıyor,
Es bağrım tan vakti gönül aşkla yanarken,
Es bad-ı sabâ bağrım özlem dolu gönlüm.

Es bad-ı sabâ bağrım, dağlar yücesinden,
Derman bulayım ben, yüce dağlar çiçeğinden,
Dert verdi bu hasret bana, es gel yücelerden,
Es bad-ı sabâ bağrım, özlem dolu gönlüm.

Aruz vezin kalıbı:
(Mef `û lü / me fâ î lü / me fâ î lü / fe `û lün)

A.Yüksel Şanlıer
01 Temmuz 2009-07-01
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Ey dilr -b .)

Düşünme geçmişi, ey dil-r b , hayal kurarak,
Güzel de olsa Şu yıllar, düşünme d Ő kurarak,
Gelen yarınlara bak sen, düşünme ağlayarak,
Hayallerinde yaŐat sen, düşünme d Ő kurarak.

Yarınların seni bekler, hayat bu ağlama sen,
Güzel yarınlara bak sen, güler yüzün yeniden,
Düşünme geçmişi ey dil-r b  da, ağlama sen,
Hayallerinde yaŐat sen, düşünme d Ő kurarak.

Aruz vezin kalıbı:
(Me f  i l n/ fe i l  t n/ me f  i l n/ fe i l n)

Ey, dilr -b ,
aldın gönlümü, güzelliğinle,
beni, bensiz bıraktın,
sevdirsin kendini bakışların ve g z renginle,
uyy,uyy, neysemem dilr -b .

Ey sevdiğim
sana hasretim Şimdi,
aklımı alan, bakışların vede gözlerini,
kime bakacağım, kimin bakıŐlarında yanacağım Şimdi,
kim bakabilir gözlerime, senin baktığın gibi,
nere gitsem, nere gitsem
bilmem ki,
uyy,uyy, dilr -b , uyy.

mevsimsiz açan, g l gibiydi yanakların,
ya o kiraz gibi dudakların,
yok,yok,yok yok' ki, Şimdi,
sana hasretim, sana hasretim,
nere gitsem, nere gitsem bilmem ki,
ey, dilr -b .

A.Yüksel Şanlıer
28 Mayıs 2009-05-28
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Gönül hüzünlü)

Yalancısın, yalancı, istemem ben,
Gönül verip nedese sevmedin sen,
Meğerse aldanıp dururmuşum ben,
Gönül hüzünlü hep, yalanlarından.

Neden yalandı sözlerin, severken,
Hüzün dolar durur gönül, severken
Meğerse, aldanıp dururmuşum ben,
Gönül hüzünlü hep, yalanlarından.

Azap çeker durur gönül, bilir' min,
Demek ki sevmedin yalan da sevgin,
Neden, neden yalancısın, neden sen,
Gönül hüzünlü hep, yalanlarından.

Gönül bu sevdi nilmedim severken,
Meğerse sevmemiş, gönül severken,
Neden neden yalancısın, neden sen,
Gönül hüzünlü hep, yalanlarından.

Aruz vezin şekli
Mefâilün / Mefâilün / Feûlün

A.Yüksel Şanlıer
18 Nisan 2009-04-18
Ankara.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Gönül vurgunu.)

Aşkıma bana dert oldu, gönül dertlisiyim ben,
Sevmek bana ar oldu, gönül vurgunuyum ben,
Neyler bu gönül, sevdalıyım ben hala bilmen,
Aşkıma bana dert oldu, yanan kor gibiyim ben.

Yangın yeri gönlüm çekerim ah şu zalimden,
Kor oldu gönül, sevdalıyım ben de gönülden,
Küllendi yanan aşk dolu gönlüm, niye bilmen,
Aşkıma bana dert oldu, yanan kor gibiyim ben.

Neyler bu gönül sorma, zalimsin niye bilmem,
Aşkın bana dert oldu, yanıldım' da sevinmem,
Sen konca'da olsan dikenin var yine sevmem,
Aşkıma bana dert oldu, yanan kor gibiyim ben.

Artık beni sevsen bile, vaz geç seni sevmem,
Kül oldu yanar kor, beni üzdün! seni sevmem,
Sen konca da olsan, dikenin var diye dermem,
Aşkıma bana dert oldu, yanan kor gibiyim ben.

A Yüksel Şanlıer

Aruz şiir (Güldürmedi mevla'm :)

Güldürmedi, Mevla'm,
gönül ağlar durur, yasından,
göz yaşlarım, sel olur.
akar,
yüreğime, sevdalısını unutmadığından

Ağla, gözlerim
ağla,
yaralı gönlümü, durma dağla,
gönül suskun, kendi hatasından,
bak ben karalar bağladım,
ey gönül,
sen de bağla.

Güldürmedi Mevla'm yıllar geçti zamandan,
Dert doldu gönül hep ömrüm geçti yalandan,
Neyler bu gönül, artık vaz geçse! huyundan,
Kim olsa sever her yıl, aşk yok da yalandan.

Uslanmadı gönlüm, vaz geçmezki huyundan,
Her aşk-a kanar, vaz geçmez sevse yalandan,
Neyler bu gönül, artık vaz geçse! şü huydan,
Hep sevse gönülden, dert almam yalanından.

Aruz vezin şekli
(Mef'ûlü / Mefâîlün / Mef'ûlü / Feûlün)

A.Yüksel Şanlıer
24 Nisan 2009-04-25
ANKARA

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Gülemem ki)

Gönlümdeki yangında yanardır hala âşkın,
Kül yok dumanın yok niye aşkınla bıraktın,
Âşkın beni yaktıkca, yanan gönlü susattın,
Ah şimdi viran oldu da gönlüm gülemem'ki.

Bülbül bile ağlar, sana küsmüs de seherde,
Açmaz diye koncan şakımaz güldeki yerde,
Sen bir zalimin gönlünü! çeldin' de birinde,
Ah şimdi viran oldu da gönlüm gülemem'ki.

Neyler bu gönül, şimdi bilir' min viraneyken,
Hep yandı senin uğruna, özlemlerle susarken,
Kâlbim sana kırgın, hala! aşkınla yaşarken,
Ah şimdi viran oldu da gönlüm gülemem'ki.

Gel biz! çikalım mehtaba, birlikte seninlen,
Birlikte sevişsek, beni sevsen de! gönülden,
Ay baksa hilalken! bize, göktende sevinsen,
Bol, bol yaşanan, günleri ansak beraberce.
Ol maz'mı güzel gözlü meral akşama gelsen.

- Vezin şekli (- - . / . - - . / . - - . / . - -)
(Mef'ûlü / Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün)

A.Yüksel Şanlıer
11 Şubat 2009-02-11
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Hüzün verir bakışın)

Hüzün verir bakışın ah, nedir nedir bu halin,
Derin,derin düşünürsün neden tuhaf bakışın,
Bakışlarınla yakarken neden hüzün dolusun,
Gülen gözün nere gitmiş güzel değil bakışın.

Melül melül bakıyorken, neden tuhaf bakışın,
Bakışlarınla yanardım neden hüzün dolusun,
Sanır'mısın seni sevmez yanıp duran sarışın,
Gülen gözün nere gitmiş, güzel değil bakışın.

Aruz vezin şekli.

Me fa i lün/ fe i la tün/ me fa i lün/ fe i lün

A.Yüksel Şanlıer
12 Mart 2009-03-12
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Hüzünlendim.)

Gönül sevmiş güzel yıllar biterken,
Bahar bitmiş yazım bitmiş severken,
Gönül ağlar yanan gönlüm susarken,
Hüzünlendim, güzel yıllar giderken.

Yalan yıllarda kalmış, bir bahardık,
Hüzün dolduk yanıp durduk sarardık,
Gönül sevdikçe yandık, sevdalandık,
Hüzünlendim, güzel yıllar giderken.

Geçen yıllar, güzel günler hayâlken,
Gelip çatmış şu vuslat ben hazanken,
Düşen yaprak gibiydim ben ki gülden,
Açılmaz gülde koncam, âşk biterken.

Kader küstükce, düştüm dallarımdan,
Bahar gelmez çiçek açmaz dağımdan,
Kovan bal dolsa, yenmez ballarımdan,
Ne kış gelsin, ne yaz gelsin viranken.

Aruz vezin şekli:
(Me fâ î lün, me fâ î lün, fe û lün)

A.Yüksel Şanlıer
06 Mart 2009-03-06
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Kâlbim sende, bakarsan.)

Akşam yine olmuş, gün ufkunda batarken,
Lêylâm seviyormuş sordum ben giliyorken,
Ölsem'de gamım olmaz, âşkım la yanarken,
Sevdim seni Lêylâ'm gönlüm âşk la yanardır.

Ben sevdana kapıldım, sevdim de gönülden,
Lêylâ'm diye yandım, kül oldum yanıyorken,
Gönlümde yanar âşkım, gel gör ki severken,
Lêylâ'm seni sevdim sensiz gün'se haramdır.

Yangın gibi gönlüm sensiz şimdi biliyor'mun,
Lêylâ'm sana geldim ben deyver seviyormun,
Bülbül güle konmuş,şen şakrak duyuyormun,
Lêylâ'm seni sevdim, sensiz gün'se haramdır.

Doğmaz güneşim artık, bahtım kara Lêylâ'm,
Gün belki doğardır, sen hep aş-k_ıma yansan,
Gülmen'mi severken, deyver aş-k_ile sarsam,
Sevdim seni Lêylâ'm, kâlbim sende bakarsan.

A.Yüksel Şanlıer
19 Şubat 2009-02-18
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Kömür gözlüm.)

Kömür gözlüm, neden hep ağlıyorsun,
Bahar gelmiş, neden hiç gülmüyorsun,
Gönül yorgun bahardan, sormuyorsun,
Gönül bahçemde gül var dermiyorsun.

Yeşillenmiş bağım! sen görmüyorsun,
Gelip bağdan, neden gül dermiyorsun,
Gönül yorgun bahardan, sormuyorsun,
Gönül bahçemde gül var dermiyorsun.

Yemin olsun ki, sevdim ben gönülden,
Huzur aldım, kömür gözlüm sözünden,
Gönül bahçende gül açmaz hüzünden,
Kömür gözlüm, hayalsin nerdesin sen.

Çekip gittin güzün sen, gülmedim ben,
Bahar gelsin dedin, bak düştü cemlen,
Gelip görmen! viran oldum' da dertten,
Kömür gözlüm, neden hiç bilmiyorsun?

Aruz vezni
(Me fâ î lün, me fâ î lün, fe û lün.)

A.Yüksel Şanlıer
25 Mart 2009-03-24
Ankara.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Menevşen)

Duydum'ki güzel gözlü kadın, sevdalısın sen,
Gelmiş ki bahar vakti, güzel koktu menevşen,
Sevdim seni gel yapma seversin beni görseñ,
Gönlündeki bahçende kokar gülle menevşen.

Sen kalbimi çaldın, niye hırsızımın'da çalarsın,
Sen misk ya da, anber mi sürersinde kokarsın,
Lêylak dolu bahçende, hamak sal da yatarsın,
Kâlbimde yatarsın 'da, kokar gülle menevşen.

Lêylakmı kokan geldi benim burnuma yellen,
Hem bir de güzel koktu' ki leylak, bana bilsen,
Mest oldu gönül, yelle gelen misk kokusuylan,
Meltemle gelir misk de kokar gülle menevşen.

Sen bir sabahın meltemi, estin bana gülden,
Bahçen' deki gül, bir de güzel koktu ki birden,
Mest oldu gönül, gül! yasemin geldi teninden,
Gönlünde 'mi güller de kokar gülle menevşen.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Neden, seversin)

Bir aşkı der-t_ edindim, ömrüm bitip giderken,
Her derdi zev-k_ edindim, yıllar geçip giderken,
Bilmez' misin be gönlüm,vuslat yakın dururken,
Aşk dert verir seversen,derler neden seversin.

Bir yangının külünden,yandım gönül verirken,
Sevmekle der-t_ edindim,yıllar geçip giderken,
Bilmez misin be gönlüm,vuslat bakıp dururken,
Aşk dert verir seversen,derler neden seversin.

Aruz vezin şekli.

Mef û lü, fâ i lâ tün (Müs tef i lün fê u lün)

A.Yüksel Şanlıer
19 Nisan 2009-04-19
Ankara.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Neyim ben.)

Ah neylesin bu gönlüm çok çekti âşk yüzünden.
Dert buldu her geçen gün, hep kordu yâr yüzünden,
Bilmez misin be gönlüm, çıkmam senin sözünden,
Ah, ah deyip yanarken kül oldu âşk, neyim ben.

Aruz vezin şekli.
Mef û lü, fâ i lâ tün (Müs tef i lün, fe û lün))

A.Yüksel Şanlıer
09 Nisan 2009-04-09
Ankara

A Yüksel Şanlıer

Aruz Őir (Niye gülmez, yüzlerin.)

Niye gülmez yüzlerin hiç, dökülür yaş gözlerinden,
Seni vurmuŐlar yürekten, süzülür kanlar yüzünden,
Yüreğim sizlar kanarken, seviyorsun anladım ben,
Kimi sevdin Şehla gözlüm dökülür yaş gözlerinden.

Aruz vezni kalıbı
(M te fâ î ln, fe û ln (Fe i lâ tn, fâ i lâ tn)

A.Yüksel Şanlıer
18 Mayıs 2009-05-18
ANTALYA

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (unutmadım seni.)

Unutmadım seni, bir gün çıkar gelir diye ben,
Hayallerimde yaşarsın, gönül sever 'de halen,
Unuttu sanma sakın, sen ki aşkımın baharisin,
Hayallerim'de yaşarsın, gönül sever'de halen.

Resimlerin sararıp sol'sa, gönlümün gülüsün,
Hüzün de olsa benim, kalbimin yanan közsün,
Unuttu sanma sakın, sen ki gönlümün gülüsün,
Hayallerim'de yaşarsın, gönül sever'de halen.

Aruz kalıbı
(Me fa i lün/ fe i la tün/ me fa i lün/ fe i lün)

A.Yuksel Şanlıer
19 Haziran 2009-06-19
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Unutmadım.)

Ey yıllardır unutamadığım kadın,
btmedi, yüreğimdeki aşkın,
dert versen de, yıllarca,
ömrümün gelsem de sonuna,
hala sende, aklım.
hala sensin, aklımda,
tıpkı eskiden olduğu gibi,
sensin bakıp duran karşımda,
Oysa, unutmalıydım seni çoktan,
yırtmalıydım,sararmış resimlerini,
yapamadım işte,ne kadar denesem de,
yapamam!
çünkü kalbim hala,
senin için çarpmakta.

Oysa çoktan soldu, bendeki resimlerin,
yıllar oldu ayrılıp gidişin,
belki de çoktan unuttun beni,
belki unutmadın,
ağlarsın sen de, resmime bakarken.
Biliyor'musun,
ben hala seni düşünürüm,
ben unutmadım,sana sevdamdan.
neden hala, seversem sanki.
neden,aklıma gelince gizlice,
göz yaşı dökersem,
senin için.

*****
***

Bir aşkı der-t_ edindim, ömrüm bitip giderken,
Her derdi zev-k_ edindim, yıllar geçip giderken,
Bilmez' misin be gönlüm,vuslat yakın dururken,
Aşk dert verir seversen,derler neden seversin.

Bir yangının közüydün, yakdın gönül verirken,
Sevmekle der-t_ edindim,yıllar geçip giderken,
Bilmez misin be gönlüm,vuslat bakıp dururken,
Aşk dert verir seversen,derler neden seversin.

Aruz vezin şekli.
Mef û lü, fâ i lâ tün (Müs tef i lün fê u lün)

A.Yüksel Şanlıer
19 Nisan 2009-04-19
Ankara.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir (Vallahi sevdim.)

Dil-dade dilber gönül eyleme sevdim seni,
Sevdalıyım ben, senin gönlüne girdir beni,
Vallahi üzmem, senin âş-k_ına yandır beni,
Aklımı çeldin yeter sev beni âşk bitmeden.

Bir bakışın var ki yaktın, bakarak sen beni,
Kalbimi çaldın bakarken, niye sevdim seni,
Vallahi üzmem, gönül ver de, sevindir beni,
Aklımı çeldin yeter sev beni, âşk bitmeden.

Kor gibiyim yanmışım âş-k_ına bilmez'misin,
Kül gibi olsam yanıp, sen yine sevmez'misin,
Vallahi sevdim yeter! nazlı güzel bil' ki "sen! "
"Aklımı çeldin, yeter sev beni âşk bitmeden."

Ben ki şair Yüksel'im, âşk ile yâr sevmişem,
Nazlı da dilber kaçır! sevmeyi bilmezmişem,
Kor gibi yandıkça ben! âşk-ına ahh ölmüşem,
Vallahi sevdim, yalan sandı güzel! neylesem.

Müfte'ilün / Fâilün / Müfte'ilün / Fâilün

A.Yüksel Şanlıer
13 Haziran 2009-06-13
Antalya

A Yüksel Şanlıer

Aruz şiir (Yâr geldi ak pnardan.)

Yâr geldi ak pnardan,içtim soğuk suyundan,
Gül döktü şalvarından,kesmiş de gül bağından,
Şaştım döküp dururkan,sordum kimin bağından,
Yâr verdi koncasından,öptüm dudaklarından.

Bal aktı gül dudaktan,sevdim güzel yanaktan,
Öptüm güzel dudaktan, terler basardı sıcaktan,
Şaşvar düşer bacaktan, giymiş de hep kızıldan,
Terler boşaldı baştan,gördüm de yan taraftan.

Kızmıştı gördüğümnden,bildim bakıp gözünden,
Çok güldü gördüğümnden,aldım sevip gönülden,
Kalkmış'da yar yerinden, öp derdi sevdiğinden,
Öptüm de gözlerinden, şimşek çakardı benden.

Ah sevdiğim gönülden, kalbim çıkar yerinden,
Uçtum bu gün sevinçten,gül derledim gönülden,
Sen gülme göz görürken, baksın gönül severken,
Sevdim bürüp gönülden, öptür güzel yerinden.

Aruz vezin şekli
(Mef û lü, fâ i lâ tün (Müs tef i lün, fe û lün))

Á.Yüksel Şanlıer
09 Mart 2009-03-08
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir Âşık-ı zâr (Ağlayan âşık)

Âşık-ı zâr sevda çekmiş, yine üzgün durur,
Çöllere düşmüş, suzsuz çölde yanar kavrulur,
Lêyla'yı sevmiş, dudaklar suya hasret durur,
Âşık-ı zâr neylesin çölde, serab görmeden.

Âşık-ı zâr sevdadan çekti, yanar kavrulur,
Lêyla deyip yandı çöllerde, gönül der vurur,
Bağrına vurdukça, Lêyla'm diye ağlar durur,
Âşık-ı zâr neylesin çölde, serab görmeden.

Aruz vezni kalıbı:
Müfte'ilün / Fâilün / Müfte'ilün / Fâilün

A.Yüksel Şanlıer
12 Haziran 2009-06-12
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir BİL ÖLMEDEN.

Yâr diye sevdim seni,yıllarca ben,
Aşkla yanıp durdu gönül gülmeden,
Nerde yaşarsın seni görmem neden,
Sevdalıyım ben sana gel ölmeden.

Özledi gönlüm seni, gel ölmeden,
Geçti bahar, geldi hazan gülmeden,
Nerde yaşarsın, seni görmem neden,
Sevdalıyım ben sana, gel ölmeden.

Hangi bağın bağzanısın şimdi sen,
Nerde bağın, nerde dalın söyle sen,
Özledi gönlüm seni, sevdim de ben,
Sevdalıyım ben sana, gel ölmeden.

Of kara bahtım, beni ettin viran,
Kör talihim, bahtımı etmiş hazan,
Bunca zaman geçti, nasıl ağlaman,
Sevdalıyım âş-k_ile, bil ölmeden.

Aruz vezin şekli
Müfte`ilün / Müfte`ilün / Fâ`ilün

A.Yüksel Şanlıer
15 Nisan 2009-04-15
Ankara

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir tuyuğ (Çapkın.)

Çapkının çapkınlığından, ağlayan,
Dert_alır duydukça sevmez sonradan,
Sirt verir yattıkça, ağlar durmadan,
Ah çeker duydukça, sevmez yâr_olan.

Aruz vezin Şekli:
(fâ'ilâtün, fâ'ilâtün, fâ'ilün)

A.Yüksel Şanlıer
27 Şubat 2009-02-27
Antalya

.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir(Bu akşam sarhoşum)

***

Bu akşam ufka baktım ağladım durdum bakarken,
Çabuk geçmişde yıllar gülmedim, bilmem ki neden,
Hayal olmuştu sevdam, ağladım ben gün batarken,
Bu akşam sarhoşum "çok içmişim ben dertliyim de"
***

***

Gurub battıkça mey içtim bu akşam ben şişemden,
Na- hoştum içkiden, akşam gurub batmış giderken,
Gönül bomboş, bu akşam ağlarım içtim de meyden,
Bu akşam sarhoşum,çok içmişim "ben dertliyim de."
***

Aruz vezin şekli:

Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün /Fa'ûlün

A.Yüksel Şanlıer

12 Mayıs 2009-05-12

Antalya.

***

bu akşam,yine ufka! baktım,
gün akşam, olurken,
gönül sever sandım da yanıldım,
guruba karşı durmuş bakarken,
ağladım, ağladım durdum,
gurub kızılıyla kaybolurken.
***

Bu akşam, deniz sahilinden
gurubun seyrine, daldım gurub giderken,
vakit gün akşam olurken,
içtim şarap dolu şişelerden,
içtim,içtim de içtikçe ağladım,
gurub kızılıyla, kaybolurken..

gönül, gönül bi- hoş oldu içkiden,
şişelerdeki boşalan meyden,
yudum,yudum içtim,
na-hoş oldum, içtiğim meyden,
bu akşam guruba karşı ağladım durdum,
gurub, kızılıyla kaybolurken.
***

Bomboş olan, şu gönlüm,
Sevmemiş, sevmemiş bir güzelden,
mevsimler yıllar, hızla gelip geçmiş,
ömrüm son demini alırken,
vrane gönlüm tat almaz içkiden,
arhoş olup ağladım guruba karşı otururken,
gurub kızılıyla kaybolurken..

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir,(Âşkın beni,kör eyler.)

Sensiz geçiyor günler, yazık oldu bize,
Bitmiş ki demek aşkım, yazık sevgimize,
Kaçmakla hüznün verdik seven kalbimize,
Bitmez geceler sensiz,viran oldu gönül.

Neyler bu gönül sensiz,yanan sevgisine,
Âştır bu, gönül vermiş bahar gözlüde,
Düşmüş yanıyor kalbinde âşk, yâr biçare,
Bitmez geceler sensiz, viran oldu gönül.

Bitsin bu çilem gel mehtabım sevdiğine,
Gel şükredelim biz, Tanrı ' mın verdiği,
Biz yanlışı hep gömsek, yanan kalbimize,
Derdik ne güzel âştır bu âşk geldi göze.

Bitmez geceler sensiz, yeter gel bahara,
Her yer yeşerip gelmiş bahar, kalma yaza,
Gönlüm seni özler, kalma hiç son bahara,
Âşkın beni kör eyler, bahar gözlü kadın.

Vezein şekli
(Mef'ûlü Mefâ'îlün Mefâ'îlü Fe'ûl (Fe'îl))

A.Yüksel Şanlıer
22 Şubat 2009-02-22
ANTALYA

A Yüksel Şanlıer

Aruz şiir.....Geceler.....

Kâlbim yine üzgün hala öksüz, geceler de,
Hüsran dolu gönlüm seni özler, geceler de,
Olmaz sabahın şavkı, huzursuz geceler de,
Kâlbim yine üzgün, yine bitmez geceler de.

Aruz vezin şekli
Mef û lü / me fâ î lü / me fâ î lü / fe û lün

A.Yüksel Şanlıer
31 Mayıs 2009-05-31
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir:(Huşu gönlüm)

*

Geçiyor yıllar zamandan, bi haber yok sevdiğimden, *
Cana can yok neyleyim ben hayalimsin nerdesin sen, *
Cemalin gitmez gözümde seni sevdim ben gönülden, *
Susamış gönlümde aşkın, nere gittin sevmişim ben. *

*

Yüreğim bir aşkla kaynar, sevinip durdunda zevkden, *
Cana can verdin severken ne de çok sevdim gönülden, *
Hayalimsin nerdesin sen, seni sevsem zor mu sevmen, *
Susamış gönlümde aşkın seni sevdim ben gönülden. *

*

Bana mecnun der görenler,deli oldum ben severken, *
Görüyordum sen gezerken, seni sevdim ben görürken, *
Yalanım yok sevmişim ben, ne bakardın sen gezerken, *
Susamış gönlümde aşkın, seni sevdim ben gönülden. *

*

Yaradan gülden yaratmış,şakıyan bülbül' müsün sen, *
Güle konmuşsun bu akşam, şakıyordun dinledim ben, *
Ne güzel sözlerdi nağmen! huşu buldum sözlerinden, *
Huşu gönlüm şimdi dertsiz,ne güzelsin sevmişim ben. *

*

Aruz vezin şekli:
(Mü te fâ î lün/ fe û lün (Fe i lâ tün, fâ i lâ tün))

**A.Yüksel Şanlıer
22 Nisan 2009-04-22
*****ANKARA

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir: Bir yâ-r_ öpecek

Aranıp durma, bulunmaz sana güller verecek,
Eve gitmiş yeni bağzan, sana kim gül derecek,
Bilirim ben yanağından, seni bir yâ-r_ öpecek,
Kızarıklık bak yanağın, sen domates elma mısın?

Yanağın elma mı, soysam seni bir gün gelerek,
Yanağın nar gibi, öpsem seni bir gün severek,
Susarım hep sana, versen suyu bir ley-l_ öperek,
Susayan aşka, pınardan dökülen sen su'musun?

Ve zin şekli
(fe i lâ tün / fe i lâ tün / fe i lâ tün / fe i lün)

A.Yüksel Şanlıer
27 Şubat 2009-02-26
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Aruz şiir:Bu akşam dolunay vardı.

Sen bir zalimsin, sevmedin gönülden,
Vurdun severken sen, gönül yerimden,
Sensiz geçen günlerde"yalnızım! ben,"
Yaşlandı gönlüm, "sevmedin severken."

Gel mehtabım, aşkınla yanmışım ben,
Vurdun severken söyle sen neyim ben,
Ceylan' mıyım vurdun, görüp kaçarken,
Yaşlandı gönlüm,"sevmedin severken."

Kül olmasın aşkım, gönül severken,
Yansın gönül aşkın, hüzün çökerken,
Hiç gam yemem artık, vakit gelirken,
Gelsin hazan vaktim sevip dururken.

Aruz vezin kalıbı
(Müstef'ilün/ Müstef'ilün/ Fe'ûlün)

ANTALYA
09 Haziran 2009

A Yuksel Şanlıer

Aruz veciz sözler

Mef'ûlü fâilâtü mefâîlû fâilün
Can verir de sırrını vermezdir şeyh olan,
Ders verirde, aslını vermezdir eh-l_ olan,

Öldürür de tekme vurur düşman şê-r_ olan.
Gül verirde zehrini dökmezdir dos-t_ olan,

Güldürürde, ağlatamazdır hiç şarlatan,
Ağlatırda güldüremezdir hiç zehr saçan.

Elde varsa dünya malın düşman dos-t_ olur,
Yoksa malların sana dos düman hal-t_ olur.

Kim verirse isteyerek maldan, af-f_ olur,
Kim verirse istemeden maldan, kahr olur.

Zevk mi verdi dünya verirsin bol, bol hesap,
Dert mi verdi dünya, kolaydır ahret hesap.

Bilge der ki zul-m_et/me, ağlardır öksüze,
Öksüzün malın da, hayır olmaz gel söze.

Bilge der ki, söyledi gönlüm her şeyleri,
Şimdi bitti, söyledi gönlüm, öz sözleri,

İsteyen tutar, ya da tutmazdır sözleri.

A Yuksel Şanlıer

Aş-k_ile bak! gözlerime

Ateşim kâlbimi sarmış, yanarım dertlerime,
Bakışın kalbimi delmiş, kanıyor! bak halime,
Seni sevdim bakışındır hayalim,aş-k i_ile bak,
Bakışın ömre bedel. " Sevdalıyım, gözlerine."

Yaradan Allah'ı sevdim seni sevdim kime ne,
Sana geldim feda olsun, bu canım! gözlerine,
Bakışından yanacaksam yanayım aş-k_ile bak,
Bakışın ömre bedel. " Sevdalıyım, gözlerine."

Sarı yaprak gibi düştüm hazanım off, kimene,
Baharım geçti yazım geçti, hazansam kime ne,
Bakışından yanacaksam yanayım aş-k_ile bak,
Bakışın ömre bedel. " Sevdalıyım, gözlerine."

Yeni açmış çiçeğimsin,baharımsan! kimene,
Seni sevdim de gönülden, viraneysem kimene,
Yanıyorsam yanayım, başkası gülmüş banane,
Bakışın ömre bedel, aş-k_ile bak! gözlerime

A Yuksel Şanlıer

Âşıkıyım, bu sesin.

Seher vakti bir ses böler uykumu,
İçim ürpermeyle dolar, gel derken,
Dinliyorum, yıllar var ki ben onu,
Ağlatır bu ses beni hep gel derken.

Aşıkıyım bu sesin,kalk gel derken,
Gönlüm huzur duyar ona giderken,
Şifa bulur ruhum, yatıp kalkarken,
Nerde duysam âşıkıyım. Bu sesin.

Yeri göğü, hep ağlatan bu sestem,
Uyanır tüm canlı, kalkar yerinden,
Divana durur hemen, sevincinden,
Nerde duysam âşıkıyım. Bu sesin.

Öyle bir ses ki bu, ağlatır her gün,
Susar cümle alem yapsa'da düğün,
Bu ulvi ses canla, kanıymış ömrün,
Nerde duysam âşıkıyım. Bu sesin.

A.Yüksel Şanlıer
28 Haziran 2009-06-28
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Aşk ona değmez.

Bir tatlı bahar akşamı, gördüm seni camdan,
Ter bastı görürken daha, birden niye bilmem,
Çok tatlı yüzün vardı, bakardım sana camdan,
Sen hep sekerek yolda giderdin, niye bilmem.

Bir gün seni gördüm, yine bir yerde giderken,
Dön düm sana baktım, gülüverdin bana birden,
Kıpkırmızı olmuştu yüzüm, orda bakarken,
Hep kendime kızdım, niye baktım diyerek ben.

Ben vec-d_ ile doydum seni gördüm de güzelce,
Yıllarca sorardım seni, her yerde bilir' min?
Yoktun niye sen, bil ki sevindim de görünce,
Koştum sana geldim, yine kızgınca güler ` min?

Yüksel dedi vaz geç, sana gelmez gururundan,
Çulsuz diye bakmaz sana, uğraşma şunun lan,
Boş ver şuna sen, aş-k_o/na değmez niye sordun,
Er geç sana bakmaz da, kovar tatlı yatağından.

A Yüksel Şanlıer

Ata ocağım söndü.

Karaağaçlarda, sarkardı kara üzümler,
Çiğnenirdi eskiden, şarhanalarda üzümler,
Asma tefeği ile, içilirdi bol köpükler,
Ata ocağı söndü, dolmaz oldu o köfünler.

Toplanırdı üzümler, ağır olurdu köfünler,
Ben zorla kaldırırdım, sırtında taşırdı babam,
Dolardı şarhanalar, çiğnenirdi o üzümler,
Ata ocağı söndü, ne babam kaldı ne anam.

Şıra dolmuş kazanlar, dolardı pekmez ile,
Kaynadıkça şıralar, köpük, köpük olur onlar,
Kıvırır da tefeği, bolca içerdik neşeyle,
Ata ocağı söndü, kaynamaz oldu kazanlar.

Banardı koyusuna, dizi,dizi bol cevizler,
Asılırdı balkona, bendim ucundan kemiren,
Ağaç bile kalmamış, dağılıp gittik bizler,
Ata ocağı söndü, ne yapan var ne yediren.

Ağaç kovuğundaki, teyinler korkardı benden,
Kaçardı daldan dala, korku içinde öterek,
Varsa yavru kovukta, hep dişlerdi elimden,
Ata ocağı söndü, hiç gitmez olduk bilerek.

Ceviz gömü arardım, ülübü darı içinde,
Anam hemen kızardı, çık ordan çiğneme diye,
Menez toprak kazardım, korkardım toprak inde,
Ata ocağım söndü, kime alayım hediye.

Buram,buram tütmüyor, ata ocağım tütmüyor,
Töymakanı bilen yok, böreğini yapanlar yok,
Anam ben de yaşlandım, benim de gözüm görmüyor,
Ata ocağım söndü, dertlerim şimdi daha çok.

Bağdaki düven yeri, olmuş şimdi orman gibi,
Artık düven süren yok, sap samanı savuran yok,
Kara duttan yiyen yok, orman gibi olmuş dibi,
Ata ocağım söndü, geçmişe özlemim pek çok.

A.Yüksel Şanlıer
22 nisan 2008-04-22

SÖZLÜK

- 1-Şarhana- üzüm çiğnen taştan oyuk.
- 2-Tefek-üzüm yaprağı.
- 3-Köfün-üzüm toplanan büyük sepet.
- 4-Menez-üzüm şırasının mayası ak toprak.
- 5-Teyin-sincap
- 6-Töymakan-semiz otu

7-Darı-mısır
Ülübü-fasulye

A Yüksel Şanlıer

Auz ve serbest (Hissetmedin mi hiç sen.)

Hüranla doldu gönlüm, gittin de gelmedin sen,
Hicrân_a ağlarım ben,hissetmedin mi hiç sen,
Gel mehtabım yeter gel, aşkında yandığım gel,
Hîcrân_a ağlarım ben, aşkınla yanıp dururken.

Hissetmedin' mi hiç sen,
Hissetmedin' mi, hiç sen.

Aruz vezin şekli:
(Mef u lü fa i la tün (Müs tef i lün fe u lün))

ey, sevgili,
hasretiyle, yanarken özlediğim,
gecenin yarısını çoktan geçti de zaman,
ama şu uyku tutmayan gözlerim,
sisler sarmış tavanın sisleri arasında,
dolaşır durur,biliyor'mun sen,
durmada,durmada neden dolaşır biliyor'mun,
çünkü aklımda sen,gözlerimde sen varsın,
ama aslında yoksun her zamanki gibi,
gittin de bir daha gelmedin de sen.

Şimdi sanki konuşuyorsun, o sislerin arasından,
bekle bekle diyorsun, bana gelecekmişsin gibi,
ama! bir ömür geçti sen ey sevdiğim aradan,
sen geçen zamanı, hesaplayabiliyor'musun,
ben sayamaz oldum,ve hesaplayamaz oldum,
iyi bak,bak sevdiğim o sislerin arasında iyi bak,
tıpkı benim sana baktığım gibi bak,
yaşlandım artık, yıllar geçip giderken,
ve sense hala yoksun,gittin de dönmüyorsun,
oysa vuslat yakın, biliyor'musun,
ara sıra çalınır oldu, bizim de kapımız,
sorulur oldu, ezrail tarafından arasına hatırımız,
benim de içimde bir korku var şimdi tarifsiz,
yapayalnızken ya çalınırsa,
ya çalınırsa,son defa olarak şu gönül kapımız,
demezler mi,ertesi gün yoklamaya gelenler,
belliydi böyle olacağı, yazık oldu şu zavallıya,
yapayalnızken ezrail varmış,onun yanına da,
almış bu zavallının canını,
demezler mi,demezler' mi sonra,
demezler'mi,
gelin toplanalım, eşi dostu kim varsa,
götürelim şunu garipler mezarlığına
gömelim şunu,kara çukurdan mezarına,
demezler mi şimdi bana,
Ölmek istemiyorum, sevdiğim sen yokken,
gel artık çalınmadan, şu gönül kapımız.
alınmadan canımız gel artık,
ey sevgili.

Ayüksel Şanlıer
15 Mayıs 2009-05-15
Antalya.

A Yüksel Şanlıer

Aynalar

Aynalar söyler,der' ki yaşın geçmiş,
Saçlar kırarmış,gitme vaktin gelmiş,
Ne ararsın sen,her sabah karşımda,
Hiç bakma bana, işin çoktan bitmiş.

Aynalar hep der, nerde şu gençliğin,
Takatın hiç yok,bakmaz'mı sevdiğin,
Her sabah geçip,ne durun karşımda,
Bakma hiç bana kalmamış gençliğin.

Aynalar söyler, yaş altmışın geçmiş,
Şu vuslat denen,böyle yaş severmiş,
Çok bakıp durma, usanırsın benden,
Çok bakan insan çok erken gidermiş.

Her ayna söyler, bana neden baktın,
Söyle bakarken, yok' mu senin aklın,
Her gün bakarsan sanma' ki severler,
Güzel genç sever, nerde senin aklın.

Bir kez alıştık, her sabah bakmaya,
Çok,çok kızsak da, kıymayız kırmaya,
Aynam hep dosttur, yaşlı gösterse de,
Yaşlı olsam' da, doyamam bakmaya.

A.Yüksel Şanlıer
12 Mart 2009-03-12
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Ayrılık

Yalnızlığım olmuş, bir hüznü arkadaş,
Hüzün dolu içim, neyleyim ah be gardaş,
Zehir mi içtiğim,deyver bana haydi sen,
Vücudum uyuştu, zehirlendim'mi yoldaş.

Yalnızlık'mı sardı, şu bitkin vücudumu,
Ayrılık kokladı, zehirden vücudumu,
Gözler buğulandı, düşer dururdur yaşlar,
Ayrılık' mi üzdü, ah dertli vücudumu.

Neylesin şu gönlüm, ayrılık bana varsa,
Çare bulunmazdır, hüznün gönlümde yarsa,
Hüzüne çare yok, neylesin dertli gönlüm,
Hiç çaresi yokmuş, yaşlar sel gibi aksa.

Yüreğim sızlardır, her gün seven yoldaşa,
Gözlerim çağlardır, sır veren o sırdaşa,
Yalnızlık doğmuştur, bana da ah arkadaş,
Ayrılık çok koydu, deyin garip gardaşa.

Şikinti boğmuştur, ayrılık çok koymuştur,
İçimde bir yangın, gün, gün yanıp durmuştur,
Dertli yalnızlığım, boğar durur arkadaş,
Sönmeyen şu yangın, gönlüme oturmuştur.

A Yuksel Şanlıer

Aziz İstanbul

Derler ki, yedi tepe istanbul,
Ve de çok güzel,
neresi yedi tepe,
olmuş her yeri yüzbir tepe,
koşmuş da gelmiş insanlar,
taşı toprağı, altınmış diye,
kimi uzun, kimi tombul,
olmuş İstanbul, yüzbir tepe.

Kalmamış, eski boğazın güzelliğı,
Kaybolmuş!
yeşil kıyıların özelliğı,
hani nerde, o boğaz kıyısının sessizliğı,
hıncahınç insan dolmuş,
koşturup gelmiş kim varsa,çoluk çocuk,
bağı yanık, Anadolu'ndan.

Süzülerek geçmez olmuş boğazlardan,
artık o eski şen şakrak gemiler,
dolmuş boğazlara marmaraya
büyük küçüklü gemiler,
gökdelenlerden görünmez olmuş,
o güzelim camiler,
tankerler geçmekte artık boğazdan
mazot tehlike yüklü.

eskisi gibi, leziz değil,
Eminönündeki
köprü altındaki ekmek arası balıkları
çoğalmış Fatih'de eli tesbikli yeşil sarıklıları,
dolaşır çarşılarda, caddelerde,
giydiğini dinine uygun gören,modern sanan,
afkanistan'a iran'a özenen,
kara, çarşafllıları.

A Yuksel Şanlıer

Babalar da ağlar

elinde sigara,
düşünüp dururdu bir baba,
kara kara,
dumansa, öyle bir duman ki,
yükselip sarmıştı mavi gök yüzünü,
bozdan kara,
sanırsın ki yağacaktı, sigaranın dumanından
sağanak halinde, yağmurlar,
dökülecekti susus çöllere, susuz ağaçlara.

bir çocuk vardı,
biraz ötede oynamaya çalışan,
hayat umurunda değildi,
o gün ne olmuş yada yarın ne olacak,
düşünmezdi o oynamaya çalışan çocuk,
o bir çaresizdi, düşmüştü o şifasız bir derde,
ta ki doğuştan, hiç günahı yokkan,
öyle söylediler, onun tanıyıp bilenler,
doğuştan hasta dediler, onun için,
hayatını geleceğini umursamayan o garib için,
sadece ana babasıymış düşünen ve her gün onun için ağlayan,
ve çaresizlik içinde bocalayan.

olacak ya,
tam oyuna dalmıştı ki, başı döndü o garibin,
yığıldı toz toprak yerlere,
o ölümü tattı, yerde çırpınırken
o garibim,
gördü sigarasını derin, derin tüttüren düşünceli baba,
koştı, koştı, soluk soluğa koştı,
alışkındı, oysa,
tuttu yine de kaldırdı, yüreği içi sızlayarak,
yüreği dertli baba, kaldırdı kızını tozun toprağın içinden,
binbir parça oldu dertli yüreği.

dayanamadı çünkü o babaydı,
hassastı onun da yüreği her ne kadar,
o bir ana kadar olmasa'da,
kirli yüzünden bir daha bir, daha öptü evladının.
sevdi okşadı, toza bulanmış saçlarını
ve birden yağmur gibi yaşlar üzüldü gözlerinden,
gözlerinden ağlarken.

ama kimseye, göstermedi o ağladığını,
çıkardı yeniden az önce cebine attığı paketi,
bir sigara daha yaktı içinden,
çekti dumanını içine, içine derin, derin,
süzülürken onun göz yaşları gözlerinden,
her zaman ki gibi, üzgün düşünceliydi,
o evladının, geleceğini düşünüp ağlarken.

duman bu defa daha fazla sardı ortalığı,

gök yüzü bir anda duman doldu,
baba ise ağladı,ağladı hep gizlice ağladı
o bir babaydı hassastı onun da yüreği,
ama kimse görmezdi onun her gün ağladığını,
kimseler bilmezdi,yıllardır evladı için ağladığını,
demek ki, babalar da ağlar.

A Yüksel Şanlıer

Badem çiçekleri

bir ağaç ki o asırların ağacı,
dalları sarmış koca yarım adayı,
her yıl erkenden ilk o açar,
beyaz çiçeğiyle, yeşil yaprağıyla
badem çiçeği.
bu defa da yine yanıldı,
açtı ilk gördüğü ılık güneşte,
şaştı düşünmedi o geleceği,
olan oldu birden,
yağdı kızıl dumanlardan,
tane,tane ölüm saçan kurşunlar,
ya öldü yada yaralandı sabiler,
ağlaya,ağlaya kaçıştı,
savruldu rüzgarda beyaz çiçekler,
toprak gazel oldu,
asırlık badem ağacı,
yok etti
meyva verecek geleceği.

A Yuksel Şanlıer

Bahar geldi

Bahar geldi diye, döndü turnalar,
Hala gelmez neden hasret soğanlar,
İçim buruk, nerde ateş koyanlar,
Döndü turnalar da, cananım yoktu.

Pırıl, pırıl güneş, otlar turnalar,
Açtı güller buram, buram kokmakta,
Billur gibi, su akıtır kurnalar,
Dolduran yok gül yüzlerim solmakta.

Ilık, ılık eser meltem rüzgarı,
Okşar durur, sarı siyah saçları,
Nev baharın bağrındaydı o deniz,
Parlatırdır, sahillerde taşları.

Öperken genç al dudaklı güzeli,
Seyrederdir mavi deniz onları,
Gençler kaçık, bahar geldi geleli,
Kaynar durur gezen gencin kanları.

A Yüksel Şanlıer

Baharım bitti,zaman yok

Soldum da sarardım küle döndüm baharımda,
Yıllar hazanım oldu, yüzüm soldu baharda,
Bilmez ki severdim, zamanın son baharında,
Sevsemde gönülden, baharım bitti zaman yok.

.../...
Herkes bana deli diyor gördü mü gülüp geçiyor,
Oturmuşlar birlikte, kolsuz gömlek biçiyor,
Herkes kendine gelince güzel bana çirkin seçiyor,
Yaşlılık suç mu, çok görürler bana güzel sevmeyi.

.../...
— — • / • — — • / • — — • / • — —
Sevdim diye eller bana der, kim bu delirmiş,
Bilmez ki gönül sevdi, meğer aşk ne güzelmiş,
Derler ki bu çılgın biri, gönlünce severmiş,
Dostlar bile düşman bana, olmaz diyerekten.

.../...
Dostlar bile gördü mü gülüp geçiyor selam bile vermeden,
Bunadı bu artık diyor, yüreğimdaki ateşi bilmeden,
Yargızıs infaz yapıyor, sorgulayıp gerçeği görmeden,
Yaşlının sevmesi suç mu,dostlar bile sevgiyi çok görüyor.

A Yuksel Şanlıer

Baharım ol hazanımda.

Bir sevdaya düştüm niye baktın hazanım ben,
Hep aş-k_ ile yaktın, beni yandım da külüm ben,
Gel gör beni aşk neyledi, yorgun biriyim ben,
Çok yaşlı demeşsen bana, gönlüm güle doysun.

Ömrüm seni sevmekle geçer, sen taze gülsün,
Ben hep seni sevsem, beni sevmez mi ki gönlün,
Deyver bana bekletme gönül genç; kime gönlün,
Çok yaşlı demeşsen bana, gönlüm güle doysun.

Sen sevda gülümsün, bana koklat gülü yapma,
Ben bir köle, sen ol bana sultan; nazı yapma,
Ömrüm seni sevmekle geçer, gel bana yapma,
Çok yaşlı demeşsen bana, gönlüm güle doysun.

Tanrım bana dert verme, zaman ver seveyim ben,
Ömrüm güle doysun, güleyim ben de gelirken,
Bir gamlı hazan vakti canım al; Sevişirken!
Ey konca gülüm, sen; baharım ol hazanımda.

A Yuksel şanlıer

Baharın koncası yâr.

Ela gözlüm suna boylum baharın koncası yar,
Yanağın gül mü de açtıkca hemen konca kokar,
Sabahın meltemi estikçe, günüm zevk_e doyar,
Ela gözlüm suna boylum, baharın koncası yâr.

Ne güzel gamzelerin, kırmızı gülden `mi yüzün,
Yanağın daldaki koncam, ne de hoştur gülüşün,
Suna boylum bana deyver`ki bilem kimde gözün,
Ela gözlüm suna boylum, baharın koncası yâr.

Saçının her teli ol muş, tarumar yel `mi seven,
Yeli kiskandı gönül, yapma güzel gözlü helen,
Bakışın hülyalı, güldün de bahar geldi hemen,
Ela gözlüm suna boylum, baharın koncası yâr

Seni bir gün koparırsam, kanatır dertli diken,
Suna boylum baharın koncası, sevdim gülüken,
Gülüşün hülyalı, güldün `de, bahar geldi hemen,
Ela gözlüm suna boylum, baharın koncası yâr.

A Yuksel Şanlıer

Bak, dêr-d_olur.

Müstefilün / Müstefilün / Müstefilün / Müstefilün

— — • — / — — • — / — — • — / — — • —

Ey can bağım duymaz' mısın her gün sorup durmaktayım,
Kaçmak neden aşkınla yanmaktan, solup durmaktayım,
Yorgun halim gel bak da gör, yıllarca sordum nerdesin,
Kentlerde her yerlerde baktım, sağ' mısın sen can bağım.

Yetsin çekip durduklarım, olmaz mı? Gel, sen nerdesin,
Ey can bağım çok özledim, seslen de sen, gelsin sesin,
Giysen çarık dağ taş dolasam çünkü çok, çok özledim,
Çok özlemekten hasta oldum, sesle can kimlerdesin.

— — • — / — — • — / — — • — / — — • —

Vuslat gelip sormakta, artık ölmeden görsem derim,
Vuslat günüm er gelmeden, gülsün yüzüm gel gör derim,
Ey can bağım ben yastayım çöktüm de birden gel de gör,
Can çıkmadan yol bitmeden gel, tutmuyor artık dizlerim.

Bir gün görürsem gül yüzün bil, dünyalar hep şâv-k_olur,
Görmez de can versem, hazan olsam yarın çok der-t_olur,
Gel gör vakit geç olmadan ey can bağım, gelmiş zaman,
Doktor gelip durmakta bol,/bol, hastayım bak dêr-d_olur.

1 Nisan 2008-04-01

A Yuksel Şanlıer

Bakıp dursa da, gülssek.

Geçmiş günümüz aşkına, içsek yine mey de,
Bulsak neşe meyden yine çıksak yola biz de,
Nârâmızı atsak da, yatan kalksa yerinden,
Herkes bize baksaydı, yukardan da görüpde.

Ef kar dağıtıp bolca bağırsak dışarda,
Evlerdekiiler baksa,karanlıktaki yolda,
Balkondaki kızlar sa,bakıp dursa da gül sek,
Şenlense gönüller, ve de tan olsa dışarda.

Yollarda, komiklik yaparak bolca gülüşsek,
Herkes de bakar derse bu sarhoşdu,dövüşsek,
Herkes bizi hoş karşılayıp, sonra gidince,
Bir çorbacı bulduk mu, girip bolcana içsek

Gönlümde yatandır bu da,gitsek diyorum ben,
Kırk yılda bir bardak rakı içti deyip de,
Ayyaş gibi görmek,bize ardır kızarım ben,
Şenlense gönüller, ne çıkardır bi kadehten.

18 mart 2008-03-21

A Yuksel Şanlıer

Bakma yeter

Küllenmiş bir kor,deşeleyip durduğun,
Bakma gözüme,kordu yakıp durduğun,
Bir baktın yeter,gönlüm alevden beter,
Öyle yan bakma,kordur kalbe koyduğun.

Çoktan susadım,hiç sevda bulamadım,
Çorak gönlüme, su salıp sulamadım,
Bir güzel bulup, koç kurban olamadım,
Öyle yan bakma,çöldür bakıp durduğun.

Gel yakma beni,sevme yorgun kalbimi,
Özlem var saten,yoksa bilmem haddimi,
Şuh gözle bakma,alev dolmuş gözlerin,
Hele şuh bakma, kaybederim kendimi.

Neylesin gönlüm, geç sevmiş bir güzeli,
Herkes der deli, seni gördüm görelî,
Utanırım ben, çok bakma gözlerime,
Sen yan baktıkça, sanır herkes sevgili.

A.Yüksel Şanlıer

A Yuksel Şanlıer

Bana doysun

Geçti nice aylar,nice yıllar,
Gülmedi yüzüm, bir defa olsun,
Bitti hayalim,geldi hazanlar,
Şimdi kara toprak bana doysun.

A Yüksel Şanlıer

Barışsak diyorum ben.

mef'ûlü /mefâ'îlü /mefâ'îlü /fa'ûlün

--. / .--./.--. /.--

Sevmek mi suçum ey mavi gözlüm, küsüyorsun,
Bağrımda ki kalbim, sana yangın biliyorsun,
Ben gönlümü verdim, niye sen hep kaçıyorsun,
Gel yapma bu zülldür de barışsak diyorum ben.

Aşkınla yanardım, seni gördükçe bilirsin,
Kalbimdeki aşktın-oy_sa sen şimdi kaçarsın,
Derdim mavi gözlüm sana, sen pek sevinirdin,
Gel yapma bu züllüdür de, barışsak diyorum ben.

Gönlümde ki tahtımda kurulsan da, sevişsek,
Olmaz mı güzel gözlü kadın, söyle? Ne etsek,
Sorsam seni bulsam da, gidip köşkte görüşsek,
Gel yapma bu zülldür de, barışsak diyorum ben.

Gök rengini almış, mavi gözlerle bakardın,
Baktın mı terimden, sırsıklam bırakırdın,
Aşkınla yanardım da, gülüp sonra kızardın,
Gel yapma çilem yetti, barışsak diyorum ben.

a.yüksel Şanlıer
4 Nisan 2008-04-04

A Yüksel Şanlıer

Ben Anadolu'yum

Ben, Anadolu'yum,
uçsuz bucaksızdır ovalarım, yeşil yaylaların,
gecenin melteminde savrululan buğdayların,
binbir çeşit meyvaların yurduyum.

Ben, Anadolu'yum,
ardıç sedir çam kokar, ıslık çalan ormanlarım,
gönül yakar, al benizli köylü kızlarım,
düğün dernekle geçer, bahar yazların,
sazlı sözlü aşıklarının çok olduğu,
gönül sevdalılarının, yurduyum.

Ben, Anadolu'yum,
mor sümbül kokan, dağlardaki koyakların,
seher vakti bülbüllerin konuştuğu güllerin,
kondu'mu, güzel kokan, güzel açar güllerin,
sarı çiçekli, çiğdemlerin, kardelenlerin,
papatyaların, yurduyum.

Ben, Anadolu'yum,
Yörüklerin, yurt tuttuğu,
göçebelerin, yaylara kıl çadırlar kurduğu,
desen desen halıların kilimlerin dokunduğu,
koyun kuzuların yayıldığı,
yağız atların kışnediği,
öykülerin halı kilim desenlerine işlendiği,
yörük kızlarının köylü güzellerinin yurduyum.

Ben, Anadolu'yum,
reçberlerin tüccarların, memurların işçilerin
vatan tuttuğu çalıştığı,
savaşta barışta, kan döküp şehit verdiği,
geleceğinin, umudunun, yurduyum.

Ben, Anadolu'yum,
yağmur bulutlarının arandığı,
el açarkan, kazanların kaynandığı,
ezanların okunup, duaların yapıldığı,
minarelerinden ezan seslerin yükseldiği,
kentlinin köylünün yurduyum.

Ben, Anadolu'yum,
nice çeşit, kavimlerin yaşadığı,
nice devletlerin, kurulup sonra yıkıldığı
ermişlerin, erenlerin göçüp gelip yurt tuttuğu,
ahilik geleneklerin, devam ettiği,
saygının sevginin bol olduğu,
dürüstlerin, namusluların yurduyum.

Ben, Anadolu'yum,
ırgatların alın terinin ağalar beyler için aktığı,
ağaların beylerin, konaklar yaptırdığı,

torundan toruna ırgatlarını miras bıraktığı,
pek çok köylere sahip olduğu,
sömürücülerin, aymazların yurduyum.

Ben, Anadolu'yum,
kısacası kendi kendimin, sevdalısıyım,
yurt tuttuğum koca bir,ömür tükettiğim,
acıyı tatlıyı yaşadığım, dost arkadaş bulduğum,
atalarımın miras aldığı,
ovaların, dağların,
yaban hayvanlarının yeri yurduyum.

A.Yüksel Şanlıer
13 Haziran 2009-06-18
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Ben mi yanıldım.

Bir gülü sevdim, hazan vakti kanım kaynıyor,
Pembe yanaklarda gönlüm de, güzel bilmiyor,
Gönlümü verdim dedim. Aşk ile sevdim dedim,
Her ne dediysen de bir türlü yüzüm gülmüyor.

Koklamadan kaybolup gitti, gönül verdiğim,
Gönlüme doğmuş, güneş ay gibi hep sevdiğim,
Şimdi soluk bir resim bendeki geçmişten kalan,
Nerde benim nerde, geçmiş de gönül verdiğim.

Ah be gönül verdiğim, hiç mi yanıp sevmedin,
Hiç mi bakarken, görüp kim bu deyip gülmedin,
Gönlümü verdim gönülden sana, sevdim de çok,
Hem de gönülden severdim seni, sen bilmedin,
(-.. -) (-. -) (-.. -) (-. -)
Yaşlı deyip sevmedin sen, peki kimdir seven,
Genç mi ya zengin'midir, çok da seversin bunu,
Ben sana ondan da çok sevgi verirdim.Güven.
Ben mi yanıldım, severken seni sevmek bumu.

A Yuksel Şanlıer

Ben o tepedeki yeri özlüyorum

-I-

Nasıl da uğulduyor rüzgar çamların arasında,
Dallar üzgün direnmeye çalışıyor,
Hayat yaşam kavgası değil mi onun için,
Aralrından geçiyor dereler,suları köpük,köpük,
Deniz kudurmuş,vurdukça vuruyor kıyılara,
Neden kızdıysa,saydam taşlara
Korkuyor çamların zavallı dalları,kimi kırık,
Kimi direniyor rüzgara.

-II-

Ve ben,yüksek bir tepeden bakıyorum,
Altımda buz kesmiş bir taş üstünde ben,
Dinlediğim tek ses dalgalar ve bir de, çamların ıslık çalması,
Ve bir de arada bir kanat çırpın martıların kanat sesleri.
Tam bu sırada düşerken önüme kozalaklar,
Korkuyla bakıyorum yukarıya,
İşte o arada süzülerek geliyor bir ışık vuruyor gözlerime,
Çok seviyordum burayı çok,
Tek isteimdi, ölümümünden sonra da bu çamların arasındaki,
Küçücük mezarlığa gömülüp, ebediyen karşımdaki denizin
Kıyıları nasıl dövdüğünü, ve rüzgarın baş ucumda uğuldamasını,
Arada bir ıslakla çaldığı nağmeleri dinlemeyi,
Ve birde yanibaşımdan geçip sevgilisine kavuşan derelerin şırıltısını dinlemeyi,
İlelelebet.

Ama olmadı ramak kaldı, oraradaki isteğime ama olmadı,
Çok görüldü bana o topraklar,çamların gölgesi denizin yosun kokusu,
Çok görüldü o uğuldayan çamlar,
O kıyıları arada bir de olsa usulca tokatlayan dalgalar,
Çok görüldü martı kuş sesleri baş ucumda duyulması,
Güneşin dallar arasından bana gülümsemesi ve,
Deniz kaplumbağalarının, gece yarısından sonra kıyılara yavrularını kovalaması, çok
görüldü,
Şimdi çok uzaktayım ve orayı düşünüyorum,o günü yaşıyorum,
Nasıl da,çok tu kapluğa yavruları, nasıl da koşuyordu denize doğru,saki yanibaşındaki
annesi değil de, denizdi gerçek annesi sevgilisi,
Nasıl da,toplyıp atmıştım avuçlarımla onları sevgilisinin kucaklarına üçer beşer.

-III-

İşte ben o kıyıdaki tepeden seyreden
Topraktaki arkadaşlarımı, arıyorum ve onları orayı özlüyorum,
Benim sevgilimdi orası, her şeyimdi,
Bana can veren yalnızlığımı paylaşan hayat arkadaşımdı orası,
Orada dökülürdü gökten yıldızlar denizin üstüne,
Oradan seyrederdi, dans eden yaamozlar gözlerimi,
Orada dinlerdi, kuşlar şarkılarımı,
Ve orada bulurdum gerçek dostluğunu tabiatın,uçsuz bucaksız,
Masmavi gök yüzünün saflığını berraklığını,
Ve sonra orada dosttu bana, arada bir kızan mavi deniz,
Köpük,köpük dalgalarıyla, arada bir çarşaf gibi uykusuyla.

-IV-

Ben o toprağın çocuğuyum,

Ben,o çamların uğultusuyum,
Ben,güneşin geceki mehtabın sevgilisi yıldızlardan yön bulan yolcusuyum,

Ey tabiat,ey mavi deniz bak ben burdayım,
Sen yoksun yanımda, ben öksüz sen öksüz olmaz ki böyle,
Seni mehtapta kim seyreder şimdi, senin dalga seslerini kim dinler benim gibi,
Sana kim koşar, her akşam vakti kim kucaklar öper benim gibi,
Yine dövürmusun kıyılarını,
Yine yalıyor musun, incilerini pırlanta elmaslarını ey sevgili,
Yine kucak açıyor musun, yavru kaplumbağalara gecenin bir yarısında,
Dolun ayda,
Kalmak isteyip de kalamadığım, tepedeki çamların altında yatan dostlar,
Arkadaşlık ediyor mu sana benim gibi,
Ama sanmıyorum, hiç kimse benim kadar dost olamazdı sana,
Hiç kimse, sana şarkı söylemezdi kıyılarından,
Hiç kimse kucaklayamaz benim benim kadar içten,
Öpemez de seni, çünkü sendin benim sevgilim,sendin benim aşkım,
Bilirdin sevdiğimi, ve beklerdin beni he akşam,gelip öpecek diye,
Bilirdin benim, sana şiirler yazdığımı,
Bilirdin.

-V-

İşte böyle dostum,
Şimdi sen nasıl mahsunsan, ben de öyleyim,
Ne senin kıyılarını dövdüğünü duyabiliyorum,
Ne de kıyındaki am ormanlarındaki, rüzgarın uğultusu ve çamların ıslığını,
Duyabiliyorum.
Duyabildiğim tek şey, şehrin gürütüsü,
Arabaların, korna sesleri ve insanların kalabalık çığlıkları,
Pazarcıların, üç kuruş için geçim derdi adına haykırışları,
Ben seni özlüyorum, seni ve seni seyrederken çisem çisem yağın yağmurun,
Beni ıslattığı anı özlüyorum,
Ve hala orada olduğunu bildiğim, sana tepeden bakan çamların altındaki,
Sessiz doslarımın, sana bakışını özlüyorum hatta kiskanıyorum,
Ve onların yanında olamadığım için kahroluyorum,
Kiskancımdan çatlıyorum.

A Yüksel Şanlıer

Benimkisi bir özlem.

Bir yer var ötelerde,hasretiyle yanıp durduğum,
Yüreğimi sızlatan,gelene gidene sorduğum,
Doğduğum yerdir diye,gece gündüz hayal kurduğum,
Bir yer var ötelerde,her gece rüyamı süsleyen.

Yemyeşil bağları var,ayvası var nar elması var,
Mandallar sıra,sıra,sıralıdır set üstünde nar,
Bazen koparıp yerdim de, dökme yere der anam kızar,
Bir yer var ötelerde, hasretiyle yanıp durduğum.

Mandallarda evlekler, evlekte eğrimler kızarmış,
Ülübüler ağarmış, ayva elma narlar sararmış,
Yığın,yığın odunlar, kışlık için hazır toplanmış,
Bir yer var ötelerde, özlemiyle yanıp durduğum.

Kara ağaçta sarkar, kütür,kütür kara üzümler,
Babam ağaçta toplar, dolmak üzeredir köfünler,
Sabah vakti satılacak, alınacak çay ve şekerler,
Bir yer var ötelerde, gece gündüz hayal kurduğum.

Etlik dana kesilmiş, sucuk ile kavurma yapılmış,
Yaş sucuklar dizilmiş, kurusun diyerek asılmış,
Bir miktarda pastırma, ramazan için bastırılmış,
Bir yer var ötelerde, rüyalarımın hiç çıkmayan.

Mandallardan kesilmiş, olgun diye bütün darılar,
Avarlardan toplanmış, tohum için sarı manolar,
Eğrimler salça olmuş, serili hep kurur dururlar,
Bir yer var ötelerde, gece gündüz hayal kurduğum.

Bunların hepsi yalan, çok eskidendi hayal olan,
Ne bağ kaldı ne bağzan, olmuş şimdi her yeri hazan,
Hayal kursam bile boş, göçüp gitmiş ollara bakan,
Benimkisi bir özlem, oysa hiç kimsem yok ki gitsem.

A Yuksel Şanlıer

Benimkiymiş aptallık

Ne yıllar geçti üstünden,
Atamadım yüreğimdeki acıyı,
Hala kımıl, kımıl yüreğimde,
Şu geçmiş!
O, oo fakirlikten çektiğim,
Hor görülüp de, itilip kakıldığım,
Ve sonunda sevdama mani olunan günler.

Ne zaman, yalnız kalsam,
Ne zaman uyansam bir gece yarısı,
Ve açılса gözlerim, tatlı uykusundan,
Dolar yaşlarla birden;
Çöker gözlerime anında o günler,
Şıkışır da kalbim,
İçimde hala o günlerin acısı,
Belirir,
Dalar gözlerim geçmişine.

Çektiğim sevda dolu,dolu durur hala içimde,
Bırakıp! silip atamadım ki,
Atamadım ki ben! atamadım ki,
Oysa o o,çoktan unutmuştur beni,
O bir başkasını tercih etmişti,
Zenginliği şöhreti, ve rahatlığı,
Ne yapacaktı belki de doğruydu onun açısından,
Rahat bir hayat yaşamak.
Diyar,diyar gezen bir fakire yar olmaktan.
Çulsuza eş olmaktansa.

Ama düşünmedi,
Bir canı bir sevenin yüreğinin acısını,
Ve onun hiç unutmayacağını,
Onu her hatırladıkça, biraz daha fazla öleceğini,
Yüreğinin, aklına geldikçe titreyeceğini,
Onun bir başkasını ise, hiçbir zaman,
Yürekten sevemeyeceğini.

Şu halime bak,
Oysa çok uzun zamanlar geçti üstünden,
Yine yaşlar düştü gözlerimden,hem de bir gece yarısı,
Karanlıkta tavana bakan gözlerim,
Yine geçmişisiyle sabahlayacak,
Yine yaşlar olacak,
Vuracağım göğsüme, kahpe felek diye,diye,
Ve her zamanki gibi ağlayarak sabah olcuk.

Ah,ah,
Kan ağlıyor içim kan,
Bak ben de senin gibi zenginim artık,
Benim de katlarım yatlarım var,
Ama olmayan bir şey var sende olup,ben de olmayan,

O da ne biliyormusun?

"sağlık"

Sen ananın babanın sözüne uydun ya,
Sağlık güzelik senin olsun artık,
Ne yapalım benimkiymiş aptallık.

A Yüksel Şanlıer

Bey dağları.

Yamaçları karlı, karşısında ak deniz,
Bakarsın bey dağı, masmavi ak denize,
Uyur ak denizin, kımıldamaz yerinden,
İlık yelin eser, Bey dağından denize.

Kara vurmuş güneş, oynardır karında,
Bahar er gelmiş de açmış çiçek kırında,
Kardelendi kokan, karlı Bey dağlarında,
Püfür,püfür eser, ılık yel yamaçından.

Göge cemle düşmüş, müjdeledi baharı,
Bademler göğerdi, kuru çimler yeşerdi,
Mis gibi kokardı, Bey dağının rüzgarı,
Açmış da kardelen, karın erken erirken.

Bağrına eserken, Bey dağın rüzgarları,
Serilmiş ak deniz, Bey dağına bakmakta,
Gölgesi üstünde, yorgan'dı Bey dağları,
Oynardı yakomaz, ak denizse yatmakta.

Ey yüce bey dağı, dumansızdı o başın,
Güneş var üstünde, bitti' mi yoksa kışın,
Sımsıcak ak deniz, bir başka' da bakışın.
Sevdalı'mısın sen, deyver şu ak denize.

A.Yüksel Şanlıer
20 Şubat 2009-02-21
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Bilge köyü

Yüreğim kan ağlar, ateş düştü yüreğime,
Kan yağmuru yağmış, Mardin Bilge köyüne,
Bu nasıl insanlık, kana bulandı Bilge köy,
Onca çocuk öksüz, ateş düşmüş evlerine.

Acıması olmayan, insan katili dört insan,
Baştı Bilge köyü kurşun sıktılar durmadan,
Öldü kırkdört insan, ateş düştü birçok eve,
Kum fırtınasında, bir de kaçdı utanmadan.

Boynu bükük olan, öksüz kalan çocukların,
Gözlerinde yaş var babası yerde yatanların,
Nerde babam der de, sorarlar gördüklerine,
Gözlerinde yaş var sabah top oynayanların.

Üzölüp dururken, kan düşen Bilge köyüne,
Hala gülen varsa, ben çok şaşarım gülene,
Ağlayan çocuklar, boynunu büküp ağlarken,
Nasıl güler insan, boynun bükmüş sabilere.

Diyorlar ki buna, bu bir kız kadın davası,
Bana göre her şey, bölücü Kürtler davası,
Koruculuk kalksın, asker sivil ölsün derler,
Oyuna gelmeyin, bakarsın güler başkası.

A.Yüksel Şanlıer
08 Mayıs 2009-05-08
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Bilip sevmedin.

Bakma güzel gözlü yar, sen beni üzdün neden,
Sevmeye gönlün mü yok nazlı bakarsın hemen,
Ben seni sevdim gönülden de, neden anlaman,
Kalbimi çaldın da sen, der-t_ oldu aşkım bana.

Kalbimi çaldın benim durma koşup gel hemen,
Boynuma birden yapış, kimse bakıp görmeden,
Öp beni ölsem de hiç der-t_ olamaz, sevgimiz,
Kalbimi çaldın da sen, der-t_ oldu aşkım bana.

Sevmeyi bilmezse insan, gülemez sevmeden,
Aşk ne deyip sevmeyen, dertle yatar bilmeden,
Ben seni sevdim, bahar yaz gibi bilmez `misin,
Kalbimi çaldın da sen, der-t_ oldu aşkım bana.

(-.. -) ....(-. -) ..... (-.. -) .. (-. -)

Sanma zaman geçti bizden, küserim öpmesen,
Gel güzelim sevmişim ben, beni üzmen neden,
Bir buse ver, kimse kızmaz bize nazlanma sen,
Köz gibi yaktın da kül yok dumanım yok neden.

Ben ki şair Yüksel ' im sazla gezen durmadan,
Sense ne sordun ne duydun, beni hiç bilmedin,
Bense gezerdim, yanık sesleri sen duymadan,
Aş-k_ ile ben sevgi verdim de, bilip sevmedin.

A Yüksel Şanlıer

Bilmez, kimseler

Gelme istemem, ne sev ne de gönül ver git hemen,
Aşk ne bilmedin, gönül vereni hep üzdün neden?
Geçti yıllarım, ne yaz ne'de güzel gün görmeden,
Geçmişim hüzünlü bir mazi, yazıktır aş-k'ı ma.

Aşk ne bilmedin, yanan köze su döktün külledin,
Dert dolar gönül de, sevdiğimi sen hiç bilmedin,
Bil' ki ben, canım gülüm diye severken gelmedin,
Geçmişim hüzünlü bir mazi, yazıktır aş-k'ı ma.

Mehtabın güzelliğinde, sana hep baktım da ben,
Her bakışta gözlerin bana bakar. Hiç bakma sen,
Mehtabım da olsa bakma bana, var git üzmeden,
Geçmişim hüzünlü bir mazi, yazıktır aş-k'ı ma.

Yüksel'in yanar durur yüreği, bilmez kimseler,
Geçmişimde bir zalim kadını sevdim "ner de ler,"
Hepsi geçmişimde kaldı, bana hep çok gördüler,
Geçmişim hüzünlü bir mazi de, bilmez kimseler.
Ve zin şekli

A Yuksel Şanlıer

Bir bak.

Kaldır başını da bir bak çok düşüneceksin,
Düşündükçe sen, ne mucizeler göreceksin,
Her bir mucizede, kim bu zevkli diyeceksin,
İmana gelip de sen, göz yaşın dökeneceksin.

A.Yüksel Şanlıer
26 Mayıs 2009-05-25
Antalya

A Yüksel Şanlıer

Bir çiçek açmış

Bir çiçek açmış,hemen yanıbaşımda,
Hiç görmemiştim,nedense hayatımda,
Eğildim baktım,koparsam mı ben diye,
Utandım ondan, saçım aktı başımda.

Yel değen ondan, koktu o kırlarından,
Tutup koparsam, severken dallarından,
Bağzani olsam, öpsem yapraklarından,
Der mi o bilmem, seni kel moruk diye.

Çiğ düşmüş ona, gecenin esrarından,
Güneş doğarken, süzülür yanağından,
Yalasang dursam, akan gül sularından,
Der mi o bilmem, aklında ne var diye.

Bol varmış polen, bal arısıymış öpen,
Şafak sökerken, ilk oymuş onu gören,
Yok olup gitmiş seni sevdim ben diyen,
Kızarmı ki o, kaldı mı polen dersem.

Açmış baharda, koncası var dalında,
Böyle bir çiçek, görmedim hayatımda,
Toprak kokardır, çiğ olan yaprağında,
Koksam der mi ki,sana ayıp değil mi.

A.Yüksel Şanlıer
16 Nisan 2009-04-16
Ankara.

A Yuksel Şanlıer

Bir çocuk ağlar

Bir çocuk ağlardı,öldü anne babası,
Yüreği dağlardı, yok ki sağ akrabası,
Ağlayan o çocuk,geçince harabeden,
Gözüne takılır, ölmüş anne babası.

Yatar da sarılır, uyan der annesine,
Hıçkırıklar dolar,düğümlenen genzine,
Ne anne uyanır, nede sessiz babası,
Uzanır yanına, daldan düşercesine.

Göz yaşları ile, yatmış yanına birden,
Ağlayarak sızmış, tutmuş ana elinden,
Uzanmış göğsüne, ellerse kilitlenmiş,
Ayıramaz kimse, kilit sanki çelikden.

Aydınlanır gece, ölüm yağmurlarıyla,
Yağar kıvırcımlar, tüm sağanaklarıyla,
O çocuk! uzanır, annesinin üztüne,
Siper olmuş ona, küçücük vücuduyla.

O çocuk ağlar da, tutan olmaz elinden,
Yalvarır Allah'a, dua düşmez dilinden,
Yüreğinde öç var, vatan için ölmek var,
Öldürmeden ölmek İstemez ecelinden.

A Yuksel Şanlıer

Bir daha dönmez gidenler.

Bir gemi kalkar bu yerden yine sessiz neden,
Çıt bile çıkmaz, neden böyle giderdir gemi,
Yolcusu binmiş de kalkar, geri gelmez giden,
Çıt çıkaran yoktu, sessizce giden gölge ` mi?

Sessizce uzaklaşır, demir almış iskelesinden,
Derler ki bu tam gitti, dönemez gittiği yerinden,
Terk edilir her yaşlı, ruhların dolaştığı yerde,
Kimi gitti der ağlar, kimi gülerdir sevincinden.

Yoktur el sallayanı, uykuda yolcusu giderken,
Çok olur ağlayanı, gemi demir almış da erken,
Son limanda varılır, iner bir yolcu omuzlarda,
Dönmez o yolcu artık, kalırdır orda dönülürken.

Konulur her bir yolcu, yapılır son duası orda,
Kimi dedikodu eder, bırakıp da giderken yolda,
Kimi o kurtuldu der, kimi hala ağlar giderken,
Terk edilen sıkışmış, dönemez onun yeri dar da.

Gemi yükü boşaltır, mahşere kadar kalır orda,
Ruhlar arkadaş olur, beden sıkışır yeri darda,
Garipten otlar basar, konduğu yerin etrafını,
Yatar kalırdır yolcu, o garipler mezarlığında.

Boş gemi kalkar, boşaltmış yükü! orda da,
Yolcusu inmiş, dönerdir gemi! bekler yine,
Bindimi bir yolcu, tekrar götürür! zorla da,
Bir da ha dönmez gidenler; geri İSTERSE DE.

A Yuksel Şanlıer

Bir damla su ver,leylâ'm

Hıcrân dolu gönlüm `de yatar aş-k ile sevdam,
Gönlüm seni sevmiş susadım ben sana Lêylâ `m,
Bir damla su ver durma. Kızıl bal dudağından,
Ben aş-k_ ile yandım sana bir damla su Lêylâ `m.

Bir damla su ver. Bak susadım, ağzımı açtım,
Sevdamla yanarken, sana ben gönlümü açtım,
Ben şimdi susarken sana meylin kime Lêylâ `m.
Lêylâ `m bana nazlanma. Gönül yandı, susattın.

Bir gün seni gördüm, bana güldün sana kandım,
Güldün diye, gönlüm sana kanmış! sana yandım,
Lêylâ `m şu yanan gönlümü, kandırma susarken,
Ömrüm seni sevmekle geçer. Aş-k_ ile, yandım,

Bahçemde solan gül gibi soldum, susuzum ben,
Bir damlayı çok görme. Susuz çölde, susarken,
Lêylâ `m sana yanmış bu gönül. Aşkla yanarken,
Bir damla su ver gönlümü verdim sana Lêylâ `m.

A Yuksel Şanlıer

Bir gamlı hazan

Bir gamlı hazânın, seherinde,
Kalbimdeki aşkın, gülü soldu,
Küller gibi olmuş şu yüzümde,
Aşk ın bile sönmüş kuru oldu.

Aşkınla yanar, kalp de yerinde,
Ölmek bana yardır, bilesin yar
Solsam da sararsam da bu yerde,
Uğruna sararmak bile hoş yar.

Açmazsa gülün bahçede şâyet,
Ötmezse seher vakti cananlar,
Neyler bu gönül yarsa hidayet,
Vuslat günü gelmişse yarânlar.

Bir gamlı hazan geldi hemen de,
Rüzgarları değmişti, hemencik,
Bir gam gibi suskun, yüreğimde,
Yağmurları sel oldu, hemencik.

A Yuksel Şanlıer

Bir gün aklı gelir

Nedendir bu akşam,üstümdeki durgunluk,
Çok çalışmış gibi, çöktü bana durgunluk,
Mecalim bile yok, başımı doğrulmaya,
Moral denen bitik, yüz asık gözler donuk.

Terler bastırıyor, buz kesen vücudumu,
Daldım uykuya da, anlamadım durumu,
Tek bildiğim vardı, o da yorgun olduğum,
Gitmek istedim de, bulamadım yolumu.

Neydi bu garip hal, neydi,neydi Allah'ım,
Çok yorgun bir beden ölen mi var Allah'ım,
Ter basıp dururken kalkmaz da elim kolum,
Bunca yıl geçmiştir, aklımda mı sevdalım.

Ne sevda nede aşk, değil ah, ah terleten,
Yok olmuş umut'mu buram,buram terleten,
Viran oldu gönlüm, aldığım bir haberden,
Ne bir depreasyondan nede yar zlemekten.

Kırgın umutlarla, geçip giderken zaman,
Yorgun yolcu oldum, yoktu bende derman,
Bakın terler bastı, ayaz kan dondururkan,
Bir umut kayboldu, vuslat mı yoksa zaman.

Dert ekmeyen bilmez, hele o sağlıklıysa
Bir de parası var, "tuzu da çok kuruyrsa,"
Düşünmez yokluğu, dolar konmuş cebiylen,
Bir gün aklı gelir, mal mülk hiç kalmadıysa.

A.Yüksel şanlıer
2 Mart 2009-03-02
Antalya.

A Yuksel şanlıer

Bir güzelin eli değdi.

Bir güzelin eli değdi,geçip giderken elime,
Sandım ki cereyan geçti,değer değmez de tenime,
Ilık bir şey aktı benden,terler bastı birdenbire
Oysa o çok genç bir kızdı,değse de eli neyime.

Bir anda şaşırıp baktım,gönlümü onda bıraktım,
Görmedim öyle bir güzel,nerdeyse yalvaracaktım,
Yanaklarında gamzeler,gamzelerde konca güller,
Görmedim böyle güzeli,ağlayıp yalvaracaktım.

Orda derin bir of çektim,düşüp orda ölecektim,
Sersem gibi oldu kafam,kimdi nerden bilecektim,
Utandım yerlere geçtim,sakladım yüzümü ondan,
Beni sever `misin dese,yaşa rağmen sevecektim.

Çivilendim kaldım birden, eli elime değerken,
Yıldırım aşkı mıydı bilmem, çarpılıverdim giderken,
Kurşun yemiş gibiydim, terler çıktı suratımdan,
Oysa yakışmazdı bana, ben yaşlı gidense gençken.

Yakışmazdı sevdalanmak,ve dönüp ona bakmak,
Öyle bir gözleri var ki, bakardı o çakmak,çakmak,
Endamı desen işveli, hem de yürüyüşünden belli,
Dedim o güzelse güzel, sana düşmez ona bakmak.

Sevda bu ferman dinlemez,yine de ona bakamam,
Geçip gitsem de oradan, bilirim artık uyumam,
Gece gündüz düşüm olur, sevdasıyla solar yüzüm,
Gelip geçerken bakarım görmezsem onu duramam.

A Yuksel Şanlıer

Bir hürriyeti, istiyorum

ben bir hürriyet istiyorum,
kimselerin karışmadığı,
bağımsızca yaşayacağım,
bir hürriyeti istiyorum.

hür olmak istiyorum,
hür,hür,
hiçbir ülkenin karışmayacağı,
emirler yağdırmayacağı,
şunu yap bunu yap demeyeceği,
bir hürriyeti, istiyorum.

bir başbakan, istiyorum,
ejnebiye sorup danışmayan,
yabancılara," değil."
"sana bana ve milletine soran,, "
bir hürriyeti, istiyorum.

bir devlet başkanı istiyorum,
karşısına, gelen ejnebileri,
"esas duruşta durduran,"
ama bu, kural gereği değil,
"gerçekten de, saygı duyduran,"
"gerçekten de, saygı duyduran,"
bir başkanın, başkanlığındaki,
bir hürriyeti, istiyorum.

ve bir ülke istiyorum, "modern olan,"
hür yaşayacağım,"ve layık olan,"
atatürkçü vede, milliyetçi olan,
onun sayesinde hür olduğuna inanan,
insanlarımızın hür yaşadığı,
dine inanca karışılmayan,
giyime kuşama, karışılmayan,
"ama çağdaş" vede modern olan.
batıdan hiç mi hiç, geri kalmayan,
beni onlara kıskandırmayan,
bir rejimdeki,
bir hürriyeti istiyorum.

çağdaşlık, istiyorum,
çağdaşlık,
"yobazlığı, bağnazlığı değil,"
kalkınmış kölelikten arınmış modern,
kalkınan,ve
"hiçbir şeyin engel olmadığı,"
çağdaş bir ülkedeki,
BİR HÜRRIYETİ İSTİYORUM,

a.yüksel şanlıer

19 mart 2009-03-19
ankara.

A Yüksel Şanlıer

Bir kez öpücük kondur,son dudağıma

Söyleyin yaşamak mı bu benimkisi,
hani derler ya,ot gibi geldi ot gibi gidecek bu,
işte öyle bir şey,işte öyle bir şey benimkisi,
ne bir aşk var,ne bir seven var boş yok kalbimde bir şey,
zaman geçip gitmekte nerdeyse bitecek her şey,
içimde hala yok aşkım, ve bir güzelin sevgisi.

Çullanmış üzerime, olanca gücüyle acı bir hayat,
demez ki bu da bir insan bunun da var ihtiyacı olsa da sakat,
derler herkesler,ne gerek var bana olmaz murat,
oturur bu sözler içime, yüreğime,yüreğime acı,acı,
oysa bu sözler bana göre bayat mı bayat;
sevda arayan yüreğim yorgun da oysa ondan sakat

Bir yürek taşıyorum, ahaaa şuramda göğsümde,
bir de yanında yapayalnız kalp,
hislerim ayyuka çıkmış, haykırır durur içimde,
feryat ediyor, bana has mı bu kimsesiz sevdasız hayat,
neden güneş doğmuyor,neden yağmur yağmıyor üstüme,
gerçi güneş doğsa ne yazar,yağmur kar yağsa ne yazar,
başkasına yağmur olur gün olur benimkine taş,
basar,azar,azar.

Hayat çivi gibi oturur yüreğimde,saplanıp kalmış,
ucu paslı,yüreğimde bilseniz ne yaralar açmış,
sevdam özümde bekler kimse beğenip almamış,
oysa kapım açık, ne giren var ne onu yoklayan,
kimse beğenmemiş,dönüp bir kez olsun bakmamış,
onu kendi halinde,yalnızlığında bırakmış.

Ben de taşıyorum bu kalbi, bu yüreği herkesler gibi,
öyleyse neden girmez biri, ne ki bunun sebebi,
kör mü gözlerim,tutmaz mı ellerim ben de insanım,bende! ! !
insanım be,insanım işte,
olsun benim de yarınlarım,sevda dolu anlarım,
gül koklatan dalında bülbül öten gül bir de bağım,

İsyanım hayata dair,ne kula ne Allah'a değil,
isyanım kadere,inanca da değil,
sen ey kader,yeter çık git artık hayatımdan,
yeter beni üzdüğün yeter,var git canımdan bıktırma beni,
doldurmuyorsun ne yüreğimi ne kalbimi,
hep acı keder yüklüyorsun sırtıma,
bir kez olsun güldür beni,acılar bana mübah değil,
bir kez gül koklat,
bir kez de öpücük kondur son dudağıma.

A.Yüksel Şanlıer
13 Haziran 2008-06-13

A Yuksel Şanlıer

Bir orman yanıyor

Gecenin bir yarısı,
fakat sanırsın günün ortası,
güneş tepende,işıl,işıl yankısı,
vuruyor da,
her taraf aydınlık,
sanki yanar dağ patlamış,
göklere çıkıyor,alev saçan lavlar,
püskürür göğe,
kıvılcımlar,
ağaçlar yanmakta kozalaklar patlamakta,
alev saçan bir ok gibi fırlamakta,
baktın mı gelir her insanın,
bakıp,bakıp ağlayası da,
bir orman yanmakta,kül olmakta.

Yanan asırlık ağaç dolu bir orman,
yanar dağ sanki,her taraftan ateş püskürür,
gündüz gibi olmuş karanlık gece,
oysa daha gece,gecenin yarısı,
her taraf aydınlık,ormandı alev saçan,
yüce dağlar gök yüzü alev,alev yanmakta,
yanıp durur,orada bir orman,
gök yüzü kıpkızıl,işıl,işıl,her yer,
gecenin bir yarısı,yanıp kül olmakta orman.

poyraz eser durur,vadilerden yamaca,
kurutur yakar yeşili, kavurur her şeyi,
körükler alevleri,alır savurur korları,
kuşlar hayvanlar böcekler şaşırır,
kimi kanat çırpar kaçar,kimi kavrulur,
çokları yanmıştır onlardan,
kokar etleri,yanık,yanık akıl buna şaşırır,
nice canlı yok olur,bir ormansa kül olur.

Ne demeli ey gafil sana bilmem ki,
bu yaktığın orman kolay meydana gelmez ki,
geçer aradan birkaç ömür,belki asır,
siz gafil insanlar ormanı neden sevmez ki,
oysa benim içim ağlar,yanarken o ağaçlar,
sizin gibi insanlar,
neden bunu düşünmez ki,
benim içim yanıyor,ya sizin hissetmiyor mu,
o duyguyu,bu kadar mı duygusuz yakan.

Bir orman yanıyor,
her tarafta ateşler sanki yıldızlar düşmüş
gökten kımıl,kımıl kaynıyor,
alevler göğü sarmış kıvılcımları uçuşuyor,
orda nice, nice canlar yanıyor,
heba olmakta, emekler bunu yakan neden anlamıyor,

en azından seksen yıl, belki de yüz yirmi,
yıla damga vuruyor yok ediyor her şeyi,
düşünmüyor yeniden o hale nasıl gelecek,
oysa en az seksen beş yıllık zaman geçecek,
kimse onu yakan kafirler,
kimse o yakanlar bilir bilmez,
kahrolsun, ihmal de unutkanlık da olsa,
dikmek büyötmek yetiştirmek kolay mı sanıyor,
benim se bak şimdi içim ağlıyor,
gece yarısı bir orman yanıyor, kül oluyor.

A Yuksel Şanlıer

Bir rüya görsem

Müfte'ilün / Fâilün / Müfte'ilün / Fâilün
(-.. -) (-. -) (-.. -) (-. -)

Bir rüya gördüm bu gün ben de sevindim yine,
Her gece görsem değer aşkıma, yoksan bile,
Gönlümü verdim, senin gönlüne bilmez 'misin,
Her hayalim her rüyam sen; Bana dön gel yine.

Her hatıram bir hayal, her gece düşsün de sen,
Sevda çeken bil' ki gönlüm, hala gönlüm' de sen,
Aş-k_ i le hep yandı gönlüm, halâ yanmaktadır,
Kalbimi serdim senin gönlüne, sen bilmeden.

Aş-k_ i le yandım görüp, kalbimi verdim sana,
Der-ġ_ i le doldum sevip, gel de çarem ol bana,
Bir hüzünüm şimdi, gönlüm seni sevmiş de hep,
Ben sana yandım sevip, sen de sevip yansana.

Sanma 'ki çok mutluyum ben bu güzel yerde de,
Hiç cefa çekmem sanırsın beni sen, belki de,
Halbuki ben aşk yüzünden, deli oldum yanıp,
Bir rüya görsem, dolar göz bebeğim; OO! gece.

A.Yüksel Şanlıer
21 Temmuz 2008-07-21

A Yüksel Şanlıer

Bir tarih yazardın.

Bir tarih yazardın savaşıp dururken,
Şanına şan kattın, sen ki çarpışırken,
Düşmanı dost tuttun, sardın yarasını,
O düman demedin, yarayı sararken.

Bir efsane oldun, ve savaşıp durdun,
Coştun tepelerde, düşmanını yordun,
Vatanın korudun, sen şehit düşerken,
Sen rahatca uyu çünkü çok yoruldun.

Ey şehit askerim, nasıl da savaştın,
Top tüfeğin azken, nasıl da kazandın,
Şaşırdı düşmanın sen şehit düşerken
Ve vatanım dedin, gemiler batırdın,

Anzaklar gelmiş de, ta uzak diyardan,
Demişler cesursun, sen de gel ırakdan,
Görmemiş ki Türk'ü, ne bilsin anzaklar,
Utanmış çephe, vatan koruyandan.

Neden geldim dermiş o ölüp giderken,
Savaştığım yerler, başka vatan derken,
Taktir etmiş Türk'ü, dermiş o kahraman,
Türk yurdu burası, derlermiş giderken.

İngilizler şaşkın, düşünür durmadan,
Ne yapsak derler, siz Türk'e sormadan,
Düşer toprağa kan, boğaz geçilmez de,
Askerken şehitsin uyu sen durmadan.

Mustafa Kemal'di, en büyük komutan
Kahraman askerdi şehit düşmüş yatan,
Çanakkale'mizde, çok şehit versek de,
Türk'lerin gücünü, gördü orda düşman.

A.Yüksel Şanlıer
24 Nisan 2009
ANKARA

A Yuksel Şanlıer

Bir yaprak düşer,dalından

Koksa da güller, ötse de bülbüller,
Mor, mor açsa da, bahçemde sümbüller,
Has bahçelerde, serpilse de güller,
Ben ne yapayım, hazanım gelmişse.

Hasta ağacım, rüzgarlar estikçe,
Tek,tek düşerdir, sararmış yaprağım,
Her gün, gün batıp, gün sona erdikçe,
Çürür dururdur, kuru her budağım.

Çamur çirk oldu, yürüdüğüm yollar,
Kararanlık gecem, hep güneşi kollar,
Bende gönül güz, bahar yazı sollar,
Sizde baharsa, benim ki de güzdür.

Dökülmekteyim, tane,tane daldan,
Sarı yaprağım, bana ne bahardan,
Yemem imkansız, çiçek açmış nardan,
İğde dalından,tozup düşen olduk

Siz taze yaprak, bense sarı yaprak,
Ben kuru toprak, sizlerse yağmur kar,
Varın siz olun, ekin vermiş toprak,
Biz hasat olduk, topraktır gönle yar.

Bana nedir ki, gelmişse bahardan,
Benim gönlümde, mevsim son baharsa,
Bana nedir ki, çiçek açmış nardan,
Benim gözümde, zamanım buharsa.

A Yuksel Şanlıer

Bir yeşil ağlıyor

kızıl bulutlar gecenin ortasında,
dağlara sarılmış,
sıcak dalgalar,vurur durur,
gece kıpkızıl,yarılmış,
çığlık çığığa haykırışlar,
gecenin tam ortasında,
bir yeşil ağlıyor.

sesler gelir, kızıl dağlardan,
hüzün verir,
alev sarmış dağlar geçit vermez,
toprak sıcak dağlar kıpkızıl,
çılgın rüzgar,eser yaylalardan,
kızıl çoğaldıkça çoğalır,
bir yeşil,ağlıyor.

bir yudum su der, bakar bulutlara,
ağlatır dağlar,
oysa bulutlar kızıl,
yine de çaresizce kalkar eller,
yalvarır yürekler,böcekler,
bakar kızıl bulutlara,
hep son bir çare aranır,
geceleri yarmış, kızılıklar aldırılmaz,
uğraşırken dağlarla,
bir yeşil ağlıyor.

bir kayalıkta, son bulur kızılıklar,
bir siyah sis çöker, arkasından,
deli rüzgar, durulur,
düşer kızılın, yakasından,
ne yeşil kalır, ne canlı hayvan,
kalmışsa bir kenarda birkaç yeşil,
yanık arkadaşlarına ağlıyor.

A Yuksel Şanlıer

Bir yurt istiyorum.

Bir yurt istiyorum, Adriyatik' den başlayıp,
Çin set dine kadar, her yeri Türk yurdu olan,
Bir yurt istiyorum, Ankara'yı başkent sayıp,
Gelip gideceğim, çokça Türkçe konuşulan.

Bir yurt istiyorum, dostu düşmanı korkutan,
Şirt sırta birleşmiş, Türklüğüyle gurur duyan,
Öncüsü Atatürk, bağımsızlığa ant içmiş,
Başı her yerde dik, hiçbir ülkeden korkmayan.

Bir yurt istiyorum, hep yerli malı kullanan,
Bol, bol fabrikası, yemyeşil tarlası olan,
Uçaktan arabaya, her şeyini kendi yapan,
Bir yurt istiyorum, düşmana borcu olmayan.

Bir yurt istiyorum, başkasına el açmayan,
Kul köleymiş gibi, yardıma muhtaç olmayan,
Türk Türk'le kaynaşmış, soyuna düşman olmayan,
Bir yurt istiyorum, Türk'ler soyuyla kaynaşmış.

Bir yurt istiyorum, her yerde özgürlük olan,
Koyunu kuzusu, çimenliklerde yayılan,
Çobanında kaval, korkmadan türkü çağıran,
Ormanları suyu bol temiz havası olan.

Bir yurt istiyorum, kültürleriyle kaynaşmış,
Özü Türk ölkü Türk, birlik olup bayrak açmış,
Sirt sırta vererek, yüz yıllara damga vuran,
Bulduğu her şeyle, namı deryaları aşmış.

Bir yurt istiyorum, Adriyatik 'ten başlayıp,
Çin set dine kadar, buralar benim dediğim,
Şerbestçe gezdiğim, at ile koyun sulayıp,
Cirit oynadığım, yağız atlar beslediğim.
Bir yurt istiyorum, her yer vatan diyeceğim.

A Yuksel Şanlıer

Bir y¼rek ağlıyor

Bir y¼rek ağlıyor,
Bir zamanlar deli gibi seven,
Œimdi ise unutulup giden,
Bir y¼rek ağlıyor,
Unutulsa da, hala ¼zleyen,
Bir y¼rek ağlıyor.

Bir y¼rek ağlıyor,
Sevdaların, en acılısını tadan,
AŒkı hala, y¼ređinde yaŒayan,
Œarabını i¼meden, ağlayan,
UnutulmuŒsa da onu ¼zleyen.
Bir y¼rek ağlıyor.

Bir y¼rek ağlıyor,
Damla, damla yarası kanayan,
Unutamadığını sevdasını hatırlayan,
Sevdasına yanıp, yanıp duran,
Bir y¼rek ağlıyor.

Neylesin bu y¼rek,
Dinmez ki ne acısı, ne akan kanı,
SevmiŒ o bir zamanlar hem de g¼n¼lden,
SevmiŒ ama, ¼ıkmamıŒ Œanı,
Bir y¼rek ağlıyor da,
Durmuyor akıp duruyor kanı.

A Yuksel Œanlıer

Bîtâbım, Şu kıştan hep.;

Neden gönlümde hep kış var bahar olmaz güneş olmaz,
Baharlar geçti yazlar geçti, gülmez yüzlerim kıştan,
Şafaklar söktü akşam oldu hep, gönlüm neden dolmaz.
Gözüm gir yâ-n_olmuştur, bense bîtâbım Şu kışlardan;

Kaderden çekti gönlüm hep, ne çektiysem harap oldum,
Ne yaz gördüm ne tat vermiş bahar, kış oldu gönlüm hep,
Harap oldum kaderden çekti gönlüm hep, yanıp durdum,
Gözüm gir yâ-n_olmuştur, bense bîtâbım Şu kıştan hep.;

Canım sikkın, ne boş gönlüm ne kalbim doldu âş-k_ilen,
Ne yaz gördüm ne tat vermiş bahar, kış oldu gönlüm hep,
Kaderden çekti gönlüm hep, ne yapsam yok ki sevdirten,
Gözüm gir yâ-n_olmuştur, bense bîtâbım Şu kıştan hep;

Ne yaz gelsin ne gün doğsun zaman dolmuş yolum bitmiş,
Canım sikkın değildir gönlüm, bitab olsan da artık hep,
Vakit dolmuş zaman gelmiş gözüm mahzun serab gelmiş,
Gözüm giryâ-n_olmuştur, bense bîtâbım Şu kıştan hep..;

A Yuksel Şanlıer

Bitti mi sevdam?

Ağlama gönlüm, neyin var yine yaktın beni,
Dert gölü oldun saten, ağlamasın gözlerim,
Aş-k_ i le yandın saten, sevda çekerdin hani,
Bitti mi sevdam, kanardır suludur gözlerim.

Aş-k_ i le çarpardı, kalbim sevinirken buna,
Dert gölü oldun neden, söyle gönül şaşkına,
Biti mi sevdam gönül, söyle de deyver bana,
Gözlerimin fê-r_ i yok, ağlıyorum şimdi ben.

25 nisan 2008

A Yüksel Şanlıer

Bu akşam

Bak yine burdayım,
niye geliyorsam buraya her akşam,
altımda denizin ıslattığı taş,
gözlerimse, mavinin derinliklerinde,
anılardan içim kabarıyor,
yüreğim daralıyor,
ve belki ondan hırçınlaşıyor deniz,
dalgalar gidip gidip geliyor kıyılara,
bense seyrederken,
düşler içindeyim yine bu akşam.

Akşam olmuş
batmakta güneş karşımda,
ben yapayalnızım
orada,
bir deniz bir de ben,
ve batmaya hazırlanan bir de güneş.

Bu defa yanımdaydı, bir şişe şarap,
belki maziyi unutturur içerim diye almıştım,
birinden bir şişe beleş.

İşte ha battı,ha batacak güneş,
ufuk kıpkızıl, çıkmı kuşını yakamozlar,
dansediyor, kızılın berisinde,
denizin mavisinde,
sanki bana gösteriyor marifetini.

Bir şarkı mırıldanıyorum,
hiç unutulmamış,
yosun kokusunu içime çeke,çeke,
ve içtim şişeyi dipleyerek,
şarabın yıllanmışını,
bu akşam,akşamın gölgesinde.

A.Yüksel Şanlıer
27 Mart 2009-03-27
Antalya.

.

A Yüksel Şanlıer

Bu akşam dolunay vardı.

Efkar doldu da, içim,
ve bir çırpıda indim sahile bu akşam,
oturdum denizin en kuytu bir kenarına,
daldım kaybolup gitmiş geçmişime,
denizin ufkuna bakarak,
düş kurdum,geçmişini aradım denizin içinde,
o sahilin o kuytu bir köşesinde,
oturarak.

Dolunay çıktı sonra,
ve esen meltemin, sesini dinledim orda,
dertlerimi döktüm, ak denizin sularına,
gri renkli yakamozlar'da, buldum arkadaşlığı,
onlar derdimi dinlediler, bense anlattım,
gece boyu ışıl,ışıl dolunayın aydınlığında,
bu gece,o denizin kıyısında,
anımları paylatım dolunayla..

Ne kadar çok, dolmuşsa içim,
geçmişini ne kadar da çok, özlemişsem,
biri birer canlandı döküldü, o yerde bütün anılarım,
gözlerimden akan yaşları denize bıraktım,
taşkırdım dev gibi, dalgalar yarattım,
ve ben geçmişe ağladım.

Dolunayın yüzünde gördüm,
o gece, sevdiğim kadını,
özlediğimi,ve yanıp,yanıp tutuştuğumu anladım,
hasret acısını yaşadım bol,bol,
konuşup,ufkumdaymış gibi güzel gözlerine baktım.

Hele anılardan, biri vardı ki bunların içinde,
en çok da ona ağladım, o akşam ben,
en çok o anım ağlattı o gece beni,
o mehtablı o dolunaylı gecemde,
yakamozlarla, arkadaşlık ederken,
onlardı o kuytu kıyıda, derdimi dinlerken,
geçmişini özleten,en çok o anımı yaşadım,
bu akşam deniz kenarında,
dolunayın altında, yakamozlarla arkadaşlık ederken,
ben içten,içten ağlarken.

A Yuksel Şanlıer

Bu akşam, dolunay vardı.

Efkar dolu da içim,
ve bir çırpıda indim sahile bu akşam,
oturdum denizin en kuytu bir kenarına,
daldım kaybolup gitmiş geçmişime,
düş kurdum,geçmiş aradım denizin içinde,
o sahilin o kuytu bir köşesinde,
oturarak.

Dolunaya vardı,baktım,
ve esen rüzgarların sesini dinledim,
dertlerimi döktüm, denizin sularına,
gri renkli yakamozlar'da, buldum arkadaşlığı,
onlar derdimi dinlediler, ben durmadan anlattım,
gece boyu yanan dolunayın aydınlığında,
bu gece,o denizin kıyısında.

Ne kadar çok, dolmuşsa içim,
geçmiş ne kadar da çok özlemişsem,
birer birer canlandı döküldü, o yerde bütün anılarım,
gözlerimden akan yaşları denize bıraktım.

Dolunayın yüzünde gördüm,
o gece,sevdiğim kadını,
özlediğimi,ve yanıp,yanıp tutuştuğumu anladım,
haret acısını yaşadım.

Hele anılardan biri vardı ki bunların içinde,
en çok da ona ağladım, o akşam ben,
en çok o anım ağlattı o gece beni,
o mehtablı dolunaylı gecede,
yakomozlarla arkadaşlık ederken,
onlar o kuytu kıyıda, derdimi dinlerken,
geçmiş özetleyen,en çok o anımı yaşadım,
bu akşam deniz kenarında,
dolunayın altında,yakomozlarla arkadaşlık ederken,
ben içten,içten ağladım.

A.Yüksel Şanlıer
08 Mayıs 2009-05-08
Antalya..

A Yuksel Şanlıer

Bu gece

Bu gece dert dolu,kabuslar çöktü üstüme,
Tarifi imkansız yürek sızlatan bir sessizliğin acıcısı,
Sanki acı bir haber,sanki bir yakının ölümüne,
Suskundu yüreğim,sessizce çöktü üstüme,

Derin bir uyku sessizliği bir ölüm yolculuğunun sessizliği,
uyusam bir daha, uyanmayacaktım sanki,
gözlerim nasıl da ağırlaştı,sanki gece üstümde,
şimdi! neydi bu ölüm uykusu nerden çıktı üstüme.

Uyumak istemiyorum, korkuyorum,
korkuyorum,,,,,,korkuyordum,
korku doldu yüreğimde, dolaşır karmaşıklar,
korkunun, ecele ne faydası olacaksa,
titriyorum, titriyordum nedenini bilmeden titriyordum korkudan.....

Nedir bu kasvet? nedir içimdeki acı?
Sıkıntı! elem yürek ve sızısı!
neden yüreğim sızlar, göğsümse daralır,
anlaşılması güç, tarifiyse imkansız,
belki kaybolan sevdadan, belki hatıralardan,
bel ki de sadece yalnızlıktan!

işte yataktayım yalnız, gece ve ortalık zifiri karanlık,
kol geziyor gölgeler etrafımda bölük pörçük,
kimi uzun, kimi kısa,
kimi şeytan kimi sanki melek,bir gelse şu aydınlık,
kimi de hortlak olmuş, bakar gözlerime dik,dik.
korkutur yüreğimi.

Bilmem,hangisi,
olmuyor bir sağa, bir sola dönüyorum,
duvarlar yıkılıyor üstüme,
tavan çöküyor,gözlerime,
bir gün önce ölen o zavallının hali geldi akılma,
kendimi koydum yerine,
benim de mi sonum öyle olacaktı,
üç beş kişinin omzunda,kimsesizler yurduna giderken,
beni de mi bu da garip diye,soran olmayacaktı.
kimsesizliğim,çaresizliğimi ve ahret,
günahlarım geldi aklıma,doldu gözlerim.
hesap veriyordum sanki,daha ölmeden.

Sonra;

sonra,sonra bildiğim tüm duaları okudum,
kapatmaya çalıştım gözlerimi,
yine olmadı, kapanmadı bir türlü gözlerim,
gölgeler takip etti, sıkı,sıkı uykusuz gözlerimi,
düşünceler doldurdu, korkan titreyen yüreğimi.

Ak tavan kararıp çöktü, yıldızlar döküldü gözlerime,

yağmur bulutları oluştu, üzerimde,
döktü içinde ne varsa,doldurdu yüreğime,
göl oldu, sel oldu,afat gibi sürükledi,
bu gece öyle bir gece ki,
tarifi imkansız acılar doldu yüreğime.

Bitmiyordu gece, şafak gelmiyordu,
nöbet tutuyordu üzerimde zifiri karanlığım,
beni ağlata,ağlata üstüme çöreklendi kaldı
gece.

A Yüksel Şanlıer

Bu gece şiir yazmalıyım

Yine efkar doluyum sıkıntı bastı birden,
Yine meyhanede ben,yine üzüntülerden,
Bu gece efkarımdan, içince şiir yazsam,
Kadeh kadeh içtikçe, en güzel şiirlerden..

Durmasana kemancı,çal söyle bildiğinden,
Söylerken ağlayayım,şarkının sözlerinden,
Bu akşam efkarımdan, şiirler yazmalıyım,
İçtikçe yazmalıyım, hem en güzellerinden.

Durma çal be kemancı, şarkının iyisinden,
Öyle bir hava çal ki, öpeyim ellerinden,
Çalarken ağlat beni,yazdığım güzel olsun,
Haydi çal be kemancı, verem edenlerinden.

Bu gece yazmalıyım, en güzel şiirlerden,
Dökmeliyim ne varsa, efkarlı yüreğimden,
İçim efkarla dolmuş, anla beni kemancı,
Bitmeli her şiirim, şafak gelip sökmeden.

Gece bitmemelidir, başım yere düşmeden,
Şiirlerim kuruyup, göz yaşımı silmeden,
Dökülse de kadehim,sızıp orda yatsam da,
Çalmalısın kemancı, göz yaşımı görmeden.

A Yuksel Şanlıer

Bu gidiş başka

Okunurdu selalar,şehrin camilerinde,
Toplanmıştı insanlar, bir sal durur en önde,
Saf tutturur kör imam,cemaatin önünde,
Allah rahmet etsin,kimse o vefat eden.

Herkes fısıldaşırdır,çıt çıkmazdı o yerde,
Yine elveda vardı,hesap vermek var serde,
Kılınır son namazı, hani! dün gülen nerde?
Allah rahmet etsin,kimse o vefat eden.

İmam sorar dururdur, er kişi niyetine,
Diller dua ederdir,bir genç yaşında gidene,
Neden ağlar dururdur, arkada çocuk gene,
Allah rahmet eylesin,kimse vefat o eden.

Sal kalkardır yerinden,kalabalık omzunda,
Varılırdır sonunda,kışın en soğuşunda,
Soğuksa korkutmazdır,atkısı var omzunda,
Allah rahmet eylesin,kimse o vefat eden.

Allah rahmet eylesin,hoş adamdı o giden,
Çok zararsız biriydi,çok erken gitti neden,
Bir çocuksa ağlardı, o ki öksüz kalmıştı,
O çocuksa ağlarken, biri doğmuş yeniden.

Hayat ne gariptir ki, ölüm vardır sonunda,
Hiç kaçılmazdır ondan, iki melek omzunda,
Gözler dururdur seni,yazar onlar her şeyi,
Zaman gelmişse eğer,dürer defterini orda.

A.Yüksel Şanlıer
20 Haziran 2008-06-20

A Yüksel Şanlıer

Bu gidiş başka.

Okunur selalar,şehrin camilerinde,
Toplanmış insanlar,bir sal durur en önde,
Saf tutturur imam,cemaatin önünde,
Allah rahmet etsin,kimse bu vefat eden.

Herkes fısıldaşır,çıt çıkmazdı o yerde,
Bir elveda vardı,hesap vermek var serde,
Kılınır son namaz,hani dün gülen nerde,
Allah rahmet etsin,kimse bu vefat eden.

İmam sorar durur,er kişi niyetine,
Eller kalkar durur,genç yaşında gidene,
Neden ağlar durur,arkada çocuk gene,
Allah rahmet eylesin,kimse vefat eden.

Sessizce kalkardır,kalabalık omzunda,
Sonunda varılır,kışın en soğuşunda,
Soğuk korkutmazdır,atkısı var omzunda,
Allah rahmet eylesin,kimse vefat eden.

Allah rahmet etsin,hoş adamdı terk eden,
Zararsız biriydi,çok erken gitti neden,
Çocuklar ağlardı,dönmez geriye giden,
Şaten gidecekti, fakat bu gidiş erken.

A Yuksel Şanlıer

Bu işler doğru mu?

Nedir bu işler, anlamadım gittim,
Doğru yanlış mı, bilemedim gittim,
Kendi kendime, kahredip de yittim,
Söyleyin bana, bu işler doğru mu?

Bakarım her gün, gider birileri,
Suçu ne bilmem, bağlı da elleri,
Doğru mu bilmem, onun çektikleri,
Söyleyin bana, bu işler doğru mu?

Hep düşünürüm, soyumu neslimi,
Derim durmadan, verdim mi vergimi,
Kurmuş atamız, cumhuriyetimi,
Söyleyin bana, bu işler doğru mu?

Şehit huzursuz, yattığı yerinde,
Derler ki herkes, olanlar derinde,
Bilmeye kalkma, sadece sevinde,
Söyleyin bana, bu işler doğru mu?

Şaştım da kaldım, olaylara daldım,
Yaptıklarını, ben çok doğru sandım,
Ben mi aldandım, ya da kandırıldım,
Söyleyin bana, bu işler doğru mu?

Hak hukuk derler, göremedik daha,
Güneş yakmakta, her yer olmuş vaha,
Bilmez bazısı, herkes kalkmış şaha,
Söyleyin bana, bu işler doğru mu?

Tek üzüldüğüm, gelecek kaygısı,
Ordu biterse, biter halk saygısı,
Gider laiklik, bir gece yarısı,
Söyleyin bana, bu işler doğru mu?

A Yuksel Şanlıer

Büyüme çocuk

Ey dertli çocuk, büyüme sakın sen,
Derdim var diye, üzülme sonra sen,
Hiç büyüme sen, kahrolursun sonra,
Ana karnından dert alansın'da sen.

Annen severken, bizlerse ağlarken,
Sen hep oynarsın, yüreği dağlarken,
Ey dertli çocuk, büyüme sakın sen,
Ana karnından, dert alansın'da sen.

Hap çare derler, sizler hap içerken,
Gözlerim yaşlanır mayışıp giderken,
Ey dertli çocuk sen hep böyle kalda,
Derdin ne bilme ağlarsın, büyürsen.

Ey yüce Tanrı'm, sana yavarırken,
Derman şifa ver, ağlayıp dururken,
Çok küçük bunlar, derdini bilmezler,
Büyürse onlar, ağlarlar gerçekten.

Hep şükrederim, daha beterinden,
Ya bu sabiler, ne yapsın derdinden,
Hep çocuk kalsa, derdini bilmez'de,
Oyuncak bulsa, oynar sevincinden.

Böyle çocuğu, bir yerde görürken,
Göz yaşı döker, çok üzülürüm ben,
Yufka yüreğim, dayanmaz bunlara,
Derman isterim, o dert verenden.

A.Yüksel Şanlıer
16 Mayıs 2009-05-16
ANTALYA

A Yuksel Şanlıer

Can derdine düştüm.

Bir sevdaya düştüm hazanım oldu bahar yaz,
Yandım küle döndüm nihayet buldu şu ömrüm,
Hep dertli çalardır, niye dertlendi bu gün saz,
Vuslat mı, ya Rab bim ki canın derdime düştüm.

Dün mehtaba baktım yine mehtap seni sandım,
Mehtap bana dönmüş de, hazansın dedi güldüm,
Birdenbire durdum da, ne dersin diye kızdım,
Vuslat mı, ya Rab bim ki canın derdime düştüm.

Gönlümde hazan oldu bahar, sevgiye yer yok,
Vaz geç güzelim, bitti hayat her şeye küstüm,
Gönlün beni sevmişse de vaz geç, hazanım çok,
Vuslat mı, ya Rab bim ki canın derdime düştüm.

Hep aş-k_ ile yandıkça, bahar soldu dalında,
Sevmek bana ar oldu, neşem yoktu da küstüm,
Hep gül gibi soldum, hazanım şimdi bağımda,
Vuslat mı, ya Rab bim ki canın derdime düştüm.

A Yuksel şanlıer

Can evinden!

Yalnızlığım olmuş, bir hüznü arkadaş,
Hüzün dolu içim, neyleyim ah be arkadaş,
Zehir mi içtiğim,deyver bana haydi sen,
Vücudum uyuştu, zehirlendim'mi yoldaş.

Yalnızlık'mı sardı, şu bitkin vücudumu,
Ayrılık kokladı, zehirden vücudumu,
Gözler buğulandı, düşer dururdur yaşlar,
Ayrılık' mi üzdü, ah dertli vücudumu.

Neylesin şu gönlüm, ayrılık bana varsa,
Çare bulunmazdır, hüznün gönlümde yarsa,
Hüzüne çare yok, neylesin dertli gönlüm,
Hiç çaresi yokmuş, yaşlar sel gibi aksa.

Yüreğim sızlardır, her gün seven yoldaşa,
Gözlerim çağlardır, sır veren o sırdaşa,
Yalnızlık doğmuştur, bana da ah arkadaş,
Ayrılık çok koydu, deyin garip arkadaş.

Şikinti boğmuştur, ayrılık çok koymuştur,
İçimde bir yangın, gün, gün yanıp durmuştur,
Dertli yalnızlığım, boğar durur arkadaş,
Sönmeyen şu yangın, gönlüme oturmuştur.

A Yuksel Şanlıer

Cennet mekan ola.

Kim bu dünyada mutlu oldum derse,
Mutlak yanılır, ağlamadan gülse,
Hele o bir de, haram mal mülk yerse,
Sözü dinlenmez, kubarıp duranın.

Haram mal yeyip, fitreler vermişse,
Allah'ı bilip, çok gönül vermişse,
Yalvarıp durup, bol yüz sürmüşse,
Belki af olur, haram mal yiyenin.

Bu dünya boştur, çok yerler yokuştur,
Din imanla git, Cennet daha hoştur,
Yokuş yok düzdür Cennet sana boştur,
Namaz kıl yalvar, Cennet mekan olsun.

Kim bu dünyamda, saten Cennet derse,
Cennet bu deyip, zil çalıp eğlense,
Zevke yaşayıp, yapmışsa el ense,
Ben de şaşarım, çok zavallı deyip.

Gel gel de sen ol, şaşma imanından,
Yükün yok iken, çıkma limanından,
Sevap yükten al, öyle git dünyandan,
Orda satıp da, Cennet mekan ala.

A Yuksel Şanlıer

Cump yutardır.

Darda olsak, kimse sormaz derdini,
Banka soymuş, haklı sanmış kendini,
Kimse nerden oldu, zenginlik demez,
Cump yutardır,haklı bulmuş kendini.

Kim bilirdir, kim sorardır mülkünü,
Sorsa korkardır ki, giymiş kürkünü,
Sırtı pekmiş, türkü söyler gün boyu,
Halk verirmiş böyle tutmuş mülkünü.

Halka dermiş, mal mirastır çalmadım,
Hep çalıştım, durmadan mal topladım,
Kimse bilmez, oysa çok, çok zordayım,
Halksa zengin der de, ondan şaşkınım.

Sonra sormuş savcı, nerden geldi mülk,
Bunca mal olmaz, haram olmuş bu kürk,
Sen mi sordun der, / vururdur savcıyı,/ /
Kaybolur birden, biterdir malla mülk.

27 mart 2008-03-25

A Yuksel Şanlıer

Çal be, kemancı.

Haydi çal kemancı, dertli kemanını,
Sürt dur tellerine, kıl telli yayını,
Efkarım var bu gün, ver şu dermanını,
Ağlat dur da beni, boşalsın yüreğim.

Öyle uzun çal ki, boz dağlar inlesin,
Yankıları varsın, sevdiğim dinlesin,
Kara gözlüm bana, sevdiğim diyessin,
Ağlat dur da beni, boşalsın yüreğim.

Ayrılık çok koydu, âşkım vîrân oldu,
İçime dert kondu, ayrılık çok zordu,
Haydi çal kemancı, içim dertle doldu,
Ağlat dur da beni boşalsın yüreğim.

Bazen hüzzâm olsun, çalıp söylediğin,
Var mı ey kemancı, hüzzâmdan bildiğin,
Varsa ondan olsun, var mı hiç sevdiğin,
Ağlat dur da beni, boşalsın yüreğim.

Bitti gitti sevdam, ne kaldı geçmişten,
Yedik içtik yattık, ne kaldı yenmişten,
Hüzün dolu günler, bir, bir serilmişken,
Ağlat dur da beni, boşalsın yüreğim.

Hayal oldu her şey, dertliyim kemancı,
Bu fani dünyamda, oldum bir yabancı,
Kayboldu doslarım, hepsi bir yalancı,
Ağlat dur da beni, boşalsın yüreğim.

Dertliyim kemancı bak göz yaşlarıma,
Üzülüp dururum, ben umutlarıma,
Hazan vakti gelmiş, bak kır saçlarıma,
Umudum tükendi, haydi çal kemancı.

A.Yüksel Şanlıer
24 Aralık 2008-12-24
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Çare olmaz yüreğimdeki derdime

Bir garip yolcuyum kuru yaprak misali,
sürüklenmekteyim, rüzgarın önünde,
kimi yarım seller de, kimi yarım yeller de,
sürüklenirim bilmem nerede duraklarım,
bilmem nerede.

İçim dopdolu düş düşünce,
ama hepsi de hayal ya hepsi geçince,
düşünerek gidiyorum öylesine işte,
ne gittiğim yer belli, ne de nerde duracağım yer,
sağ olsun dost yağmur,
o dost ki, gider yol boyu dertleşir benimle.
bazen bir rüzgar eser, geçer başımızdan,
direniriz, ben de yağmurla beraber,
yıkılmamacasına,
bazen de savurur dost yağmurları ötelere zorla,
yine de kaptırmayız kendimizi,
direniriz,
yalnız bırakmaz yağmur,
tutar elimden yürür gideriz nere gittiğimizi bilmeden.

Eh gide, gide vardık bir deniz kenarına,
baktım sular coşkun vurur durur kıyıları,
simsiyah yüzü, yutmuş kayalıkları atmış yosunları,
gider, gelir döver dalgalar kayaları,
hala yanımdaysa da yağmur, bu defa deniz de karşımda,
seyre dalarız beraber dalgaları, kıyılara dolan pislikleri,
getirdi beni oraya ya, o bir dost bir arkadaş,
varsın ıslatsın, varsın yağsın seyrederiz beraber,
dalgaların dövdüğü yosun kokan kıyıları,
beraber yürekler acısı görüntüye kızarak.

Bir rüzgar çıkar aniden, nerden çıktı durup dururken,
önünde yapraklar, almış götürür denizin sularına,
bakarım hepsi de sararmış, sonu gelmiş sonbahardan,
aklıma gelir benim de kır saçlarım belim büküklüğüm,
yaşlılığım,
aklıma gelir vuslat denen kaçınılmaz ölüm,
aklıma gelir ahret, şu sorgu sual,
korkarım, titrerim,
bir korku sarar tüm benliğimi,
sen neşem kalır ne de, aklıma gelir ıslanıp üşüdüğüm.

İşte o anda düşer kalırım, ıslak kırık bankın üstüne,
seyrederim azgın dalgaları gene,
dolar gözlerim, üstünde yüzen sarı yapraklarına,
ve sonra rüzgar alır gider dostumun bulutlarını,
alır gider de, yüce dağlara ormanlara,
ve ben yapayalnız kalırım, yapayalnız,
bulutları rüzgar almış götürmüştür,
yağmur dinmiştir, güneş çıkmıştır bulutlardan,
bir de üstümüzdeki inegim sağma şu gök kuşağı,

belirir tüm renkleriyle üzerimde,
başlarım, olmayacak dilekler tutmaya,
sonbaharın hüznü, çökerken yüreklerime.
güneşin parlamışı vermez olur neşe.
gök kuşağı takılır kalır gözlerime,
yay gibi durur üstümde seyrederim,
ne de hırçınlığı geçen denizin, yavaş, yavaş uslanışı
çare olmaz, yüreğimdeki derdime.

A Yüksel Şanlıer

Çık gel bana (Aruz)

Gel, gel deli oldum sana, sevdim seni birden,
Bekletme gönül sultanı, gel gün batıyorken,
Gönlümde güneş ol bana, olmaz' mı gelince,
Gel, gel' de güneş ol bana, gün ufka girerken.

Kalbimde yanar aşk deli oldum, bana gelsen,
Sevsem seni candan da, seviştikçe sevinsen,
Tan vakti güneş doğsa da, baktıkça sevinsek,
Gel, gel' de güneş ol bana, gün ufka girerken.

Bitmez gecenin, ufkuna girmiş güneşim ol,
Yansın yüreğim aş-k_ ile, sen gün gibi gel dol,
Gel, gel'de güneş ol bana, gün ufka girerken.
Bekletme yeter gel' de, benim şen şafahım ol.

Akşam yine olmuş bitiyor gün, çıka gel de,
Hıcrânla dolan gönlüme, şavk ol gece gel de,
Geçmez geceler yoksa, güneş ol şafahım da,
Sevdim seni, çık gel bana akşam bitiminde.

A Yuksel Şanlıer

Çınar ve dedem.

Bir çınar kadar yaşlı,
Bir o kadar, dertli,
Ve bir o kadar, üzgün,
Şimdi o, ağır başlı.

Çınara benzer alını,
Elleri de, nasırlı,
Hala çınar, gibi sağ,
Ölmemiş yaşar yaşlı.

Ben bir tarihim der,
Seçmez ne bulursa yer,
Yediği, iki kaşık,
Boynuna, önlüğü serer,

Gün görmüş, gün geçirmiş,
Bir gün, gelmiş yeşermiş,
Fırtınada borada,
Kırılrsa da, direnmiş.

Tarihe, tanık olmuş,
Hazan, gelince solmuş,
Sevinmiş, her baharda,
Dimdik, ayakta durmuş.

Sen çınar gibi dimdik,
Bizler, seni özledik,
Yine, yıllara diren,
Yaşlı çınarsın bildik.

Dalları, saçlar gibi,
Sarkar, gölgedir dibi,
Her gelen derman arar,
Sanki, yatırsın gibi.

Gölgendendir yorgun,
Yaşlanmış, ama olgun,
Küfretsen, aldırılmazdır,
Hastadır, yüzü solgun.

Bir deşsen, bin ah eder,
Bakmazsan, küsüp gider,
Nazından, hiç geçilmez,
Kumarda, seni üter.

Öğüt verir, her derste,
Sana yapar, bir beste,
Rüzgar, saz çalınca,
Söyler aheste, aheste.

Dalları, keman teli,
Çalınca, dinlemeli,

Öyle güzel, çalar ki,
Rüzgarı, beklemeli.

Dedem, ona benzer,
Yaylaları var, anzer,
Her yediği bal kaymak,
Soğuk demez, gezer.

Mantar tutmuş, yüzü,
Sanki, dedemin gözü,
Çatır, çatır çatlamış,
Yine dururdur özü.

Ne fırtına, ne rüzgar,
Dayanır azar, azar,
Asırlarca, direnmiş,
Şimdi mi olur, nazar.

Çınara, yaşlı dedem,
Yanında, açmış badem,
Burcu, burcu çiçeği,
Osmanlı, sırra kadem.

Tarih, acı bir sayfa,
Nerde, anlayan kafa,
Arar, hala eskiyi,
Oysa o çıktı rafa.

Oku, çınarı öğren,
Valla, olursun gözden,
Okumakla, o bitmez,
Dedem de, aynı özden.

Gördün ya, yaşlı çınar,
Kökünde, akar pınar,
Bir sen, bir de dedem iğler,
Geçerse yan, yan bakar.

A Yüksel Şanlıer

Çok pak sarı tendi.

Gamzendeki güller solacaktır,
Bir göz suyu vermez de yatarsan,
Baktım da ha kopmuş ha kopardır,
Güller domurur, çokça bakarsan.

Sarkan sarı zülfün bele düşmüş,
Rüzgar dağıtıp, sonra da öpmüş,
Göz damlası damlamış beni görmüş,
Öpmüş deli rüzgar, sevinirdir.

Bal tatlısı dilberdi, gidende,
Hep sektirerek, yolda giderdi,
Giymişti de, bindallısı tende,
Gördüm teni çok pak sarı tendi.

A Yuksel Şanlıer

Çöl gibi gönlüm,susuz.

Ah güzelim, neylesin şimdi garip sevgilin,
Kor gibi yanmakta bak şimdi gönül verdiğin,
Kül gibi solgun, canımsın diyerek sevdiğin,
Çöl gibi gönlüm susuz kaldı yanar kavrulur.

Bir kuru çöl oldu gönlüm susuzum sevgiye,
Bir taze gül bulsa gönlüm hazırım dermeye,
Başka güzel olmasın, gel güzelim sevmeye,
Çöl gibi gönlüm susuz kaldı yanar kavrulur.

Ah güzelim sen benim aşkımı bilmez' misin,
Kupkuru çöllere de bir damla su vermez' misin,
Çölde harun yahyayım sen beni sevmez' misin,
Çöl gibi gönlüm susuz kaldı yanar kavrulur.

Başka güzel istemem sevmeye kalbim senin,
Ben sana yandım gülüm anlamı yok sevmenin.
Sen de yanarsan çıkıp gel bana, gönlüm serin,
Çöl gibi gönlüm susuz kaldı yanar kavrulur.

Ben ki şair Yükle se l'im çölde gezen şu garip,
Çöl gibi gönlüm susuz, aş-k_ ile yandım sevip,
Sen de yanarsan çıkıp gel bana sevdim deyip,
Çöl gibi gönlüm susuz gel de su ver sevgilim.

A Yuksel Şanlıer

Dağlarsa ağlardı

Havalar ısındı, karlı yüce dağlarda,
Kardelenler üzgün, nisan mayıs gelirken,
Koyun keçi otlar, boy atmış çayırda,
Dağlar 'sa ağlardı, yağan karlar erirken.

Gün dönünce akşam, koşar gelir kuzular,
Dağlar taşlar inler, koyun kuzu melerken,
Koyun yavrusunu, kuzu ana arzular,
Dağlar 'sa ağlardı, yağan karlar erirken.

Isındıkça erir,dağ başındaki karlar,
Sevinir dereler,sular coşmuş akarken,
Fazla kar erirse,sular bendi yıkarlar,
Dağlar 'sa ağlardı,yağan karlar erirken.

Sis bürür dağları, nisan mayıs ayında,
Yörük yola çıkar, şafak vaktinde erken,
Develer yüklenmiş, kara çadır sırtında,
Dağlar 'sa ağlardı, yağan karlar erirken.

Kekik çiğdem kokar,mayıs ayında dağlar,
Toplardır insanlar,daha sarı çiçekken,
Şenlenirdir artık,kışından çıkmış bağlar,
Dağlar 'sa ağlardı,yağan karlar erirken.

Ey dumanlı dağlar,bırak karlar erisin,
Sen pınarların, ırmakların gözesin,
Yeni bir kış gelir,yine yağar karların,
Bol,bol kar yağar da yine çok sevinirsin.

A Yuksel Şanlıer

Dalgın bakar

Belli ki bir sevda var yüreğinde,
Bir özlediği bir sevdiği var kalbinde,
Gözleri dalgın bekler, ümit var içinde
Bir güzel diz çökmüş dalgın bakar.

Belki bir ümit yeşermiş yüreğinde,
Belki bir sevda ama beklediği nerde,
Çıkıp gelir belki de bir kır at üstünde,
Bir güzel diz çökmüş dalgın bakar.

Ya gelmezse der, yüreği titreyerek,
Ne olacak bu halim der bekleyerek,
Umut var der, yutkunup kekeleyerek,
Bir güzel diz çökmüş dalgın bakar.

Oysa o çoktan yitirmiş özlediğini,
Çoktan kaybetmiş o orda sevdiğini,
Kekeleyerek gelir, dese de dediğini,
Bir güzel diz çökmüş dalgın bakar.

Ne yapar o, gönlü hasrete susarken,
Nasıl kavuşur, umut deyip bakarken,
Beyaz atlı şehitdir, çatışmaya giderken,
Bir güzel diz çökmüş dalgın bakar.

Ah der ah, bir çıkıp gelse karşıdan,
İnse hızla koşturup geldiği atından,
Kucaklasa hasret giderse, en azından.
Bir güzel diz çökmüş dalgın bakar.

Olamaz onun yüreğinde boş sevda,
Dönmez gelemez, beklese ne fayda,
O sevda kara bıraktı gitti de arkasında,
Belki kavuşur sevdiğine vuslatında.

A Yuksel Şanlıer

Değişmiş Anadolu

Bir yer vardı,
Anadolu dediğim,
Genliğimde karış,karış gezdiğim,
Toprakları zengin,
İnsanları dürüst çalışkan,mutlu
Misafirperver dediğim.

Değişti Anadolu `m,
Eskisi gibi mutlu değil insanları,
Sanki benim gibi yaşlandı Anadolu,
Tıpkı benim gibi,şessiz boynu bükük insanları,
Geçim sıkıntısı ağır basmış,
Toprakları çoraklaşmış,
Yağmıyor eski yağmurlar karlar,
Eskisi gibi boy atmıyor sarı başaklı buğdaylar,
Topraklar ağlıyor yalnızlığa terkedilmiş,
Birer,birer terk etmiş gitmiş sahipler,
Eskisi gibi bakanı yok kalanlarsa üç beş yaşlı,
Ağlıyor Anadolu'm,
Bakanı kalmamış.

Bol,bol ormanları vardı eskiden,
Güneş girmezdi dibine,
Suları coşkun ırmaklar taşkın akardı,
Coştı mu coşardı soğuk su akan pınarlar,
Karpuzlar çatlardı içinde bal gibi,
Kavun karpuz çok olurdu,
Nerde şimdi o eski kavun karpuzlar,
Tadından vaz geçemediğimiz bal gibi kavunlar,
Yok,yok,
Şimdi rengi güzel fakat tadı yok,
Çünkü yetiştiren yabancı,ekilen tohum yabancı,
Çok versin diye basıyorlar zehri ilacı,
Ne tadı kalıyor,ne kokusu çünkü aslı yabancı.

Her şey değişmiş Anadolu'da her şey değişmiş,
Yetişen sebze meyve değişmiş insanlar değişmiş,
Eski sözüne özüne sadık,insanları yok,
Gelmiş yerine yalanı dilin kemiği yok bilen,
Gelmiş yerine menfaat uğruna,kallesliği yapabilen,
Bir sürü insanlar,

Ne misafirperverlik kalmış,
Ne eski geldin mi,Tanrı misafiri diye açılıveren kapılar,
Ne de gülen yüzler kalmış,
Bir dokunsan bin ağlar olmuş insanlar,
Değişmiş Anadolu,tıpkı benim gibi,
Sanki o da yaşlanmış.

A Yuksel Şanlıer

Deli

Feilâtün | Feilâtün | Feilâtün | Feilün

Koşarak geldi dışardan da, gülüyordu kadın,
Deli gördüm dedi, çıplaktı da korktum dedi o,
Deli arkamda koşup durdu halim yok bi bakın.

DEDİ BİRDEN;

Deli bir gün beni görmüş de beğenmiş sevinir,
Deli yoldan geçiyorken bana dönmüş genirir,
Deli çıplak yola çıkmış da gezer, siz de bakın.

DELİ BAKTIM GÜLÜ YOLMUŞ;

Yola çıktım deli görmüş gülü yolmuş koşuyor,
Gülü versem diye baktım bana koşmuş geliyor,
Ve şaşırdım, koşarak sizlere geldim deliden.

KO ŞU YOR;

Ve kadın der ki, bu korkuyla kaçardım deliden,
Nihayet sizlere geldim kaçarak, sizde duyun,
Hala korkmak da şu kalbim, sıkışıp durmadadır.

A Yuksel Şanlıer

Dermin bana gülü sersem

Mef'ûlü / Mefâ'ilün / Fe'ûlün

— — • / • — • — / • — —

Tan vakti doğan güneş,mi yüzler,
Terletti yüzün hemen, neden yar,
Baktım sana, çağlıyordu gözler,
Saçlarsa beyaz, yağar mı ak kar.

Sevgiyle bakan gözün de yaş var,
Canlan dı mı geçmiş de sulandı,
Kimdir hele söyle gözün de kim var,
Aş-k_ in mı/sular da göz dolardı.

Saçlarda ki gül ne hoş dururdur,
Kim verdi kesip de bahçelerden,
Gün oldu mu baş da gül kururdur,
bıktım sana bağda gül verenden.

bak güllü kadın, seninle gelsem,
der min bana sen, devamlı gelme,
desteyle, çiçek sunup da versem,
der min bana gelme hiç görünme.

8 Nisan 2008

A Yuksel Şanlıer

Dermin bana,gelme görünme.

Mef'ûlü / Mefâ'ilün / Fe'ûlün

— — • / • — • — / • — —

Tan vakti doğan güneş,mi yüzler?
Terletti yüzün hemen, neden yar?
Baktım sana, çağlıyordu gözler,
Saçlarsa beyaz, yağar mı ak kar.

Sevgiyle bakan gözün de yaş var,
Canlan dı mı, geçmiş de sulandı,
Kimdir hele söyle, orda de kim var,
Aş-k_ in mı, sular da göz dolardı.

Saçlarda ki gül, ne hoş dururdur,
Kim verdi kesip de, bahçelerden,
Gün oldu mu,başında gül kururdur,
Bıktım, sana bağda gül verenden.

Bak güllü kadın, seninle gelsem,
Der min bana sen, devamlı gelme,
Desteyle, çiçek sunup da versem,
Der min bana gelme hiç görünme.

A.Yüksel Şanlıer
8 Nisan 2008-04-08

A Yuksel Şanlıer

Dersin bize ne

bir çift kumru,
sokulmuşlar yan yana,
elde bardak içki içer kana,kana
buluşmuşlar biri Hanya' lı biri Konya' lı,
aslında ikisi de oralı,
bakışır baygın,baygın,
sokulmuş iki kumru,
yana,yana.

-II-

eserdi başlarında kavak yelleri,
oysa kırdı başları,
sohbet desen koyu,
sessiz konuşmalar da,
duyar,
yan masadakinin huyu.

-III-

arpa buğday taneler,
olgunlaşır, kızarır ekinler,
konuşulur daha neler,neler,
biraz geyik muhabbetinden,
biraz gerçeğinden,
göz göze,diz dize,
bazen de tutulur eller.

-IV-

sohbettir bu uzun olmaz,
çık ar gerçek, ortaya,
onlar uçar gider bir tenhaya,
çık ar iki pehlivan ortaya,
sürtünür gagalar,
sonra çekilir el enseler,peşrevler,
Allah, Allah iki yiğit çıktı meydana,
birbirinden merdane,
biri ak,biri kara
birinin amacı para,
diğeri köle olur nefse amaca,
arzular ayyuka çıkar,
kanatlar davul çalar,gagalar saksafon,
debelenir yerde, ikisi de sevinir,
yenen de yenilen de memnundur halinden.
kisbet duvara asılırken,atılır nara,
zurnada peşrev olmaz.
af ola.

-V-

kumru ya kumrudur şimdi bu güreş tutanlar,
görsen de bilsen de,onlar yine el ense tutarlar,
senin neyine varsın çıksınlar meydana,
onlar ersin, muradına,
sen çık kerevedine,
dersin bize ne,bize ne,

onlar isimsiz meşhur kahramanlar.

A Yüksel Şanlıer

Dert olmayan tek şey.

İndim gül bağına, kırmızı gül derledim,
Aldım sevgiliyi, kalbinden yer eyledim,
Sevindirdi uçtum,gökte uçan bir kuştum,
Aşk adına taptım, aç nefsimi körledim.

Çıktım kerevete, girdim kervan içine,
Gül alıp gül verdim,baktım hep sevincine,
Seviyorum dedi,her güller verdiğimde,
Aşk adına kandım, ortak oldum derdine.

Çabuk geçti yıllar,virane oldu bağlar,
Bir can çıkıp geldi, o hiç durmadan ağlar,
Büyüdü serpildi, kanatlandı kuş oldu,
Gelmez oldu artık, ne bahar nede yazlar,

Günler aylar geçti, bitti cicim ayları,
Bozkırlara döndü, bizim dağın kırları,
Ne bağ ne gül kaldı, gül dalda dururken,
Toz toprakla doldu, bizim evin yolları.

Güz gelmiştir artık, güler oldu aynalar,
Çıkar durur oldu, zor dinen fırtınalar,
Şessiz yer bulurdum, kafamı dinleyecek,
Dinse de fırtına, hep vardır hatıralar.

Saçlar ağarmıştır, hazan gelip çatmıştır,
Geçip giden yıllar, derdime dert katmıştır,
Dert olmayan tek şey, içimdeki duran aşk,
O da yıpranmıştır, felek beni satmıştır.

A Yuksel Şanlıer

Doğduğum zamana hasret Ermenek'li

Ermenek' de yapılır, etsiz batırma,
Yaz gününde yenilirdir bolca,bolca,
Sonra üstüne gelirdir, ballı sarma,
Her yiyen balını ister,ze-v_k alınca.

Ermenek' de dikilir, eğrim baharda,
Toplanır cevizi er güz, olduğunda,
Güz gelince kızarır nar dallarında,
Kış gününde yenilir bol,bol ceviz nar.

Taş başında kara dutlar olduğunda,
Toplanırdı kara dutlar dallarından,
Her yerimse boyanırdır dut dalında,
Değdiğinde tyyü, ürpertir kılından.

Ermenek' li taşınır her gün bağından,
Bulduğunda, kuru keşten ıslatırlar,
Töymakanla sararak yer ıslağından,
İçki bulsa duramaz hep, parlatırlar.

Ermenek' de konuşurlar, yerli cümle,
Huu deyip de çağırırlar,bağda dağda,
Çok da türkü çağırır, bağlarda defle,
Oynatır güzeli, her mey sofrasında.

Ermenek' de sıra vardır, kış gününde,
Varsa çorba dökülür terler yanaktan,
Çorba sonra rakı derken bağ yerinde,
Şon bulur gece, doğar gün yan taraftan.

Ermenek' li, çamaşır yur bağ yerinde,
Kaynamış suya katar kül incesinden,
Kaynatır suda, döverdir taşlı yerde,
Tertemiz kalıverir esvap, külünden.

Gök su ırmağı geçilmezdir taştığında,
Kış gününde gidemen kar yağdığında,
Kardelenleri de, pek çok dağlarında,
Doğduğum zamana hasret Ermenek' li.

A Yuksel Şanlıer

Doğru der ashab yazar

Rab demiştir, doğ deyip doğmuşsa can
Gün kararmış orda, doğmuş kutlu can,
Dünya sarsılmış da korkmuş çöldekiler,
Gök yarılmış, çölde pek çokmuş kaçan.

Gün tutulmuştur, canan doğmuş deyip,
Dağda kurt kuş kim bu dermiş söylenip,
Sonra yağmur kar yağar, kızgın çöle,
Tanrı bir der, ders verirdir şavk verip.

Nur yağar gökten hemencik şav-k_olur,
Misk-i _anber savrulur, dağ taş solur,
Hz.Muhammed şavkı, nurdur herkese,
şav-k_ı yol olmuş da, herkes yol bulur.

A Yuksel şanlıer

Doğru der,ashab yazar.

Rab demiştir, doğ deyip doğmuşsa can
Gün kararmış orda, doğmuş kutlu can,
Dünya sarsılmış da korkmuş çöldekiler,
Gök yarılmış, çölde pek çokmuş kaçan.

Gün tutulmuştur, canan doğdu deyip,
Dağda kurt kuş kim bu dermiş söylenip,
Sonra yağmur kar yağar, kızgın çöle,
Tanrı bir der, ders verirdir şavk verip.

Nur yağar gökten hemencik şav-k_olur,
Misk-i_anber savrulur, dağ taş solur,
Hz.Muhammed şavkı, nurdur herkese,
şav-k_ı yol olmuş da, herkes yol bulur.

Tanrı indirmiş kurân, mushaf yazar,
Onda Allah aşk-ı_vardır, misk kokar,
Rab ne hoş sözler demiştir, herkese,
Doğru söyler doğru der, ashab yazar.

A Yuksel şanlıer

Doğru söyler, ashab yazar

Rab demiştir, doğ deyip doğmuşsa can
Gün kararmış orda, doğmuş kutlu can,
Dünya sarsılmış da korkmuş ldekiler,
Gök yarılmış, çöl de pek çokmuş kaçan.

Gün tutulmuş tur, canan doğmuş deyip,
Dağ da kurt kuş kim bu dermiş söylenip,
Sonra yağmur kar yağar, kızgın le,
Tanrı bir der, ders verirdir şavk verip.

Nur yağar gökten hemencik şav-k_o lur,
Misk -i _an ber savrulur, dağ taş solur,
Hz.Mu hamed şavkı, nurdur herkese,
şav-k_ı yol ol muş da, herkes yol bulur.

Tanrı indirmiş kurn, mushaf yazar,
Onda Allah aşk -ı_vardır, misk kokar,
Rab ne hoş sözler demiştir, herkese,
Doğru söyler doğru der, ashab yazar.
a.yüksel şanlıer
Mart 08

A Yuksel şanlıer

Doğruyu bul sor da.

Fani dünyaya, kim ister gelmeyi,
Baksana her yer, aç sefille dolmuş,
Kim ister gelip, dert acı çekmeyi,
Şu fani dünya, ne de uzun yolmuş.

Kim sordu bana, gider `misin diye,
Sorsaydı şayet, neden geleyim ki,
Benzedim burda, miskin bir kediye,
Fani dünyamda, neler seveyim ki.

Ahret dediler, kurân var dediler,
Cennet var diye, yok saydım hayatı,
El ayak çektim, namazlık verdiler,
Ahret yolunda, kül ettim suratı.

Neler tatsam ki, zevk-î sefam için,
Günah derler, birkaç kadeh içsem,
Hiç anlamadım, koca dünya niçin,
Ahret vız gelir, cennet yâr sa bilsem.

Bir yanım der ki, günü gün et eğlen,
Diğeri der ki, vaz geç gerçek orda,
Bak güneş gökte, günün etmiş öğlen,
Gönül bana der, doğruyu bul sor da.

A Yuksel Şanlıer

Doğum günün kutlu olsun.

Kutlu haftaydı, açmış koktu güller,
Peygamber şanına, öterdir bülbüller,
Allah,Allah der, peygamber aşkına,
Kokar dururdur, açmış da sümbüller.

Her canlı durmuş, peygamber' e ağlar,
Yalvarıp durur,yanında yer arar,
Aşkından solmuş, gider hak yolunda,
Vardır yolunda, güller dolu bağlar.

Huşu içinde, el kaldırdı ümmet,
Yer gök anardır, bu çok büyük hikmet,
Göz yaşı durmaz,aktı hep uğruna,
Bir, bir toplardır, dualarla nimet.

Doğ dedi doğdu, her yer nurlar doldu,
Anne Amine, nur köşkte oturdu,
Gök yıldız saçtı, yerler şavkla doldu,
Doğduğu o yer, en mutlu yer oldu.

a.yüksel şanlıer
4 Nisan 2008

A Yuksel Şanlıer

Doldu,doldu boşaldı

Bu gün dolaştım sahilini,kıyı boyu,
uzaktan izledim,mavisini,
o yeşil koyu,bu şehrin,

Ne gençler ne insanlar gezerdi,
kimi yaşlı, kimi genç,
kimi sarmaş dolaş,
kimi kol kola,yol boyunda,
eski günler geldi aklıma,
yürüdükçe,
yürüdükçe döküldü şuur altımdan sayfalar,
çıktı meydanlarıma,
an geldi, birkaç damla yaş oldu,
bazen kısa süren gülümseme,
geçmiş, sımsıkı sarıldı kollarıma,
bana yoldaş oldu.
yol boyu.

Beni takip eden kara bulutlar çöktü gözlerime,
korkudan an geldi, buz kesti yüreğim,
ne melhemdi,ne ilaçtı zaman,
yüreğim yandıkça yandı,kahroldu.

Ilık bir yel esti denizden o sıra,
içi yosun dolu,hasret doluydu yelin,
ne de çok anason kokusu karışmış içine,
belki bir ayyaşın, boşalmasından,
belki de sahilde, keyf süren masadaki kadehinden,
yosun kokusuna karışıp gelmişti anason,
kokladım,içime çekerek istemeyerek,
kokusunu hala unutmamıştım,bırakmama rağmen
meğerse bu illetin,
nasıl da kokuyordu,meltem yelinde,
içi çekiyordu insanın.

işte bu gün dolaştıkça, bu şehrin sahilini,
benliğimdekiler döküldüler birer, birer,
ayakta izledim, acıklı sahnelerini,
oynuyordu hayat isimli, aşk kahkaha dolu film,
ayakta izledim, kahkaha dolu bu filimleri,
neşelerini dramlarını,
doldu,doldu boşaldı yüreğim bu gün,
bu şehrin yeşil koya bakan sahilinde.

A Yuksel Şanlıer

Dolup durdum farihten.

- 1-Beri gel kaçma yakın ol, nura sen,
..Sevinirsin, nuru gördün mü hemen.
- 2-Hak,hak diye, çıktığım yolumdur,
..Mevla `m diye, verdiğim canımdır.
- 3-Yüce aşkım Hüda olsun, nede hoş,
..Fani gönlüm, dolu dursun" niye boş."
- 4-Gözüm gönlüm susardır,yalvarırken,
..Yalan dünyam, hayal olmuş giderken.
- 5-Ses verdi kamaş kaval ne hoştur,
...Sesler bana der, yolum yokuştur.
- 6-Allah diye, yalvarırsa gönlün,
..Allah da duyar, harapsa ömrün.
- 7-Ne zevkten kal, ne meşkten yaşarken,
..Hazan gelmişse, kaç ondan giderken.
- 8-Kara toprak, cana doymaz bakınır,
...Biri gelsin diye, her gün yakınır.
- 9-Aşkım la yanar gönül, Hüda' m dan,
...Doldukça dolar gönül, Kuran' dan.
- 10-Gönül verdim, cevap aldım farihten,
.....Hayat buldum, dolup durdum sarihten.
- 11-Yanarım közde, ruhum aşkla dolar,
.....Hayatım boş da, zehir zevkle yanar
- 12-Bülbül güle konsa şarkı söyler,
.....İnsan dama çıksa, türkü söyler.
- 13-Yanıp durdum,dolup durum farihten,
.....Dolarken ben, güzel oldum sarihten.
- 14-Sevdim diye sevme,sev gönülden,
.....Verdim diye verme, sev verirken,
- 16-Çıktım yola dünyanın bağından,
.....Derdim gülü, Allah'ın yolundan.
- 17-Aşkım beni vursa cân evimden,
.....Ölsem bile, ağlamam halimden.
- 18-Kara günler yeni gelmişse sakın,
.....Kötü günler, gelecektir de kaçın.

A Yuksel Şanlıer

Dostlar gitti hep.

Nerde Şimdi, yolu taŐlık bağlarım,
Oldu bir harabe, bakmaz kimseler,
Nerde Şimdi, suyu buzdan dağlarım,
Yok ki Şimdi, dağı görsem ağlarım.

Huu deyip de, çağırırken annemiz,
Yavru doğdu mu, tutardık biz teyin,
Nerde Şimdi, uha bezden giysimiz,
Kalmamış, dokuma bezden giysiler.

Eski günleri, görürdüm çok zaman,
Her düşüm de görünürdür,bağlarım,
Yok ki Şimdi, gidiversem çok zaman,
Yok ki bağda yeşeren koz, toplayım.

Őste böyle, gidiverdik dostlarım,
Memleket, bana haramdır Şimdi hep,
Kalmamış yakınımız hiç, ağlarım,
Neyleyim gln, dostlar gitti hep.

A Yuksel Şanlıer

Dostlar meclisi

Dostlar meclisinde,as konuşur eğer başlar,
Neyler eşliğinde, iğilir hoşnut şaraplar,
Her kadeh aldıkça, ruhlar kurtulur azaptan,
Ne varsa atılır, gönül kirleten çoraplar.

Dostlar sofrasıdır,ortada kurulu olan,
Dostların dilinde,bulamazsın yalan dolan,
Özü sözü doğru,konuşur dururdur dostlar,
Özünde sözünde, arama olmazdır yalan.

Söylenir öz sözler,dinler çırağız diyenler,
İnler durur neyler,sorar bazen bilmeyenler,
Sıra,sıra dostlar,dostlar var diye dolmuşlar,
El pençe dururdur,dost dilini dinleyenler.

Her gönül içerdur,dostlar pınarı suyundan,
Her gönül geçerdur, gönül dostları yolundan,
Allah diyen girer, gül kokulu has bahçeye,
Derer hep gülleri, çıkar o dost kapısından.

A Yüksel şanlıer

Dosttu ne de olsa.

Sıkıcı bir gündü,
efkar dağıttım sokaklarda,
uzandım sahile,
ufka bakım banklarda,
ne denizin mavisi,
ne meltemin esintisi,
ne de yakamozların pırıltısı,
susturmadı,susturamadı,
yüreğimdeki sıkıntıyı,

sonra;

bir dost yaklaştı yanıma,
anlamıştı,bir bakmada halimden,
nedir dedi,üzüntün okunuyor yüzünden,
boştu sol yanım, kimse yoktu,
çöktü yanıma, sormadan,
o sordu, ben cevap verdim,
döktüm yüreğimde neyim varsa,
biraz olsun dindi acım,
iyi ki gelmişti,dosttum,
iyi ki de gelmişti,
dosttu ne de olsa,
huzur buldu yüreğim de,
iyi ki ona rahatladım,
bunalacaktım yoksa;

A.Yüksel Şanlıer

A Yuksel Şanlıer

Dört mevsim, birden

Çıktım sahilden,toroslara doğru,
Dolandım durdum, eğri büğrü yolu,
Koklayıp geçtim çam ormanlarından,
Sallanıp gittim, Ankara'ya doğru.

Etrafa baktım, geçtim ovasından,
Bolca su içtim, çubuk yaylasından,
Sünbül topladım buğday tarlasından,
Ve hava aldım, Toros dağlarından.

Ve beller geçtim, baktım Toros'lara,
Her taraf beyaz, kar duman dağlara,
Geçmiş andım, unutmuşum sandım,
Derdimi yanıp, ağladım Toros'lara.

Göründü yoldan, Koca tepe birden,
Aklıma geldi, 26 Ağustos 1922 birden,
Hayaller kurdum, Atatürk'ü andım,
Bu güne bakıp, dert yandım içimden.

Bir de ne görsem, sis bastırdı birden,
Göz gözü görmez, geçti yol üstünden,
Ne bahar kaldı, ne sabah ki! yazdan,
Aynı gün gördük, dört mevsimi birden.

A.Yüksel Şanlıer
17 Mart 2009
Ankara.

A Yuksel Şanlıer

Dudak büküşün nedendi

kışkırtıcı bakıyordu, iri mavi gözleri,
deli ediyordu beni,
deliii.,.,.,
arada bir dudak büküşleri,
o yarin! .

oysa ben,
onda var oldum, onda yok oldum,
acıyı sevgiyi, onda öğrendim,
gülmeyi ağlamayı, öğrendim onda,
gururu öğrendim, kibiri öğrendim,
anlamadım, dudak büküşün nedendi.

gün geldi ayaklarına kapandım,
gün geldi, konca güller serdim,
göğüslerinde, ağladığım anlar bile oldu,
el öpüp yalvardığım anlar oldu,
anlamadım dudak büküşün nedendi.

Yolunda, aşklar yitirdim,
Yolunda, sevdalara son verdim,
sevip durduğum sendin,
anlamadım, sitemin nedendi,
anlamadım, seni ey yar,
anlamadım, dudak büküşün nedendi.

Tamtakır evin içi, birkaç eşyadan başka,
rutubet karanlık kokuyor odalar,
pislik yuvası camlar,
tavan çöküyor üstüme,
olmuyor sabahlar, o dudak büküşün nedendi,
çekip giderken.

yapayalnız bırakıp giderken,
anlamadım dudak büküşün nedendi....

A Yüksel Şanlıer

Dudakların tadı vermiş.

Dudaklarımda, dudak tatların durur da hala,
Yanaklarım da dudak izlerin' se kayboluyor,
Senin güzel yanağından güzel mi var budala,
Yanaklarında güzel gamzeler ne hoş gülüyor.

Ne hoş gülüyor.

Hatırlarım buse verdin de, bal gibiydi tadı,
Öpünce bal tadı vermiş, dudakların hatıram,

Bal tadı vermiş, dudakların hatıram;
Bal tadı vermiş, dudakların hatıram;

A Yuksel Şanlıer

Düşük kemer,ince bele

Düşük kemer var,ince narin belde
Belinde dövme,aklı başka yerde,
Tüter sigara,deste kağıt elde,
Kimdir bilmem, bu ana kuzusu.

Pantolon düşük, elleri cebinde,
Beli açılmış,bez yok göbeğinde,
Tutmazdır ki o, nasihat etsen de,
Eh! belli ki o anlık zevk kuzusu.

Dövmesi akrep,o açık göğsünde,
Aldırıldığı yok, sen bakıp görsende,
Ar namus bitmiş, işte bu gibisinde,
Anladım ki ben, toy ana kuzusu.

Dönüp bakarsın,yoldan geçtiğinde,
Boncuk takılı,açık göbeğinde,
Şaşar kalırsın,sana sövdüğünde,
Anladım ki o, yol sokak kuzusu.

Düşük kemer ince bele yakıştır,
Her parmağında,taşlı yüzük taşır,
O hiç durmadan,saçlarını kaşır,
Anladım ki ben,o bir aşk kuzusu.

A Yüksel Şanlıer

Elveda

Bir buruk ayrılığın, acısı çöktü yüreğime,
Acı doldu yüreğim, kanlar oturdu gözlerime,
Bu normal veda değil, bir elveda olsa gerektir,
Yoksa niye ağlansın, güle,güle git sözlerime.

Nasıl ayrılıksa bu, hüzün göz yaşı doldu kaldı,
Nasıl bir vedaysa bu,gönülleri hep hüzün sardı,
Sarıldı kaldı abam,ayrılmak bilmiyor bir türlü,
Göz yaşları içinde,sarılıp,sarılıp ağlardı.

Gelirken onu gördüm, güç bela yürürdü yolunda,
Dikkatle süzdüm onu, hali yok bastonu kolunda,
Dedim ona bakarken, bunun hali hiç iyi değil,
Zor yürürdü yolunda,hanım vardı cansız kolunda.

Kim bilir bu gelenin, belki son vedası olacak,
Kim bilir bu gidenin, yüzleri sararıp solacak,
Bir gece yarısında, dikilecek biri yanına,
İşte geldim diyecek, Azrail başında duracak.

Bu veda normal değil, acı göz yaşı var içinde,
Bu veda normal değil, belli dertler var yüreğinde,
Yoksa neden ağlansın, sıradan bir ayrılık için,
Belli ki sıkıntı var, sevgiyle dopdolu kalbinde.

Hakkım helaldir dedi, bir helallik çıkardı verdi,
Sen de helal et dedi, belki de muradına erdi,
Göz yaşını zor tutup, gizleyerek veda ederken,
Baktım ki gözlerinden, boncuk gibi yaşlar dökerdi.

A Yuksel Şanlıer

Elvêdâ

Kime bu ağıtlar, herkes durmuş ağlar,
Göz yaşı sel olmuş, sesler yürek dağlar,
Ben çoktan ölmüşüm, yazıktır sizlere,
Beden toprak oldu, duymaz sizi taşlar.

Huzur verin bana, kara toprak ana,
Bakın etrafıma, kurt kuş benden yana,
Kimi yalar durur, kimi de didikler,
Artık dönmüyorum, sağ yana sol yana.

Çürüyen bedendir, giydiğim kefendir,
Ağlayıp sızlanman, zevk veren neşemdir,
Huzur verin bana, ağıt vermez fayda,
Beni hep kızdıran, kırdığın köşemdir.

Bolca gül yerine, yeter kuru çalın,
Elveda boş dünyam, haydin hoşça kalın,
Huzurluyum burda, elveda herkese,
Gidin şu başımdan, yeter beni salın.

Bir daha gelmeyin, göz yaşı dökmeyin,
Mezarım mı yıkık, bakıp da bilmeyin,
Yanımdan geçenler, garipmiş desinler,
Çıkan diken yeter, gül falan dikmeyin.

A Yuksel Şanlıer

Elveda gardaş

Ey yatan insan, gün doğdu baksana,
Neden yatarsın, dün gibi kalksana,
Yüzün örtülmüş, sırt üstü yatarsın,
Mecalin mi yok, ben geldim baksana.

Yine dün gibi, gidelim kahveye,
Rüya mı gördün, gidersin nereye?
Üç kişi kaldık, gel dörtle kareyi,
Sen varsın diye, giren yok kareye.

Ey yatan insan, gül açtı bahçende,
Hatırladın mı? sen geldin geçende,
Demıştin ki sen, akşam çok içtim ben,
Şimdi yatarsın, bez bağlı çenende.

Doğrul yerinden, at beyaz örtünü,
Gücün mü yoktur, açmazsın üstünü,
Ne bu sessizlik, herkes bir telaşta,
Var mı bir hayrın? diksinler büstünü.

Şimdi nerdesin, vardın mı yerine,
Şuçum yok diye, gerine, gerine,
Dün düşünmezdin, ne ölüm ne ahret,
Allah vere, şâvk gelir gözlerine.

Güzelse yerin, gir rüyalarırma,
Güvenmez oldum, kör yarınlarıma,
Varsa bir yerim,al götür beni de,
Elveda derim, ben de canlarıma.

Bakma arkana, berbat burda her şey,
İyi gitmiyor, dünyanda hiçbir şey,
Yalnızım deyip, üzülme sen orda,
Sen kurtuldun da,burda ses verir ney.

Elveda gardaş, ya bu gün ya yarın,
Derim ben de, bana da ak bez sarın,
Bu dünya fani, vardığın yer gerçek,
Aş su istemem, sevap dolsun karın.

24 mart 2008-03-24

A Yuksel Şanlıer

Elveda lazımdır

Deniz sakindi,martılar uçmuyor,
Dolmuş üstüne,sessizce yüzüyor,
Kıyıda bir çift,hayaller kurarken,
Göz göze bakıp,derinden süzüyor.

Bir yat uzakta,süzülüp gitmekte,
Üstünde kızlar,göğüs sermekte,
Belli ki zengin,yakışıklı kaptan,
Başında durmuş,yağını sürmekte.

Yemyeşil koylar,şırıl,şırıl sular,
Dolmuş yüzeye,yatlar ve martılar,
Bir sessizlik var,uyur mu oralar?
Sakin koylarda,aşk var yeşillik var.

Sessiz sakinim,ufukta gözlerim,
Durmuş da orda,geçmiş özerim,
Oysa hayaldi,yazılan verildi,
Belim bükülmüş,ağrırdır dizlerim.

Çıkar fırtına,sessizlik sonunda,
Kar yağmur olur,şu dönüş yolunda,
Vuslat gelirdir,her mevsim hazanda,
Gitmek lazımdır,elveda lazımdır.

A Yuksel Şanlıer

Elveda yolcuyuz.

Biz bir elveda yolcusuyuz
sessizce gidecek,
her gün biraz daha yorgun vücudumuz,
gezsek de sevinsek de,
yeyip içsek de,gezip tozsak da,
değil mi ki,sonunda buradan gidilecek.
bak şu halimize,
ne var deme senin halinde,
"Dışı seni yakar,içi beni"
Kim çare olacak derdimize.

Yaş çoktan geçmiş, yolun ortasını,
uzaklaşmışız artık gençlikten,
bitirmişiz şu koca yaşamın,yarisını,
biz bir elveda yolcuyuz,elveda,
artık,
neyleyim bu yaştan sonra,
kalbime girecek, bir güzelin sevdasını.

Onlar, beni değil,
paramı malımı sever, bu yaştan sonra,
kocacığım deyip, gönlümü alsa'da,
akşam gün batarken vardığımda,
sahtece karşılayıp,
boynuma sarılsa da,saçlarımı okşasa da.
Düşündüğü tek şeydir,
O da şeytanlık,
neyleyim, bu yaştan sonra,
boynuma sarılan, gönül alan sultanını

A.Yüksel Şanlıer
10 Mart 2009-03-10
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Emeklim

Bu gece, hiç uyumadım,
elimde ödeme faturaları, hesapladım durdum,
önce kira, sonra elektrik su,
aşağı hesap yukarı hesap,
topladım çıkardım, sayıları durmadan,
tutmadı bir türlü hesap,
yetmiyordu maaş borca,
işler fesat,
ve sabah oldu çıkageldi alacaklı kasap,
akşama vereceğim dedim savdım başımdan,
devam ettim tekrar toplayıp çıkarmaya,
neyse ki çocukların kredisi vardı,
sağ olsunlar onlar bari idare ediyorlar,
bir de o olmasa, işte o zaman iyice yandık,
yandık ha yandık ki nasıl yandık.

Çare yok, bu maaşla ay başı gelmez,
açmam gerekti bir dükkan, bari dedik olsun kasap,
hiç değilse, kıyıdan köşeden çıkar eve et sadakat,
onunla idare eder bizim hanım, o ki eder her şeyi hesap.
açmayı açacağım da neyle,
elde yok avuçta yok, eş dostta desen onda saten olmaz,
bankalar desen verse de para alacağına aslan yarına koymaz,
ya bir de ödeyemezsem, bulabilirsen parayı mum yak da ara,
hem, ben, ben, açsam da dükkan,
ben bu işi hiç yapmadım ki,
ya bir de ondan zarar edersem,
işte o zaman yandım,
kim alır bu devirde, kilolarla et pizola,
alacağı yüz gram kıyma,
biraz da parça.

hem demezler mi şuna şu adama bak,
daha düne kadar takardı kravat,
onca işçi memur onun gözüne bakardı,
şimdi olmuş kasap, eti çıkarmış pazara,
ya alay ederse biri çıkıp karşıma,
derse ki, eee etme bulma dünyası, dünya,
bana az çektirmedin çalıştırdın durdun,
eşek gibi,
hatta zaman, zaman odandan kovdun,
işte o zaman yandık,
yandık hem de nasıl yandık.
alay konusu olup, boydan boya boyandık.

işte bu düşüncelerle,
doğru dürüst uyumadan ve kalktım o sabah,
ve giyindim kuşandım çıkacakken son anda aynaya baktım,
hani derler ya aynalar hiç yalan söylemez,
keşke söyleseydi, keşke söyleselerdi,
bakıp bakacağıma pişmandım,
saçlarım ağarmış, gözlerim morarmış,

elimde üç beş kuruş kalsa da,
banka cüzdanını alıp,
doğruca bankaya yolladım.

amanın of,of bir kuyruk,bir kuyruk,
sorma,
çekilecek gibi değil,kimi bayılır,
kimi yalvarır,kavga gürültü şamata,
kiminde küfür bini bir para,
polis güvenlik kapıda bekler,
olmaz der bankacılar teker,teker çağırır.

eh işte benim emeklilik böyle bir şey,
aza koysan dolmaz, çoğa koysan almaz,
evdeki hesapsa, çarşığı hiçbir zaman tutmaz,
ek iş yapsan bir türlü,yapmasan bir türlü,
saten yapanlarda,zarar' da her gün bir dükkan kapanmakta,
mecburen üç kuruş maaşa ederim talim,
bakkal,kasap her geçişte para isterse savar geçim,
neyse ki banka kartım yok,bazen kuru ekmek plav,
bazen sebze çorba yer geçer,idare ederim,
ben de yok ama çok emekli de var,yürekler acısı onlar,
vay onların hallerine,
birinden alır,yamar öbürüne,
toplanır borcu,katlana, katlana.

A Yüksel Şanlıer

Engel mi sıra dağlar.

Gönlüm yine hîcrân dolu, bî tâb hale düştüm
Sevmiş seni gönlüm niye gelmen mavi gözlüm,
Gönlüm perişân şimdi, yanar kor gibi gönlüm,
Sevdim seni çık gel sarı saçım, mavi gözlüm,

Akşam yine sordum seni mehtap dedi bilmem,
Gönlüm hala hîcrânla yanar, ben seni görmem,
Hîcrân dolu gönlüm, seni sevmiş mavi gözlüm,
Gönlüm seni özler, mavi gözlüm niye görmem.

Kış geçti! bahar geldi, çiçeklendi bu dağlar,
Gönlüm hala bekler de, gelen yok kara bağlar,
Hîcrân dolu gönlüm `de, soran yok küle döndüm,
Deyver sana engel' mi? Geçilmez sıra dağlar.

Hîcrân dolu gönlüm de, derdim yara bağlar,
Doktor çare bulmaz, yara azmış hala sızlar,
Sevdim seni yoksun, sana meylim niye gelmen,
Deyver. Sana engel' mi, geçilmez sıra dağlar.

A Yuksel Şanlıer

Ermenek (yutuğ)

Meyva gelmiş, Ermenek'ten,sapsarı,
Hepsi olmuş, tatlıdır hep narları,
Ermenek kalbimde, vîranmış bağları,
Özlemimsin, sevdiğimsin Ermenek.

A Yüksel Şanlıer

Es bâd-ı sabâ

Mef'ûlü / Mefâ'îlü / Mefâ'îlü / Fe'ûlün

— — • / • — — • / • — — • / • — —

Ey mehtabımın yıldızı sevmiş seni gönlüm,
Çarpar hala kalbim yine dün ben seni gördüm,
Bitmez hayalim şimdi, durur bitse `de ömrüm,
Gel gör beni aşk neyledi, soldurdu baharken.

Her gün seni düşler, sana yangın' da bu gönlüm,
Gitmez hayalim hiç, gece gündüz mavi gözlüm,
Ben sevgimi verdim sana, gül pembesi yüzlüm,
Gel gör beni aşk neyledi, soldurdu baharken.

Es Bâ d-ı sabâ, yâr dudağından susadım ben,
Gelsin cananın gül kokusundan, kokayım ben,
Es bâd-ı sabâ durma, gönül aşkla yanarken,
Gel gör beni aşk neyledi, soldurdu baharken.

Ah,ah yine yandım da susuz çöl gibi gönlüm,
Solmuş hazanım şimdi, biter çok kısa ömrüm,
Olmuş kısa ömrüm de, giderken sürünürdüm,
İçten yanarım ben de, yakan derdimi bilmez.

A.Yüksel Şanlıer
14 ağustos 2008-08-14

A Yuksel Şanlıer

Esmey, bād-ı sabâ.

Yükseldi ışınlar, karşı tepelerden,
Yapraklar sallandı, dallar üzerinden,
Miskle anber girdi, açık pencereden,
Esmey bād-ı sabâ, yarım uyanmasın.

Gül ıtırdı kokan, esip duran yelden,
Gün yükseldi durdu, karşıki tepeden,
Anber yüklü yeldi, girdi pencereden,
Girme bād-ı sabâ, yarım uyanmasın.

Gülde bülbül sustu, şafağı görmeden,
Uyandırma onu, ben girip öpmeden,
Okşama zülfünü, danışıp demeden,
Yapma bād-ı sabâ, yarım uyanmasın.

Konca koklayarak, esince bahçeden,
Gizlice girerdinse, ona görünmeden,
Şakın ola öpme, çık git pençereden,
Öpme bād-ı sabâ, yarım uyanmasın.

Kim bilir gelirken, geçtin nerelerden,
İçin anber yüklü, geldin tepelerden,
Su anber yükledin, geçtin derelerden,
Verme bād-ı sabâ, yarım uyanmasın.

Esmey bād-ı sabâ, gün yâri öpmeden,
Saçları okşayıp, geç kaldın demeden,
Bir de ben varıp, okşayıp sevmeden,
Uyanmasın yarım, esmey bād-ı sabâ.

A Yuksel Şanlıer

Eve vardım gülü öptüm.

Eve vardım gülü öptüm sarılıp boynuna ben,
Ö da öpmüştü severken yanağımdan dedi yok,
Öpemem ben dudağından dedi kızgındı da çok,
Seni gördüm sevişirken, niye geldin yine sen.

Dedi çık git buradan gelme, yalan her dediğin,
Sana kanmam seni sevmem beni üzdün bilerek,
Yeminim var, seni almam; niye geldin gülerek,
Seni sevmem şunu bil sen ki, haramdır yediğin;

A Yüksel Şanlıer

Ey cânan

Fâilâtün / Fâilâtün / Fâilün

-. - /-. - - /-. -

Ey canânım, gül yüzünden çektiğim,
Âhu gözlerden, dökülmüş yaşların,
Yandı cânım, ağlıyorsun sevdiğim,
Karmaşıktır, yel değen ak saçların.

Ey canânım, yandı kalbim ağlama,
Gül yüzünden akmasın yaşlar yana,
Yüzlerin gülsün, yazıktır onlara,
Karmaşıktır, yel değen ak saçların.

Ey canânım, bilmiyor' mun sevgimi,
Hep senin uğruna, çarpan kalbimi,
Yandı cânım,, ağlıyorsun sevdiğim,
Karmaşıktır, yel değen ak saçların.

Izdırap çekmekte gönlüm, aş-k_ indan,
Yandı cânım, ağlıyorsun sense hep,
Yüzlerim gülsün yazıktır, sevdadan,
İnci dökmüş gözlerin, gülsün yeter.

Izdırap çekmekse maksat, gel bana!
Ağlarınız birlikte, yol daş ol bana,
İnci dökmüş, gözlerin gülsün yeter,
Yandı cânım, ağlamaktan gülsana;

A Yuksel Şanlıer

Ey güzel

Ey güzel sana bakarken ay yüzünde,
Gizlenen güneşi gördüm gözlerinde
Nev baharda yeni açmış sevda vardı,
Mehtabın halesi vurmuş yüzlerinde.

A Yüksel Şanlıer

Ey koca dünya

Ey koca dünya, selam sana benden,
Ayrı düştüm ben,sevmedin de hiç sen,
Döner durur' mu, ay güneş değirmen,
Berzah dünyam'da, seni özlerim ben.

Yeşil' mi dağlar, durur' mu ormanlar,
Yoksa yandı' da, kel'mi kaldı dağlar,
Dört mevsiminde, çağlar' mı ırmaklar,
Berzah dünyam'da, seni özlerim ben.

Berzah dünyam'dan hasretim dağına,
Hasretim de ahhh, ayvan nar elmana,
Çıkıp gelemem, ahh ayva nar bağına,
Berzah dünyam'da, seni özlerim ben.

Mehtabın var'mı, hiç bakanın var'mı,
Akşam mehtabdan, yar beni sorar' mı,
Her gün bakarken, off çekip ağlar' mı,
Berzah dünyam'da, seni özledim ben.

Ey koca dünyam yaz kışın güzelmiş,
İlk ve son bahar, meğer çok özelmış,
Havan ve suyun, çok şeye bedelmış,
Berzah dünyam'da, seni özlerim ben.

Ey fani dünya, benden selam sana,
Bak! hasret kaldım, havana, suyuna,
Çık gel desen' de, gelemem yanına,
Berzah dünyam'da, seni özlerim ben.

Dünya dönerken gün doğup batarken,
Çok hayal kurdum,ufkundan bakarken,
Günü gün ettim, dünyam' da yaşarken,
Berzah dünyamdan, selam o dünyaya.

A.Yüksel Şanlıer
27 Mayıs 2009-05-27
ANTALYA

A Yuksel Şanlıer

Ey sabah yeli

İlgıt,ılgıt eser de bir yel saçlarımda,
Okşar saçlarımı, tel,tel dağıtmış da,
Sevinir dururdur,okşandıkça tel,tel,
Sevgili elinde, hiç okşanmamış da.

Es sabahın yeli, dağıt saçlarımı,
Bak bağrımı açtım, okşa kıllarımı,
Sana bağrım açık okşa şu göğsümü,
Haydi durma okşa, açtım kollarımı.

Bahar kokar sesin,durmadan öpersin,
Göğsümü okşarsın,çapkın mısın nesin,
Saçlarımda durmuş,tarımar ederken,
Konca güller kokar,saçımda nefesin,

Ey sabahın yeli, yala kır saçları,
Yar elin değmedi, gördü hep kışları,
Bari gel sen okşa, işte bağrım açık,
Görsün bağrım bahar, bazen de yazları.

A Yuksel Şanlıer

Fal Bakar

Fe`ûlün / Fe`ûlün / Fe`ûlün / Fe`ûlün
• — — / • — — / • — — / • — —

Fal bakar.

Bahar dallarından, çiçekler koparmış,
Oturmuş çimenler de fallar bakardır,
Siyah gözlü bir kız çimenlerde durmuş,
Yolar hep çiçek yaprağından kopartır.

a.yüksel Şanlıer
14 nisan 2008-04-14

A Yüksel Şanlıer

Fani dnyanın sonu

Sarıp sarmaladılar, ılık atıp dururken,
Sibekli beşige koydular, ninnilerle uyurken,
Karnı ağrıyor diye, verdiler eğiri bebekken,
Neler çekti anam, neler çekti büyütürken.

Çarçabuk büyüdük, ana kucağı yarken,
Çok da mutluyduk, baba evinde çocukken,
Ne güzel oynardık, okul yolunda giderken,
Şimdi büyüdük, dünya yükü sanki sırtımda,

Aldım başımı gidiyorum, uzun ince yoldan,
Ne engeller çıkıyor, karşıma sağdan soldan,
Saldırıyor düşmanlarım, dört bir koldan,
Meğer engel aşarak, gitmek ne de zormuş.

Hayat yolu dikenmiş, batar ayaklarıma diken,
Meğer ne güzelmiş, gülüp oynamak çocukken,
Bilmedik ana baba kıymetini koşup oynarken,
Baba dede olduk da, öyle öğrendik kıymetini.

Hazır' mıyım bilmem ama, vuslattır beni üzen,
Çalınmakta her gün kapı, Cebrail' dir o gelen,
Yüce Allah'tır, bu tatlı canı bana veren,
Emanettir üzerimde, alacaksa alsın üzülmem.

Göründü uzun ince yolun sunu incecikten,
Bir ışık süzülür gelir yüzüme doğru dibinden,
Ağlar durur etrafımdakiler, belki de yürekten,
Okunur dualar, yaklaşır fani dnyanın sonu,

A Yuksel Şanlıer

Farîh ol,kabîh olma.

Fa rih se can /ce vap ve rir/se ver de,
Ca hil se can/yo rar du rur/ge ver de,
Ne sor ne dur/ca hîl se can/çe kip git,
Na rîh se sor/ca hîl se dur/ma gör de.

Su suz ge lir/su suz gi der/ ge ven ler,
Fa rîh-o_ lan/do lup gi der/bi lir ler,
Ne dur ne sor/fa rîh de ğil/se çek git,
Bu laş ma sın/ya kın da ol/sa gôn ler.

Sa kın gi dip/so kul ma sen/ca hil se,
Bü yük sa nır/da son ra der/bu kim se,
Kü fûr le an/la tır du rur/ma sal lar,
Bo zar he men /bu an la tan /ca hil se

Ka bih ya par/sa bir ca hil/so yun dan,
Ka bih ya par/sa huy lu lar/su yun dan,
Du yan du yar/gö ren gö rûr/ka bih ten,
Fâ rîh-o_lur/dö ker du rur/su yun dan.

A Yuksel Şanlıer

Gel bu bahar geçmeden.

Gel güzelim kaçma benden beni sevmez `misin,
Ben seni sevdim güzelsin diye, bilmez' misin,
Gönlümü verdim güzel gamzene gördüm de ben,
Ah güzelim, sen benim derdimi bilmez ` misin.

Konca gülümdün benim hiç `mi gönül vermedin,
Yâr diye sevmez' mi gönlün beni, hep eğledin,
Gel güzelim kaçma benden, beni sevmez' misin,
Ben seni sevdim gönülden; Niye sen sevmedin...

(-.. -) (-. -) (-.. -) (-. -)
Âş-k_ile yanmış gönül, ahh! güzelim bilmedin,
Ben seni sevdim, neden sen beni hiç sevmedin,
Gönlümü verdim yanıp, yapma güzel sen `de sev,
Âş-k_ile yanmış gönül, başka güzel sevmesin;

Geldi bahar, göçtü kuşlar, hala yoksun neden,
Ah be güzel haydi gel, haydi! hazan gelmeden
Her gece her gün, yanan gönlümü bilmez' misin,
Âşk dolu gönlüm susar, gel bu bahar geçmeden;

A Yuksel Şanlıer

Gel bu gece

Aşk çılgınıyım ben,
Çılgın gibiyim yine bu gece,
Bak zevk akıyor aç tenimden,
Gel soyunda, sevişelim gizlice,
Haydi sokul bana sokul.
Tenim yansın, ateşinden,
Dudaklarım saten çatlak,
Öpüşelim ki, zevk alsın senden,
Sevişin bellidir, gelişinden,
Bu dudaklar bak, sana hasret,
Öp ki yansın onlar, ateşinden.
Hiç değilse bu gecelik benim ol,
Felekten bir gün çalalım,
Sen ve ben futursuzca soyunup,
Sarmaş dolaş olalım.
Aşka susamış çatlak dudaklarım,
Doyasıya öperken,
Alt alta üst üste yatalım,
Zevkin en doruğuna varalım,
Gel, bu gece.

A Yuksel Şanlıer

Gel gör beni, lêylâm

Lêylâ ' m bilemezsin, seni özler hala gönlüm,
Ben aşk_ ile yandım sana gel gör küle döndüm,
Şevdan beni pek üzdü yanıp durdu şu gönlüm,
Âşkim beni kor yaptı, sararmakta yüzüm hep.

Sen sanma ki artık seni sevmem de kaçardım,
Kâlbimde yanan aş-k_ ile, yandım da solardım,
Gönlümdeki yangın yeri, sevdam da bizardım,
Âşkim beni kor yaptı, sararmakta yüzüm hep.

Lêylâm seni sevmiş biriyim ben sana yandım,
Görmem diye sevmez' mi sanırsın sana kandım,
Şevdam bana çektirdi, yalan sanma sarardım,
Âşkim beni kor yaptı, sararmakta yüzüm hep.

Yüksel dedi, sevdam bana çektirdi de yandım,
Gün, gün sararıp durdu yüzüm, sapsarı kaldım,
Her gün boşa yanmış biriyim, kapkara bahtım,
Âşkim bana zevkmiş hala, gel gör beni Lêylâ ' m.

A Yüksel Şanlıer

Gel gör beni,aşk neyledi

Gönlümdeki , aşkınla sarardım,
Kalbimde, yanardır hala aşkım,
Geçmiş , nice yıllarsa haramdır,
Gel gör beni , aşk neyledi tatlım.

Gel bak bana solgun yüzü bir gör,
Duy aş-k_ı/da, kordan sarı top ör,
Gönlümdeki aşkımda, / sarardım,/ /
Gel gör beni, / aşk neyledi bir gör./

Kor düştü yanardır, yüreğim çok,
Kalbimde yatan başka bi yar yok,
Karşımda hayalsin da, ba karsın,
Gel gör beni aşk neyledi, kor çok.

Gam doldu yürek,aş-k_i/le yandım,
Yattım huri gördüm, seni sandım,
Korlar da yanandım,/ rüyalarda, /
Gel gör beni aşk neyledi! `` tatlım. ``

19 Mart 2008-03-26

A Yuksel Şanlıer

Gelme istemem.

Gelme istemem, vakit artık çok geç,
Benden vaz geç de nasıl geçersen geç,
Çoktan unuttum, ben çoktan unuttum,
Aşkı sevmeyi, sen başka bir yar seç.

Gelme istemem, ayrı kaldın benden,
Aşkın kül oldu, vaz geçtim sevginden,
Çoktan unuttum, ben çoktan unuttum,
Bıktım sorup da nerde bu demekten.

Gelme istemem, hala sen sevsende,
Boynunu bükmüş, af et sen desende,
Çoktan unuttum, ben çoktan unuttum,
Severdir sanıp, sen koşup gelsende.

Gelme istemem, kaybettim aşkı ben,
Yorgunum şimdi, gülemez oldum ben,
Çoktan unuttum, ben çoktan unuttum,
Sen gittin diye, pek çok üzüldüm ben.

Ey meçhul güzel, istemem gelmeni,
Sen çok beklettin, üzdün durdun beni,
Çoktan unuttum, ben çoktan unuttum,
Gelme istemem çok üzdün sen beni.

A.Yüksel Şanlıer
13 Mart 2009-03-13
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Gelmez ki gönül verdiğim.

Bir kıyıda ufka baktım yine, akşamleyin,
Geçmiş andım kızıl ufka bakıp, durmadan,
Yaşla dolup taşı gözler, yine ah görmeyin,
Çöktü karanlık kızıl dağlara, hiç sormadan.

Hızla geçip gitti günler, bana yar olmadan,
Şimdi buruktur gönül, ufka bakıp ağlarım,
Ah niye bittin zaman aşkla sevip doymadan,
Battı güneş hep, batarken kararır dağlarım.

Şimdi bakar gölgeler, yolda giderken bana,
Aklıma gelmişse sizler yüreğim, geçmişe,
Korku verir gölgeler, şimdi neden baksana,
Gölgelerin ahı var, zevkle geçip gitmişe.

Sanki duvarlar çöker üstüme, olmaz sabah,
Her neye baksan gelir aklıma hep sevdiğim,
Bir güzelin ahı var belki de dertler mübah,
Geçmiş ansam da gelmez ki gönül verdiğim.

A Yuksel Şanlıer

Gelmişse zamanın

Sen insan oğlusun, uzadıkça uzar yolun,
Çok yorgun düşünce, dikenler dolar yolun,
Geçemezsin yoldan, dikendir sağın solun,
Yatağa düşersin, yorgundur da vücudun.

Toplanırdı doktorlar, çare arar durmadan,
Çok evlat toplanır, sana bakar durmadan,
Gelse de zamanın, gitmezsin yorulmadan,
Sızlanıp durursun yorgundur da vücudun.

Toplanır çocuklar, ağlar durur bıkmadan,
Gelmemişse vaktin bakar durur bıkmadan,
Gönlün huzur bulur, atan kalbin durmadan,
Gitmeye kalkarsın,yorgundur da vücudun.

Gelir her gün melek, bakar durur camdan,
Bazen güvercin olur, girer yanına camdan,
Hazır'mın deyip de, sorar sana durmadan,
Olmaz diyemezsin,yorgundur da vücudun.

Gelmişse zamanın, kuran okunur sağdan,
Eş dost yaklaşırdı her gelen bakar sağdan,
Herkes toplanmışsa, artık dağdan bayırdan,
Zaman gelmiş demektir,yıkanırdı vücudun.

A.Yüksel Şanlıer
9 Mart 2009-03-18
ANKARA.

A Yuksel Şanlıer

Gidene bak,gidene

Gidene bak gidene, gider gerine,gerine,
Giymiş mor entariyi, gider sallayıp evine,
Ne da güzel yakışmış, ona bakanlar neyine,
Gurur akar yüzünden, cin gibi belli gözünden.

Gidene bak gidene, sekerek gidiyor yine,
Sallanır entarisi, sanki etekler süpürge,
Hele yaklaşsın bir toy, gider sevine,sevine,
Herkesler ona bakar, gençlere olmuş yörünge.

Gidene bak gidene, gider sevine, sevine!
Dönüp ona baksan da, umurunda mı neyine!
Cebin boş araban yok, rezil eder yolda seni,
Sakin yaklaşma gene, seni rezil eder yine.

Gidene bak gidene, sürme çekmiş gözlerine!
Yanına yaklaşınca, çok dikkat et sözlerine,
Tanışmaktan bahsetme, üst başın perişandır,
Baksana gözlerine, yoksa vurun dizlerine.

a.yüksel şanlıer
25 Mar 2008-03-29

A Yuksel Şanlıer

Göksu nehri

Göksu nehrisin, çağlarsın baharda,
Kıvrım kıvrımsın, susarsın yazında,
Dağlardan çıkmış, buz gibidir suyun,
Taşeli'm çınlar, çoşup durduğunda.

İlk bahar gelsin, kızarsın taşarsın,
Derin vadinden, koşarsın çoşarsın,
Toroşlar besler, çoşar birden suyun,
Taşeli'm çınlar, çoşup durduğunda.

Her yanın bahçe, elma dolu orda,
Yük dolu hayvan, gider durur yolda,
İlk bahar gelsin, sümbül açar kırdan,
Billurdan suyun, kokar baharımda.

Pek çok balığın, al beneklisinden,
Kulağın çınlar, coşkun su sesinden,
Seversen onun, tutup yemesinden,
Tada tat katar, közde pişirdim mi.

Büllur gibisin, geçersin kalyondan,
Pınar aktıkça, seversin sevdandan,
Uçurumlarsa, yol vermez kıyından,
Köprüler vardır, eski zamanlardan.

A.Yüksel Şanlıer
21 Nisan 2009-04-21
Ankara.

A Yuksel Şanlıer

Gölge şeytanlar

bir karanlık dünyanın,
issiz bir sokağında,
yürüdüm korktuğum şeytanın,
gölgesinde,
çocuktum,
koştum,koştum durdum durmadan,
arkama bile dönüp bakmadım,
ama o da koştu durmadan,
takip etti o da,arkamdan,
zor attım kendimi sonunda eve,
o korktuğum,
şeytan beni yakalamadan.

şeytan seni çarpar diyerek,
büyüttü beni anam,
gölgeleri kımıldayanı şeytan gösterdi,
kızarken,aldatırken,
yere tükürme çöpe ekmek atma,
duvara işeme,karanlıktan geçme,
besmelesiz geçme,
eşikten önce sol adımını atıp geçme,
besmele çek,sonra geç,
derdi,
korkuturken, öğüt veren anam.

oğlum derdi,şeytan çapar,
bak ağaçların arasında gizlenmiş bakar,
üç kulfu, bir elham oku,
bu dualar onu kovar,
oku onu hiç dilinden dilinden,düşürme,
yoksa o gördüğün şeytanlar,
hata yaptın mı çapar da,
zevkinden kalkar
karşında zil çalar fıkır,fıkır oynar.

Beni böyle büyüttü geçmişte anam,
şeytan korkusuyla,büyüttü,
onun için çocukluğumda,
en ufak gölgede korkup irkildim,
gün oldu korkumdan altıma yaptım,
hala yatmadan, bir elham üç gulfu,
okumadan yatamam,
yatarsam,
tavanda dolaşır,duvarlarda dolaşır,
tıpkı eskisi gibi şeytan,
gölge şeytanlar,gölge şeytanlar.

A Yuksel Şanlıer

Gönlüm di vâ ne;

Fe`ûlün / Fe`ûlün / Fe`ûlün / Fe`ûlün
• — — / • — — / • — — / • — —

Bahar geldi şenlendi, her yer sıcaktan,
Gezerlerdi gençler, sıkılmış da kıştan,
Çiçek gül satılmakta, yollar da bol, bol,
Bahar geldi can verdi toprak buhardan;

Aşıklar dolaşmakta, parklarda bolca,
Elindeydi güller de, kokmaz dı konca,
Bulunmaz dı artık, kokan konca bolca,
Yapaymış, kokarmış sanırsın bakınca;

Yeşermiş de dağlar, melerdir koyunlar,
Çiçek doldu dağ taş, yeşildir çayırlar,
Bahar geldi, şenlendi her yer sevinçten,
Polenler kokar, doldu bol, bol kovanlar;

Gönül verdi gönlüm, bahar gözlü yârê,
Tutuşmuş yanan kordu, gönlümse pârê,
Bahar geçti yaz geldi, sormaz nedendir,
Halim yok bilen yok ve gönlüm divâne;

a.yüksel Şanlıer
17 Nisan 2008-04-17

A Yüksel Şanlıer

Gönlüm hep onda.

Açmadan solmuş_ olan, gül kokmada,
Serde var mış aşk da yandım bir od da,
Sönmemiş bir aşk da, gül yüz solmada,
Gözlerim ıslak da gönlüm! hep_ ağlar.

Aşk bu ferman dinlemez, derlerdi hep,
Doğru bilmişler de, gönlüm hep_ onda,
Hep_ özler gönlüm,_ akar yaş önde kep,
Gözlerim ıslak da, gönlüm! hep_ ağlar.

Bunca yıl! geçmiş_ üstünden, sönmedi,
Hep yanardır! kül_ olmaz od, közledi,
Hasta kalbim! yaşlı! yorgun, tekledi,
Gözlerim ıslak da, gönlüm ! hep_ ağlar.

Aşka! hasret, yare hasret! kaldı can,
Aşkla! atmıştır, benim kalbim de rab,
Durmadan! çarpar,_o vardır aktı kan,
Tan' rı almış! neyleyim ben şimdi rab.

A Yuksel Şanlıer

Gönlüm sare.

Yanar yüreğim, pare,pare,
Allah yolunda gönlüm sare,
Neylesin benim sare gönlüm,
Aşk yolunda, olmuş biçare.

Çıktım, hak yoluna bir kere,
Ölsem uğruna, bin bir kere,
Of demez, yine sare gönlüm,
Gider, umut gördüğü yere.

Kerbela çölü gönlüm, sare,
Çıkmış, hak yoluna bir kere,
Şare gönlüm, çölde hak'kına,
Gider, göğsünü gere, gere.

Hak yolunda, gönül divane,
Susus kalan, bahçem virane,
Hak yolunda çok yoğruldukça,
Bi- hoş olur,gönüldeki hane.

A.Yüksel Şanlıer
11 Nisan 2009-04-11
ANKARA

A Yuksel Şanlıer

Gönlüm susamış,yanık sesine

Sarmış da_aşkın_ateşi, dertli gönlünü hep,
Mecnun gibi dağda saz çalar da aşkla yanar,
Omzundaki heybeden soğan yeyip, de doyar,
Billur sesi vardı onun da, dağda can_iç yakar.

Daşten_ oldu dağda, can dertli,dertli ağlar,
Sesler ki o dağda yankı yaparda beyne iktar,
Ses ver ki ey can o dağda,şen_ olsun buralar,
Gönlüm susamış meğer, yanık,yanık sesine.

.
A Yüksel Şanlıer

Gönlüm, hep _onda.

Açmadan solmuş_ olan, gül kokmada,
Serde var mış aşk da yandım bir od da,
Sönmemiş bir aşk da, gül yüz solmada,
Gözlerim ıslak da gönlüm! hep_ ağlar.

Aşk bu ferman dinlemez, derlerdi hep,
Doğru bilmişler de, gönlüm hep_ onda,
Hep _özler gönlüm,_akar yaş önde kep,
Gözlerim ıslak da, gönlüm! hep_ ağlar.

Bunca yıl! geçmiş_ üstünden, sönmedi,
Hep yanardır! kül_ olmaz od, közledi,
Hasta kalbim! yaşlı! yorgun, tekledi,
Gözlerim ıslak da, gönlüm ! hep_ ağlar.

Aşka! hasret, yare hasret! kaldı can,
Aşkla! atmıştır, benim kalbim de rab,
Durmadan! çarpar,_o vardır aktı kan,
Tan' rı almış! neyleyim ben şimdi rab.

A Yuksel Şanlıer

Gönlüm, yine hîcrân dolu

Mef'ûlü / Mefâ'îlü / Mefâ'îlü / Fe'ûlün
— — • / • — — • / • — — • / • — —

Gün battı kızıl oldu deniz, ufka bakarken,
Gönlüm yine hîcrân dolu dağlar kararırken,
Gözler yine dalgın bakarım ufka kenardan,
Efkar yine basmış yüreğim dertle yanarken.

Bir sevda gelir aklıma, küllendi sanırken,
Sevdam yine parlar, kıyıda ufka bakarken,
Hulyâm beni almış götürür, geçmişe doğru,
Efkar dolu akşamda, gönül dertle dolarken.

Oynar! yakamozlarla güneş orda batarken,
Dalmış bakarım, aklıma gelmiş Sun 'a varken,
Efkar dolu gönlüm, götürür geçmişe doğru,
Gönlüm yine hîcrân dolu, yer gök kararırken.

Akşam yine olmuş, yine her yer kızarıırken,
Bir gün daha geçmiş yine her yer kararırken,
Gözlerse dolar yaşla, hazan vakti yakındır,
Gönlüm yine hîcrân dolu, gün orda biterken.

A.Yüksel Şanlıer
5 Ağustos 2008-08-05

A Yuksel Şanlıer

Gönlümü, çelmiş i o.

Nerde gönül verdiğim, nerde neden gelmiyor,
Nerde hayal kurduğum, nerde gelip görmüyor,
Sevda dolarken gönül bir kere olsun öpmüyor.
Kâlbimi verdim, yanan gönlümü sevmez mi o.

Gönlümü serdim seven gönlümü, görsün diye,
Duymadı gönlüm yanar kor gibi! sevmez niye,
Gelmedi hiç bir zaman görmeye, bilmem niye
Kâlbimi verdim, yanan gönlümü sevmez mi o.

Ey kara gözlüm benim, aklımı! çeldin neden,
Şimdi kaçarsın neden, söyle çabuk üzmeden,
Der-t_ ile doldum yetiş gönlüme güz gelmeden,
Kâlbimi verdim yanan gönlümü sevmez misin?

Ben' ki şair Yüksel' im, nerde gönül verdiğim,
Gelmedi yâr bildiğim, hem de yanıp durduğum,
Hep kara sevdam, benim gül diye bol derdiğim,
Gelse de sevsem, benim! gönlümü çelmişti o.

A Yüksel Şanlıer

Gönlümün sultanı.

Bilmedin sevdim de geçmez şimdi sensiz günlerim,
Bir haber göndermedin gittin' de, bitmez dertlerim,
Sen benim çok sevdiğimdin, gitme kal ey sevdiğim,
Yâr deyip sevmiştin gönlüm, gönlümün şen sultanı.

Geçmiyor sensiz vakitler, şimdi bak çağlar gözüm,
Sevmiyorsan durma çek git, bilki hiç olmaz sözüm,
Sen benim çok sevdiğimdin, işte bak solgun yüzüm,
Yâr deyip sevmiştin gönlüm, gönlümün şen sultanı.

Açmıyor sensiz, gönül bahçem'de güller neyleyim,
Gönlümün has bahçesinden kaçtı, bak bülbüllerim,
Bir sabah çık dinle, ötmez gülde şen bülbüllerim,
Yâr deyip sevmiştin gönlüm, gönlümün şen sultanı.

Şimdi ben sensiz ne yapsam, sen çekip gittin neden,
Gülmedim hiç aşk denenden, sevmeden gittin hemen,
Yanmışım ben âşk'la vaz geç dön de gel ben ölmeden,
Yâr deyip sevmiştin gönlüm, gönlümün şen sultanı.

Neyleyim ben âşk'la yandım, sevmişim ben sultanı,
Dönse bir gün aşla sevsem, zevkle kessem kurbanı,
Gün be gün görsem de, her gördükçe olsam hayranı,
Belki gönlüm şenlenir, yâr döndüğünden her gece.

A Yuksel Şanlıer

Gönlündeki gülden derledim

--./.- --./.- --./.- .- -
Mef'ûlü, Mefâ'ilü, Mefâ'ilü, Fâ'ilün

Dert eyledi gönlüm seni gördüm de dün gece,
Solmuştu yüzün dert mi çeken yoksa her gece,
Deyver bana, derdin ne sararmış da soldu yüz,
Sevdâ mı çekersin de, yatarsın canım gene.

Devâ-n_ olayım söyle de ben, bolca yâr sana,
Canâ-n_ olayım yatma da, kurban bu can sana,
Gönlüm de yatan ben de güzelleş, hemen yine,
Dert eyledi gönlüm, seni gördüm de kalksana.

Kalbîmdeki âşkım, yanardım görünce ben,
Sevdam sanadır anla da sev yâ-r_ ol sen hemen,
Devâ-n_ olayım, aş-k_ ile dolsun, da kalp ve ruh,
Hep mutlu kalıp, şav-k_ ile dolsak seninle ben.

Kurbâ-n_ olurum, kalk da canımsın de özledim,
Ey yâr seni gördüm, ve de bakdım da titredim,
Devâ-n_ olayım, aş-k_ ile dolsun, benim ruhum,
Kalksın diye, gönlündeki gülden de derledim.

A.Yüksel Şanlıer
11 Nisan 2008-04-11

A Yuksel Şanlıer

Gönül âşk ile yanmaktadır.

Bir nida duydum yanık kim bu yanık söyleyen,
Doldu gözüm kim bu, ırmak gibi hep çağlıyor,
Kim bu yanık söyleyen, sevda çeken özleyen,
Her nida gönlüm' de çağlar, da yürek dağlıyor.

Her sözü bir dert verir, kimse bu âşktan yanık,
Her sözü bir sevdadır, hem' de yanık söylüyor,
Sanki hapis sevdadan, kimse bu suçtan sanık,
Her nida gönlümde çağlar, da yürek dağlıyor.

Haydi garip yandı gönlüm nida duydum da ben,
Bir daha çal söyle, bak sevdama; Dağ ağlıyor,
Söyle huzur ver, yanarken doyarım söyle sen,
Her nida gönlüm' de çağlar da, yürek dağlıyor.

Sevda denen bir garip âş-k_ ile yanmak mı hep,
Sevda denen dert çekip Mêvla' ya varmak mıdır?
Söyle de varsın gönül, âş-k_ ile Mêvlâ'm deyip,
Mêvla' ma çağrım, gönül âş-k_ ile yanmaktadır.

A Yuksel Şanlıer

Gönül narım

Sevdiğim canım, yolunda hake yeksan olduğum,
Hasretiyle yandığım ve de, yüzünden solduğum,
Aşkla yandığım! yakan cana da, kurban olduğum,
Gel hazan gülüm! gönül narı, hayaller kurduğum.

Nerde şimdi! mehtabın, halesi düşmüş gözlerin,
Söyle mehtabım! neden, niye sararmış yüzlerin,
Şarkılarda dillenir! hala, gönülden sözlerin,
Gel hazan gülüm! gönül narı, hayaller kurduğum.

A Yüksel Şanlıer

Gönül sevmiş,bir kez

Bir koncaya kul oldum,oysam hazanım gelmiş,
Gördüm'ki bahar geçmiş, Yârân buna ar dermiş,
Sevmek sana ardır derler, âşk bu gönül sevmiş,
Neyler bu gönül sevmiş bir kez, yanarım âşk'tan

Kalbimde yanar âşk'ım, kâl-b_ime güzel girmiş,
Kim derse desin, gönlüm bir konca güzel sevmiş,
Sevdim diye dostlar dışlar, âşk bana dert vermiş,
Neyler bu gönül sevmiş bir kez, yanarım âşk'tan.

Şevsin bu gönül varsın, son kez severek yansın,
Âşk dert'se yürek yansın, yâr kalb'e hüznün sarsın,
Dostlarsa bakarken, âşk 'tan çok bunamış sansın,
Neyler bu gönül sevmiş bir kez, yanarım âşk'tan.

Yârânsa diyor vaz geç, sevmek sana ar olmuş,
Bak yaşlı yüzün, çoktan solmuş da viran olmuş,
Gönlüm yine vaz geçmez âşk'ın bana göz koymuş,
Neyler bu gönül sevmiş bir kez, yanarım âşk'tan.

A Yuksel Şanlıer

Göz yaşları

Bir aklın, esiri olmak istersen,
Ol sen, yüce Allah 'ın verdiğine,
Aklınla bir yere gitmek istersen,
Git sen bilginlerin gösterdiğine.

Riyakar olur, bazı dost dediğin,
Düşmanla birlik de, olur bildiğin,
Her göz yaşlarına sakın inanma,
Satar seni sonra, o dost dediğin.

Farklıdır göz yaşları birbirinden,
Kimi keder, kimi akar sevgiden,
Göz yaşları aynı deme bilmeden,
Kimi gözden akar, kimi dereden.

Bir de rol yapanlar vardır içinde,
Yapar rolünü, en güzel biçimde,
Vatan aşkı yok, bunun gibisinde,
Ben esas bu gibilerden korkarım.

Göz yaşları vardır, gafil aldatır,
Göz yaşları vardır, yürek dağlatır,
En korkulanı, dürüstü yanıltır,
Düşmana sığınır, aksa da yaşı.

Şiz,siz olun kanmayın her yaşa,
Öyle yaşlar var ki, dert olur başa,
Gün gelir girersin, yoksa savaşa,
Sevdiğin göz yaşı sana dert olur.

A Yuksel Şanlıer

Gözlerin (gazel)

Mütefâ'ilün Mütefâ'ilün Mütefâ'ilün Mütefâ'ilü
Susadım su verdi, pınar başındaki kız yanındaki testiden,
Ne güzeldi ah! hayalimdedir, kara gözleriyle bakıp veren.

Nere gitti bilmiyorum hayal gibi koybolan ve sudan veren,
Kara gözlerinde takıldı hep, hayalim melek di sular veren.

Ne güzeldi gözleri! kırma zeytine benziyordu, şu özlenen
Ne güzeldi bakması orda aş-k_ ile çaldı kalbimi görmeden.

Hayalimde şimdi, bakan güzel kara gözlerin nerelerdesin?
Kara gözlerinle güzelliğinde yanan, köz `üm nerelerdesin?

Geçiyor zaman nerelerdesin, yanıyor gönül de bilir `misin?
Yüreğimde sevgi hayalde sen, hala bilmedinse neremdesin?

Hani baktığın da yürek delip de, bakınca kalbime saplanan,
De ki! nerde zeytuni gözlerin, bana baktığında yakıp duran.

Hala özlerim seni şimdi ah, yüreğim benim seni özleten,
Nede çok güzeldi, yanaklarındaki gamzelerdeki benlerin,

Hala hoşmusun bilemem fakat, seni sevmişim zamanında ben,
Ki yanıp durur yüreğimde aşk da, gönül sever hala anla sen.

Kara gözlü yar yüreğim seninle bilirmisin, seni sevdim de ben,
Hala kalbimin gülüsün benim de, solup duranda yanan da ben.

Kimi sevdi bilmiyorum fakat, hayalimde gözleri var kalan,
Yüreğimde köz yanıyor, gönül mü sever serap mı yanılttıran?

Sana hep bakıp durarak, şayet yanıyorsa aşkla şu Yüksel'in,
Seviyor demekki zaman da geçse yanıp duran halasevdiğin.

A Yuksel Şanlıer

Gurbet ayırdı bizleri

Ana baba vardı, onlar bana birer yardı,
Bağ bahçede çalışır, ağrırdı yaşlı dizleri,
göçüp gittiler de, yüreğimi hasret sardı,
Ata yurdu mahsun, gurbet ayırdı bizleri

Anılarda şimdi, yaşanmış eski günlerim,
Gün gibi aklımda, rahmetlinin o sözleri,
Arap aşu iç der, o acıdır sevmem dinlerim,
Ata yurdu mahsun, gurbet ayırdı bizleri

Ben evlek çekerdim, annem eğrimi dikerdi,
Babam ters çekerdı, terlerdi onun yüzleri,
Tersi çok döktün mü, töymakan azar giderdi,
Ata yurdu mahsun, gurbet ayırdı bizleri

Onlar her mayısta, giderlerdi bahçelere,
Ekin boy attı mı, güler gözleri yüzleri,
Mor sümbül açardı, bakan olmaz sebzelere,
Ata yurdu mahsun, gurbet ayırdı bizleri.

Nal sesi çınlardı, sabah vakti dik yollarda,
Bizim memleketin, yoktu ki hiç düz yerleri,
Olurdu bol keklik, kekiğı kokan dağlarda,
Ata yurdu mahsun, gurbet ayırdı bizleri.

Ben otları yolar, babam burmayı yapardı,
Ceviz ağacının, koyu gölgeydi dipleri,
Yorulduk mu bizler, gölge bizlere bakardı,
Ata yurdu mahsun, gurbet ayırdı bizleri

Yarpuz salatası, en güzel öğle yemeğı,
Hele bir de yapsa, anam töymakan böreğı,
Parmağı yalardın, yedin mi yağlı böreğı,
Ata yurdu mahsun, gurbet ayırdı bizleri

A Yuksel Şanlıer

Gurur ve kibir

Gurur,kibir

Bolca kibir,bolca gurur olursa insanda,
Yağmur gibi dökülür,gün gelir de nisanda,
Gök kuşağı çıkıp gelse, bu ne der şaşırır,
Sığır gibi bakar durur, sırt üstü yatar da.

A.Yüksel Şanlıer
23 Mayıs 2009
ANTALYA

A Yuksel Şanlıer

Gül konca

Gül dalında, bir çift gül konca,
Altında kıvrık dört yapraklı yonca,
Koklanmayı, bekler o doyunca,
Bir de güzel kokar ki gül konca.

Sanki yediveren,erken açılmış,
Yaprakları kıvrım,kıvrım saçılmış,
Sallanır, her rüzgar estiğinde,
Bülbül daldan, seherde bakarmış.

Gül dalında, bir çift gül konca,
Bekler koklayanı, boylu boyunca,
Yine de sevilir, konca solunca,
Fakat bu konca, bir başka konca.

Kim bilir, kim kokacak doyunca,
Kimin vazosunda, olacak solunca,
Yine de sevinir daldan yolunca,
Koklandıkça, serpilirdir o ikiz konca.

A.Yüksel Şanlıer
26 Ağustos 2008-08-25
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Gülmez yüzüm,sevgiden hiç.

Gönül bahçesinden, gönül sevdi gönlüm,
Yarım kaldı sevgim, geçip gitdi ömrüm,
Ne doydum ne güldüm harap oldu ömrüm,
Nasıl şans' ki gülmez yüzüm sevgiden hiç;

Hayallerde soldum, çarem yok yitirdim,
Gönül bahçesinden, su içtim sevindim,
Hayal oldu geçmiş, halim yok tükendim,
Nasıl şans 'ki gülmez yüzüm sevgiden hiç;

Gönül sevdi gördüm, nasıl oldu bilmem,
Gönül verdi gönlüm, canan yitti görmem,
Hayal oldu âşklar, yüzüm soldu görmem,
Nasıl şans'ki gülmez yüzüm sevgiden hiç;

Gönül da-h_d ederdir, halim zor da şimdi,
Susuz de-v_re dönmüş, yürek bil ki şimdi,
Neden gitdi bilmem,yaran can `dı san ki,
Nasıl şans' ki gülmez yüzüm sevgiden hiç;

a.yüksel şanlıer
24nisan 2008-04-25

(Osmanlıca olan kelimeler.

1-Dahd=Kahretmek.
2-Devr =ot bitmeyen çöl.)

A Yuksel Şanlıer

Gülüm.

Özledim seni gülüm ben,nerde kaldın,
Sen baharda, taze Açmış bir bahardın,
Gül dalında güle düşmüş, damlalardın,
Özledim seni gülüm bak ben sarardım.

Gülmedim nice zamandır,özlemekten,
Gözlerimde hayalin! çok beklemekten,
Özledim seni bulup, hiç sevmemekten,
Özledikçe seni her gün, ben sarardım.

Ah gülüm nereye gittin,sen bu yerden,
Bilmedim gülemedim hep özlemekten,
Nerde kaldı diye sordum her gelenden,
Gelmedin de sana ben bil çok darıldım.

(-. -.) (.. - -) (-. - -)

Gözlerim kapıda hep, sen gelmiyorsun,
Beklerim de ne zamandır, bilmiyorsun,
Sen şu aşkıma neden hiç, anlamıyorsun,
Ah gülüm nereye gittin, sen bu yerden.

Ah gülüm dayanamaz, ağlar da Yüksel,
Göz yaşında boğulur hep, durmadan o,
Sen gidince, nice dertler buldu Yüksel,
Göz yaşında boğulur hep, durmadan o.

A Yuksel Şanlıer

Güzel yıllar geçip gitmiş.

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün
• — — — / • — — — / • — — — / • — — —

Viran gönlüm `de hicran var,
yanan kalbim gönül vermiş,
seher vaktinde bülbül ötse,gül ağlar
zaman geçmiş,
ne yapsam boş yolum bitmiş,
zaman geçmiş,
hayal her şey,
gözüm gönlüm viran,
olmuş,
güzel yıllar geçip gitmiş.

Gözüm yaştan,
gönül aşktan,
solan yüzden zaman çekmiş,
ne yapsam boş;
gönül sarhoş, yolum bitmiş zaman gelmiş,
harap gönlüm de,
aşk bitmiş,
bütün dünyam hayal olmuş,
gözüm gönlüm,
viran olmuş;
güzel yıllar geçip gitmiş.

Yalan dünyam da her şey boş,
güzel günler hayaldir de,
dönüp baktım,
yalan dünyam,da sevmek hoş güzeldir de.
susar gönlüm fakat aşk yok;
canım özler ne yapsam ki,
gözüm gönlüm,
viran olmuş,
gönül yorgun severdir de.

A Yuksel Şanlıer

Güzel yıllar gelip geçmiş.

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün
• — — — / • — — — / • — — — / • — — —

Viran gönlüm `de,
hicran var,
yanan kalbim gönül vermiş,
seher vaktinde bülbül ötse,
gül ağlar
zaman geçmiş,
ne yapsam boş yolum bitmiş,
zaman geçmiş,
hayal her şey,
gözüm gönlüm viran,
olmuş,
güzel yıllar, geçip gitmiş.
Geçip gitmiş.

Gözüm, yaştan,
gönül aşktan,
solan yüzden zaman çekmiş,
ne yapsam boş;
gönül sarhoş, yolum bitmiş zaman gelmiş,
harap gönlüm de,
aşk bitmiş,
bütün dünyam, hayal olmuş,
gözüm gönlüm,
viran olmuş;
güzel yıllar, geçip gitmiş,
geçip gitmiş.

Yalan dünyam da,
her şey boş,
güzel günler hayaldir de,
dönüp baktım,
yalan dünyam da,
sevmek, hoş güzeldir de.
susar gönlüm, fakat aşk yok;
canım özler, ne yapsam ki,
gözüm gönlüm,
viran olmuş,
gönül yorgun severdir de.
Gözüm gönlüm viran olmuş.

A Yuksel Şanlıer

Güzeldir benim Anadolu'um

yağmur yağar bet bereket kokar
sürülür düven harman kalkar,
sap saman kokar,
yaylalarında, binbir çiçekler açar,
güzeldir benim Anadolu! um.

bahar gelir yel eser dağlarından,
dalga,dalga yayılır arpa buğday ovasından,
cacık yapılır, koruktan yoğurttan,
hoşlanırlar bulgur plavından,
bir de tere yağlı olursa plav,
parmağını yalarsın, tadından.
güzeldir, benim Anadol'um.

yaylaları vardır yüksek,
kümbetleri vardır tümsek,
hangi tarihten kalma bir bilsek,
milattan önce,milattan sonra,
nicelere yurt omuş,
güzeldir benim, Anadolu'um.

kıvrım,kıvrım yolları var,
yaylalara,dağlara ormanlara giden,
kıl şalvarlı beyleri yörükleri var,
yaylalara göç eden.
katar,katar boynu çanlı develeri var,
önünde bir eşek,yaylalara giden.
koyun keçi sürüleri vardır,
kurbanda kesilen, süt veren,
koyun kuzu karışınca dağları inleten,
güzeldir,benim Anadolu'um.

ozanları vardır,kahvelerde atışan,
ermişleri vardır,türbesinde deva aranan,
yatırları vardır,çaput bezler bağlanan,
çocuğu olmayıp,olsun diye yalvarılan,
derde deva, işsize iş aç aş aranan,
nelere kadirdir,nelere,
güzeldir benim Anadolu'um.

köyleri vardır,
evlerinin üstü hala kil toprak,
önünde yığılıdır,sap saman çalı yaprak,
bakma onların, fakir göründüklerine,
severlerdir her gelen misafiri,
yeter ki, boş bir vakitte çıkıp varsak.
kurulur,bakır sinilerinde sofralar,
kim olursan ol,
kesilir yemeğe,ak kara en semiz koyunlar,
kendi yemediğini sana yapar yedirir,

en temiz yatağını serer de yatırır,
seni memnun eder,anadolu'da köylüm,
sabah olur,arkandan ıbrıkla döker suyunu,
yine buyurun der de,gönderir,
huyu böyledir,anadolu `da köylüm,
güzeldir, benim Anadolu'um.

dağları vardır, her yeri ormanlık,
yol boylarında bulunur kar dolu karlık,
ağustosta kar olur,susuz su bulur,
bulur ondan ferahlık,
yaylalarda yapılmıştır,en güzel yazlık,
burçu,burçu kekik tüterdir bayırlar,
çam ardıç,çam kokardır ormanlar,
güzeldir, benim Anadolu'um.

sivas `ın gardağı,erzurum'un dadağı,
bağı çeker mendil sallar, horanda en bağı,
haydi efem der,
çöker,çöker kalkar aydının efe ağası,
davul zurnadır düğün dernekte oynatan,
güzeldir, benim Anadolu'um.

her yol mevlana şehri konya'ya çıkar,
kayıştan çıkar, türbesinde ney sesi,
bitmek nilmez, mevlana'nın mesnevisi,
allah der,ne olursan ol,yine gel der,
allah yolunda ilim irfan yolunda mevlana,
güzeldir, benim Anadolu'um.

bilseniz daha ne güzellikleri ne adetleri var,
köylerinde nice,ozanlar şairler var,
esvap yuyan halı dokuyan,güzelleri,
elması ayvası mevvası narı var,
saymakla bitmez, gitmek görmek gerek,
bu güzelliklerini görmek için,adım,adım,
her köşesini gezmek,
toprağını havasını koklamak gerek,
güzeldir, benim Anadolu'um.

a.yüksel şanlıer
15 kasım 2008-11-14
antalya.

A Yuksel şanlıer

Hal hatır,sormuşlar

Ey gönlüm,
haydi yine bu akşam neşe doldu için,
bir dost sesiyle doldu,gönlün,
yıllarca görmediğin ve özlediğin,
bir dost sesiydi senin yüreğini hoplatan,
daha avizeyi kaldırır kaldırmaz,
aldı götürdü seni,sisli geçmişe,
bir rüzgar geçti gözlerinden içi bulut yüklü,
nemini bırakarak,uzaklardan gelen sesle,
yıkadı gözlerini,
buram,buram tüttü burnunda,oralar,
buram, buram tüttü dağlar,sılalar,hatta ormanlar,
otlar kekik kokan yaylalar tüttü burnunda,
zor tuttun kendini,zor tuttun yaşlarını,
kekeledin anlamasın diye kısa kestir özelemini.

Ama olmadı,telefon kapandı ama ya sen,
öyle mi ya!
kaybolan yıllarını aradın,dostlarını aradın
gözlerinde,yüreğinde hissettin geçmişe,
bir,bir yaşadın eski günleri kısacık bir anda,
selam gönderdin uzaydan,uzaya,
dostlara,çok eski dostun yüreğiyle
postaladın sevgini.

Ey gönül,
bak işte hala unutulmamışsın,
yıllar geçmesine rağmen aranıyorsun,soruluyorsun,
bak o da seni özlemiş,o da söndürememiş,
yüreğindeki o dostluk ateşini,
duydun işte;
duydun,
unutulduğunu sanma,demek ki hala varmış dostlar,
geçmişten yıllar öncesinden,
uzaydan ses verip sana selam yollamışlar,
hal hatır sormuş dostlar,
ey gönül,sen de özletme kendini,
sen de sor ara sıra,
gönder selamını

A Yüksel Şanlıer

Hala gönlüm sende.

Gitmiyor ki hayalin, kalbim seninken,
Bitti sanma sana sevgim çok tazeyken,
Gözlerimde hala sen, kalbimde aşkım,
Bitmiyor ki deli sevdam, hep yanarken.

Aşk i_ len dolu gönül bilmez `misin sen,
Bilmedin mi! seni sevdim hem gönülden,
Gözlerimde hayalin! gönlümde, sevgim,
Bitmiyor ki deli sevdam, hep yanarken.

Bir görüşte seni sevdim, sen giderken,
Çok güzel diye beğendim, konca gülken,
Gözlerimde hayalin, gönlümde sevgim,
Bitmiyor ki deli sevdam, hep yanarken.

Hep susar deli gönül, aşktan yanarken,
Görmedin'mi beni her gün, düş kurarken,
İşte böyle! hala gönlüm sende, Lêylâ'm,
Görmesem de hayalimsin, sevdiğimden.

A Yuksel Şanlıer

Hala yanmakta gönlüm de,sıcak küllerim

Ey mavi gözlüm, senin uğruna yandım sevip,
Kalbi mi verdim, neden hiç çare bulman gelip,
Aşkımı hor görme sen, gönlümü çaldın benim,
Yandı canım aş-k_ ile hep niye kaçtın sevip.

Yalvarırım kaçma benden; sana yandım gülüm,
Yandı bu gönlüm de, boz renkte sıcak bir külüm,
Aş-k_ ile yandım bilersen, sana hasrettir bu kalp,
Yalvarırım kaçma benden; suya hasret gölüm.

Ömrümü versem, yakarsam seni gördükçe ben,
Aş-k_ ile yandım saten, bil 'de hakir görme sen,
Sevgime yandım; bakarsan, hala yanmaktayım,
Yalvarırım kaçma; gönlüm, sana hasret saten.

Sevmeye hakkım mı yok, söyle yanan gönlüme,
Der-t_ oldu vuslat saten, gel bana yan derdime,
Kırma sakın; hasta kalbim, çare ol hasretim,
Sevmeye hakkım mı yok söyle de! bak kalbime.

Kırmızı gül konca vermiş, sana kessem ne den?
Koncası ağlar; kırık sapları, kırmış giden,
Gönlümü verdim görüp ben seni sevdim de yar,
Aş-k_ ile yandım bilersen, seni sevdim de ben.

Dünyayı görmez gözüm, dilde sözüm söylenir,
Sevdamı bilmez bahar, tahta sazım dillendir,
Her gece her gün, yanık sazla çalar söylerim,
Sevda çeken, korda yanmış gibi geç küllenir.

Üzme yeter dertliyim, aş-k_ ile yandım sana,
Aş-k_ ile sevdim de ben, kalbimi verdim sana,
Her gece her gün, yanık sazla çalar söylerim,
Dert- i_ le yandım canım sevgini göster bana.

Ben ki şair Yüksel `im; elde sazım söylerim,
Sevgi bağından geçerken taze sözler derlerim,
Aş-k i_ le yandım canım, bil ki senin uğruna,
Bak hala yanmakta gönlüm de! sıcak küllerim.

A.Yüksel Şanlıer
19 Haziran 2008-06-19

Not

Bu şiirin sekiz kıtası da,tamamen aruz ölçülerine göre rubaii türünde yazılmıştır.Bilgilerinize sunulur.

A Yuksel Şanlıer

Halkım bana kızmış da.

Vardım hana tan vakti yoruldum,
Açtır diye, bakmıştı da hancım,
Ordan su yemek koydu da,doydum
Yer verdi yatak serdi de yattım.

Kalkan mı,deyip sordu da hancım,
Hiç kalkamadım,gün boyu yattım,
Oysam daha,çok vardı yolum çok,
Gün bitti de,ben handa yatardım.

Bitmezdi yolum, böyle gidersem,
Yol bitmeyecektir, gecelersem,
Kalkıp da koyuldum, yine handan,
Vardım köye yorgun, selesersem.

Vardım diyerek, şev-k_i/le koştum,
Kan ter demeden, hastamı sordum,
Hastan, şu sakızlıkta dediler,
Halkım bana kızmış da, kovuldum.

(- -.) (. - -.) (- -)

A Yuksel Şanlıer

Hamdım,piştım.

Dost dergahına,varıp oturmuşum,
Yârân aşkına,ben yanıp durmuşum,
Ol demiş yârân, hamiken olmuşum,
Dost dergahın da,Tanrı'm anılırken.

Köz olan gönül, yanıp alevlenirken,
Hep Allah dedim, göz yaşı dökerken,
Zemzem su içip,tuza ekmek bandım,
Dost dergahın da,Tanrı'm anılırken.

Köz gönül yanıp, küle dönüşürken,
Dedi bir yârân, dur daha çok erken,
Yanıp durdukça, feyzler alan oldum,
Dost dergahında, Tanrı'm anılırken.

Usul öğrendim,yere bağdaş kurup,
Sevgi öğrendim,hep şıhımdan sorup,
Çok şey öğrenip,heybemi doldurdum,
Dost dergahında,Tanrı'm anılırken.

Aşk dergahında, Allah'ı anarken,
Namazlar kıldım,Allah tek'dir derken,
Yandım gönülden,Allah dedim durdum,
Dost dergahında,Tanrı'm anılırken.

Dediler piştin, düne kadar hiç'din,
Hak'kı öğrendin,gönlün genişlettin,
Hak hukuk görüp,eğriyken doğruldun,
Yanlış kul olma, var git hak yolunda.

A.Yüksel Şanlıer
16 Haziran 2009-06-15
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Hangi yüreğin kalbindesin sen.

Şarkı söyledi leman, çok duygulandım,
Geldi aklıma da sevdam, ağlamışdım,
Leyla, Leyla diyerek, hep aşkla yandım,
Derdi verdi de ya Rab, aşktan sarardım.

Şarkılarda seni buldum, Lêyla akşam,
Duygulandı yüreğim, akşam da Lêylam,
Bolca mey vardı da içtim,sorma Lêylam,
İNme geldi bana, bundan böyle onmam.

Derdi gâm-i_/le, dolup durmuştu gönlüm,
Yandı durdu sana gönlüm, bit di ömrüm,
Şarkılarda, seni duydum, şehla! gözlüm,
Gamla doldu yüreğim, duy şehla gözlüm.

Geçmişimdeki ! canımdıın, şimdi korsun,
Şehla gözlü güzelimdin! /şimdi, yoksun,
Bunca yılda seni sordum! /hep de, yoksun,
Şimdi hangi yüreğin! kalbinde sin, sen.

A Yüksel Şanlıer

Hani nerede o dost bildiklerim

Hani nerede? o dost bildiklerim!
Sesleri çıkmaz, hep hayal dolaşır,
Hani nerede? uğrar dediklerim!
Görsem de desem, dert mi bulaşır?

Hani nerede? kahve içtiklerim,
Acı mı kahvem, hatırım yok muydu? ,
Hani nerede? dostum dediklerim,
Bir kez uğramak, onlara zor muydu?

Yüreğim yanar! / dostun ateşinden,/
Kim onu dağlar, kızgın sevgisinden,
Çevreme baktım! görünmez dağlayan,
Acıdır yüreğim! / milin çizgisinden./

İçim yanardır, vefasız olmuşlar,
Dostum dediğim, zengini sormuşlar,
Dostların hepsi, düzene uymuşlar,
Acıdır yüreğim, günün düzeninden.

Hani nerede? şu dost bildiklerim,
Hepsi mi öldü? görünmez hiç biri,
Hani nerede? sohbet ettiklerim,
Hepsi mi göçtü? gelmezdir hiç biri.

A Yuksel Şanlıer

Haramdır yediğin

Eve vardım gülü öptüm sarılıp boynuna ben,
Ö da öpmüştü severken yanağımdan dedi yok,
Öpemem ben dudağından dedi kızgındı da çok,
Seni gördüm sevişirken, niye geldin yine sen.

Dedi çık git buradan gelme, yalan her dediğin,
Sana kanmam seni sevmem beni üzdün bilerek,
Yeminim var, seni almam; niye geldin gülerek,
Seni sevmem şunu bil sen ki, haramdır yediğin;

A Yuksel Şanlıer

Hasret dert olur (taşlama)

Seni görsem ben derim ki, çok oldun ey güzel,
Yazacaksan doğru yaz, güzel olsun yazdığın,
Beni çok kırdın, neden kızıp durdun ey güzel,
Hala küsmün yoksa sen, biçimsizdir yazdığın.

Beni bilmezsin ki, taşıyorsun hep görmeden,
Tanımazsın sen de, taş vurursun sen bilmeden,
Yazacaksan doğru yaz, neden hep taşlar durun,
Sana küstüm, sense taşıyorsun hep sevmeden.

Yazarım ben doğru söz, güzel olsun her sözüm,
Kemanım yok, neyleyim benim gönlüm aşkadır,
Niye kızdın doğru söyle, hep seyrir sol gözüm,
Bana küsmek çok ayıp, benim gönlüm yufkadır.

Bana bir gün doğru, yaz de; Sen çok kırgın 'mısın,
Hala küsmün yoksa sen, gözüm gönlüm taş' mısın,
Sana küsmem ben, yazıp durur gönlüm var 'mısın,
Sana yazdım doldu gönlüm de, Hasret der-t_ olur.

A Yuksel Şanlıer

Hasretinle yanıyorum

Fâilâtü (-. -.) / Feilâtün (.. - -) / Fâilâtün (-. - -)

Sormadın beni neden bilmem gelip de,
Hasretinle yanıyordum, bilmedin de,
Sardı gönlümü şu hîcrân şimdi birden,
Korku doldu yüreğim çarpar yerinde;

Mehtabımdı hayalin! gönlümde hep de,
Gün batar da görünürdün, sen gecemde,
Hasretinle yanıyordum, sevdiğim hep;
Sormadın beni neden bilmem gelip de;

Saymadım nice zamandır kaçtı yıllar,
Geçti gitdi hayatımdan, onca yıllar,
Göz yaşıydı dökülen hep, yandı gönlüm,
Sormadın beni neden bilmem! gelip de;

Del-h_ olmuş, şu deli gönlümdeydi vuslat,
Kalmamıştı zamanım, toprak dı hayrat,
Gözlerimse hala durmuş, yâ-r_in sorrar,
Hasretiyle, yanıyordum bilmiyor! YAR;

A Yuksel Şanlıer

Hayal dolan gözlerim.

Hayal dolan gözlerim de, sel olmuş yaşlarım,
Benim canım sevgilim,hayal oldun bîzarım,
Canım benim nerdesin,canım sıkkın yalnızım,
Hayal dolan gözlerimde, sen varsın hep yine.

Hayal dolan gözlerimde, aşkım var bil yine,
Canım benim nerdesin, susar gönlüm sevgine,
Gönül severken canım, hayal doldur gönlüne,
Hayal dolan gözlerimde, sen varsın hep yine.

Görüşmeden ayrılık, gelip çatmış bizlere,
Ne oldu bizler de ayrı gittik, her bir yere,
Gönül gözüm nerdesin çorak gönlüm bil gene,
Hayal dolan gözlerimde, sen varsın hep yine.

Hayâ-l_ olup bitti geçmişim,aşkım yok diye,
Ne kaldı bizler de,sevgi yok sen yok sevmeye,
Gönül gözüm nerdesin, çorak gönlüm bak gene,
Hayal dolan gözlerimde, sen varsın hep yine.

Hazan şair Yüksel 'im bi hoş gönlüm sarhoşum,
Hayâ-l olan geçmişiyile yanmış bir berduşum,
Dolar gözüm yaşla şimdi bol,bol, çağlar gözüm,
Yanar durur her zaman benim gönlüm köz gibi.

A Yuksel Şanlıer

Hayal dolan gözlerimde sen varsın.

Hayal dolan gözlerim de, sel olmuş yaşlarım,
Benim canım sevgilim, hayal oldun bîzarım,
Canım benim nerdesin, canım sıkkın yalnızım,
Hayal dolan gözlerimde, sen varsın hep yine.

Hayal dolan gözlerimde, aşkım var hep yine,
Canım benim nerdesin, susar gönlüm sevgine,
Gönül severken biraz, hayal doldur gönlüne,
Hayal dolan gözlerimde, sen varsın hep yine.

Görüşmeden ayrılık, gelip çatmış bizlere,
Ne oldu bizler de ayrı gittik, her bir yere,
Gönül gözüm nerdesin çorak gönlüm bil gene,
Hayal dolan gözlerimde, sen varsın hep yine.

Hayâ-l_ olup bitti geçmişim, aşkım yok yere,
Ne kaldı bizler de, sevgi yok! sen yok sevmeye,
Gönül gözüm nerdesin, çorak gönlüm bak gene,
Hayal dolan gözlerimde, sen varsın hep yine.

Hazan şair Yüksel 'im, bi hoş gönlüm sarhoşum,
Hayâ-l olan geçmişiyile, yanmış bir berduşum,
Dolar gözüm yaşla şimdi bol, bol, çağlar gözüm,
Yanar durur her zaman, benim gönlüm köz gibi.

A Yüksel Şanlıer

Hayal gözlerin

Müfte'ılün Mefâ'ilün Müfte'ılün Mefâ'ilün
Ben seni düşledikçe, gönlüm seni özleyip durur,
Bakma sakın virañ gönül,aş-k_ ateşinde kavrulur,
Eski güzel hayat solan gül gibi, rüzgarla savrulur,
Hep hayalimde gözlerin var da," görünce ağlarım"

Şimdi hayat hüzün verir, der-t_ ile gönlü doldurur,
Hep kara gün gelir de, hasretse bakınca soldurur,
Dertli gönülde yüzlerim, aşk -i_le hep solup durur,
Hep hayalimde gözlerin var da, " görünce ağlarım"

Güz gülü oldu yüzlerim, aşk`mı kurak `mı soldurur,
Sanki solan yüzümde açmış çiçeğin hemen kurur,
Nerde güzel hayat zaman geçti yürek kanar durur,
Hep hayalimde gözlerin var da, " görünce ağlarım."

Geçmişe bakmasam da kalbim,yine sızlayıp durur,
Çünkü gönül sever de gönlümdeki köz yanar durur,
Aşk dolu gözlerin hayal oldu senin, BAKIP DURUR,
Hep hayalimde gözlerin var da, "Görünce ağlarım."

A Yuksel Şanlıer

Hayal ve ümit.

Hayal ve ümit, ayrılmaz ikili,
Hayal kurarsın, ve ümit edersin,
Bazen aldatır, bu iki sevgili,
Sonra kızarsın, kadere küsersin.

Hayal kurdukça, ümitler çoğalır,
Ümit oldukça, bir başka yaşarsın,
Ümitler biter, sonra ruh daralır,
Hayata küsüp, bir başka bakarsın.

Hayat biterse, ümitler de biter,
Çöker hatalık, unuttur gidersin,
Hayal kursan da, geçmiş sana yeter,
Bir de bakarsın, vuslatı seversin.

Ümit ve hayal, ne güzel kelime,
Hayata bağlar, hep hayal ettikçe,
Hayalin olur, git dersin ölüme,
Zevkle yaşarsın, hep mutlu geçtikçe.

Hayal ümittir, yaşama bağlayan,
Onlar olmazsa, hayat olur zindan,
Dertli yaşamdır, yüreği dağlayan,
Hayal ve ümit, zevktir en azından.

A Yuksel Şanlıer

Hayalle yaşamak

Bitmeyecek mi, hep beni mi ağlatacak?
Sanki, bana aşık durur hep karşımda,
Bazen güler, bazen ağlar yüzün.

Bir okyanus, olursun karşımda,
Simsiyah derin suları,
Dev dalgalar vurur, yalçın kıyıları,
Kendimi bulurum kıyısında,
Doyasıya seyredirim,
Ben seyrettikçe, hoplar durur yunusları.
Dev, devasa balinalar yanı başında.

Gün görmemiş, girift ormanlardayım,
Yaşayalınız, içim korkularla dolu,
Sağım orman, solum orman,
Çıksam yok ki, içinden çıkacak patika yolu,
Şicim gibi yağar yağmur, her yer ağaç dolu,
Böcek börtü dolu.
Daralır yüreğim, yok ki kaçmanın yolu.
Yok, yok.

Düşler, adasındayım,
En tepede, bir saray önü gül çiçeklerle dolu,
Oturun şah mı, padişah mı cariye dolu solu,
Dört döner halayıklar
Hep belinde, durur kolu.

Huriler arasındayım,
Sağım, solum huri dolu her yer,
Ne kadar da çok, çeşit, çeşit sarışın esmer,
Aklım karıştı, neresi bu cennet yer,
Düş mü, gerçek mi şuursuzca bakıyorum,
Kim bu aptal deyecekler sanıyorum,
Utanmış gibi yapıp göz altından süzerken,
En güzeli ile takılıyorum.

Hayal, hayal yaşamak bile hayal,
Onsuz çekilmiyor ki dünya,
Olmuyor ki hayal kurmadan yaşamak,
Tuzsuz bir yemeğe benziyor,
Züğürt tesellisi derler ya,
İşte o,
Benimkine de koyun biraz,
Tadı çıksın yaşamın,
Güzel oluyor hayalle yaşamak.

A Yuksel Şanlıer

Hayat bir derya

Yıllar nasıl olsa geçecekti,
Ona üzülmedim, üzülmem de,
Ama bir gerçek var ki, işte o farklı,
Ona üzülürüm,o da,
Yapmam gerekip de yapamadıklarım.

Sular gibidir,akar gider zaman,
Acı ve sevinç,ne varsa süpürür,
Kader kötüyse,olur halin yaman,
Sulara düşme,durgun su köpürür.

Zaman bir okyanus,
Bense içinde bir balık,
Bocalayıp dururum,
Kaçarsam kendimi korurum,
Kaçamazsam yem olurum,
Etrafın ne kadar da kalabalık.

Neye yararadır,hayat derya olsa,
Her şey haramdır,kökü yalansa,
Büyükler yutar,küçüksen deryada,
Sürünür durur,ortada kalansa.

Gönlüm bir uzay gibi bir boşluk,
Güneşi,ayı yıldızı var içinde,
Kalbim sıcacık,
Aşk var,özlemi var,
Sevgiler acılar var, yüreğimde.

Bomboştu gönlüm,ne aşk ne sevgi var,
Güneş var ay var,hani nere o yar,
Kalp var yürek var,yoktu bir sevgili,
Ay güneş yoktu,mehtabımsa bîzar.

A Yuksel Şanlıer

Hayr olur sonuçlar

Kıldın mı namazı,tuttun mu orucu,
Ermişsin demek ki, sen de muradına,
Devam ettir durma,kutludur sonucu,
Okunmakta kuran, hep Allah adına.

Her aydan hayırlı,mübarek bir aydır,
Sabır sağlık verir.huzur refah verir,
Tutmaya devam et,gönül bir saraydır,
Çok vardır sarayda,helalden aş yenir.

Hep bahane bulma,Allah çare verir,
Dört rekat namaz kıl,Allah `da sevinir,
Sen namaz kıldıkça,nurlar sana gelir,
Sen duan ettiysen, olur fayda bir gün.

Bekle ezanları,git kıl namazları,
Huzur gelir sana,ferahlarsın birden,
Haydi yap duanı,topla sevapları,
Bak temizlenirsin,ne varsa kirinden.

Bu ramazan ayı, her aydan hayırlı,
Namazlar kılınsın,tutulsun oruçlar,
Haydi dişini sık, sen de ol sabırlı,
Orucu tuttukça, hayr olur sonuçlar.

A Yüksel Şanlıer

Hazan yağmuru

Ey mehtabımın yıldızı, sordum seni aydan,
Görmem dedi çoktan; Nere kaydın ki saraydan,
Her yerde bulut var da, görünmen' mi bulutdan,
Mehtap dedi görmem nicedir, gök' de bulut var.

Ey mehtabımın yıldızı, baktım sana yoksun,
Her yerde bulut vardı `da, ondan' mı soluksun,
Yağmur yağıyor gökte, bulut var da donuksun,
Mehtap dedi görmem nicedir, gökte bulut var.

Akşam yine yorgun, yüreğim dertli soran yok,
Gönlüm yine hüsrân' da, güzel gözlü canan yok,
Hicran dolu gönlüm de, soran yok soranım yok,
Mehtap dedi görmem nicedir, gökte bulut var.

Gönlüm de hazan oldu bahar, bende hayat yok,
Sevdam bana dert şimdi, canan yok cananım yok,
Vuslat mı çarem yoksa, zalim dünya halim yok,
Gönlümde hazan yağmuru sel oldu; CANAN YOK.

A Yuksel Şanlıer

Her çizgi bir hicran.

Bir dert buldu gönlüm,yine sevdiğinden,
Teselli ararım, üç beş kadeh meyden,
Bak şu saçlarıma, ne kadar çok onlar,
Her bir ak telinde, acım var geçmişden.

Karalar giyindim, şu gençlik çağımda,
Çizgiler oluştu, pürüzsüz alнімda,
Bilenler şaşar da, sorar ne hal diye,
Her çizgi bir anım, hicrandır kaşımda.

Daha dün siyahtı, saçlar ak başımda,
Sır gibi dertler var, izleri kaşımda,
Hele bir bilseniz, şükreden haline,
Her çizgi bir acım, siyah yok saçımda.

İçim dertler dolu, aklım yok başımda,
Ne çok dertler buldum,gencecik yaşımda,
Bir değil ki derdim, yüreğim dopdolu,
Her çizgi bir derdim,hicrandır kaşımda.

Vuslat zamanına,bilmem ne kadar var,
O zamana kadar,yüreğim hep dolar,
Acı çekmek kader,etrafımda bol var,
Yürek ondan dolar, hicrandır kaşımda.

a.yüksel şanlıer
4 Nisan 2008-04-04

A Yuksel Şanlıer

Her sözde Allah kerim.

Arkadaş boş yere,ne övün nede sevin,
Olacak senin de, mezarlıkta bir yerin,
Ben garibim deme aç göğsünü' de gerin,
Farkımız yok orda, kazılır yerin derin.

Yeter ki vuslat gelsin,ezrail haydi desin,
Bırakmazlar seni,sen de durmaz gidersin,
Üzülme arkadaş, belki de çok seversin,
Bir dost bulursun da, sohbet bile edersin.

Üzülme arkadaş,kim gitmiş geri gelmiş,
Belli ki her giden, o yerini çok sevmiş,
Ayrımı olmayan, çok da güzel bir yermiş,
Üstümüzde toprak, topraksa çiçek vermiş.

Bilirsin arkadaş, kimse kalmaz dünyada,
Kimimiz olsa da, ya hanya ya! Konya'da,
Yaşlanıp durdukça, yüzlerimiz solmada,
Zengini de kalmaz, korkma fani dünyada.

Ben bilir ben derim, yaşamaya bak derim,
Çok şeyler bilsem de, ben özünü söylerim,
Gelin biz diyelim, her sözde Allah kerim,
Bak çıkar ağızdan, Allah diyen sözlerim.

A Yuksel Şanlıer

Her şey yapay burda.

Elveda dedim,
andız ardıç ve sedir kokan,
ayak izi bıraktığım uzaklardaki dağlarım,
şimdi yapayalnız bir parkta oturuyorum,
sevmediğim kalabalık şehrin ortasında.
Bir andız var yanımda süs diye dikmişler,
eğilip onu kokladım,,
nedense dağlardaki gibi kokmadı,
türül, türül burnuma.

Oysa kokardı bizim dağlardaki,
Baktım yapraksa aynı yaprak,dalsa aynı dal,
şekil desen hiç farkı yok birbirinden,
adı bile aynı baktığım ağacın,
sordum oradaki bahçivandan,
çiçekleri suluyordu orada,
öyleyse neden kokmaz,neden kokmaz ki,
dağlardaki gibi bunlar burnuma,
yoksa ben mi koku almayı unuttum.

Yoo,yo olamaz hayır,hayır,
burnum çok hassas benim,
yeter ki onlar koksunlar,
ama kokmuyor ki işte, dağlardaki gibi,
bir ayrıcalık,bir başkalık var bunda,
beslenmiyor bunlar dağ havasıyla,
beslenmiyor bunlar,dağ toprağından,
her şey yapay,her şey yapay burda.

A.Yüksel Şanlıer
30 Haziran 2008-06-30

A Yuksel Şanlıer

Herkes der ki aşık oldu o.

Baktım ki! o gelmiş, beni vardır yanağında,
Gördüm mavi gözler de, ve ürkek_ ahudur o,
Aklım çıkıvermişti, ve ben vardı! yanakta,
Görmek gerekir, ben yakışırmiş_ al yanakta.

Sordum onu ben, kim bu deyip herkese orda,
Onlar da cevap verdi bana, çılgın olma sözlü,
Kan ter_ aktı benden de_ aklım çıktı da durdu,
Eyvah ki_ eyvah, şimdi o gönlüm_ e od koydu.

Kalbim! hala çarpar, _ o güzelmiş diye orda,
Bir barda_ oturdum, içtim sonra ! _ o barda,
Sarhoş olarak! orda, bağırđım_ ağladım da,
Herkes bakarak! der ki, _ aşık oldu demek o.

A Yuksel Şanlıer

Hicrâ-n_ına, ağlarım

Zamansızdı, gidişin,
Dert oldu, yalnızlığıma,
Mêvlâ'm ayırdı, seni severken,
Ağlarım, gönül sultanıma.

Kaderdi, ayırdı,
Çaldı seni, doyamadan benden,
Ayırdı ikimizi, bu kaderdir denen,
Aaah zalim felek ahh, neden,
Kıskandın' mı sen, birbirimizi severken.

“Hicrâ-n_ına ağlarım ”

Gittin de habersiz, kalakaldım yapayalnız,
Göz yaşları döktüm, bırakırken beni yalnız,
Neyler bu gönül şimdi vıran oldu zamansız,
Hicrâ-n_ına ağlar yüreğim sevda çekerken.

Aruz vezin şekli.

(Mef u lü, me fa i lü, me fa i lü, fe u lün)

A.Yüksel Şanlıer
15 Haziran 2009-06-15
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Hicran doluyum

Akşam yine oldu, dertliyim ben,
Ufkumdaki gün, batıp giderken,
Hîcranla dolar gönül, neyim ben,
Akşam yine oldu, gün batarken.

Âşkı, bana dert verir severken,
Ah ah çekerim güneş batarken,
Onsuz geceler geçmez giderken,
Hîcran doluyum güneş batarken.
Vezin şekli

A Yüksel Şanlıer

Hiç dönme,gönül vermem.

Ah Lêyla gönül verdim ben, sen niye gülmezsün,
Ben aş-k_ile sevdim Lêyla'm, hiç mi sevinmezsün,
Ben hep seni sevmişken sen aş-k_ile sevmezsün,
Bir gün beni özlersen, hiç gelme sakın sevmem.

Duydum ki kaçarsın benden, bir veda etmezsin,
Hem sırtını dönmüş, hem sen sevgimi silmişsin,
Gönlüm seni sevmişken," sen gönlünü vermişsin"
Bir gün beni özlersen, hiç gelme sakın sevmem.

Mêcnun gibi oldum birden, "sen ki neden sevdin "
Ben aşkla severken, "sen arkamda güler' miydin "
Gel gitme desem! "artık gitmez de, sever' miydin "
Bir gün beni özlersen, hiç gelme sakın sevmem.

Lêyla'm seni sevdim vaz geç dön ki sevindir sen,
Gel gitme kömür gözlüm, sevdim seni kalbimden,
Bir gün sana geldim dersin, bil ki sevinmem ben,
Bir gün beni özlersen hiç dönme / gönül vermem/

A Yuksel Şanlıer

Hiç sevmem bayramları.

Bayram mı geldi,ben asla sevmem,
Acı verir,geçmişî hatırlatır ağlatır beni hep,
Eski bayramlar gelir aklıma,özlemlerim gelir,
Alır götürür geçmişime beni,
Ağlatır durur,güldüreceğine sevindireceğine,
Acımadan.

Çocukluğumdaki,eski bayramlarım canlanır,
Şeker topladığım,harçlık aldığım anlar gelir aklıma,
Eski konum komşularımızın yüzleri gelir,
Göçüp gidenler gelir, sessizce fani dünyasından,
Dolar gözlerim,ve de dayanamam
yüreğim dağlanır da oturur ağlarım,
her bayram.

Mezarındaki huzursuz, ölmüş babam gelir aklıma,
Yüs parayı harçlık diye, verir gibi görürüm hala,
Ölmüş eli unlu zavallı anam canlanır birden gözlerimde,
Kendi diktiği dokuduğu, alaca gömleğini giydirirken,
Görürüm her bayram,
Ağlatır o her bakışta beni, sevmem bayramları.

Anamın bayramlık için usanmadan yaptığı,
Baklavalara börekler, çörekler yemekler gelir,
Tere yağlı kendi teni gibi kokan kokusu ile,
Oturmuş senit başında,unlu saçları elleri gelir aklıma,
Bir köşede duran,dilim,dilim bandırmaları takları kakları gelir,gözlerimin önüne,
Dolar gözlerim,her gelen bayramda.

Gözümde canlanır geçmişteki, her bayramlarım,
Sabah namazına, babamla gidişim,
Bayram namazı kılıp,mezarlıkları ziyareti edişim,
Dedelerimin,komşuların mezarı gelir aklıma,
Beni elimden tutup götüren ölmüş anam babam gelir,
Ve sonra bulut olur yağmur olur gözlerim.

Geçmişteki hısım akrabalara ziyaretlerimiz gelir,
El öpmelerim, hal hatır sormalarım
Gelir aklıma.

Küskünlerin barışması,daha sonra kucaklaşması,
Ve sonra karşılıklı ağlamaları pişmanlıkları gelir aklıma.
Onun için, sevemedim ben şimdiki,
Hüzün veren tatsız,tuzsuz hüzün veren bayramları.

A Yüksel Şanlıer

Hoş geldin ruhum.

Hoş geldin ruhum,
hoş geldin,
taze bahar, getirdin gönlüme,
ferahlık verdin,
taze, can verdin derdime.

Yüzümü güldürdün ruhum,
neşe verdin gönlüme,
kırların bahar esintisini getirdin,
tazelik,calılık verdin,
canı yok, bedenime.

Hoş geldin, ruhum,
hoş geldin,
döndüm ya, seninle hayata,
varsın bölük pörçük olsun vücudum,
yara bere olsun,
getirdiğin tazelik yeter,
aldığım nefes yeter,
hoş geldin, ruhum.

A.Yüksel Şanlıer
16 Nisan 2009-04-10
Ankara

A Yuksel Şanlıer

Hoşça kalın

belki de, bu son şiirim,
bir yaprak daha düşmekte,
soy ağacımdan,
göründü bana yolun sunu,
gel diyor bir ışık taa uzaktan,
beden yorgun, beyin yorgun,
usanmış, yaşamaktan.

bir tek dileğim var çevremden,
gelince şu beklenen gün,
vuslata ağlamasın, kimsem,
çünkü o gün benim için düğün,
beni üzgündür sanmayın.

bir tek sedir fidanı yeterdir,
baş ucumda bana,
ne taştan ne mermerder olsun,
mezarım,
arada bir uğrayın baş ucuma,
diktiğiniz fidanı sulayın,
kokusunu koklaya, koklaya uyuyayım.
çiçeğe falan da gerek yok,
üzülmeye de hiç gerek yok,
sakın mezarımda ağlamayın.

bu son şiirim olacak belki de dostlar,
şiirlerimi okursanız beni de hatırlayın,
bir garip şair vardı deyin,
şimdi ölmüş o deyip hatırlayın,
Dostlar hoşça kalın.

A Yuksel Şanlıer

Hu deyin huu.

Ben aşk_-ile yan dım da susarken,
Eyvah dedi derviş beni görmüş,
Bakmış bana hamdım dedi erken,
Dergâh_-a doğan nurla güneşmiş.

Takmış fesi derviş de hu derler,
Allah diye çağlardı yürekler,
Gözler dolu ağlar da dönerler,
Dergâh_a doğan nurla güneşmiş.

Toplandı da dergâh_-a müritler,
Der huu diye dergâhdaki derviş,
Allah diye yanmış da dönerler,
Dergâh_-a doğan nurla güneşmiş.

Ahvâl şu ki kaldım da müritdim,
Hamdım yanıp orda dedim huuu,
Dergâh da yanıp aşk_-ile piştim,
Can aşk_-ile sizler hu deyin huu.

A Yuksel Şanlıer

Hûsrân da, gönül aşkla yanardı.

Gönlümde yatan sultanı gördüm de kızardım,
Birden bire ter bastı canım yandı bozardım,
Canlandı hayal doldu gözüm bakmadı sultan,
Gönlümdeki sultandı geçip gitdi şaşırdım.

Vurgun yedi gönlümdeki hasret de şaşırdım,
Heykel gibi kaldımda,dönüp öylece bakdım,
Rüzgar gibi geçmişti, yolumdan da koşardı,
Çok belliki geç kaldı, fakat çokda darıldım.

Ben halbuki sevdimde, gidip söyleyecektim,
Gönlümde yatansın diye, güller verecektim,
Hûs rân -o_ldu gönlümde şaşardım hala orda,
Gönlümde yatan, baksaki aşkım diyecektim.

Gönlüm kuru yaprak gibi, düşmüş de sarıydı,
Rüzgarlara girmiş de bu, girdap da dolardı,
Hûsrâ-n_ıma yandım da bi kordur hala aşkım,
Gönlümdeki, hûsrân da gönül aşkla yanardı.

27 MART 2008-03-27

A Yuksel Şanlıer

Huzur içinde onlar

Huzur içinde onlar

Doksandört yıl geçti aradan,
Unutmadık, unutamadık,
Normal savaş değil de sıradan,
Geçemedi gemiler Çanakkale boğazından,
Gömüldüler birer birer sulara,
Yardım etti Türk'e, yüce yaradan.
Türk askeri cesurdu, ve azimliydi,
İman doluydu, yürekliydi,
Karşı koydu, direndi,
Geçit vermedi İngilizlere, Fransızlara boğazdan.

Şaşıtı kaldı İngilizler, Fransızlar,
Sandılar ki kolay geçilirdi boğazlar,
Tutmadı hesaplar, durdular düşündüler,
En yiğit askerlerini karaya sürdüler,
Geldiler Türk askeri ile boğaz boğaza,
Ve öldüler, öldürdüler binlercesi,
Ve yüzbinlercesi, öz vatani için şehitler.

Çarpıştı şehitlerim, cephede ilk tanıdığı,
Dost olup hal hatır sorduğu taa uzaklardan gelmiş,
Biçare Anzaklarla,
Güya cesurdu, korkusuzdu onlar,
Ne bilebilirdi ki, Türkler'in daha cesur olduğunu,
Zavallılar,
Bilse koşup gelir'miydi taa uzaklardan,
Türk'lerin kendi vatanlarını koruduğunu,
Çünkü en büyük askerdi, çünkü bizim asker,
Vede daha imanlıydı,
Ve vatani için ölmeye çoktan hazırdu onlar,
Seve, seve savaşanlar..

Şaşılar Türk'e, olmadı alkışladılar,
Kimi geri döndü, Türkü'ün cesaretini anlattılar,
Kimi şehit oldu yattı şehitlerimizle,
Koyun koyuna.
Şimdi, huzur içinde onlar.

A Yüksel Şanlıer

Hülya 'm

Bir yılbaşı gördüm seni Hülya' m seni sevdim,
Aşkınla yanarken, feleğin hışmına geldim,
Sevdim güzelim bunca zaman aşk ile yandım,
Sen sanma ki sevmem seni, hep dalga geçerdim.

Üzdüm seni Hülya `m, feleğin şartına kandım,
Hep ah çekerek, geçmişini andım da yanardım,
Bir ok gibi saplandı; benim kalbime, derdim,
Üzdüm diye Hülya `m; Seni yıllarca sorandım.

Ey aşk beni yaktın, kora döndüm biliyor' mun,
Sevdâ-m_ ile yandım küle döndüm görüyor' mun,
Bitkin hale geldim de, yanardım biliyor' mun,
Sen sanma ki; Sevmez de çıkarmış' dı gönülden.

Hülya' m sana baktım yine resmin de güzeldin,
Gamzen görünür gül gibi; resminde, gülerdin,
Aklımda durur hep, gülü verdim' mi severdin,
Sen sanma ki; sevmez de çıkarmış' dı gönülden.

A Yuksel Şanlıer

Hüsranda gönül aşkla yanardı

Gönlümde yatan sultanı gördüm de kızardım,
Birden bire ter bastı canım yandı bozardım,
Canlandı hayal doldu gözüm bakmadı sultan,
Gönlümdeki sultandı geçip gitdi şaşırdım.

Vurgun yedi gönlümdeki hasret de şaşırdım,
Heykel gibi kaldımda,dönüp öylece bakdım,
Rüzgar gibi geçmişti, yolumdan da koşardı,
Çok belliki geç kaldı, fakat çokda darıldım.

Ben halbuki sevdimde, gidip söyleyecektim,
Gönlümde yatansın diye, güller verecektim,
Hûs rân -o_ldu gönlümde şaşardım hala orda,
Gönlümde yatan, baksaki aşkım diyecektim.

Gönlüm kuru yaprak gibi, düşmüş de sarıydı,
Rüzgarlara girmiş de bu, girdap da dolardı,
Hûsrâ-n_ıma yandım da bi kordur hala aşkım,
Gönlümdeki, hûsrân da gönül aşkla yanardı.

27 MART 2008-03-27

A Yuksel Şanlıer

Hüzün çiçekleri

Titreyen kuşlar,
ne zaman balkona konsa,
dolar yüreğim,
açar gönülde hüzün çiçeklerim.

Hüzün koklar yüreğim,
ister bahar olsun ister yaz,
titrer terlerim,
dolar gözlerim kırılır burun direğim,

Yıldızları görür gözlerimde,
yavaş,yavaş sönen,
bir ağırlık taht kurar üstümde
hissederim,
gider,uzanırım yatak üstünde,
yüzü koyun.
Solar hüzün çiçeklerim.

A Yuksel Şanlıer

Hüzün verdi yıllar

Nasıl geçti yıllar, bahar görmeden,
Hazan oldu ömrüm güzel sevmeden,
Viran oldu her şey, yüzüm gülmeden,
Hüzün verdi yıllar, bahar görmeden.

Yalan oldu geçmiş, günüm bitmede,
Çarem yok da, günler hüzün vermede,
Donuk! gözlerim, hep hayal görmede,
Hüzün verdi yıllar, gönül sevmeden.

Ne gül kokladım, gül dalından kesip,
Ne vardıkca sevdim, ne kaktım gelip,
Kaçındım! hüzün verdi, sevgim deyip,
Hüzün verdi yıllar, gönül sevmeden.

Kaderdir dedim, her gelen derdime,
Zaman geldi, hep ağladım derdime,
Hayal oldu geçmiş, güzelmiş! deme,
Hüzün verdi yıllar, gönül sevmeden.

Baharlar kışım oldu, bilmem neden,
Zaman geçti yar sevmeden, gülmeden,
Gönül dertle dolmuştu, gün görmeden,
Şair Yüksel'in, derdi çok gör de bak.

A Yüksel Şanlıer

Irmak ettin,selleri.

Sanki bahar geldi, sen girdin de içeri,
Loş gönlüm şenlendi,açtı bahar gülleri,
Koktun da kokladım,aç gözle bakıp durdum,
Öptüm uzattığın, hasret kokan elleri.

Dağdım yeşillendim, ve unuttum dertleri,
Göz bebeklerinden, derdim tüm sümbülleri,
Yoncalar topladım, sevmiş mi diye sordum,
Gördüm gözlerinde, yanan mor anpülleri.

Sohbetine daldım, unuttum tüm dertleri,
Doldurdum çeşmenden, boş duran testileri,
İçtim de suyundan, buz gibi suya doydum,
Çok özlemişim de, okşattın hoş elleri.

Daldım gözlerine, gördüm onda dertleri,
Hep bakıp durdukça, deştim mi ateşleri,
Ben sordukça sordum, dertlerinde tutuştum,
Geçmiş anlattın, üzdün durdun bizleri.

Ah be ceylan gözlüm, çok sevmiştin elleri,
Sanma mutlu ettin, ırmak ettin selleri,
Ne vardı gelecek, ben çoktan unutmuşum,
Bakıp görmedin mi, başımdaki kelleri.

A Yuksel Şanlıer

İçimizdeki yabancı

Yaşlı bedeni, çekmez oldu /ayaklar,/ /
Şu vuslat günüm, geldi çattı birden,
Vuslat gelmeden, gelmelidir uşaklar,
Bir de bakarsın,davet gelir /o yerden./

Yorgun bedenim gizli bir sır çekmekte,
Gizlidir sırrım, bir ben bir / o bilmekte, /
Gizlidir sırrını, sona bırak / denmekte,/ /
Zaman gelmiştir, toplanın da diyeyim.

Nice yıl geçti, hep sakladım sırrımı,
Yeminim vardı, /diyemedim sır diye,/ /
Dert oldu bende, sormadınız hatırıma,
Sırla yaşadım, /veremedim kimseye./

Geldi sanırım, vuslat günü sonunda,
Çitmek istemem, içim dolu acıyla,
Öğrenin neymiş, bu sırrım vuslatda,
Sizler de bilin, /vuslat gelsin hayırla./

Bu güne kadar, korkum vardı içimde,
Ben diyemedim, / kimselere derdimi,/ /
Desem birine, öldür kalırdım bir yerde,
Korku içinde, hep sakladım / kendimi./

Çağırın gelsin, büyüklerden birisi,
Çöksün yanıma, kulak verip dinlesin,
Neymiş öğrensin, öğrenmesin / kimisi, /
Benden dolayı, ona zarar /gelmesin./

Bilir misiniz, Türk değildim eskiden,
Çanakkale ' de, / size karşı savaştım,/ /
Bir fırsat buldum, ve savaştan kaçtım,
Yaramı saran, / sırdaşımla tanıştım./

Gizli evlendik, kendimize / söz verdik,/ /
Sakladık olayı, kimselere / demedik,/ /
Gizlemek için, yemin ettik / yemedik, /
Gizli sır budur, buza kestim / vuslat mı? /

A Yuksel Şanlıer

İlahi(Yaradan,

Filizler verdirdi, uzadıkça erdirdi,
Gıda suyu verdi tomurcuk erdirdi,
Can cana feda, eğilsin başım ona,
Ol dedi,fedam olsun canım yoluna.

Kuru köke, canım verdi resul Allah,
Bu boynum ona eğilir akşam,sabah,
Haz. Muhammet Mustafa,dır resulu,
Kul! oldum! kapısına, elhamdüillah.

Yaş çiçeğim solarım kurur yanarım,
Hak emriyle, kalkarım yüze çıkarım,
Çiçeklerim açar,hoş kokum saçarım,
Bu boyun ondan eğik, gönülde dirlik.

Yerin içine girdim, hak şerbeti içtim,
Emriyle çiçek verdim, gönüle serdim,
İşte boynum Hak `a eğilir, Hak birdir,
Tanrı ' m yücedir, eğildiğim! sevgidir.

Tüm alemlerin, kandili kutlu olsun,
İnançlının, yüreği mutluluk dolsun

a.yüksel şanlıer

kasım 2006

A Yüksel Şanlıer

İlk kitabım alfabem

ilk, kitabımdı,
okuduğum alfabem,
ilk sayfasında, kapağında atatürk resmi olan,
ilk öğrendiğimdi, o atam,
savaşlarda, bir kahraman,
bize sevgisiyle, sözüyle önder olan,
bizi, düşmanlardan kurtaran,
bağımsız ve hür yaşamayı öğretip,
bu güzel cumhuriyeti kuran,
anlatır dururdu, ilk okulumda öğretmenim,
ballandıra,ballandıra,
anlattırdı hemde,
meğer çok severmiş,
öğretmenim.

derdi,evlatlarım,
bir zamanlar, işgal oldu bu güzel vatan,
paylaşıldı memleket,öldürüldü çoluk çocuk,
irzına geçildi,
kahraman, bacınla,
köyde kalan, kahraman anan.

sonra biri çıktı, içimizden,
çakır gözlü, sarı saçlı,
çatık kaşlı ve çelik bakışlı,
adı mustafa kemal'di,
mustafa kemal'di,birmisiniz dedi,
öğretmenim.

geçti başı boş ordunun başına,
birlik etti,çerkesi kürdü,lazı kim varsa,
top tüfek çaldı, düşmanından,
atölyeler kurdu mermi silah için,
birlik oldu,kim varsa eli tüfek tutan,
geçti cepheye,mustafa kemaldi kumandan.

sonra, ya itiklal ya ölüm dedi,
o, yüce asker yüce kahraman.

kan gövdeyi, götürdü,
ve şehit düştü cephelerde binlerce atan,
sonra kuruldu yeniden bu güzel vatan,
derdi, benim ilk öğretmenim.

doğruydu,
çoğumuzun, şehitti dedesi,
çoğumuz öksüz kaldık o zaman,
ama kurtulmuşdu vatan.
dedi öğretmenim.

sonra yine anlattırdı öğretmenim,

derdi o yıllarda,
fakirlik yokluk yokluk diz boyuydu,
ama mutluydu dedi, her insan,
kurtarılmıştı vatan ya düşmandan,
onun için mutluydu insan.
derdi ilk okulda öğretmenim.

düşünürüm,
nasıl zorluklarla kurulmuş cumhuriyet,
nasıl kazanılmış bağımsızlık,
derim ki ona uzanan eller kırılınsın,
oturup düşünsün,başı elleri arasında,
desin ki iyi çıkmış aramızdan bir kurtaran.
ATATÜRK gibi bör önder,
bize bu günleri yaşatan.
sağ ol yüce kahrama.

a.yüksel şanlıer
18 nisan 2009-04-18
ankara

A Yuksel Şanlıer

İmana gelip

Kaldır başını da bir bak çok düşüneceksin,
Düşündükçe sen, ne mucizeler göreceksin,
Her bir mucizede, kim bu zevkli diyeceksin,
İmana gelip de sen, göz yaşın dökeneceksin.

A.Yüksel Şanlıer
26 Mayıs 2009-05-25
Antalya

.

A Yuksel Şanlıer

İşte böyle.

Baktım da çevreme şöyle bir yıllar sonra,
Gördüklerim riya yalan dolu yoktu sevgiden,
Fakirlik fukaralık sefillik almış başını gidiyor,
Yaşamamak için hep fakirlerdi seilmeyen.

Herkes hücum ediyor, paraya işe kuyruğa,
Koşuyor insanlar beleşe de, açlıktı bitmeyen,
Ezen mutlu ezilen yoksul derdi olan çoğalmış,
Fakir daha fakir de ezendi, derdi çekmeyen.

Çek fatura banka kartı, çuval dolusu cebde,
Dürüstlerde para yok da, borçdu ödenmeyen,
Borç yiğidin kamçısı der zenginse alıp kaçmış,
Zengin heybe doldurur da, fakirdi sevmeyen.

Söyle ey garip, neyine güvenirsin isyanınla,
Bil ki öüm var zulüm var, yok eder seni birden,
Senin gibisine düş bile yasak kulak ver sesime,
Boşa uğraşma, adam çıkmaz derler fakirden.

En doğrusu sevmek diyeceksin, dürüst olanı,
Hani nerede bulup sevsen vede ona kul olsan,
Samanlıkta iğne aramaya benzer, doğru olanı,
Kalmamış ki etrafta, olsa da arayıp da bulsan.

İnsansın elbet de, olacaktır umut dolu düşlerin,
Ama gördüm'kü umduğunu, bulmuyor her insan,
Bak etrafa tarafa yollarda korku kol gezer olmuş,
Sarılırsın boynuna gezerken, doğrudan bulsan.

Yıllar cabucak geçmiş, yanarım geçen yıllara,
Buna rağmen yoktu eskiye göre bende değişen,
Değişen tek şey saçlar kır bir de sakaldı uzayan,
Kuşlar'dı hala tellere dizilmiş, baharda sevişen.

Kalmamış tanıdık yüz, çoğu gitmiş dostların,
Bir yaşlı eşim kalmış benim gibi, evde bekleyen,
O da gitse, işte o zaman ne yaparım! bilmem,
Bizler gibi dürüst bir garibi, hayattır sevmeyen.

İşte böyle! ne umduk ne bulduk fani hayattan,
Sinek gibi ezildik, yaşam için soluk alıp dururken,
Soğan ekmek azık oldu, yine de şükredip durduk,
Doydu karınlarımız, zenginin yediğine bakaken.

A.Yüksel Şanlıer
16 Şubat 2009-02-16
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

İyi bak gözlerime

İyi bak gözlerime, gözlerimdeki gözler senin,
İyi bak gözlerime, gözlerimdeki yüzler senin,
İyi bak gözlerime, gözlerimdeki aşkım senin,
Yanık olan benim sevda çeken yine de benim.

İyi bak gözlerime, bir ışık yanar tam ortasında,
Enerji almış senden yandım gözünün karasında,
Gözlerimde yanansın gözlerin var tam karşında,
Bakan gözlerse benim, güzel gözlerinse senin.

İyi bak gözlerime, seven birini göreceksin,
İyi bak gözlerime, beni sevdin mi diyeceksin,
Ellerin avucumda, okşadıkça titreyeceksin,
Okşanan eller senin, yanıp duran avuçlar benim.

İyi bak, çok iyi bak, nasıl da terledim karşında,
Beni yakan bir şey var, o sevda dolu bakışında,
Ta içime işledi, kara gözlerle bakarsın da,
Yakan o gözler senin, karşında terleyense benim.

A Yüksel Şanlıer

İyiki varsın

Aşkımanın temeli, hayatımın bedeli,
Karşılıksız seven, ey rüyalarımın güzeli,
İçimdeki özlemim, anılarında dolmuş,
Anla artık beni, seni sevdim bildim bileli.

Ey zeytin gözlüm, kendine kul ettin beni,
Vuslat anı geldi, belli ettin sevgini,
Kul köleyim sana, sağ çıkarttın da beni,
Anladım sevdiğin, belli ettin bana kendini.

Koşturup durdun, gece gündüz seyirttin,
Sulu aş yedirdin, zezem suyu içirttin,
Sanma ki ben unuttum, geçmişteki acı anı,
Her biri aklımda, ne doktorlar getirttin.

Bir ömür sürecek, kimseler bilmeyecek,
Sevgim göründükçe, bu nasıl sevgi denecek,
Sen bile bilmeyeceksin, içimdeki sevgiyi,
Bu öyle bir sevgi ki, ölene dek sürecek.

A Yüksel Şanlıer

Kaçıp durma yolumdan

Ay yüzlü güzel, söyle neden böyle güzelsin,
Hılâl gibi kaşlar mavi gözler, neredensin,
Bir başka bakarsın,mavi gözlerle neden hep,
Kalbim sana çarpar, niye bilmez de gidersin.

Kimsin necisin, böyle güzel görmedi gözler,
Nur saçtı yüzün,söyle neden hoştu bu yüzler,
Gamzense,çiçek sanki gülerken saçılır hep,
Kordur bu gönül şimdi,yakardır mavi gözler.

Zülfün bele sarkar da, canım gitti bakarken,
Çaldın şu viran kalbimi, ben şimdi hazanken,
Gönlünde gözüm kaldı yanar şimdi şu gönlüm,
Bir gün seni gördüm yine, bir yolda giderken.

Sevdim seni,aşkımla yanar kor gibi gönlüm,
Bir sevdaya yansın, küle dönsün kısa ömrüm,
Kimsin necisin söyle, kaçıp durma yolumdan,
Kordur bu gönül şimdi, kısalmışsa da ömrüm.

A Yuksel Şanlıer

Kaçıp durma yolumdan.

Mef'ûlü / Mefâ'îlü / Mefâ'îlü / Fe'ûlün
— — • / • — — • / • — — • / • — —

Ay yüzlü güzel, söyle neden böyle güzelsin?
Hılâl gibi kaşlar, mavi gözlerle melek ' min? ,
Bir başka bakarsın da, kanım kaynadı bil ki,
Kor düştü yanar şimdi yürek söyle bilir 'min;

Kimsin necisin, böyle güzel görmedi gözler,
Nur saçtı yüzün, söyle neden hoştu bu yüzler,
Gamzen se, çiçek sanki gülerken saçılır hep,
Kordur bu gönül şimdi,yakardır mavi gözler;

Zülfün bele sarkmış, ne güzel hepsi siyahtır,
Kalbimde yaram var da yaram kırmızı kandır,
Zülfün bana değmez de canım yandı bakarsın,
Zülfünde yaram deşti, canım yandı kanardır;

Gördüm seni, hem aş-k_ile sevdim biliyor' mun?
Görsem diye, her gün yola çıktım görüyor 'mun?
Kimsin necisin söyle, kaçıp durma yolumdan! ! !
Kordur bu gönül şimdi, nedendir soruyor ' mun;

19 Nisan 2008-04-19

A Yuksel Şanlıer

Kader mshkumu

Oyuncak oldum,kaderimin elinde,
Toprak toz oldum,savrulurum önünde,
Ne zevki aldım, ne tat aldım hayattan,
Geçiyor günler, tuzsuz yaşam içinde.

Herkes diyor ki,doğmak mı şu suçun,
Zincir ayakta, gardiyan' mıdır koçun,
Zincir elinde, girdin demir hücreye,
Yatarsın orda, söyle sen kimi vurdun.

Hükmüm verildi,ömrüm boyu mahkum,
Tanrı'm af etmez,dileyip de sordum,
Meğer kadermiş,dönüşü yokmuş bunun,
Demir hücrede,yattıkça solup durdum.

Ey yüce Tanrı'm,nedir benim bu suçum,
Zincire vurdun, gadiyan oldu koçum,
Ne ters kaderdir, bana layık gördüğün,
İsterim bitmez, bir kaderde mahkumum.

Ah kaderim ah, yaktın beni kül ettin,
Kurtulurum diye, uğraştıkça terlettin,
Bıktım hayattan, şu gencecik yaşımda,
Kul köle ettin,kadere mahkum ettin.

A.Yüksel Şanlıer
09 Ağustos 2008-08-08

,

A Yüksel Şanlıer

Kadere isyan

Nedir bu çekilen, kader denenden,
Göz yaşlarım dinmiyor, kederimden,
Her derdi reva görmüş, bana felek,
Geçmişdeki, bir hatanın yüzünden.

Of küskünüm feleğe, çal'da neyzen,
Dökülsün göz yaşlarım, ney inlerken,
Çare bulunmayan, çektiğim bu dert,
Geçmişteki, bir hatanın yüzünden.

Felek tokat vurdu, eski hatamdan,
Yağmur gibi, dertler akar yaramdan,
Göz yaşı döküp de, çektiğim bu dert,
Geçmişteki, bir hatanın yüzünden.

Tanrı'm af et derim af etmez neden,
Ne olur bir görsem, vuslat gelmeden,
Gözüm açık gider, bu dert yüzünden,
Bütün derdim bir hatanın yüzünden.

Ah kader neyleyim seni, çektirdin,,,,
Güldürmedin de, derdinle bezdirdin,
Gençlikte ben, bir hata yaptım diye,,,,
Genç yaşımda, bak ne hale getirdin.

Dertli Yüksel dert-i çeker derdinden,
Bir hata işlemiş meğer, bilmeden,
Çıkmış bedeli, çok sevdiklerinden,
Şimdi üzgün,dert çeker kaderinden.

A.Yüksel Şanlıer
30 Haziran 2009-06-30
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Kahve gözlüm

Şarkılarda seni buldum saz çalarken,
Gözlerimde yine yaşlar doldu birden,
Geçmişin hayali, bir, bir canlanırken,
Coştı taştı yine gönlüm, ağlamaktan.

Bir bakışla yüreğim yanmış dı bilmen,
Bir gülüşle tutuşur gönlüm de görmen,
Anlayıp da bana gelmen hiç mi sevmen,
Neyleyim hayatı sensiz, ben yanarken.

Hep hayalle yaşadım ben bilmedin sen,
Yar deyip beni neden hiç sevmedin sen,
Yar deyip sineme çektim gülmedim ben,
Neyleyim hayatı ben. Sen hep gülerken.

Ben senin gözünü sevdim kahve renkten,
Ben senin huyunu sevdim, şehla gözden
Ben senin benini sevdim, gül yüzünden,
Sen nedense beni sevmen, kahve gözlüm.

A Yuksel Şanlıer

Kalbim kırık

Gülmedim ben, dertliyim her zaman,
Ağlatır derdim de, derdim çok yaman,
Dertliyim ben, gülmedim hiçbir zaman,
Sevmişim ben, nazlanır sevmez beni.

Gülmedim hiç bir zaman kalbim kırık,
Ağlatır dertler, tutar bir hıçkırık,
Sevda var gönlüm 'de bilmez sevdiğim,
Sevmişim ben nazlanır, kalbim kırık

Ahh gülüm ahh geçti ömrüm sen neden,
Nazlanırsın durmadan, bilmem ki ben,
Bilmiyor' mun sevmişim ben sen neden,
Sevmiyorsun, zor 'mu sevmek söyle sen.

A Yuksel Şanlıer

Kaldı gönlüm ' murabba şiir'

Ey güzel niye bakarsın, pencerenden,
Pencerende camı açmış, toz silerken,
Bir haber mi gelecektir, sevdiğinden,
Özledin mi de bakarsın, pencerenden.

Sevgilinse niye gelmez, haydi deyver,
Sevmiyorsa niye beklen sen ki boş ver,
Yok değilse, gece gündüz bekle gül ver,
Sevmiyor da, seni bekletmişse yol ver.

Haydi söyle, niye baktın pencerenden,
Haydi söyle, kime baktın pencerenden,
Haydi söyle, kimi gördün pencerenden,
Sevdiğin mi? yola baktın pencerenden.

Ey güzel sana bakarken, yandı gönlüm,
Pencerende seni gördüm, çekme gözlüm,
Görmedim seni neden hiç ben mi kördüm,
Söyle? Var mı sevenin hiç kaldı gönlüm.

A Yuksel Şanlıer

Kalk da bak ATAM.

Ne hüzünlü bir gündeyiz,bir güneş batıyor,
Kanla kazanılmış, cumhuriyet mi gidiyor
Savaşla yenemeyen düşman sevinmekte,
İşbirlikçilerse durmadan, başa güreşiyor.

Uyan ey Atam,şu cumhuriyetin haline bak,
Uyan ey Atam,şehit verdiğimiz yerlere bak,
Büyük orta doğu diye,bir bela var başımızda,
Halimiz çok kötü ATAM, bize yardım et kalk.

Laiklik esas dedin, karıştırmadın dinlere,
Allah la kul arasına girilmez dedin bizlere,
Şimdi öyle mi, herkes Allah'ın askeri kesildi,
Elde kılıç dolaşır sallanır cumhuriyetçilere.

Atam bulamadık, senin gibi bir kahraman.
Herkes "bana ne der", şimdi halimiz yaman,
Seni sevenler bi -çare, eli kolu bağlı kahraman,
Bağırıp dursa da boş, ATATÜRK 'çü sanan.

Sen kurtarmıştın bizleri, işgal güçlerinden,
Sen kurtardın bizleri, bizi köle göreceklenden,
Hürriyeti bize tattırdın ilk fabrikamı sen kurdun,
Çağdaşlığı gösterdin, akıl almadın kimseden.

Dedin bırak eli, elden hayır gelmez size,
Hangi ülke kalkınmış, ecnebi planıyla de bize,
Kalk da bir bak Atam, akıl alır olduk bizler,
Bir amaç uğruna, direktmekteler hepimize.

A Yuksel Şanlıer

Kalk gel annem

Paraköfte musanderede kurudu kaldı
Starginler köfünlerde buruştu kaldı
Kak hoşafı ocakta eridi kaldı
Darı yarması ambarlarda kurtlandı kaldı
Maşlı bulgur pilavını özledim annem.

Narlar bağlarda taklandı kaldı
İspitiran sepetlerde döküldü kaldı
Ayvalı pekmez güplerde dondu kaldı
Bol cevizli bandırmalar tarihte kaldı
Feslikanlı sulu dirini özledim annem

Şehranalar, kefkiler pekmeze hasret
Muşmalalar, alıçlar yiyene hasret
Pınarlar bidona, güğüme hasret
Cevizler teyine, bağlar kekliğe
Ben ise sana hasretim annem.

Yayık ayran helkede ekşidi kaldı
Ayva yahnisi tencerede soğudu kaldı
Pates, soğan güzinede karardı kaldı
Gök eğirim hevengde kızardı kaldı
Ülübü turşunu özledim annem

Ayrancı'da sekiler sıkıldı kaldı
Delalarda çardaklar yıkıldı kaldı
Çükür, isgelt odunlukta tıkıldı kaldı
Badılcanlar evlekde dikildi kaldı
Evlekler, avarlar sensiz hep annem

Nöğürün oralarda rahatın nasıl?
Tek dur! Diyecek yoldaşın var mı?
Alûf! dan anlayan kimse de yoktur.
Senin yerine ben tutarım orucu
Demıştin ya hani unutmam annem

Arabaşı hamursuz içilmiyor
Delibatırık lezzetli gelmiyor
Tarhanabaşığı Hakan sevmiyor
Yalancı dolmayı Kağan yemiyor
Cennette meyveler güzelmi annem?

Sarıkızın yerine Paşa geldi
Sürmelinin yerine Kontes geldi
Aynalı'nın sütü marketten geldi
Gatırın sesi ahırdan geldi
Hepimiz sana hasretiz annem.

Ördüğün deliklerim döküldü,
Diktiğin göynek zıbın söküldü,
Yığıdığın yonga talaş yakıldı,

Empime goca donentari dikildi,
Abamın ağamın beli büküldü,
Bütün işler seni bekliyor annem.

Sen gittin bobam perişan oldu,
Torunun Raziye gocaya vardı,
Pnara gardaş onur torunun doğdu,
Şebboy teyzem emmim yanına geldi,
Töymekan böreği siniye kondu,
Haydi kalkın yiyelim annem.

A Yüksel Şanlıer

Kar gülü

Dün gece mehtapta andım seni can kar gülüm,
Sızladı kalbim neden bilmiyorum durmadan,
Canlanıvermişti ahh! gül cemalin,/bül bü lüm,
Sen ki yakarsın benim kalbimi hep, durmadan;

Sırrımı hep sakladım, kimseye anlatmadım,
Her gece mehtapta çıktım, seni andım gülüm,
Bak yine ben burdayım, sor ki neden yatmadım,
Bahçeye çıktım sıkıldım yine ben"kar gülüm; "

Aş-k_ i le geldim senin köşküne ey kar gülüm,
Haydi görün özledim, sevdama geldim bu gün,
Söndü deyip kırdığın, gönlüme bak gör gülüm,
Zor `mu gelir yoksa bakmak, bana sorsam bu gün;

Sevda çekerken, neden ben seni hiç görmedim,
Bunca zaman geçti gel gör beni, bomboz külüm,
Geçti zamanlar da, bir gün doyarak gülmedim,
Çok gece mehtapta gördüm seni ben KAR GÜLÜM; "

A Yuksel Şanlıer

Kara sevdam

Bir eski sevdanın, külü korlandı deşmeden,
Daldım geçen zamanlara bilmem ki ben neden,
Yorgun gönül, viran hale gelmiş, sevinmeden,
Kâlbimde hep durur kara sevdam da,közlenir.

Gül tenli kor dudaklı, gelirdin görünmeden,
Âşk bahçemizde başbaşa kaldık' mı önceden,
Yerlerde âşk yapar, duramazdık sevişmeden,
Kâlbimde hep durur,kara sevdam da közlenir.

Her şey hayal' mi oldu,canım yandı sevgiden,
Her şey güzeldi, oysa! seviştik mi! eskiden,
Geçmişde kaldı, bunca güzellik neden hemen,
Kâlbimde hep durur, kara sevdam' da közlenir.
--./-. -. /. --./ -. -

Ah neyleyim geçip gidiyor, yıllarım hemen,
Kalbim'de kor yanar hala, sönmez' ki ölmeden,
Vuslat günüm gelince, deyin öldü görmeden,
Kâlbimde hep durur, kara sevdam' da közlenir;

A Yüksel Şanlıer

Kara taş bastım

Yine sen varsın dalgın gözlerimde,
Dalgın bakarken, ufkun ötesinde,
Kalbim çarpardı, daha dün gibi de,
Anladım ki ben, hiç yaşamamışım.

Yaş döktürür de, tek, tek anıların,
Yürek yakardı, üzgün bakışların,
Ufkumda sarkar, sanki de saçların,
Güneş mi tarar, şu kızıl ufkumda.

Sensin aklımda, şu anda andığım,
Seni andıkça, geçmişe daldığım,
Seven yüreğe, ah kurban sandığım,
Hep aklımdasın, şu kızıl ufkumda.

Af et ne olur, suçsa benim suçum,
Gelip ufkunda, içsem yudum, yudum,
Sevse yüreğin, ah kurban olduğum,
Af eder'misin, deyver karşıdayken.

Üzdüm mü seni, ayrılık verirken,
Çektirdim' mi çok, bırakmış giderken,
Sanma ki sensin, yığınla dert çeken,
Ben de anladım, yaptığım hatayı.

Hala kaldı mı, buna rağmen aşkın,
Kaldıysa aşkın, neylesin bu şaşkın,
Vakit geçmiştir, sevgi senin hakkın,
Kara taş bastım, severken kalbime.

A.Yüksel Şanlıer
16 Şubat 2009-02-16
Antalya.

A Yüksel Şanlıer

Kaybolan yıllarım

Gençliğimin en güzel çağları, son buldu hep,
Geçti güzel günlerim, kalmadı gençlik halim,
Saçlara ak düştü hep, nerde geçen günlerim,
Ah-h_o güzel günlerim, nerde yitip gitdi hep;

Fırtınalar esti gönlüm de, yaşam güldü hep,
Nerde güzel günlerim, şimdi halim yok ki hiç,
Ah-h_o güzel günlerim, nerde yitip gitdi hep,
Saçlara kır düştü, yaşlandı gönül yok! sevinç;

Yaşlı değilsem neyim,baksana geçmiş yaşım,
Derdimi bilmez ki eller, çare bulsun gelip,
Aynaya baktım mı korkar, kaçarım kel! başım,
Ah-h_o güzel günlerim, nerde ki görsem gidip;

Yolcu 'muyum şimdi bilmem niye solgun yüzüm,'
Yaşlı deyip hor görürler de, tutulmaz sözüm,
Geçti güzel günlerim, kördü bakan sağ gözüm,
Ah-h_o güzel günlerim, nerde ki görsem gidip;

A Yuksel Şanlıer

Keklik manisi.

Fâilâtün (-. - -) / Fâilâtün (-. - -) / Fâ'ilün (-. -)

Yelli belden, uçtu keklik otağa,
Avcı bekler gözcü durmuş taşlığa,
Gördü keklik uçtu yaylımdan hemen,
Sikti keklik, girdi birden sazlığa.

1 nisan 2008

A Yuksel Şanlıer

Kıskansın, o akşam

Akşam ufka bakıp, otur serinlen,
Gözlerin o, güzeliğe doyarken,
Beni hatırla, gün batıp giderken,
Beni andıkça, kıskansın o akşam.

Ufka bakıp da, hayaller kurarken,
Anıları hatırla, güneş bataken,
Beni yanında bil de, otururken,
Akşamın ufku, kıskansın o akşam.

Mehtab çıkınca, onun arkasından,
Ağladığımı hatırla, sevdamdan,
Sen de ağla emi, bakıp dururken,
Yanan âşk'ımı, kıskansın o akşam.

Mehtab'ı izle sor beni, mehtabdan,
Geçmişini dinle, çoban yıldızından,
Bakarım ben, mehtab'da anlatırken,
Benim sevdami, kıskansın o akşam.

Geç ikindin vaktinde yolumuzdan,
An beni sen, gölgem sana bakarken,
Nasıl geçerdik, iğde kokan yoldan,
Gör gölgemi de, kıskansın o akşam.

Bir sinema önünden, / geçersen, /
Geçmişini hatırla, ' afiş görürsen, '
Locamız gelsin aklına, / bakarken, /
O locamızı kıskansın, O AKŞAM.

A.Yüksel Şanlıer
01 Haziran 2009-06-01
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Kızmışım ağlatan kafire

Gözlerinden akıp durur, bolca yaş,
Söyle kimler ağlattı, durmazdı yaş,
Haydi vaz geç şu gül yüzün solmasın,
Böyle olmaz! dağıldı, bak saçla baş.

Söz mü! verdin di, yoksa sen bir yere,
Söyle kimdir! şu ağlatan, durmadan,
Kızmışım ben, şu ağlatan! kâfire ,,,,,
Vaz mı geçmiş, şu ağlatan sonradan.

Olmasın! gözlerinde, yaşlar senin,
gül ki! yansın, gönül veren sevdalı,
Çok güzel gözlerin de, işlar! benim,
Şimsiyah! gözlerin de,,, ben olmalı.

Ey! güzel gözlü, selvi boylum seni,
Bağda gördüm de, çok beğendim seni,
Hem de çok sevmişim ki, kâlpten de ben,
Yaşlısın der de! sen mi, hiç istemen.

a

A Yüksel Şanlıer

Kim gardaşlık desin.

“genel ”

Yağmur gözlerin, ağlarsa şayet bir gün,
Bil ki sızlardır, topraktaki kemiğim,
Dökme yaşların, geçmişimizle öğün,
Bak dur resmime, sensin çünkü sevdiğim.

Çok çekti deme, tahta salda giderken,
Çok sevmiştim de, yüzüm açmış görürken,
Hep yasin oku, baş ucumda dururken,
Ben huzurluyum, ölsem de gam yemem' ki.

Her can tadardır, hayatın son tadından,
Ben de canlıydım, artık tatsam da ondan,
Bu bir şerbettir, içersem her damladan,
Zehir sanmayın, ölsem de gam yemem ki.

Bir gece vakti, ulursa kurt dağından,
Sakin korkmayın, yaprak düşer dalından,
Rüzgar savurur, toprak tad alır ondan,
Çürür sanmayın, ölsem de canlanır ki.

“Rahmetli dostuma”

Bulutlutlar sarmış, gök yüzünde dolansan
Rüzgar önünde, ordan ora savrulsan,
Varsan ahrete, can pazarında yansan,
Bülbüller ağlar, sen cezayı çekerken.

Bilin ki dostlar, bir dost ölmüş bu gece,
Kurtulmuş derler, doymuş bakan sevince,
Oysa bir dostdu, gardaş derdi görünce,
Mevla'm er aldı, şimdi kim gardaş desin.

Koşar dururdun, halim sorar dururdun,
Ben dert çekerken, en çok da sen yorulurdun,
Ölem mi dedin, yatmaktan' mı yoruldun,
Sen benden gençken, neden varıp gidersin.

A.Yüksel Şanlıer
10 Şubat 2009-02-10
Antalya.

Bu şiir, Ankara gata askeri hastanede yatarken vefaata eden
bir dostumun vefaata üzerine yazılmıştır.
“ruhun şad olsun gardaşlık”

A Yüksel Şanlıer

Kime, ne.

Sen! ey arkadaş, neden üzölürsün,
Göz yaşı döküp, her gün üzölürsün,
Bomboş gözlerle bakıp, ne görürsün,
Yalvarırken sen, kime bükölürsün.

Zevk al dünyadan, azrail gelmeden,
Gününü gün et, son vaktin gelmeden,
Ah be arkadaş, gitme sen sevmeden,
Pişman olursun, off çekip giderken.

Boş dünyanın için, değmez üzölmene,
Sevmişse gönlün, devam et sevmene,
Vuslat mutlaktır, her vakti gelene,
Sevmişsen âşk'la, âşk'ından kime ne.

Allah büyükmüş, yaşamana bak sen,
Musaflar söyler, der af ederim ben,
Yeter' ki son gün, benden af dile sen,
O gün gelmeden, yaşamana bak sen.

Ahret var deme, kim için bu dünyanın,
Çok zor mu gelir, dünyanın için yansan,
Dünya hêlâl der, sen kime sorarsan,
Kim gidip dönmüş, gidip de bir sorsak.

A.Yüksel Şanlıer
5 Haziran 2009-06-05
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Kimlere yar diyem

Mütefâ'ilün Mütefâ'ilün Mütefâ'ilün Mütefâ'ilün
Hayatın güzelliği kalmamışsa, gönülde kimlere gül verem,
Kara gözlü yar kara toprağında yatarsa kimlere yâr diyem.
Gidiverdi cancağızım çabukca medense şimdi nasıl gülem,
Hayalimde şimdi gönül verip cananım deyip de sevindiğim.

Baharımdı yaz gibi sımsıcak güneşimdi, kimlere of diyem,
Kaderim deyip dururum hayattaki yoldaşım seni sevmişem,
Bilesinki eş diye sevmişim yaşasamda kimseye yâr demem,
Hayalimde şimdi, gönül verip cananım deyip de sevdiğim.

A Yuksel Şanlıer

Kimlere yar diyem.

Hayatın güzelliği kalmamışsa, gönölde kimlere gül verem,
Kara gözlü yar kara toprağında yatarsa kimlere yâr diyem.
Gidiverdi cancağızım çabukca medense şimdi nasıl gülem,
Hayalimde şimdi gönöl verip cananım deyip de sevindiğim.

Baharımdı yaz gibi sımsıcak güneşimdi, kimlere of diyem,
Kaderim deyip dururum hayattaki yoldaşım seni sevmişem,
Bilesinki eş diye sevmişim yaşasamda kimseye yâr demem,
Hayalimde şimdi, gönöl verip cananım deyip de sevdiğim.

A Yüksel şanlıer

Koçum deyip severim.

Uçup durur yine gönlüm, hayat güzel diyerek,
Sevinç dolar yine gönlüm güler gözüm giderek,
Gelir güzel torunum, sonra can bulur hayatım,
Sevindirir beni doktor, koçum deyip bakarım.

Ne hoş hayat gülüşürken, sevinç dolar hayatım,
Zaman, zaman severimdir torun benim muradım,
Hayat güzel diye, zevkten hayat bulur cananım,
Koşup durur hala haylaz, yavaş,yavaş kızarım.

Canım çıkar da susar! gül deyip, güler geçerim,
Koçum deyip! yanağından, güzel, güzel sıkarım,
Sevinç dolar yine gönlüm, koçum koşar gülererek,
Güzel, güzel severim, doktor çıkış verir bakarım.

Koçum benim! /sevinirken,güzel,güzel ne halin?
Kaşın gözün yaralanmış, kanar durur cemalin!
Gözümde yaş, sorarım kimse bilmiyor! ne bu hal,
Canım yanar! biliyorsun, koçum deyip severim.

A Yuksel Şanlıer

Kokardı,meyvası

Buğulu camlara,yazdığım yazılar,
Hatırlarım da birden yüreğim sızılar,
Tüterdi saçtan yapıлма,odun şobam,
Camı açardım, buz olurdu buğular.

Ellerimin yapıştığı buzlu demirlere,
Zemherinin sovuğu, işlerken iliklere,
Sabırsızca beklerdim demlenen çayı,
Bakardım, demini almış mı çay diye,

Yıllar gelip geçerken, bu yerlerde,
Ne ozan ne şairler, gördüm köylerde,
Onlar çaldı, ben dinledim zevk aldım,
Çok içki içtim, sızıp kaldım evlerde.

Bu yer ki eskinin, ozanların Sivas'ı,
Bahçelerinde, pek çok vardı ayvası
Şimdi ozan yerine başkaları türemiş,
Aşık Veysel'in de kokardı, meyvası.

Yıldız dağına, bakar da şu Banaz,
Görür karşısında, zirveyi bembeyaz,
Pir Sultan şah'ına giderken o dağdan,
Üşütmezmiş, ilikleri donduran ayaz.

A Yuksel Şanlıer

Kölenim âşkın uğrundaa

Fe'ilâtün / Mefâ'ilün / Fe'ilün

•• — — / • — • — / •• —

Göresim geldi, özledim seni yâr,
Sevesim geldi yâr, bu gün bana gel,
Ne zaman oldu görmedim hadi yâr,,,
gece gökten ne yağsa korkma da gel.

Hani bir gün, güneş batar dı ya yâr,
Ve de dağ taş kızıl ve, san ki de! sen....
Bakıyorduk güzel, güzel beraber,
Ne güzel gündü sevgilim, hele! sen....

Bana sinmiş kokun da, bende kokar,
Ne güzel koktu, söyle gül mü kesen,
Sana bağzan mı verdi, şevkle bakar,
yada mor gül mü verdi, zorla seven.

Mavi gözlüm, kolumda dur gezelim,
Seni kordon boyunda, gel seveyim,
Ve de dağ taş, karardığında desem,
Kölenim! âşkı_n uğrunda-a_ öleyim.

A.Yüksel Şanlıer
7 Nisan 2008-04-07

A Yuksel Şanlıer

Kor gibi yandım,yürekten

Yandı gönül neyleyim, bir zalimin gönlüne,
Sevda çeker şimdi gönlüm, yanıyor aş-k_ ile,
Haydi güzel çarptı kalbim, sana geldim yine,
Kor gibi yandım yürekten de,seviş şev-k_ ilen;

Sen bebeğimsin benim, gel güzelim sevgilim,
Sen çiçeğimsin benim, gel gidelim gel gülüm,
Sen yeni açmış, yeşil kırdaki mor sümbülüm,
Kor gibi yandım yürekten de, seviş şev-k_ ilen;

Sen beni sevmez' misin gönlünü vermez `misin?
Aş-k_ i le sevmez `misin, kor gibi yanmaz' mısın?
Ben seni sevdim de geldim sana, görmez `misin?
Kor gibi yandım yürekten de, seviş şev-k_ ilen;

Ben ki garip Yüksel' im, sevda çekip dert yanan,
Sevdama yanmış kadınsan, bana gel durmadan,
Hem de çabuk gel yetiş, aş-k_ ile ben yanmadan,
Şev-k_ le yandım gönülden sana, ben neyleyim;

A Yüksel Şanlıer

Korksam ne yazar.

Adım,adım çıktım da şu merdivenlerden,
Sonunda geldim, bir uçurumun başına,
Bıktım şu sabah akşam gelip gidenlerden,
Herkes el kaldırmayı beklerdi, na'sıma.

Mavi güvercinler, başımda dönerlerken,
Gök yarıldı,kapılar aralandı gökten,
Geldi birkaç melek,şafak vakti sökerken,
Baktı birden, hazır mısın dedi gerçekten.

Öyle kolay mı ölmek, hayır dedim birden,
Öyleyse acı çek dedi, geçip giderken,
Bir ağrı çöktü böğrüme, çektim ızdırap,
Sırt üstü yatmış, halsiz yatağa düşerken.

Oysa ki bir ben miyim, ölmemi bekleyen,
Bakanım! hele ki, dırdır edip dertlenen,
Ne kadar üzgün, hala sağ ve süründükçe,
Der bana! yetti ömrüme, ölsün şu gayrı.

Gel ölüm gel, kurtar beni şu zalimlerden,
Korktum sanma, ölüm denen gerçeklerden,
Ölüm,ölüm senin gibi var mı, bir gerçek,
Korksam ne yazar, Allah'tan geleceklerden.

A Yuksel Şanlıer

Korkup dururum.

Bir vatan ağlar, bölünüp parçalanmış,
Düşmanı bölmüş, kimse' de anlamamış,
Düşman gülerken, halkı da uykusunda,
Ben Türküm diyen, bir yiğit kalmamış.

Kürdü ayrılıp, kurmuş büyük kürdistan,
İsrail dermiş, vaz geçmem ben fırtattan,
Ardahan Kars'a, göz dikmiş ermenistan,
Ata yurdunda, Türk gibi Türk kalmamış.

Olmaz demeyin, hele siz bir bekleyin,
Neler olup durur, bir de sizler gözleyin,
Ey yüce halkım, pişmanlık fayda etmez,
Olmaz bu deyip bana gülüp geçmeyin.

Böl yönet dermiş, Amerika'n uzaktan,
Bal börek çalmış, okşarken o yanaktan,
Önce ben dermiş, gelmiş ta uzaklardan,
Bölmüş yönetir, Irak güney doğumdan.

Bir vatan ağlar, hep şehidine bakıp,
Vurur böğrüne, gençliğimden utanıp,
Hani şu gençlik der, Atatürk'den utanıp,
Göz yaşın döker, gazi Kemal'in anıp.

Bu olmaz değil, "amacıdır düşmanın,"
Bir gün olursa, sakın sizler şaşmayın,
Korkup dururum, her gün olup bitenden,
Türk gibi Türk yok, sakın ola kızmayın.

A.Yüksel Şanlıer
26 Mart 2009-03-26
ANTALYA.

A Yuksel Şanlıer

Köylü kızı.

Gelene bakın, şu sekip gelene,
Başı değecek, sanki gökdelene,
Yüksek ökçeyle,yürürken sekene,
Hele bir bakın,sekerek gelene.

Hep benim diyor,dağları yaratan,
Bak benim diyor, yüreği hoplatan,
Açmış göğsünü,geçti utanmadan,
Hele bir bakın,karşıdan gelene.

Bir etek giymiş, rengi var allıdan,
Param çok diye, almış lüx çarşıdan,
Herkes bakarmış geçince yanından,
Gurur duyarmış, ona baksalar da.

Aslı köylüymüş inmiş şehre ordan,
Etek almış da, kesmiş onu yandan,
Süt rengiydi o, içmiş' de kazandan,
Hiç umursamaz şehre alışmış' da.

Yakıp yıkarsın, yürekler yakarsın,
Ah be köylü kız kime yan bakarsın,
Sendeki ateş, yakmaz' mı sanırsın,
Kalbim çarpıyor şuna bakar'mısın.

Ah köylü kızı, neden çıktın köyden,
Çıkmışsın birden, köydeki özünden,
Şehri köy sanma, var akıllı senden,
Bir gün gelir de sen yanıp ağlarsın.

A.Yuksel Şanlıer
13 Mart 2009-03-03
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Köz doldu, gönlüme.

Gel mehtabım gönül meleğim sevgilim, yine,
Yaş doldu gözlerim yine bak. Gel de silsene,
Yetmez mi dertlerim bana; Gel de görsene,
Gel mehtabım gönül yanıyor, yaşlı gözlerim.

Gel mehtabım gönül meleğim, sevgilim yine,
Kalpten sever gönül seni, gelsen' de sevsene,
Yetmez 'mi ağlarım hala, yanmış gönül gene,
Hasretle doldu göz bebeğim; Ağlayıp durur.

Gel mehtabım gönül meleğim, gel de sev yine,
Kalbim de aşkımın gülü var; Haydi dersene,
Gönlümde parlayan güneşimsi, neden niye!
Hasretle doldu göz bebeğim.AGLAYIP DURUR.

Gel mehtabım gönül meleğim, aşkla yanmışım,
Sevdam yakıp durur beni, gel etme eyleme,
Gönlümde kor yanar, hala yoksun kızarmışım,
Bilmem nazar' mı değdi de, köz doldu gönlüme.

A Yuksel Şanlıer

Kutlu olsun bayramın.

Sarp dağlar erittik, çıktık ergenekondan,
Kılınlar kuşandık, at sürdük bozkırlardan,
Baharla dirildik, geçtik biz sarp dağlardan,
Nevruz günü geldi,kutlu olsun bayramın.

Soylu at koşturduk, geçtik boz kırlardan,
Yayıldık dünyaya, boy boy o altaylardan,
Nevruzla güçlendik,biz geçtik yabarlardan,
Nevruz günü geldi, kutlu olsun bayramın.

Dünyalar fet etddik, çoğu balkanlardan,
Yurt bulup yerleştik, düzden bayırlardan,
Koyun deve gütdük, ot topladık yaylardan,
Nevruz günü geldi, kutlu olsun bayramın.

Nevruz günü geldi, gelin ateş yakalım,
Türk gücüyle koşup, üstünden atlayalım,
Hem yumurta vurup kırılmış' mı bakalım,
Bu gün senin günün, kutlu olsun bayramın.

A.Yüksel Şanlıer
21 Mart 2009-03-21
Ankara.

A Yuksel Şanlıer

Kül eyledin.

Aş-k i_ le sevdim gönülden seni, sen bilmedin,
Aş-k_ ile yandım gönül kor gibi, sen sevmedin,
Aşk dolu gönlümlle geldim de, gönül vermedin,
Sen ne zalimdin! benim aşkıımı, terk eyledin.

Oysa severdim gönülden de, yakın durmadın,
Sen beni sevmez mi sandın da, haber yolladın,
Hiç mi gönül vermedin sen de, halim sormadın,
Sen ne zalimdin! benim aşkıımı, terk eyledin.
(-.. -) (-. -) (-.. -) (-. -)
Şimdi hazan oldu gönlüm, beni hiç sevmeden,
Nerde görürsem kaçardım, beni sen görmeden,
Aş-k i_ le yansam da, kül oldu gönül ölmeden,
Sen ne zalimdin! benim aşkıımı, terk eyledin.

Şimdi hayal oldu her şey, hala sevsem de ben,
Sevme sakın istemem sevmeni, bilmedin ki sen,
Gelmeli vuslat! gönül, aşkla yanarken hemen,
Sen ne zalimdin de yaktın beni KÜL EYLEDİN.

A Yuksel Şanlıer

Leyla'm neden ağlarsın.

Yıldız dolu gecede baktım mehtaba akşam,
Gördüm güzel yüzünü, dolunayın yüzünde,
Gözlerim gök yüzünde, yüreğim doldu akşam,
Baktım da sana Leyla'm yaşın vardı gözünde.

Leyla'm neden ağlarsın, kim üzdü seni öyle,
Yoksa üzen ben' miyim, bir kusur işledim de,
Seni unutmadım Leyla'm, ağlayıp durma öyle,
Eğer bensem ağlatan, vaz geç de af ettim de.

Mehtap üzgün ben üzgün, sen orda ağladıkça,
Takılıp kaldı gözüm, süzüldü yaş yüzlere,
Nerdeyse sabah oldu, ağladın ben baktıkça,
Sebep bensem yaşlara, yazık ettim gözlere.

Leyla'm nedense söyle, ağlamayı istemem,
Kader ayırdı bizi, kim anlar derdimizi,
Boşa göz yaşı dökme, ağlarım bak direnmem,
Ben de senin gibiyim, bilmezler sevgimizi.

A.Yüksel Şanlıer
16 Ağustos 2008-08-14

A Yuksel Şanlıer

Lêylâ'm.

Gönlümdeki aşkımla yanar, kor gibi sevdam,
Gel yakma benim gönlümü, üzdün beni Lêylâ'm
Sevdim seni gördüm de, kanım kaydadı birden,
Gel yakma benim gönlümü sevdim seni Lêylâ'm.

Yanmakta gönül aş-k_ ile, sevdim seni Lêylâ'm,
Gönlümde yatansın sana yandım daha durmam,
Kalbim sana çarpar seni gördüm' mü dayanmaz,
Gel yakma benim gönlümü, sevdim seni Lêylâ'm.

Lêylâ'm şu yanan gönlümü, söndürme yanarken,
Gönlüm sana yanmış, küle döndürme severken,
Kalbim sana çarpar hala, koş gel bana Lêylâ'm.
Gel kırma benim gönlümü, sevdim seni güzelken.

Bir yaz günü gördüm seni, Lêylâ'm ne güzeldin,
Kimsin diye sordum sana, güldün ve de kızdın,
Her şey daha dünmüş gibi, aklımda dururdur,
Lêylâ'm sana yandım, seni sevdim ne güzeldin.

A Yuksel Şanlıer

Limon çiçeği

Turunç çiçek açtı,yol boyunca kokmakta,
Nisan yağmurları, usul,usul yağmakta,
Yol boyunda turunç,burcu,burcu kokardı,
Gittikçe yağmurlar,su gibi çıkarmakta.

Yolun kenarında,sıra,sıra turunçlar,
Beyazdı çiçekler,ne de güzel açmışlar,
Rüzgarlar estikçe, bir de güzel kokuyor,
Kim sebep olduysa,iyi ki de olmuşlar.

Her taraf apartman,yok olmuş narinciye,
Yol boyu dikmişler,sanki bize hediye,
Müzelik ağaçlar,yol boyunda sergide,
Yıkılmış bahçeler,apartman olsun diye.

Ara yerden gördüm,bahçeli bir harabe,
Zamana direnir, fare oynar kör ebe,
Vereseşi çokmuş,yıkamamışlar demek,
Bir çocuk köşede,bağırdı birden söbe.

Harap bahçesinde,hala vardı ağaçlar,
Bir limon bir zeytin,çok yerini kırmışlar,
Yaklaşıp bir baktım, çiçek dolu dalları,
Zamana direnip, bol,bol çiçek açmışlar.

Bahçesinde bir gül,sarı renk yediveren,
Kimse görünmezdi, kim ki çekip çeviren,
Yine de kokmakta, limon gibi ayakta,
Direnir zamana, bir zamanlar sevdiren.

Ne limon ne turunç, şimdi çok uzaklarda,
Hatırlansın diye, dikmişler sokaklarda,
Kat,kat evler olmuş, yok edilmiş bahçeler,
Kalmamış bahçeler hiç yok ki yakınlarda.

A Yuksel Şanlıer

Mahalle, karakolu.

Öyle ıssızdı ki şehrimin sokakları,
Herkes yatmış, ölümdü uykuları,
Ben mi,ben sessizliği soluyordum,
Kendi kendime söyledim şarkıları.

Tek başıma, dolandım durdum,
Ne bir dost ne de bir yâr buldum,
Loş caddelerde sessizliği soludum,
Dilimde, eski şarkılardı tek dost.

Tek tük arabalar, geçiyordu yoldan,
Bir ara biri geldi karşımdan,
O benden beter,zil zurna sarhoş,
Derdinden içmiş,çıkılmış zıvanadan.

Şehir ölmüş,insanlar yok ortalıkta,
Ölü ruhlar dolaşüyor karanlıkta,
Sanki kendimi buldum mezarlıkta,
İkide bir ıslık çalıyorum,korkumdan.

Şiren çalıp geçti,polisler yanımdan,
Ödüm patladı, korkumdan,
Yalnız dolaşmak ya suçsa dedim,
Saklandım görmedi,gitti sormadan.

İki kişi gördüm biri erkek biri dişi,
Gecenin bu, saatinde neydi işi,
Kimse yok diye ikide bir yapıyorlar,
Çok,çok özledikleri, şu bildik işi.

Birden iki kişi belirdi yanımda,
Nerden çıktı anlamadım eli kolumda,
Haydi dedi,yeter dolaştığın yeter,
Buldum kendimi mahalle karakolunda.

a.yüksel şanlıer
9 Nisan 2008-04-09

A Yuksel Şanlıer

Mani

Fâilâtün (-. - -) / Fâilâtün (-. - -) / Fâ'ilün (-. -)

Çamlı belden esti rüzgar böğrüne,
Hasta oldum geldi doktor dërdime,
Baktı ter akmakta benden terliyim,
Kızdı birden,sonra der dir yat zıbar.

A Yuksel Şanlıer

Mâni

Elma armut geldi bağdan sapsarı,
Dizdi kızlar dalda kopmuş sapları,
Türkü söyler, evde kalmış yaşlılar,
yâr-a_rardır, yoktu erkek şansları.

A.Yüksel Şanlıer
23 Mart 2008-03-22

A Yuksel Şanlıer

Manzara

Her sabah yeni bir manzara uyanır, sevinerek sonra etrafa bakınır,
Doğrulur yatıp durduğu yerinden de, güneşin sıcak sularıyla yıkanır,
Gülerdir o yüzü güneş yükseldikçe, her şafakla uyanır manzara yeniden,
Gün biter güneş geçip gider de, o sevinçli manzara karanlıkta kalır.

Manzara yorgundur düşmüştür dalar artık, o derin uykusuna gece erkenden,
Ay yıldızlar çıkar gelir de derinlerinden, güler yukardan dünyayı seyrederken,
Sevgililer aşklarını anlatırdır, mehtablı gecede çok kez öpüşerek,
Mehtaba bakar durur çok sevgililer, yatmış da o sevgilisinin dizinden.

Karanlık sokaklarında dolaşırlar, geceleri aşkı meşki isteyenler,
Onların manzarasıdır karanlıklar, bir türlü aydınlık olsun çıksın istemezler,
Sevişirler onlar en kuytu köşelerde, doymadan öpüşerek hep sevişirler,
Sabah manzarası çıkmasına yakın, onlar ordan kaybolur kaçır sivişirler.

Manzara çıkar gelir de her sabah, gösterir sana bana o gülen yüzünü,
Nurlu güzelliğiyle aydınlatır durur, gün boyu herkesin karanlık yüzünü,
Bunu bilen bilir bir de gören görür, zevksiz ruhsuz olansa baksada görmez,
Manzara onlara hep bakıp dursa da, onlar karanlıkta geçirir gününü.

A.Yüksel Şanlıer
17 Mayıs 2009-05-17
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Mavi gözlü deha

Sarmıştı düşmanlar, benim güzel vatanımı,
Girdiler yurduma, dururdur hala izleri,
Düşünmedi yerde, benim şehit yatanımı,
Mavi gözlü deha, Türk'dü kurtardı bizleri.

Hep savaş açtılar, sanki hepsi aç kurttular,
Sanki leş yenmişti, kanlı ve pisti dişleri,
Düşman birlik olup, Osmanlı'yı paylaştılar,
Mavi gözlü deha, Türk 'dü kurtardı bizleri.

Alıcı kuş gibi, saldırdılar her yerlerden,
Oysa bizler Türk 'dük, tanımamış kimileri,
Toplandık her yerden, kimi köy kimi şehirden,
Mavi gözlü deha, Türk 'dü kurtardı bizleri.

Kimimiz Yemen'e, kimiz Kars Çanakkale,
Buluştuk cephede, taktık sivri süngüleri,
Mermi diye süngü, şehitlerimizse kale,
Mavi gözlü deha, Türk dü kurtardı bizleri.

Boğazdaydı düşman, gemilerden çıktı duman,
Top atışıyla battı, düşmanların gemileri,
Teker, teker battı, bizim Türk topçuları yaman,
Mavi gözlü deha, Türk dü kurtardı bizleri.

Geçilmezdi boğaz, dar geldi o düşmanlara,
Rahat geçmek için, karaya çıktı askerleri,
Türk'ü hafif gördü, tırmandı dik bayırlara,
Mavi gözlü deha, Türk dü kurtardı bizleri.

Gözü karaydı Türk, kolay papuç bırakmazdı,
Allah,Allah deyip, yıktı geçti siperleri,
Din inancı vardı, düşman bunu yapamazdı,
Mavi gözlü deha, Türk dü kurtardı bizleri.

Cesur dediler, anzak askeri dediler,
Cesur Türk' ü gördü, şaşırıldı anzak askeri,
Türk leri tanıyıp, cephede bizi sevdiler,
Mavi gözlü deha, Türk dü kurtardı bizleri.

Ne şehitler verdik, vatan için çarpışırken,
Her tarafta savaştık, dünya tanıdı Türk' leri,
Top tüfek yerine, iman vardı savaşırken,
Mavi gözlü deha, Türk dü kurtardı bizleri.

Kürt le Türk birikti, cephe,cephe savaştılar,
Hala topraktadır, şehidin papuç izleri,
Güzel vatan için, kürdü Türk'ü kaynaştılar,
Türk deha baştaydı, ve kurtarmışlar bizleri.

A Yüksel Şanlıer

Mavi sular

I-

Durgun ve mavi ak denizin,
uslu berrak mavi sularında,
demir attım bu gün,
yeşil mavinin oynadığı en hücre koyunda,
gümüşi yakamozlar,ışıklarla oynarken.
Işıklar mavi suların koynunda sanki dans ediyordu,
bense dalgın,dalgın bakıp hasret giderdim,
zıpkın saldı, aciz en iri balıklara.
Özlem giderdim,köşe bucak dolaşıp yılların özlemini giderdim,
on sekiz yıl sonra, on sekiz yıl sonra,
rüya da olsa,mavi ak denizin uslu sularında.

-II-

Sonra bir yağmur başladı,hafiften,
yaz yağmuru,sıcağın etkisinden olsa gerek,
açtı yavru balıklar ağızını, dikti havaya sular damlarken gökten,
bir avcı daldı, birden sürünün tam içine ortasına,
darmadağın etti, kaptı en irisini gitti sofrasına.
Helezon çizip, çil yavrusu gibi dağıldı yavrular.
İslandığıma bile aldırmadım,ağustosta yağın yağmurun,
hiç değilse, biraz olsun serinledim,
oturduğum bir kayaya,denize düşen damlaların,
nasıl olup da, suda çukur açtığını seyrettim bütün gün.
Usul,usul yağın yağmurun suda bıraktığı izleri seyrettim,
Avcı balığının,yavruları nasıl dağıttığını seyrettim.

-III-

sonra,sonra bir koku, yayıldı etrafa,
buram, buram toprak koktu ve yosun koktu,
ağaçlarsa temizlendi, tozundan.
Az da olsa, akmaya başladı koydaki ufak derede sular.
ve ben doyasıya seyrettim, o koyda yeşili maviyi
islandığıma aldırmadan olan biteni.
Rüya da olsa, on sekiz yıldır hasretini çektiğim,
elde zıpkın balık peşinde koştuğum, mavi berrak sularda,
avlandım, islandım hasret giderdim,
yıllar sonra, doyasıya bu akşam.

A Yüksel Şanlıer

Mehtaba baktım

Mehtap da ki yıldızlara bir bak göreceksin,
Geçmiş hatıramdan biri bakmakta yukardan,
Geçmiş de ki günlerdi bakan gökte bilirsin,
Durmuş sana bakmakta hemen şav-k_ ile ordan.

Yıldız kayıyor bak, dileğim vardı kaçırdım,
Birdenbire kayboldu, bakarken de şaşırdım,
Mehtap da ki yıldızlara, tekrar yine baktım,
Mehtap da görürdüm, hala geçmiş hatıramdan.

Mehtap da ki aydan görünür, sevgili baktım,
Canlandı biten sevdalı günler, yine gönlüm,
Şaşkın gibiyim ben hatıramdan, niye baktım,
Mehtap sana baktım yine, kızgın deli gönlüm.

Baktık ca yıkıldım, seni gördüm de camımdan,
Ey yâr niye gittin, diye kızdım sana erken,
Mehtap sana baktım da, sarardım hatıramdan,
Yağmur gibi döktüm yaşı mehtap da bakarken.

A Yuksel Şanlıer

Mehtap

Ey mehtabın güzel yüzü, sızlattın kâlbimi
Canlandı geçmişimdeki en tatsız günlerim,
Ağlatma yufkadır yüreğim göster şavkını,
Ey mehtabım, seninle gülüp ağlar gözlerim.

Baktıkça eski aş-k_ i/le dolmuş günler gelir,
Kırıştı saçlarımsa, kırından hep serpilir,
Kayboldu yıllarım sana baktım heykel gibi.
Kayboldu bitti aşk dolu yıllar, mehtap bilir.

Akşam çıkan, şafakta giden yıldız nerededir,
Hep oydu sırdaşım, nere gitmiştir nerededir,
Gitmezdi oysa şimdi neden yoktur yıldızım,
Dökmem gerek şu sırları bir, bir hep nerededir.

Ey mehtabım nedir bu halim kalkmaz kollarım,
Bî-â-b_ olup sarardı yüzüm çökmüş gözlerim,
Aydınlığında yok niye çıkmaz mehtap bu gün,
Ey mehtabım sevincimi hoş gör yok sırlarım;

A Yuksel Şanlıer

Mehtap kızı

Yıldızlara baktım, dökülür her biri gökten,
Bir,bir süzülüp geldi, gölün üstüne gökten,
Yıldız seli dağ taş, dökülür yerlere top,top,
Oynardı gölün kâlbini çalmış da sevinçten;

Elmas gibi taşlar nede hoş dan-s_e/diyorlar,
Mêhtâp'sa gülerdir suyu görmüş de yukardan,
Gül koncası kiskandı, seher vakti solarlar,
Ay zev-k_alıyor, ak-s_ına baktıkça şanıdan;

Ay şav-k_ına hayran, bakıyor kumlara gökten,
Göl mehtaba hayran, bakıyor yerdeki kırdan,
Mehtapla boyanmış sarı kumlar, sevişirken,
Mêhtâp kızı hep zev-k_ile oynar, suda ây'lan;

Baktım kıyısından göle, mêhtâp zamanında,
Canlandı hayal doldu sular, gölde bakarken,
Maymun gibi baktım göle, yattım şakağında,
Sandım ki yüzüm âydi bakardım göle yâr'ken;

A Yuksel Şanlıer

Melek yüzlü.

Hayallerimde güzel gözlerin, güzel bakışın,
Unuttu sanma melek yüzlü! yaydı sanki kaşın,
Yanar durur hala aşkım, bilir misin meleğim,
Unuttu sanma melek yüzlü! yaydı sanki kaşın.

Yüzünde gamzelerin konca güldü, yaydı! kaşın,
Benim baharla yazımdın, gönülde yoktu! kışın,
Yanar durur hala aşkım, bilir'misin meleğim,
Unuttu sanma melek yüzlü! yaydı sanki kaşın.

Vezin şekli (Mefâ'ilün/ Fe'ilâtün/ Mefâ'ilün/ Fe'ilün)

A.Yüksel Şanlıer
08 Kasım 2008-11-11
Antalya

A Yüksel Şanlıer

Memleketim.

Yolların dik bağların yeşildi, memleketim,
Dağların dik ve yalçın güzeldi, memleketim,
Dolana,dolana giderdi, tozlu taşlı yolların,
Hiç kimseye vefasız değilsin, memleketim.

Bağa giderken iğde sarkardı, mandallardan,
Buz gibi billur sular akardı, mandallardan,
Güller sarkardı, yosun tutmuş duvarlarından,
Hiç kimseye vefasız değilsin, memleketim.

Bol,bol bağların bahçelerin vardı, yemyeşil,
Sedir çam ardıç ormanların vardı, yemyeşil,
Bahar gelir geçemezdik, ardıç kokusundan,
Hiç kimseye vefasız değilsin, memleketim.

Bahar gelir kardelenler açar, dağlarından,
Bolca,boca burçak çiğdem çıkar, dağlarından,
Baharda kardan hoşaf yapılır, karlarından,
Hiç kimseye vefasız değilsin, memleketim.

Meyvanın sebzenin hası yetişir, yazında,
Kuşların binbir türlüse sevişir, yazında,
Yırtıcı hayvanlar pek de çok olur dağlarında,
Hiç kimseye vefasız değilsin, memleketim.

Memur rahat eder, misafirperverliğinden,
Herkes koşar gider, misafirperverliğinden,
Hiç kimse tayin olmak istemez,sevdiğinden,
Hiç kimseye vefasız değilsin, memleketim.

Türül türül kokardır burnumda,memleketim,
Şimdi çok,çok değişmiş sordumda, memleketim,
Taş' dı tozlu yolların asfalt tapmış, devletim,
Artık kar yağmazmış çoraklaşmış, memleketim.

Ah memleketim ah, burnumda tütürsin yine,
Beni bol,bol ağlatıp hasret verirsin,yine,
Gelemem sana da taş basmışım, yüreğime,
Yasinin nuru doğsun ölmüş, anam babama.

A Yuksel Şanlıer

Mey bahane

Gamımla yoğrulurum, bilmiyor yarım ne çare,
Hüzün dolan bu gönül, der-t_ilen yanar virane,
Yanıp durur yüreğim, tütüyor neden bu hane,
Zalim değilde nedir söyle, sevdiğim şu kadın.

Gamımla ülfetimiz var, neden hüznü hane,
Hemen yanar bu gönül, neylesin gönül biçare,
Yanıp durur yüreğim, sevdiğim kadın şahane,
Zalim değilde nedir söyle, sevdiğim bu kadın.

Hayallerimde çimen gözlerin, halen şahane,
Bilir'misin hala gönlümde, şen yüzün şahane,
Yanıp durur yüreğim, aşk benim mey bahane,
Zalim değilde nedir söyle, savdiğim bu kadın.

Yanan gönüldeki bir aşksa, neyleyim kadere,
Gönül viran diye, aşkımla düşmüşüm kedere,
Yanıp durur yüreğim mecnunum sever'mi diye,
Zalim değilde nedir söyle, sevdiğim bu kadın.

A Yüksel Şanlıer

Mezar taşı.

Arkadaş boş yere,ne üzül ne de sevin,
Vuslat günü gelsin,kazarlar mezar derin,
Ben garibim deme, aç göğsünü de gerin,
Ayrı gayrı yoktur,mezarlık denen yerde.

Yeter ki vuslat gelip, ezrail haydi desin,
Bırakmazlar seni,sen de kalmaz gidersin,
Yaşamaya bak sen,kalmasın hiç hevesin,
Ayrı gayrı yoktur, mezarlık denen yerde.

Ne gelirse Hak'dan derde şifa da ondan,
Kim çareyi bulmuş, ölmemek için maldan,
Mal mülkü koyup onlar'da göçmüş burdan,
Ayrı gayrı yoktur, mezarlık denen yerde.

Aldanma görünce, zenginın mezarına,
Toprak aynı toprak, herkes girmiş altına,
Kim zengin kim fakir, bakılmaz parasına,
Ayrı gayrı yoktur, mezarlık denen yerde.

Zengin de fakir de, varacak şu ahrete,
Ahret denen yerde, kim bakar o kutrete,
Zengin fakir hep eşit, kim alınır kıymete,
Ayrı gayrı yoktur mezarlık denen yerde.

Güllü taşa bakıp, yeri cennettir sanma,
Mermer taşa bakıp, o huzurludur sanma,
Zengin fakir birdir, mermer taşa sulanma,
Ölmüşsen mezarın,mermer olsa ne olur.

A.Yüksel Şanlıer
05 Mart 2009-03-05
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Mezarlıkta yatanlar

Mef'ûlü / Mefâ'îlü / Mefâ'îlü / Fe'ûlün
— — • / • — — • / • — — • / • — —

Kimdir, kara toprakta yatanlar; Niye kalkmaz,
Hoşnut' mu yerinden de yatarlar güne çıkmaz,
Her kimse yatanlar, beni duymaz bana bakmaz,
Memnun ki yerinden de, çıkan yok da yatar hep.

Sevmiş ki yatanlar, hala kalkmaz dı yerinden,
Memnun ki yatanlar, geri dönmezdi serinden,
Pek çok da yatan var, beni duymaz dı sevinçten,
Memnun ki yerinden de, çıkan yok da yatar hep.

Yorgan mı yağın karla dikenler, ve çamurlar,
Mehtap mı konuştukları, yatmış da bakarlar,
Her kimse yatanlar, beni duymaz da yatarlar,
Memnun ki yerinden de çıkan yok da yatar hep.

Gitmiş nice dostlar, bu mezarlık da yatarlar,
Memnun ki dönen yok; Kara toprak da dururlar,
Duymaz ki çağırsam, geri dönsün yine dostlar,
Memnun ve huzur var ki, dönen yok da yatar hep.

A.Yüksel Şanlıer
23 Temmuz 2008-07-21

A Yuksel Şanlıer

Midas ve Obama

Ölmüştü kiral,
Düşünmeye başladı halkı,
Yoktu yerine geçecek,,
Bir akıllı,
Toplanıp düşündüler,
Karar verip,sorup soruşturdular,
Dedi bir yarım akıllı,
Yakında gelecek,kapıdan girecek,
Oduncu halkı,
Kimse başındaki diyelim ona,
Bak buranın boştur tahta tahtı,
Halkımız iyidir,otur yönet,
Kalmasın kıralsız buranın hakı,
Efsane bu ya,çıkar gelir birazdan,
Kulakları uzun mu uzun bir tahtacı,
Ve oturur tahta yıllarca yönetir,
Hem de bütün krallardan daha güzel,
Halk memnun,kral memnun,
Sonra çevresindeki,başka ülkeler de,
Gelelim için özüne,
Düşünün neden yazdım böyle,
Benzemiyor mu Obama,
Hem hayatı,hem kulakları,
Dilerim o da,barış getirir dünyaya,
Ve savaşlar biter barış çiçekleri açar,
Kral da masaldaki kral gibi olur,
Adı olur, Midas Obama.

A Yuksel Şanlıer

Ne oldum deme

Lal dilimle, ne çuvallar ördüm,
Nice dostu, düşman gördüm,
Laf ebesi, dediler de attılar,
Beynimden vurulmuşa döndüm.

Ah eşek arısı, soksaydı dilimi,
Dost önünde, eğseydim belimi,
Nice düşman, dost olurdu,
Sorardı, zor zamanda halimi.

Çuval yerine, dantel örseydim,
Ne doğru ne eğri, bilseydim,
Belki de en doğru, kul olurdu,
Zengin fakir, ayırt etmeseydim.

Güldüm, fakirim diyenin haline,
Baktım zenginin, dolmuş eline,
Tepe taklak oldum, ele gülerken,
Dediler, bak şu zenginin haline.

Ne oldum deme, ne olacağım de,
Allah 'ın izniyle, varacağım de,
Yola çıkanın, akibeti belli olmaz,
Allah yolunda, yoğrulacağım de.

A Yuksel Şanlıer

Ne zaman kar yağsa

Bir yılbaşıydı, ateşin yandığı an,
Gönlümü yakan, yüreğimi hoplatan,
O karlı günde, gönlüme közü koyan,
O boş kalbime, sevdasını dolduran.

Çıkıp gelmişti, karlı yolları tepip,
Kış soğunu, sıcaklığıyla yenip,
Bir yılbaşıydı, çıkıp geldiği zaman,
Senin kalbime, ben gireceğim deyip.

Buz sarkıyordu, çatı saçaklarından,
Düşse başına, ölüm gelirdi ondan,
Böyle bir günde, çıkıp geldi o Lêyla'm
Boş kalbime, sevdasını dolduran.

Buğudan camlar yolu gösteremezken,
O soğuk günde kaçınmamış gelmekten,
Giymiş mantoyu, çekmiş postallarını,
Karlara çığneyip, bir kış günü gelirken.

Nerde kar görsem, gelir o an aklıma,
Dolar gözlerim, gönül veren Lêyla'ma
Yüreğim sızlar, titrer vücudum hemen,
Unutmak için, taş basarım bağrıma.

A.Yüksel Şanlıer
1 Mart 2009-03-01
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Nerde dost dediklerim.

Hani nerede, o dost bildiklerim,
Kayboldu birden, zamanın içinde,
Hani nerede? candan sevdiklerim,
Atmış içinden, yokum sevgisinde.

Hani nerede? o dost bildiklerim!
Sesleri çıkmaz, hep hayal dolaşır,
Hani nerede? uğrar dediklerim!
Görsem de desem, dert mi bulaşır?

Hani nerede? kahve içtiklerim,
Acı mı kahvem, hatırım yok muydu? ,
Hani nerede? dostum dediklerim,
Bir kez uğramak, onlara zor muydu?

Yüreğim yanar! / dostun ateşinden,/
Kim onu dağlar, kızgın sevgisinden,
Çevreme baktım! görünmez dağlayan,
Acıdır yüreğim! / milin çizgisinden./

İçim yanardır, vefasız olmuşlar,
Dostum dediğim, zengini sormuşlar,
Dostların hepsi, düzene uymuşlar,
Acıdır yüreğim, günün düzeninden.

Hani nerede? şu dost bildiklerim,
Hepsi mi öldü? görünmez hiç biri,
Hani nerede? sohbet ettiklerim,
Hepsi mi göçtü? gelmezdir hiç biri.

A Yuksel Şanlıer

Nerde giden yıllarım.

Müfte'ilün / Fâilün / Müfte'ilün / Fâilün
(-.. -) (-. -) (-.. -) (-. -)

Nerde giden yıllarım, yaz baharım bitti mi,
Nerde güzel günlerim yoksa zaman geldi mi,
Der-t_ i le dolmuş gönül, güz gibi oldum sarı,
Nerde geçen günlerim, yaz baharım bitti mi.

Gül gibi tez soldu gönlümde bahar yazlarım,
Sevdi gönül eskiden, hepsi hayal ağlarım,
Nerde gönül verdiğim, nerde geçip gitdiler,
Bunca zamanlar hayal şimdi, geçen yıllarım.

Geçmiş andım bu akşam, yine içtim de ben,
Geçmiş buldum kadehler de, hayaller de sen,
Nerde koşup durduğum, gençliğimin yılları,
Nerde geçip gitti yıllar, daha gün görmeden.

Aşk dolu yıllar dı, bitmiş ti neden gülmeden,
Kalmadı kalbim de aşkım diye, bir şey neden,
Bitti güzel günlerim, âş-k_ıma ben doymadan,
Nerde geçip gitti yıllar, daha gün görmeden.

Şimdi yanar ağlarım geçmişe, gitmiş deyip,
Yaşla dolar gözlerim, geçmiş hep özleyip,
Dönse derim geçmişim bir daha görsem derim,
Nerde geçip gitti yıllar, daha dönmez geri.

Bir hayalim kaldı kalbim de, gönül verdiğim,
Çok mu görülmüş şu gönlüm de ki yâr bildiğim,
Bir gülü sevdim, hayâl oldu görüp sevdiğim,
Şimdi hazan vakti gelmiş, kuru dal olmuşum.

Ben ki şair Yüksel' im, der-t_ ile yandım yine,
Geçmiş baktım yanıp ağlayarak, durmadan,
Aşk diye bir şey neden yok, susadım ben gene,
Her hayalim geçmişim, ağlıyorum durmadan.

A.Yüksel Şanlıer
1 Ağustos 2008-07-30

A Yuksel Şanlıer

Nerde güzel gözlerin

Nerde güzel gözlerin, nerde güzel yüzlerin,
Hepside geçmişte kalmış,güzelim gözlerin,
Nerde tutarken yakan, özlediğim ellerin,
Hepside geçmişte kalmış,yanarım neyleyim.

Şimdi hayal oldu her şey dadı yok günlerin,
Hepsi hayaldir yaşanmış yaşanan günlerin,
Nerde hayal oldu! tuttum' mu yakan ellerin,
Hepside geçmişte kalmış yanarım neyleyim.

Aşk dolu gözlerdi baktım mı yakan gözlerin,
Şimdi hayal her şeyim anlamı yok sevmenin,
Nerde güzel gözlerin, nerde! güzel sözlerin,
Hepside geçmişde kalmış yanarım neyleyim.

Şimdi hayalsin seven gönlümü bilmez'misin,
Her gece düşlerdesin, sen beni görmez'misin,
Öyle bakardın ki sen, bir daha gelmez'mişin,
Nerde yakan ellerin,nerde güzel GÖZLERİN.

A Yuksel Şanlıer

Nerde güzel yıllarım

Sevk dolu yıllardı, geçmişte kalan yıllarım,
Şimdi hayal oldu her şey, buna hep ağlarım,
Dert dolu gönlümde sevdam yanarak dağlarım,
Nerde güzel yıllarım, nerde! hayal oldu hep.

Şimdi hayal her güzel şeyde susar ağlarım,
Gelse güzel vuslatım can mı! verip yollarım,
Göçmeliyim dünyadan, kalsa yakın sağlarım,
Hoşça kalın sağlarım der de canım yollarım.

Yıllara verdim güzel günleri ben! neyleyim,
Şimdi hayal oldu," delirmiş gibi hep özlerim,"
Şimdi gelen günlerim, nazlı bahar neylerim,
Nerde güzel yıllarım,nerde! hayal oldu hep.

Gel bana vuslat, hazan oldu güzel yıllarım,
Gitmeliyim dünyadan, başladı ah vahlarım,
Kalbimi gömdüm karanlıklara, bak! ağlarım,
Nerde güzel yıllarım nerde! hayal oldu hep.

A Yuksel Şanlıer

Nerde yeminli sözlerimiz.

Hüzünlü bir baharın! ortasındayız, yine biz,
Zaman geçip gidiyor yâr, hüzünlü! sevgiliyiz!
Geçip giden baharın gül dalında bir kuruyuz,
Gülüm benim seni sevdim, ne dertli sevgiliyiz;

Ne hoştu geçmişimiz of, neden viran biriyiz,
Fakat yanar hala, gönlüm de aşk da sevgiliyiz!
Hüzün de verse bahar yaz, gönül sever yinede,
Gülüm benim seni sevdim, ne dertli sevgiliyiz;

Bilirmi' sin? sevinirdik! bahar gelince de biz,
Neşeyle kolkola! gezsek, biterdi dertlerimiz,
Yüzün güler, sevinirdim! hatırladın'mı, Canım,
Gülüm benim seni sevdim, ne dertli sevgiliyiz;

Ne mutlu günlerimiz, ne zevkli! günlerimiz,
Geçip giden. Biliyorsun, güzeldi günlerimiz!
Sevinç veren baharım, içtiğim suyum nefesim,
Hatırla ner de? verilmiş, "yeminli sözlerimiz; "

A Yüksel Şanlıer

Nerede,eski yağan karlar

Çiftçiler düşünür, donmuş serada sebzeleri,
Para etmez olmuş, donmuş da narinciyeleri,
Kimisi borç almış, düşünürken çağlar gözleri,
Eller kara hasret, bu karlar Antalya'da zarar.

Evimin tam önü, okula giden çocuk yolu,
Çocuklar toplanmış, tutmaya çalışırlar karı,
Yağanla oynarlar, yağardır başlarına dolu,
Gök yüzü kızarmış, bulutlar olmuş kirli sarı.

Oynaşır durur kar, sanırsın uçar kelebekler,
Lapa,lapa değil, yağar elif,elif diyerek,
Erken açmış güller, beyaza büründü çiçekler,
Islanmama rağmen, dolaştım yollarda bilerek.

Onca yıl geçmişti, doğru dürüst kar görmeyeli,
Nice! yıl olmuştu,kar üstünde çizme giyeli,
Yağardı dağlara,insan boyuna varan karlar,
Çok, zaman oldu ! , bir kar hoşafı yemeyeli.

Anam hep derdi, eskiden çok yağardı karlar,
Dam boyu yağar, kapanırdı her yerde yollar,
Güne giderlerdi, damdan dama geçip komşular,
Karlar çok yağsa da, ayaza çekmezdi havalar.

Bereket olurdu, kış ayında çok kar yağdı mı,
Göze beslenirdi, pınar dere coşkun akardı,
Sütler çok olurdu, anam akşam inek sağdı mı,
İşe gitmek için, herkesler erkenden kalkardı.

Yağsa da o karlar, keşke yine yollar kapansa,
Çocuklar oynayıp, yapsa yine kardan adam,
Gözeler beslenip, topraklar suya iyice bansa,
Bet bereket olur, güneş görürdür gönül odam.

A Yuksel Şanlıer

Nesin sen.

Bir bakışla, beni yaktın neyleyim ben,
Gözlerinle tutuşurdum köz `müsün sen,
Bakma gözlerime, dert kattın gözünlen,
Baktığın yeri, yakıp yıktın nesin sen.

Sımsıcaktı bakışın, yaktın da geçtin,
Bir bakışla köze döndüm çok da gençtin,
Böyle bakma, zamanım yok çok geciktin,
Baktığın yeri, yakıp yıktın nesin sen.

Öyle bakma, deli oldum çok güzeldin,
Yaktığın teni canım sen çok mu sevdiğin,
Her bakışta yanarım sen köz mü verdin,
Baktığın yeri, yakıp yıktın nesin sen.

Gözlerimde yanıyor aşk, gel mi derdin,
Bir bakış da beni yaktın, çok mu sevdiğin,
Gül yanakta, yine gamzen hep gülerdin,
Baktığın yeri, yakıp yıktın nesin sen.

Bak bu halde sana geldim, sevdiğimden,
Zor da gelse beni sev sen, var gücünlen,
Haydi sev beni vurup dur, câ-n_ evimden,
Yaşlıyım diye, gönül sevmez mi sandın.

A Yuksel Şanlıer

Neylesin gönlüm

Bağ bahçe yeşil, benim bahçem sarı,
Eksem bahçeye, bitmez kuru darı,
Bin yağmur yağsa, düşmez şu bağrıma,
Neylesin gönlüm, gelen ilk baharı.

Dallarım kırık, yaprağım sapsarı,
Hangi dallarım, bekledi baharı,
Bakmadı bağzan, çürüktür her yerim,
Neylesin gönlüm, yeşil ilk baharı.

Hatır soranın, sağ olsun canları,
Genç kuşakların, düz olsun yolları,
Bizlerden geçti, bense bahar güzüm,
Neylesin gönlüm, gül kokan baharı.

İlk bahar geldi, erir buz karları,
Bulutlar vardı, sis sardı dağları,
Ruhum sikkın, karlar yağın kışım,
Neylesin gönlüm, can veren baharı.

A.Yüksel Şanlıer
31 Mart 2008-04-01

A Yuksel Şanlıer

Neyleyim ben

Mêvla verdi canı, alsın neyleyim ben,
Çan da mal da boşa alsın neyleyim ben,
Âşkla yandı yare gönlüm od 'da piştım,
Nêyleyim bu canı, alsın yanmışım ben;

Mêvla verdi canı, alsın neyleyim ben,
Dert de sevgi de boşaymış neyleyim ben,
Dünyanın sahibi Tanrım neyleyim ben,
Nêyleyim bu canı, alsın yanmışım ben;

Âşkı yaktı, hayatın hep neyleyim ben,
dertle yaktı ki gönüldür, neyleyim ben,
Pişti âş-k_ile gönlüm hep, sevdasından,
Nêyleyim bu canı, alsın yanmışım ben;

Her şeyin sahibi Tanrı'm neyleyim ben,
Sen çıkartma bizi yoldan, neyleyim ben,
Aş-k_ilen mekana geldim, gönlü serdim,
Doldürür diye, gönül verdim sana ben.

A Yuksel Şanlıer

Niye geldin yanıma

Niye baktın, yüreğim sızladı baktın da bana,
Yüreğim doldu, hüzün aktı gönülden hazana,
Kuru yaprak gibi gönlüm, niye baktın niye sen,
Kanıyor şimdi yaram bakma, canım bakmasana.

Niye baktın, küle dönmüştü benim hülyalarım,
Ne zamandır, göremezken, gelivermense harım
Yüreğim doldu hüzünlerle, kederden bizarım
Kuru yaprak gibi gönlüm, niye geldin niye sen.

Hani bir gün gidiyorduk, beraber yolda kışın,
Hafızamdan hala çıkmaz yere düşmüş yatışın,
Hele kalkınca sarılman, cana değmişti kışın,
Yüreğim doldu hüzünden, niye geldin niye! sen.

Kara gözlüm, ne heves kaldı ne istek yaşama,
Kara gün geldi, bahar bitti de girdim kışıma,
Hala genç sanma, yolum bitti zaman doldu yeter,
Kuru yaprak gibi gönlüm, niye geldin yanıma.

A Yuksel Şanlıer

Niye küsmüş,niye küşmüş.

Kalbim yine yorgun, yine çarpardı derinden,
Geçtim bu sabahtan, yine gül bahçelerinden,
Konmuş güle bülbül de şakır dalda sabahtan,
Dinlerdi şafak; Karşı dağın böğrüne konmuş;

Tan vakti gelirken yine dün, dağlara baktım,
Baktıkça gözüm daldı, hemen ağlayacaktım,
Kalbim, yine sikkindi; dokunsam kıracaktım,
Dağlar seni sevdim de, senin hiç haberin yok;

Yüksekteki dağ çamlı, güler hepsi güneşten,
Kuşlar dala konmuş da, güneşlerdi sevinçten.
Döndüm yüce dağlar, sana baktım da gelirken,
Gönlüm çama hasret; Niye bilmez de yakarsın.

Yüksel dedi dosdumdu bu dağlar bana küsmüş,
Her yıl beraberdik, niye küsmüş; niye küsmüş,
Gülmez di bakarken bana çamlar da büzüşmüş,
Yağmur yine yok gökte, sulanmazsa KURURLAR.

A Yuksel Şanlıer

O kış akşamı

yalnızlığımı paylaştım bir akşamdı,
o kış akşamında,oturdum sahilde kucak kucağa,
karşı karşıya diz dize oturdum,
ve ona bakıp bir,bir dertlerimi döktüm,
oysa karşımda seyredecek ufuk bile yoktu,
ne güneşin kızılı vardı, nede daseden yakamozlar,
sadece dev dalgalar ve bir de yalnızlığım vardı,
sonra bir de aradabir sallanan yaprakların hışıltısı,
ve beton bariyerlere vuran dev dalgaların hırçın sesi,
vardı!
o akşam
o akşam karşımda,dertlerimi döktüğüm.

tam karşımdaydı çılgın ve hırçın deniz,
o unutmadiğim kış ayında,
arabanın burnunu denize dönük yattım,
ve hep baktım,baktım, baktım ağladım,
dalgalar karşısında,
bir dalgalara anlatabiliyordum derdimi,
sevdami, hayallerimi,
geçmişte yaşanmış neyim varsa,
anılarımı anlatıp derdimi içimi döküyordum sulara,
o ise umursamadı bile,
çarpındı durdu vurdu karşımdaki beton duvarlara,
gece yaklaştı alaca karanlıkta,
sallandı, ıssız iskeledeki kimsesiz kayıklar.
bir yatıp,bir kalktı ha bire yerinde yerinde,
dalgalar azgın vurdukça vurdu, kıyılara,
o ıssız yerde ne gelen var ne giden,
bir tek ben vardım, o dalgaların karşısında,
yalnız,
ve bir de, usul,usul yağan yağmurun taneleri.

O akşam, dalgalara anlattım,
sesine kulak verdim.
geçmişin anılarını bir, bir denizin dalgalarına dökerken,
ama,içim hiç rahatlamadı yine de,
çünkü sen vardın,ve senin ilk günkü bakışların vardı,
aklımda hiç unutamadığım.

A Yuksel Şanlıer

O yabancı, adam

Buhu kokusu, yayılıyordu,
bir yerlerden,
durdu, ve derin bir nefes çekti,
sevmezdi o, buhu kokusunu aslında,
of dedi,of,
yine bir ölüm kokusu geldi burnuma,

Sonra, etrafına bakındı,
ve rüzgarı dinledi kulak verip,
karşıkı cumbalı evden geliyordu,
o mistik, hoş sevmediği ilahi kokular,
meraklandı duramadı o yerinde,
biliyordu çünkü o ölüm kokusunu.

ve cumbalı eve doğru yürüdü,
kapısına baktı tam önünde durup,
kapısı açıktı, o baktığı cumbalı evin,
ve ilahi sesler, geliyordu içerden,
hislendi birden,ve duygulandı,
tam da,ağlayacakken,
biri geldi yanına,aniden,
ve o içeri girecekti.

kapıya bakarken gördü onu,
ne duruyorsun çıksana yukarıya hemşerim,
dedi, elleriyle kapattığı
ağlamaklı yüzüne bakarak,
sanmıştı ki o,Mehmet için ağlıyordu.

sonra kendine hakim olmaya çalıştı,
meraklı bakışlarla gelene bakıp sordu,
bu ilahi sesleri de neyin nesi?
ölen falan mı var,yukarda yoksa?
dedi gelen adama, adam şaşırmıştı,
şehit mehmet'in, kırkı çıkıyor ya bu gün,
bilmiyor'musun sen hemşerim,
der demez,
pişman olmuştu, sorduğuna,
ağlamaklı adam.

adam orada yabancıydı,
ve bir iş için gelmişti o hün o şehre,
nerden tanısın,kim ölmüş kim kalmış,
o cumbalı ev kiminmiş,
ölen kimmiş yaşayan kimmiş.

ama şehit deyverince, ürpermişti birden,
yufka yüreği dayanamadı,adamin,
gözleri birden bulut,bulut oldu karardı,
nerdeyse düşüp bayılacaktı ki,zor tuttu kendini.

daha birkaç yıl önce,şehit düşmüştü,

onun kendi öz oğlu,şırnak' daki bir çatışmada,
hala hatırındaydı,o son yazdığı mektubu,
hatırındaydı,hakkınızı helal edin bu gün,
belki şehit olurum dediği,
o hakkınızı helal edin diye yazan son cümleler.
geldi gözlerinin önüne.

ve hiç düşünmedi,
takıldı gelen adamın arkasına,
açık kapıdan içeri daldılar beraberce,
cumbalı evin tahta merdivenlerinden,
hızla çıktılar ikisi birden üst kata.

ilahi sesleri, geliyordu içeriden,
kalabalıktı içerisi,
bir hoş oldu,yüzü beti benzi soldu,
ama o direndi ağlamamak için,
onun oğlu da,şehitti ve bir şehit babasıydı o da,
yüreği yaralıydı,ve taş basmıştı yüreğine,
vatan için,vatanın bölünmezliği için,
direndi acısına,yüreğindeki oğul acısına,

Sonra düşünmeden kalabalığın olduğu yere,
o da herkes gibi diz çöküp oturdu.
Ve sessizce kalabalığı ilahileri kuran'ı dinledi,
kalabalıkla beraber.

onca insan, duvar diplerine oturmuştu,
başı beyaz kavuklu,hocanın okuduğu mevlüdü
ve hüzün veren,
mistik dualarını dinliyordu insanlar.

O anda eli kınalı genç bir kadın,tütsü yakmış
odaların içinde,üstünden,
buhu çıkan tütsüyü gezdirmeye başladı,
yanındaki adam dedi ki,
bu kadın,şehit Mehmet'in yavuklusuydu,
yeni nişanlanmıştı,bununla,
üstünden helezon çizerek dumanlar çıkaran buhu
etrafa yayıldıkça yayıldı,
ve dualarla,ilahilerle bütünleşti,
mistik bir havanın içinde koktu durdu,
insanların sıcak soluklarında.

göz yaşlarını dökmeye başladı adam,
belli etmek istemiyordu etrafındakilere,
ama o da bir şehit babasıydı,
ve kendini zor tutup durdu,
"vatan sağ olsun" dedi içinden,
"vatan sağ olun"

sonra kısık bir sesle başınız ağ olsun dedi

ordakilere,
ama söylememişti o,söylemesini ama
kendi yüreğindeki yanan yangını daha çoktu,
dinledi,dinledi biraz daha dinledi,
ve dua etti,bol,bol,
o anda gelen, gülsuyu şerbetini içti,
sonra o, sessizce göz yaşlarını kimseye göstermeden,
kayboldu kalabalığın içinden,
o yabancı, adam.

A.Yüksel şanlıer
20 Mayıs 2009
Antalya.

A Yuksel şanlıer

Off anam of.

Of,of, of anam of,
yine yüreğime, korlar düştü,
nasıl yanmaz şimdi bu yürek,
hüzün dert veren, anılardan.
yine akşam oldu, yine gün batıp gidecek
kararcak ortalık, kara üzüm gibi,
ve ben yapayalnızım,
korkar bu yürek karanlıktan,
off,off nasıl başederim,
yüreğimi saran yangınlarla,
off,off anam of.

Yine bitmez geceler,
belli' ki yatak yine ıslanır,
bulutlar dolaşan, gözlerimden,
gün ağarana kadar dökülür yaşlar,
da gelmez sabahın ışıkları yine,
off,off, anam off.

Yalnızlığın acısını, dinleyeceğim, soluk,soluk,
gözlerimde dolaşıp duracak, yine kararan bulut,
özlemlerin gelecek, yine gözlerimin önüne,
dökülecek bu gece boyu yaşlarım,
yüreğim sızlarken akacak, oluk, oluk,
off, off anam off.

Off,off yaradanın, yazdığı kader off,
nasıl gecer, bu gün gece,
nasıl biter, şimdi bu karanlık,
sayacak'mıyım, yalnızlığı hece,hece,
özlemleri, geçmişimi düşleyince,
off,off, anam of.

İçmeyi sevmem ki,
İçsem,
Sızsam da, bir köşede büzülsem,
bir yar bile yok ki, sohbet edip sevsem,
bir kedi köpeğim bile yok ki,
onlarla bari, oyalanıp eğlensem,
off,off anam of.

Nasıl biter, şimdi,
bu gece yapayalnız,
ya bir de ölür kalırsam,
kimse yokken şimdi,
genç yaşımda ölümüm,
olmaz mı zamansız,
off,off, anam of.

Yalnızlıktır, beni korkutan,
ölüm gelecekse,gelir Allah'tan,
yalnız gelen ölümdür korkutan,

kokacak bedenim belki,
kimseler gelip bulmadan.
off,off, anam off.

a.yüksel şanlıer
24 mayıs 2009-05-25
antalya

A Yüksel Şanlıer

Okşayan rüzgardır seni

Ahh siyah gözlüm senin aşkın susatmıştır beni,
Sevdiğim tek sevdalımsın ah yakıp durdun beni,
Saçların var simsiyah, düşmüş belinden her teli,
Hepsi tel, teldir dağılmış. Okşuyor rüzgar seni.

— • — — / — • — — / — • — — / — • —
Çok güzeldir gözlerin, yaktın bakarken sen beni,
Sevdalandım ben bakarken, haydi öptür kendini,
Gözlerin var simsiyah yandım bakarken sev beni,
Saçların tel,tel dağılmış, okşayan rüzgardır seni.

A Yuksel Şanlıer

Orman köylüsü

Yemez yedirir,kendini sevdendir,
Misafir diye,koç bile kestirir,
Orman içinde,ormanla baş başa,
Mutlu yaşar da,fidan yetiştirir.

Orman köylüsü,halkın en dürüstü,
Cefa çeker de,dikilmezdi büstü,
Derdi pek çoktur,dinleyeni yoktur,
Dağ başlarında,sanki birer süstü.

Aç sefil gezer,işi ağaç biçer,
Ağaç keserken,yaşlısını seçer,
Çok zordur işi, güçlüdür her kişi,
Yaşlı ağacı, golasarla biçer.

Azığı pestil,bal börek arama,
Gelinlik kızlar,yapardır kapama,
İçindeki,kuru keş ve soğan,
Elbisesi var,her bir yeri yama.

Sakın hor görme,evi ağaç örme,
Bir bahçesi var,çiçek dolu görme,
Önünde talvar, giydiği al şalvar,
Genç kızlarının,saçları var örme.

Orman köylüsü,çekse de hep cefa,
Kaderi belli,yazılmış bir defa,
Dağ başlarıdır,doğduğu yer ora,
Orman da olsa,yine sürer sefa.

A Yuksel Şanlıer

Öldüm,öldüm dirildim.

Uçmak istersin bazen,
uçamazsın,
koşmak istersin bazen,

işte o zaman, koşarsın kendine,
o,yüreğinin gösterdiği yere,
mutlu eder sevdiğin.

Ama ben, bunun hiçbirini,
yapamadım,
ne uçabildim, ne de koşabildim,
yüreğimin, gösterdiği yere,
kuru, bir yaprak misali,
savruldu durdum rüzgarın önünde,
ve de öldüm,öldüm dirildim,
sadece.

A.Yüksel Şanlıer
24 Nisan 2009-04-25
Ankara

A Yuksel Şanlıer

Ölüler şehri musalla.

Taş duvar bir ev,iki kat üstünde iki göz oda,
Tam karşısında, taşlarla sakızlarla dolu yassı kaya,
Yaşlı bir adam oturur, yalnız tek başına o odada,
Elinde sarma cigara, gözleri dalmış bakar karşıya.

Oturmuş pencerenin önündeki, her zamanki yerine,
Her zamanki yerinden hiç kalmayan minderine,
Kapı çalsan, hırsız olsan haberi olmaz neyine,
Duysa da kalkıp bakmaz saten, ne sana ne de gelene,
O gözlerini, dikmiş karşı musallaya.....

Hep aynı yerde oturur, üç aydan beri hep orda,
Günün yarısından fazlası, geçer burda,
Arada bir gelirse birileri içeri,
O da ya yemek getiren, akşamdan akşama gelen torunu,
Ya da haftada bir yoklayan, çamaşır getiren evli kızı o da.
Onu da nakıs kocası yollarsa.

Ah o pencereden bakarken, ne düşünürdür bir bilsek,
Hangi duygular içindedir, bir öğrensek,
Ama durun,durun.....
Sormaya ne hacet, o saten belli,
Dikkatle gözünü kırpmadan, baktığı yere bakın yeter,
Çünkü orası, ölüler şehri musalla.

Tütünün biri bitmeden, biri sarılır tabakasından,
Biliyor `musunuz, dede Yedigârı önündeki tabaka,
Bilmem kaç yıllık, atadan kalma...gümüş!
Taşa vurup yakar kavını o da ağaç kabuğundan alma,
Yaktın mı çok güzel kokar, yeter ki yelle de salla,
Ama bu gün ne sallıyor, ve de kokmuyor,
Başka zaman olsa, sallardı durmadan,
Ve sonra, şöyle bir burnuna çekip koklardı kavını,
Ama bu gün yapmıyor, artık eskisi gibi neşesi yok ki,
Neden yapsın! neden,neden.
Tek düşündüğü yer, camdan gördüğü,
Sakız ağacı ve taşlar dolu,ölüler şehri musalla.

Üç ay önce kaybetmiş, kendi gibi yaşlı eşini,
Sıra bende diyor, musalladaki sakızlığa bakıp,bakıp,
Sonra ezan, okunuyor karşı minareden bazen öğle bazen akşam,
Yavaşça doğruluyor, sigarasını küllükte bırakıp,
Kılıyor namazını, her zamanki gibi,
Yatıp kalkıp.

Ve sonra el açıyor, oturduğu yerde,
Başını çeviriyor yana, akli duada gözleri ölüler şehri musalla,
Gözlerinden dökülüyor yaşlar boncuk,boncuk,
Allah'ım diyor, yeter rezil olduğum,
Beni de al onun yanına, beni de musallaya yolla.
Yine bakıyor, karşısında ölüler şehri musalla.

Ne gariptir ki Allah'ın, Şu iÇine bakın,
Bu rezilliği çeken, kimdir dersiniz,
Bu özlemi duyan,yalvaran ölmeyi isteyen kim bilir misiniz,
Onu son günlerinde rahat ettiremeyen, ona destek veremeyen,
Benim gibi bir vefasızın, bir evladın babası o,
Affet,beni,affet baba,
Yattığı yer, ller Şehri musalla.

A Yuksel Şanlıer

Ölüm

Niye bu efkar, daralırdır ruhum,
Gözlerim dalgın,bakıp da dururum,
Vuslat mı yakın, çevrem kararırda
Nefes alamam bitmişti umudum.

Her bir anımla, dolaşıp dururken,
Sıkıntım basar şu ruhumda birden,
Ve ölmek gelir, ve yok olmak gelir,
Ölmek isterim,korku yok ölümden.

Dertli yıllar'da hep ölüm özlerken,
Gelmez mi vuslat,o bana yakınken,
Her bir anımda, Allah derim ben de,
Vuslat isterim,dertler çoğalmışken.

Gönül aşkına sabredip duran ben,
Sevda çekerken yanarken gönülden,
Virane oldum,ölsem de gam yemem,
Dertli bedenim, kormaz ölümünden.

Kısa ömründe, dert nedir bilmeyen,
Anmaz ölümü hiçbir dert çekmeyen,
Zevk ve sefadır, her bir düşündüğü,
Günü gün eder, Ahret ne bilmeyen.

Ölmü çağırıp, ey ölüm gel dersen,
Gelmez'ki ölüm, an vakti gelmeden,
Yazılmış yazgın, beklenmedik anda,
Gelir ruhuna, sen vaktin bilmeden.

A.Yüksel Şanlıer
29 Nisan 2009-04-29
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Önce göçene,sonra işe gittim

Sukunet çöktü, koku alıp durdum,Sessizlik içinde, geldi hoş bir selâ,Bir ruh çıkmıştı, merak edip sordum,Ruh çoktan göçmüş selâ okur halâ.Bir tasa sardı, göğe bakıp durdum,Yüce Allah'a, kendi halim sordum,Allah yolunda, yanıp duran kordum,Bol dua ettim, mehtabın koynunda.Sonra düşündüm, baktım göğe aya,Nasıl uyumlu, durur onlar boşta,Hangi kul yapar, boşta duran kaya,Uğraş bakalım, olursun sen hasta.Çil horoz öttü, güneş değen yerde,Bense göçeni, çok merak ettim,Aş yemek için, koşmak vardı serde,Önce göçene, sonra işe gittim

A Yuksel Şanlıer

Önce göçene,sonra işe gittim.

Sukunet çöktü, koku alıp durdum,
Sessizlik içinde, geldi hoş bir selâ,
Bir ruh çıkmıştı, merak edip sordum,
Ruh çoktan göçmüş selâ okur halâ.

Bir tasa sardı, göğ'e bakıp durdum,
Yüce Allah'a, kendi halim sordum,
Allah yolunda, yanıp duran kordum,
Bol dua ettim, mehtabın koynunda.

Sonra düşündüm, baktım göğ'e aya,
Nasıl uyumlu, durur onlar boşta,
Hangi kul yapar, boşta duran kaya,
Uğraş bakalım, olursun sen hasta.

Çil horoz öttü, güneş değ'en yerde,
Bense göçeni, çok merak ettim,
Aş yemek için, koşmak vardı serde,
Önce göçene, sonra işe gittim.

a.yüksel şanlıer

A Yuksel Şanlıer

Ötme bülbül

Ah eder gönlüm,yanarak sevdama,
Coştu bülbül,söyledi hep aşkıma,
Ağlıyordum ben,niye her şarkıma,
Ötme ey bülbül,sevdaya küskün gönül.

Dert dolu yürek,aşkı var içinde,
Bitmedi sevdam,durur hep gönülde,
An,an yaşarım,her anım önümde,
Ötme ey bülbül,sevdaya küskün gönül.

Hatırlar 'mısın,bir bahar günüydü,
Yol boyu gezdik,her yer su gölüydü,
Yağmur yağar da,ıssız yol ölüydü,
Korkup sarıldın,ondan küskün gönül,

Ötme ey bülbül,bağrım yanık saten,
Bir de sendeşme,coşup durman neden,
Bitmez bu sevdam,vuslatım gelmeden,
Ötme ey bülbül, sevdama küskün gönül.

A Yuksel Şanlıer

Özlemimsin Ermenek.

Ruit come Ermenek very yellow,
All omuş sweet, pomegranate,
Ermenek "kalbimde"ruined vineyard,
Özlemimsin, sevdiğimsin Ermenek.

A Yüksel şanlıer

Özlenen de özleten de

Bir denizsin engin,fakat ufku olmayan,
Gönlünü sevene açan,sevsen bakmayan,
Sensin sen özleten de özlenen de sensin,
Gönlünü verene bile, dönüp bakmayan.

A.Yüksel Şanlıer
07 Mayıs 2009-05-07
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Özlü sözler - 1-

Her sevgi verem etmez severken,
Dert oldu'mu,ağlarsın gülerken.

Kalbin de, küçük bir sevgi varsa,
Hiç korkma,gönül derdinle yansa.

Sevdinse, gönül yansın közünden,
Kaçtınsa, dilin yansın sözünden.

Her gülde,diken batmaz koparsan,
Her konca,gönül sevmez yakarsan.

Bühtan mı, sakın ondan sevinme,
Hep doğru taraftan ol, güvenme.

Düşman bile olsan, açsa ver sen,
Verdinse sever,Allah' da gör sen

Dertleme yağar yağmur zamanla,
Yağmakla, dolar gönlün suyuyla

Yalvar ki duyar Allah bakarken,
Kalbinle yakarmışsan, şayet sen.

Her dağda yokuşlar var dikinden,
Her bağda, yemişler var yeşilden.

Üzdün se, sakın ondan söverdir,
Sevdin se yakın ol, hep severdir.

Kul hakkı yiyen onmaz, diyorlar,
Zengin niye yer, dertsiz yaşarlar.

Yatmakla zaman geçmez çalış hep,
Bak ceplere, dolmuştur hemen cep.

Boş gitme, gönül dolsun yolundan,
Vardın mı, dökersin hep sağından.

Dersler mi, verir ustan kaçınma,
Ver herkese, derslerden sakınma.

Hep ben deme,sevmez çok sevenler,
Az ver ` de, sevinsin! yok diyenler.

A Yuksel Şanlıer

Rahat bırakın beni

Bir zamanlar içdelerin koktuğu,
aşıkların buluştuğu, el ele tutuştuğu,
yolları kaybolan yıllarımı özleyorum,
güzellerin gözgöze bakıştığı,
sevdiğimin kalbime sapladığı,o güzel bakışını
özleyorum ve bir türlü unutamıyorum.

Söyle sen de özleyor `musun o günleri,
Hatırlıyormusun benim gibi,
yağan yağmurlarda nasıl ısladığımızı,
hatırlıyor`musun topladığın mor,mor sümbülleri,
nergiz dolu, menekşe kokulu bahçelerden.

Ben hepsini hatırlıyorum,
her akşam ya bir deniz kenarında oturup,
ufkun kızılığı gözlerime düşerken,
ya da meltemin ilgın esen yeli saçlarımı okşarken,
hepsini,hepsini tek tek hatırlıyorum,
hatırlıyorum da, bazılarında,
için,için ağlıyorum.

Ah geçmişin hayalleri,
düş yaş döken gözlerimden yeter artık,
yalnız bırak kaderimle baş başa beni,
hatırlamak istemiyorum eski mutlu mutsuz günleri,
düş yakamdan,yeter ağlatma beni,
istemem senin gibi hayalleri,
rahat uyumak istiyorum,artık geceleri,
yaşlılığında başbaşa yalnız bırakın beni.

A Yuksel Şanlıer

Rubai...:

Her kim ki seni sever sevinme birden,
Sen her seveni, sever sanıp bakarsan,
Derler ki sana, salak bu gün gelir/ de/
Sen önce dene, gönül verip /severken./
Rubai kalıbı:
(Mefûlü=Mefailün-mefâilün-Fâ)

A.Yüksel Şanlıer
27 Haziran 2009-06-27
Antalya.

A Yüksel Şanlıer

Rüya

Bu gecede gördüm seni düşler görürken,
Sen uzun saçlarını tarayıp da örerken,
Sen ayna karşısında gururla saç tarardın,
Şimşir dişli tarağın, saçlarını öperken.

Saçların hep siyahtı, ak bile yoktu neden,
Benimkiler hep akken, seninkiyse kömürden,
Aynanın karşısında, gururla saç tarardın,
Dert yükü almadın' mı, yaşadığın ömürden.

Sen beni gördün mü hiç, aynalara bakarken,
Oysa ben pek çok gördüm, saçlarımı tararken,
Sen hala çok güzeldin, hele ki o gözlerin,
İlk günkü gibi baktın, rüyamda ben uyurken.

Ben her gece yatarken, görmek istediğimden,
Hep dualar ederim, görmek dilediğimden,
Duam kabul olur da, görürüm hep rüyamda,
Bakışındı gördüğüm, seni çok sevdiğimden.

Sen de dua eder'min, hiç uykuna dalarken,
Görürmün sen de beni, yapayalnız yatarken,
Öper' misin rüyanda, o dolgun dudaklarla,
Ben sever de öperim, bol, bol rüya görürken.

A Yuksel Şanlıer

Sakız ağaçları

Gümüş tabakamı, çıkarıp açtım,
Kaçak bir tütün sardım, incecikten,
Onu kava çakmakla vurdum yaktım,
Derince bir nefes aldım sevinçten.

Hem soğuk, hem ayazdı dışarısı,
Her nefeste buğular sarmıştı camı,
Verdiler oradan, bir bez parçası,
Sildim gördüm, o uzun selvi amı.

Derin,derin şöyle bir of,of çektim,
Yaşlarım doldu yaşlı, gözlerime,
Geride kalan günlere dalıp gittim,
Kimse bakmadı, benim yüzlerime.

Baktım karşımda durur, kale dibi,
Sakız selvi ağaç dolu, mezarlık,
Sıra,sıra mezar pek çok kum gibi,
Baş uçlarında, / takılmış nazarlık./

Başladım kara, kara düşünmeye,
Ben de yaşlıydım, gidecektim ora,
Vuslat günü mecburum görüşmeye,
İnşallah ahiret de, / düşmem dara./

A Yuksel şanlıer

Seni sevmem hata mı?

Susadım kor dolu gönlüm, yanıyor sönmeyecek.
Su dökün gönlüme, yangın yeri her yer yanarım,
Seviyorken kara gözlüm, yine hiç bilmeyecek,
Yanıyor aş-k_ile gönlüm de, sevinmez cananım.

Gülemem ben kara gözlüm seni sevsem de yine,
Kızarıyorum ben, seni sevmez boşa sevdiğin diyene
Cananımsın seni sevdim, yanıyorsam kime ne,
Yanıyor aş-k_ile gönlüm de, sevinmez cananım.

Niye sevmez diyerek, hep yakınan sevdalıyım,
Küle dönmüş kara sevdam, naçarım ah harabım,
Zamanım yok hazanım geldi, tozan bir turabım,
Yanıyor aş-k_ile gönlüm de, sevinmez cananım.

•• — — / •• — — / •• — — / •• — —
Seni sevdim, beni sevmez mi şu gönlün sorarım,
Küle döndüm yanıyorken, yine sevmez cananım,
Hayatım aş-k_ile yanmış, niye sevmen cananım,
Yanıyor aş-k_ile gönlüm, seni sevmem hata mı? .

A Yuksel Şanlıer

Sevda'm

Bir yılbaşı gördüm seni Hülya' m seni sevdim,
Aşkınla yanarken, feleğin hışmına geldim,
Sevdim güzelim bunca zaman aşk ile yandım,
Sen sanma ki sevmem seni, hep dalga geçerdim.

Üzdüm seni Hülya `m, feleğin şartına kandım,
Hep ah çekerek, geçmişini andım da yanardım,
Bir ok gibi saplandı; benim kalbime, derdim,
Üzdüm diye Hülya `m; Seni yıllarca sorandım.

Ey aşk beni yaktın, kora dön düm bili yor' mun,
Sevdâ-m_ ile yandım küle döndüm görüyor' mun,
Bitkin hale geldim de, yanardım bili yor' mun,
Sen sanma ki; Sevmez de çıkarmış' dı gönülden.

Sevda' m sana baktım yine resmin de güzeldin,
Gamzen görünür hep, kime resminde gülerdin,
Aklımda durur hep, gülü verdim mi severdin,
Sen sanma ki; sevmez de çıkarmış' dı gönülden.

A Yuksel Şanlıer

Sevdalıyım o istisna yerin

-I-

Bir yer vardı, çok eskiden,
Dertlerimi döktüğüm, acılarımı paylaştığım,
Akşam vakti ufku, güneşin batışını seyredip huzur kucakladığım,
Gece vakti olunca, mehtap'ına doyamadığım,
Doya, doya mehtaba bakıp içimi boşaltıp ağladığım,
Yıldızlarla dolunayla dertleştiğim,
Sabahları, güneşin denizden doğuşunu izlediğim,
Bir yer vardı eskiden,

Bir yer ki, burası,
bir koy bir deniz kenarı bir orman
sadık yarım sevdam,
Çam kokan, yosun kokan, huzur kokan,
İşte bu yerdi, beni huzura kavuşturan, sevdamla buluşturan,
Acılarımı, sevdalarımı hayal edip paylaştığım,
Havasını soluyup, gecelerinde yıldızlarıyla yakamozlarıyla oynadığım,
Yok şimdi yok, yok oldu çok uzakta oralar,
Kim bilir şimdi kimlerin dostu oldu,
Kim bilir şimdi kimin sevdalı o kıyıları,
Kime huzur veriyor, kime derdini anlatıyor mavi sular,
Ya da kim derdini anlatıyor o yerde,
Gecelerindeki, bensiz mehtabına,
Akşamlarındaki, dans eden yakamozlarına,
Kimler dans edip eğleniyor onlarla,
Bensiz.

-II-

Onlar eğlenir de, benim içim yanmaz mı sanki,
Yanar, yanar,
Sormayın dostlar, sormayın,
Biliyorum kim gitmişse oralara, kimse onlar,
Onlar oralara benim kadar dost olamazlar,
Onlar benim kadar, arkadaşlık kuramaz oralarla,
Benim kadar derdini soramaz oraların,
Çünkü, çünkü,
Bendim sevdalı, o yerlerin,
Ben sevda türküsü söyledim, akşamları kıyısında ufku mehtabına,
Ben yazdım güzelliğine dair şiirler, ben yazdım oranın,
Ben dinledim, kışın dalga seslerini,
Ben besledim, lagos karagöz balıklarını,
Ben topladım yol bulamayan kaplumbağa yavrularını,
Dolunayda, ben koydum tuzlu suların koynuna.
Ben özledim, gitmek için hafta sonlarını,
Dalgalarının, şarkılarını,
Ben dinledim ben eşlik ettim şarkısına,
Çünkü sevdalıyım, suyuna havasına,
Dağına ormanına, memleketimdeki,
O istisna yerin.

A Yüksel Şanlıer

Sevdalısıym o istisna yerin

-I-

Bir yer vardı, çok eskiden,
Dertlerimi döktüğüm, anılarımı paylaştığım,
Akşam vakti ufku güneşin batışını seyredip huzur kucakladığım,
Gece vakti olunca, mehtap'ına doyamadığım,
Doya, doya mehtaba bakıp içimi boşaltıp ağladığım,
Yıldızlarla dolunayla dertleştiğim,
Sabahları, güneşin denizden doğuşunu izlediğim,
Bir yer vardı çok önceden bir yer,
Bir yer ki, burası,
bir koy, bir deniz kenarı bir orman sevdam,
Çam kokan, yosun kokan, huzur kokan,
İşte bu yerdi, beni huzura kavuşturan, sevdamla buluşturan,
Acılarımı, sevdalarımı hayal edip paylaştığım,
Havasını soluyup, gecelerinde yıldızlarıyla yakamozlarıyla oynadığım,
Yok şimdi yok oldu, yok oldu bilmem nerede oralar,
Kim bilir şimdi kimlerin dostu,
Kim bilir şimdi kimin sevdalısı o kıyıları,
Kime huzur veriyor, kime derdini anlatıyor sular,
Ya da kim derdini anlatıyor o yerde,
Gecelerindeki, bensiz mehtabıma,
Akşamlarındaki, dans eden yakamozlarına,
Kimler dans edip eğleniyor onlarla,
Bensiz.

-II-

Onlar eğlenir ama benim içim öyle bir yanıyor ki,
Sormayın dostlar, sormayın dostlar,
Biliyorum kim gitmişse oralara, kimse onlar,
Onlar oralara benim kadar dost olamazlar,
Onlar benim kadar, arkadaşlık kuramaz oralarla,
Benim kadar derdini soramaz oraların,
Çünkü, çünkü,
Bendim sevdalısı, o yerlerin,
Ben sevda türküsü söyledim, akşamları kıyısında ufkuna mehtabına,
Ben yazdım güzelliğine dair şiirler, ben yazdım oranın,
Ben dinledim, kışın dalgalarının seslerini,
Ben besledim, lagos karagöz balıklarını,
Ben topladım yol bulamayan kaplumbağa yavrularını,
Dolunayda, ben koydum tuzlu suların koynuna.
Ben özledim, gitmek için hafta sonlarını,
Dalgalarının, şarkılarını,
Ben dinledim ben eşlik ettim şarkısına,
Çünkü sevdalıydım, suyuna havasına,
Dağına ormanına, memleketimdeki,
O istisna yerin.

A Yuksel Şanlıer

Sevdiğim gelmiş (yutuğ)

Sevdiğim gelmiş,sevincim var benim,
Sevdiğimden kan döküp, koç kestiğim,
Hasretim sönmüş de,hoş gelmiş çanan,
Sevdiğim yorgun da, yatmış sevdiğim.

A Yüksel Şanlıer

Sevdim seni ah. (aruz)

Geçmez geceler sensiz sevdim seni ben,
Gönlümde yatansın sen, çık gel bana sen,
Sevdim seni her şey den çok, âş-k_ile ben,
Geçmez geceler sensiz, neyler bu gönül.

Gönlümde ki koncamsın, özgürce kokan,
Bilmem seni gülden çok sevmek' mi yalan,
Âş-k_ım bana dert vermiş, ölmekmi yalan,
Geçmez geceler sensiz, neyler bu gönül.

Mêcnun gibi sevdim ben, çöller' mi lazım,
Yâr nerde deyip gezmem ölmem' mi lazım,
Ben âşk'la gönül verdim, çalsam'mı sazım,
Geçmez geceler onsuz, neyler bu gönül.

Ben âş-k_ıma kul oldum, kâlbim yanıyor,
Kim görse halimden, dert sarmış sanıyor,
Gönlüm'de yanan âşktan, dağ taş yanıyor,
Geçmez geceler sensiz, sevdim seni ah!

A Yuksel Şanlıer

Sevgiliye serenat

- -./ . - -./ . - -./ . - . -
Mef'ûlü/ Feûlün/ Feûlün/ Mefâ'ilün

Meltem gibi estin de, gönlüm sevinçlidir,
Mes-t_ oldu ruhum, dinlenirdir yelinde yâr,
Vîrâ-n_ etme, aşkın yakardır bilir misin?
Gönlümdeki aşkın yüzünden, gönül nizâr.

Yetsin bu çilem söyle, sevdin mi yar beni,
Bitmez hayalindir, benim gözlerimde ki,
Gönlümdeki aşkın yüzünden, gönül nizâr.
Yandım da külüm kaldı, aşkındı kalbdeki.

a.yüksel şanlıer
14 nisan 2008-04-13

A Yuksel Şanlıer

Sevinmişti özleyen

Mef'ûlü, Mefâ'îlü, Mefâ'îlü, Fâ'ilün

Bülbül güle konmuş yine fîgân-e_ der durur,
Ağlardı duyanlar da, bakardır neden diye,
Güller de şakır, şarkısı aç gönlü doldurur,
Konmuş dala erkek de, karar verdi sevmeye.

Ey güldeki bülbül, niye fîgân-e_ den durun,
Gördüm sana gelmiş sevenin, daldı özlüyor,
Olmaz diye nazlanma, kanat çırp dı hal sorun,
Sevmiş seni erkek, dala konmuş da bekliyor.

Ey güldeki bülbül, şuna naz etme korkuyor,
Dallarda sekerken sana yan, yan kanat vurur,
Olmaz diye nazlanma, yanıp geldi bekliyor,
Sevmiş seni erkek, güle konmuş yanıp durur.

En sonra kanat çırpı da, yaklaş dı bekleyen,
Tan vakti gönül verdi, kanat çırpı nâz-e_ den,
Aşk coştı seher vakti, sevinmiş di özleyen,
Güller de domurmuş tu, sevinmiş de sevgiden.

A.Yüksel Şanlıer
29 Mart 2008-03-29

A Yuksel Şanlıer

Sevinmişti,özleyen

Bülbül güle konmuş yine fîgân-e_ der durur,
Ağlardı duyanlar da, bakardır neden diye,
Güller de şakır, şarkısı aç gönlü doldurur,
Konmuş dala erkek de,karar verdi sevmeye.

Ey güldeki bülbül, niye fîgân-e_ den durun,
Gördüm sana gelmiş sevenin, dalda özlüyor,
Olmaz diye nazlanma, kanat çırp dı hal sorun,
Sevmiş seni erkek, dala konmuş da bekliyor.

Ey güldeki bülbül, şuna naz etme korkuyor,
Dallarda sekerken sana yan, yan kanat vurur,
Olmaz diye nazlanma, yanıp geldi bekliyor,
Sevmiş seni erkek, güle konmuş yanıp durur.

En sonra kanat çırpıtı da, yaklaş dı bekleyen,
Tan vakti gönül verdi, kanat çırpıtı nâz-e_ den,
Aşk coştı seher vakti, sevinmiş di özleyen,
Güller de domurmuş tu, sevinmiş de sevgiden.

A.Yüksel Şanlıer
29 Mart 2008-03-29

A Yuksel Şanlıer

Seviş bu gece.

bu gece, tüm arzularım ayakta,
sense çırılçıplak,uzanmış yatakta,
kimi düşünürsün,şehvetle uzanmış,
diş izlerin var, çatlamış dudakta.

yıldız yağmuru sanki o gözlerin,
parlamakta, süttten beyaz dişlerin,
kimi beklersin, şehvetle uzanmış,
arzuyla titrer dururken o tenlerin.

Sağ yanın boş, kapıda gözlerin,
Titrer' mi yatağında çıplak dizlerin,
Bensem beklenen, orada uzanmış,
Gel sev olsun, söylediğin sözerin.

Gece boyu, bıkmadan sevişelim,
Yorgan üstümüzde, hep öpüşelim,
Ne gölgeler görsün ne puslu tavan,
Seninle ben, özlemimizi giderelim.

Aşkımız doruğa, çıksın seviştikçe,
Titrer vücudum, seninle birleştikçe,
Bu gece tüm arzularım bil ki ayakta,
Dağılsın sevdamız, rüzgar estikçe.

A Yuksel Şanlıer

Sevmeden göçerim.

Mefâ'ilün / Fe'ilâtün / Mefâ'ilün / Fe'ilün
• — • — / • • — — / • — • — / • • —

Zaman sular gibi akmakta, görmedim baharı,
Ne âşk ne sevdâyı tattım, virâ-n_ olup giderim.
Canân suyunda banıp, zevkle İçmedim suları,
Geçip gider baharım serde der-t_ olur çekerim.

Yazım geçip hazanım geldi, sevmedim ki güzel,
Geçip gider zamanım sevmedim de hiç naçarım,
Ne aşk ne sevdâyı tattım da, gülmedim bi güzel,
Solup giden baharım, aş-k_ arar yanar susarım.

Gönül bu aşka susar, dert çeker durur yanarak,
Ne sevgi buldu ne aşk buldu, görmemiş güzeli,
Güzel görür de sevinçten bakar, sever sanarak,
Ne sevgi buldu, ne aşk buldu! sevmemiş bu deli.

• — • — / • • — — / • — • — / • • —

Hazanda sevgiye yer yok, viran gönül ne çare,
Yakın zamanda biter gün, günüm biter giderim,
Güzel severse de sevmem, viran gönül biçare,
Hazan gelir seviyorsam da, sevmeden göçerim.

A Yüksel Şanlıer
3 eylül 2008-09-03
ANTALYA

A Yuksel Şanlıer

Sevmedim güzü

Esmeye başladı,yine çılgın güz rügarları,
Yapraklar önünde, süpürür dururdur yolları,
Sarardı yapraklar, döker rüzgar yaprakları,
İnsan doldurmakta,yavaş,yavaş mezarlıkları.

Canlar kaybolmakta,pek çok hüznün olmakta,
Selalar çoğalmakta, aç kara toprak doymakta,
Kimi ağlamakta,kimi bağ bozmuş toplamakta,
Durmadan eserdir,dertler veren güz rügarları.

Hangi güz sevilir,güzde ölümler çileler gelir,
Hasat bol da olsa,en çok dertler güzden gelir,
Yalnız elma armut sanma,çok kez helva yenir,
Mevlütler okunur,ölene şehitlere dualar edilir.

İşte yine geldi güz, kim bilir kimler ağlayacak,
Kimler hasta olup, kimlerin al yüzleri solacak,
Kim vuslata erip,kim sorguda el pençe duracak,
Tanrı'm af et ama,sevmedim güzü ilik da olsa.

A Yüksel Şanlıer

Sevmem geceleri.

Sevmem hiç geceleri,
ne dost kalır ne konuşacak biri,
dağılır her biri, benim gibi,
karanlığa teslim eder gündüzleri,
seslerin, olduğu her yerleri.

Bir hüzün çöker üstüme,
yalnızlık dost olmaz derdime,
dökülür bir, bir anılar ütüme,
gündüzden kalma gözlerine,
sevmem, yalnızlığa
beni terk eden geceleri.

Bir efkar basar, çıkarsın dışarı,
hava almak, rahatlamak istersin,
gök yüzüne bakarsın,
an gelir yıldızlara mehtaba ağlarsın,
yutkunursun için, için
bir türkü tutturmak gelir içinden,
bir sigara içmek gelir,
mırıldanmak, ay ışığında,
başlarsın, bir türkü mırıldanmaya,
ağlarsın türküye, unutulmayan anılara
yalnızlığı, hasreti geçmişi hatırlayıp,
yıldızlar şahit olur, yaşlarıma,
sana bakar, bana bakar,
geçmişimi hatırlatıp.
Ağlatır, ağlatır süzülür yaşlar yanaklara.

İşte bunun için sevmiyorum,
o ıssız kimsesiz karanlık geceleri,
akşamları, karanlıkları,
hep efkar basar, hatırlatır dostları yaşanmışları,
ağlatır hüzün verir,
yalnızlık çöker geceleri,
geçmişleri, hatıraları,
canlandırır, sevmem, sevmem,
bar eğlence yeri de olsa,
neon lambaları da yansa sevmem,
dostlarımı benden ayıran,
derdimi paylaştığım dostları çalan,
eski dostları hatırlatan,
hele ki karanlık ve yalnız olduğum,
geceleri sevmem işte,
sevmem geceleri,
hele ki yalnız bırakanı.

A Yuksel Şanlıer

Sevmişti özleyen.

Bülbül güle konmuş yine fîgân-e_ der durur,
Ağlardı duyanlar da, bakarlar neden diye,
Güller de şakır, şarkısı aç gönlü doldurur,
Konmuş dala erkek de, karar verdi sevmeye.

Ey güldeki bülbül, niye fîgân-e_ den durun,
Gördüm sana gelmiş sevenin, dalda özlüyor,
Olmaz diye nazlanma, kanat çırp dı hal sorun,
Sevmiş seni erkek, dala konmuş da bekliyor.

Ey güldeki bülbül, şuna naz etme korkuyor,
Dallarda sekerken sana yan, yan kanat vurur,
Olmaz diye nazlanma, yanıp geldi bekliyor,
Sevmiş seni erkek, güle konmuş yanıp durur.

En sonra kanat çırp tı da, yaklaş dı bekleyen,
Tan vakti gönül verdi, kanat çırp tı nâz-e_ den,
Aşk coştu seher vakti, sevinmiş di özleyen,
Güller de domurmuş tu, sevinmiş de sevgiden.

29 Mart 2008-03-29

A Yuksel Şanlıer

Sır

Ömrüm nerdeyse,bitecek gülmeden,
Koncam diyerek, koklayıp sevmeden,
Sır dedim yandım,bağırma taş bastım,
Sırrıma ağladım, kimseler görmeden,

Her gün düşünüp, ağlayıp durmaktan
Ne dertler buldum,derdime yanmaktan,
Kimse sormadan, sırrımla dost kaldım,
Sırrıma ağladım, her gün yanaraktan.

Ben sır doluyum, kime ne sırrımdan,
Düşünsem hemen ter çıkar sırtımdan,
Bana sormayın, ölsem de söylemem,
Vuslat da gelse, inmez sır sırtımdan.

Şu gönül gözüm, sırla düşünmekten,
Gülmek ne bilmez, ağlar üzülmekten,
İştah ne bilmem aş ekme de yemem,
Vuslat gelse de, sırla gömülsem ben.

A Yuksel Şanlıer

Sokak şairi

Sessizliğimi neden bozar, bu gürültüler,
Neden uyandırır beni, hülyalarımın,
Sanki düşman bana karşı birlik etmişler,
Hayali çok görür yürürken kaldırımın.

Oysa ne hülyalar kurarım, yürüyorken,
Bazen çok güzel, bazen aptalca fikirler,
Dalgın ve de yalnız, sessiz gidiyorken,
Beynimde olgunlaşır, öykü ve şiirler.

Bazen bir şiir, bazen bir öykü oluyordu,
Durup döküyordum, deftere utanmadan,
Küçük defter, şiirle öykülerle doluyordu,
Yazardım, sokak ortasında usanmadan.

Bu gün yazamadım onca, gürültülerden,
Arabalar mı çoktu, insan mı anlamadım,
Beyindeki fikirler dağıldı, geçenlerden,
Bir olay oldu korktum da, bakamadım.

Sokaklar caddeler, nelere tanık bilseniz,
Bazen acıya, bazen tatlı bir düşe tanıktır,
Ben garip şairi, yolda yazarken görseniz,
Dersiniz kafayı yemiş ki bu bir bunaktır.

A Yuksel Şanlıer

Sokak yazarı

Sessizliğimi neden bozar, bu gürültüler,
Neden uyandırır beni, hülyalarımđan,
Sanki düşman bana karşı birlik etmişler,
Hayali çok görür yürürken kaldırımđan.

Oysa ne hülyalar kurarım, yürüyorken,
Bazen çok güzel, bazen aptalca fikirler,
Dalgın ve de yalnız, sessiz gidiyorken,
Beynimde olgunlaşırđı, öykü ve şiirler.

Bazen bir şiir, bazen bir öykü oluyordu,
Durup döküyordum, deftere utanmadan,
Küçük defter, şiirle öykülerle doluyordu,
Yazardım, sokak ortasında usanmadan.

Bu gün yazamadım, bunca gürültülerden,
Arabalar mı çoktu, insan mı anlamadım,
Beyindeki fikirler dağıldı, geçenlerden,
Bir olay oldu geçtiğim yolda bakamadım.

Sokaklar caddeler, nelere tanıktı bilseniz,
Bazen acıya, bazen tatlı bir düşe tanıktır,
Ben şu garip şairi, yolda yazarken görseniz,
Dersiniz kafayı yemiş de bu, bir salaktır.

A Yuksel Şanlıer

Son bahar

Geldi yine sonbahar,yine yapraklar düşecek.
Kim bilir içimizden, hangi birimiz ölecek.
Kara toprak doyacak, ve birçok ocak sönecek,
İklim güzel olsa da, hep hüzün verir son bahar.

Kızıl akşam batacak,uzun geceler çökecek,
Göçmen kuşlar gidecek, geceler çok zor geçecek,
Hazan dolup gelecek, kara toprak hep gülecek,
Mevsim güzeldir amma, hep hüzün verir son bahar.

Yeşil otlar bitecek, yaylamdan çoban göçecek,
Dolgun belli kuzular, toz kokan yoldan geçecek,
Eşek üstünde çoban, hep uzun hava çekecek,
Dönmek güzeldir ama, dert de getirir son bahar.

Yine yağmur yağacak, boş baraj suyu görecek,
Boz ovalar yaşlanıp, çiftçimin yüzü gülecek,
Tıraktör ile öküz, her gün bin tarla sürececek,
Yağmur güzeldir amma, heyelan demek son bahar.

Nasıl olsa bu bahar, sarı yapraklar düşecek,
Vakti gelen çok insan, ömrü bitmişse ölecek,
Kimler karşı gelebilir, can senin deyip verecek,
Son bahar güzel amma, ölüm ve dertler olmasa.

A Yuksel Şanlıer

Son gemi

Kara bulutlar dolanır,
ufuk çizgisinde,
çalkalanır kapkara deniz,
bulutun gölgesinde,
ne mavisi var,ne ufkun kızılığı,
kaçan bir gemi var üzerinde.

-II-

Siğınacak bir liman arar,
yolcusu o liman bu liman dolaşır,
kim bilir kimleri taşır,hangi limana yanaşır,
belki birkaç sevgili,
belki birkaç yürek, gider özgürlüğüne kavuşur.

-III-

Ben de çok bekledim bu şehrin limanında,
yıllarca aylarca günlerce, bekledim bir zamanlar,
ne bir gemiler yanaştı,ne insanlar indi gemilerden,
ne bir inen oldu benim için, ne de gelip boynuma sarılan,
hep boynu bükük kaldım, her vapur yaştığında.
ağladım,hüzün doldurdum yüreğime,
yıllarca bu şehrin köhne limanında,
çok bekledim,gelecek gemileri.

-IV-

Vaz geçtim artık beklemekten,
sevmekten hasret çekmekten vaz geçtim,
yüreğimi sızlatmaktan da aşktan her şeyden vaz geçtim,
alıştım yalnızlığa alıştım onsuz yaşamaya,
kara taş bastım,özgür bağrıma,
her gün bu köhne limanda pineklemeden vaz geçtim.
kangren olmuştu çünkü umutsuzluğum,
kestim attım yüreğimi.

-V-

Artık martıları seyrediyorum oturup kıyılardan,
ufka bakıyorum bol, bol kıyılardan iç çekerek,
hasreti özlemi dolduruyorum yüreğime,
şimdi yaptığım gibi,ufku izliyorum bol,bol kıyıda,
çünkü özleme dedi hayallerim ben yeterim,
sen dedi sen,avun benimle eğlen boşa bekleme hiç,
otur şu zümrüt kıyılarda,bak kim gelecek kim geçecek.
ufuk çizgisinden,şehrin köhne limanına doğru,
bak hayal kur,ben varmışım gibi yanında,
ufka bakarak kıyılardan.

-VI-

İşte yine bir gemi yaklaşmakta kara bulut dolu ufuktan,
kara bulutlardan kaçarak birazdan girecek köhne limana,
liman yine suskunluktan kurtulacak,
insanlar olacak kıyılarda bekleyen, eller kimler sarılacak,
gözler ağlayacak kim kime ağlayacak bilmem,
ve bekleyen sevgililer kavuşacak yine,
ama, ama ben olmayacağım içlerinde,
ben olmayacağım o heyecanı o zevki duyan,
ben olmayacağım işte,
çünkü ne gelen olur, ne giden benim için artık,
bak vakit geç, kır düşmüş başıma yıllar sonra kim gelir,
benim için gerekli olan liman,
hurdalığa giden son geminin kalktığı liman olmalı.
gelsin o günüm gayrı.
Gelsin gayrı.....

A Yuksel Şanlıer

Son liman

Her limanda demir attım,

altın gümüş yük aldım.

açtım atlas yelkenleri,
açıldım uçsuz bucaksız deryalara,
ufku görünmez deryanın yolundayım,
çektim çapadan zincirleri.

yol gösterir önümüzde yunuslar,
her limandan aldığım yüklerle yoldayım,
endişe var, bazen yüreğe düşer yaşlar.

Korsanlar saldırır, dört bir yandan insafsız,
herbiri birbirinden suratsız,
saldırsada dönmek yoktu bu deryalardan,
varmalıydık son limana kazasız.

Çivter, çivter yunuslar var yolumuzda,
yakamozlar çılgın gibi dans eder sevindirir,
onlarda olmasa nasıl biterdi bu yolculuk,
hasret bana neleri, neleri özlettirir.

Bazen rüzgar yoktur, kendini özletir,
bazen hızlı bazen yavaş, geçip giderim deryadan,
varmalıydık son limana, bir kaza olmadan.

Görünmez ufuk, bazı yerler mavi bazı yerler siyah,
güneş tepemde dikilmiş yakar kavurur,
takib eder beni sessizce,
bazen rüzgar çkar, dalgalar çarpar durur.

Akşam olur çıkar çıkar yıldızlar gök yüzünden,
vefalıdır yol gösterir kutup yıldızı,
vakit uzar, uzar da bitmez bir türlü geceler günler,
olmaz sabahlar, kaptan vaz geçmez sözünden,
kutup yıldızı üzgün.

ne şafaklar söker de, görünmez son liman,
martılar konsa da direğe son limana geldiğimi anlasam,
atsam çapayı da, da,
teslim etsem, yükünü tastamam.

A Yuksel Şanlıer

Sona geldim,yana yana

Neyleyim sevdayı,yedi cihan benim olsa,
Gencecik yaşımda,gül yüzüm solduktan sonra,
Hem de yüreğimde,çıkılmaz zehirli ok varsa,
Ağlarım halime hep derdimden yana,yana.

Kaderim karaymış uğraştım değişsin diye,
Değişmedi kaldı, kader gel dedi bu yana,
Tahammül kalmadı ne kaldı şurda gitmeye,
Ağlarım halime, hep derdimden yana,yana.

Gülmek hayal oldu, görense derdimi sordu,
Ahu şerbet içtim, sabah akşam kana,kana,
Hayata direndim,dirensen de kader yordu,
Ağlarım halime, hep derdimden yana,yana.

Neyleyim sevdayı yaklaştım sona baksana,
Gülmek ne bilmedim, ah çekerim anlasana,
Meğer değişmezmiş istesem de yazgı denen,
Neyleyim sevdayı, sona geldim yana,yana;

Ben şair Yüksel 'im, dert çeke,çeke yanarım,
Benim bağrım yanık, bir şarkı duysam ağlarım,
Keşke diyen olsa, bir tatlı söze kanarım,
Neyleyim sevdayı, şu ömrümün hazanında.

A.Yüksel Şanlıer
8 Temmuz 2008-07-09

A Yuksel Şanlıer

Sorma hancı.

Geçti gitti nice yıllar, ömrümüzden,
Görmedik baharı bir gün derdimizden,
Bilseniz neleri verdik, kendimizden,
Sorma hancı, nice yıldır yoldayız biz.

Dünya sevgili değilmiş görmedin mi,
Âhret yoluna yol var, bilmedin mi,
Dünya derdini görüp hiç ölmedin mi,
Sorma hancı, nice yıldır yoldayız biz.

Âhret yoluna gitmek, boş değilmiş,
Yol boyunda çalı gül var gül değermiş,
Değdi hep dikenini, sevsem gül verirmiş,
Sorma hancı, nice yıldır yoldayız biz.

Dünya bir fani deyip, çıktık bu yolda,
Sorma hancı gülü yok, hiç sağda solda,
Durmadan gidiyoruz, hep hâk yolunda,
İşte hancı nice yıldır YOLDAYIZ BİZ.

A Yuksel Şanlıer

Sorular soracağım

Biri var ki gönlümde yıllar oldu,onu görmeyeli,
kim bilir nerdeydi o şimdi,nerde yaşardı bilmem,
öldü mü sağ mı?
yıllar oldu onu görmem,nerde bilmem,
ne bir selam aldım ne bir haber aldım,
ama bir gerçek var ki,içimi kemiren,
özledim onu hep onu düşündüm durdum,
arayıp hayallere daldım,
seviyormuşum da meğer bilmedim,
yıllar oldu görmeyeli.

gözlerim yollardaki,kalabalıklarda,
hep onu ararım,
belki bir tesadüf,görünürdür diye,
belki saçları ağarmış da olsa,
göz renginden olsun yine de tanırım,
ama yok, işte yok,
ne bir haber ne de kader karşılaştırmadı,
neden Tanrı'ım.

ama hala ümidim yine de bitmiş değil,
ömrüm bitse de,onu arayacağım,
diyeceklerim var,sırlarım var çünkü,
bakacağım her yüzde bu onun mu diye,
her geçtiğim yerde,insan kalabalıklarında,
onu arayacağım,
sonra neler diyeceğim neler,
ansızın görünüp, dünyalar bir benim olsa,
ona sırlarımı verip,sorular soracağım.

A Yuksel Şanlıer

Sosyete Ermenek'li

Dağlarına çıkarlardı, kıvrım, kıvrım dolanıp da yollar,
Buz gibi berrak suları, yeşil vadilerinden coşkun akar,
Dağlarında kardelenlerin kekiklerin çiğdemlerin kokar
Oralarda nice, nice özlenen anılarımla hatıralarım var,

Sana kucak açardı sarkmış dallarıyla kokan sedirlerin,
Islık çalardı, sınımsık ormanlarından esen bahar yellerin,
Şafakta şarkı söylerdi, bahçelerin arasında bülbüllerin,
Hele ki yol boyu, sarkık dallı iğdelerin bir başka kokar.

Nal sesleriydi seni uyandıran, her gün sabahla şafakta,
Kalmazdır kimseleri geç saatlere kadar yatani yatakta,
Yürürler oranın insanları, taşlarla dolu dimdik yokuşta,
Hasretini çektiği bağına gitmek için insanı erken kalkar

Baharda coşarak akarlardı, bağların arasındaki dereler,
Bağlarında açarlar o gül suları kurulacak olan allı güller,
Süslenir içindeki, binbir renkli çiçekleriyle yeşil ekinler,
Hazirana girer girmez, bağa göçmek için sarılır denkler.

Dediler ki bana, vaz geç bu hiç olmayacak hayallerden,
Kalmadı senin gibi, oralarda eski tanıdığın kimselerden,
Oralarda ne bağlarına göçenler kaldı, ne de gelip giden,
Hazan olup bittiler, senin o bildiğin cennet misali yerler.

Hepsi kurudu dediler, gölgesinde oturduğunuz o ağaçlar,
Açmaz oldu dediler, o bahçenizdeki rengarenk koncalar,
Şenlenmez oldu, yaz aylarında, gittiğin yaylalarla bağlar,
Dediler ki sosyeteye karıştı, buralarda yaşayan insanlar.

Eskisi gibi yeşermez oldu, bağlarında eğrimlerle ülübüler,
Dökmez oldu, bol, bol, o bostanlarla badılcınlarla biberler,
Gayrı unuttular, buraları terkedip de uzaklara göçenler,
Neşelenmez oldu batırma yerken, bildiğin yemyeşil bağlar.

Çiğnenmez oldu dediler, şarhanalarda medeş kara üzümler,
Dolmaz oldu, kara üzümlerle medeşle ispitiranla köfünler,
Kaynamaz oldu, o şırayla dolu üzeri köpükle dolu kazanlar,
Kalmamış artık bağlarda, pekmezinden bandırma yapanlar.

Dediler kurudu susuzluktan teyini tuttuğun asırlık cevizler,
Onlar odun olurken geldi onun yerlerine çalı çırpı gençlikler,
Domuz sürüleri gezer oldu, bulunmaz oldu bağda yeşillikler,
Eşekler ile katırların, nal sesleri duyulamaz oldu yollarında.

Dolmaz oldu dediler, meyvalar bal pekmezle musandıralar,
Yenmez oldular, kış günleri eğlencelik diye yenilen kaklar,
İçilmez oldu, kuru ayvalardan kuru elmalardan hiç hoşafklar,
Sosyete karıştı dediler hayal ettiğin Ermenek unut buraları.

Bahçelerin söküldü, dikildi yerlerine renk, renk gökdelenler,
Kalmadı artık, üstünde oyun oynadığın toprak damlı evler,

Asfalt oldu, katır sirtında bağlara gidip geldiğin taşlı yerler,
Modern bir şehir ve sosyeteye karışmıştır,o eski ERMENEK.

A.Yüksel çanlı er

a.yüksel şanlıer

A Yuksel şanlıer

Söyle, sırdaşına

Hangi deniz kabardı içinde,
Hangi cins bulutlar,dolanıp durur üstünde,
Yangın yeri' mi o yüreğin?
Neden kan oturmuş gözlerinde.
Yoksa aklında deli sevdan mı var,
Unutamadığın! seni kasıp kavuran,
Ya da onun sevdalı son bakışı'mı,
Dolaşır o deniz mavisini gözlerinde,
Vurur durur kayalara, dev,de dalgalar,
Nedennn!
Ağustosun, bu en sıcak gününde.

Söyle nedir seni böylesine duygulandıran,
Görmemek,bilmemek mümkün değil!
Fırtınalar kopmuş belli ki, yine yüreğinde,
Yeniden mi parladı,yüreğindeki o yangın,
Yoksa bir hata mı var senin de,
Benim gibi! geçmiş hüzün dolu
Yıllanmış şarap misali küflü hayatında.

Dalgınsın çokook,bu gün nedense,
Nedir seni böylesine çok üzen şeyler,
Deryaları dolduracak, neredese! o bakışların,
Fırtınalar kasırgalar koparacak gibi,
Bakıyorsun galgın,dalgın!
En sert kayaları delegeçmiş gibi
Bakışın,
Döver sanki, kıyılarını o çılgınca bir tayfun,
Nedenn! ,nedennn,
Söyle sırdaşına gardaş,vuslat gelmeden.

A.Yüksel Şanlıer
12 Şubat 2009-02-11
ANTALYA

A Yuksel Şanlıer

Şaşırsın

Hani nerede, o eski sevdan,
Pas mı tuttu yoksa o yüreğin,
Söndü' mü, senin o eski kızgın ateşin,
Sen bakar durursun bizlere
Dipsiz derin karanlık kuyundan.

Ağarmış, o saçların,
Sakalların da uzamış, traş olmamışsın,
Eskisi gibi değilsin, değilsin sen artık,
Ak saçların darmadağın,
Sevmez mi oldu seni yakanda taşıdığın aynan
Biriyantın yok, esans kokusu yok yakanda,
Ak saçların, permeperişan.

Olgunlaşmış derler, senin gibisine,
Bilmem ki, sen de öyle'misin?
Yoksa bana mı öyle gelir hareketin,
Bir durgunluk yorgunluk var üzerinde,
Yerinden zar, zor kalkarsın kalkarken,
Bilmem vuslat insana, böyle'mi gelir.
El verir eller sana, yavaşça kalkarken.
Hep selavat getirirsin yürürken.

Yorulursun kısacık bir yolda,
Dalarsın uykuya, bir otursan sağda solda,
İner gözlerine de, yılların yorgunluğu,
Tavşan uykusunda, koca yılları görürsün,
Dürter biri, yardım için sana,
Yardım eder de, zor kalkıp yürürsün.

Gezsen de kalmamış artık mecalin,
Bir güzel geçse yanından dönüp bakmaya,
Görebildiysen ah çeresin derinden, derinden,
Sen nedense doya, doya.
Biz dersin biz!
Erken gelmişiz, dünyaya dersin,
İki genç elele tutmuş, geçerken görsen,
Ve de şaşırsın, uluorta,
Kız erkeğini, dudağından öpeken.

A.Yüksel Şanlıer
14 Şubat 2009-02-14
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Şiir yazmayın

Bir gün yazarsan şiir dertlisinden,
Vaz geç yazma sil hüznü vermeden,
Yazdınsa şiiri, sen hüznülüsünden,
Okuma kimseye, vuslat gelmeden.

Mezar taşımdaki, yazım olsun şiirin,
Gelen giden okusun da, ağlatsın şiirin,
Yattığım yer, mezarlığı olsun şehirin,
Bayram günü gelsin, dostlar üstüme.

Okursan sen şiirini, ağlarım bilesin,
Sel olurdu yaşlarım da elinle silersin,
Yine de durmaz da, neyinle engelsin,
Doldurtma gözlerimi, dertli şiirlerinle.

Bilir'misin, yüce aşkımı yaşadım ben,
Közler yanıp bitti kül oldum özlemden,
Geldim hayatımın sonuna sevemedim,
Sen hayatıma bakıp da, yazma şiirini.

A.Yüksel Şanlıer
17 Şubat 2009-02-17
ANTALYA

A Yuksel Şanlıer

Şimdi özledim ben.

Ne zaman, hayallere dalsam,
sen olursun karşımda,
gözlerin olur, eski bakışların olur,
hani sevdayla bakardın' da,
işte o bakışların olur,
ve dalar gözlerim, bulut olur sıcak yazında,
her hatıranda dolaşır, dolaşır! durur,
ve her durağında, yağmur olur hatıraların,
dökülür,
ve süzülür, yanaklarımdan.

Biliyor'musun,
nasıl bakardın, baygın, baygın,
sevdalediğini, anlardım o bakışından,
nerede şimdi, o baygın bakışların,
hepsi, neden şimdi hayal oldu.
ki, sanki.

Bak ben özleyorum, o bakışlarını,
sen özlemiyor'musun? " o günlerimizi,"
sorsam,
unutmadım, unutamam ben,
çünkü geçmişimde varsın hep sen,
ve de hayallerimde sen hala sen,
o günlerimi, şimdi daha çok özledim,
bir bilsen, bir bilsen.

Aruz kısmı:

***

Ne zaman hayal kurarsam seni özlerim bilirmin,
Hayalimde geçmişin özlemi var, gönülde sevgin,
Ne güzeldi geçmişim, şimdi hayal kurup dururum,
Hayalimse ağlatır hep, seni özlerim hemen ben.

***

***

Biliyor'musun, senin gözlerini özledim gönülden,
Ne güzel bakışların vardı, gönül yakardı! birden,
Hayalimde geçmişin özlemi var, nedense bilmem,
Ne güzeldi geçmişin günleri, şimdi! özledim ben.

***

Varuz vezin şekli:
(Mütefâ'ilün /Fe'ül ün /Mütefâ'ilün /Fe'ülün)

A.Yüksel Şanlıer
29 Nisan 2009-04-28
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Şükrederim çokca.

Su gibi ömrüm, akıp giderken,
Aşkımın beni, hep viran derken,
Yüzlerim soldu, yolunda giderken,
Derim ben aşkla, Allah ulu diye.

Mehtaba bakıp yolumu sorarken
Tanrı yolunda, düz bir yol ararken,
Bakarda mehtab, hak'ıma ağlarken,
Derim ben aşkla, Allah ulu diye.

Yıldızlar kayıp, şaşırıp dururken,
Bu nasıl kaymış, deyip şaşırırken,
Yaş döker gözüm, aşkımla ağlarken,
Derim ben aşkla, Allah ulu diye.

Şafak sökerken, güneşi doğarken,
Baktım mı tan'a, her dağ kızarıırken,
Derim ben Allah, güneş yükselirken,
Nasıl yaratmış, güneşi hud Allah.

Güneş yükselip, su buharlaşırken,
Kara bulutlar, gök yüzün sararken,
Yağmurlar yağıp, ırmakar taşarken,
Derim ben aşkla.yücedir ya Allah.

Güneş ufuktan, kızarıp batarken,
Göz yaşım damlar, ufuk kızarıırken,
Derim Alla 'ım neden döner devran,
Cevap gelir de,şükrederim çokca.

A Yuksel Şanlıer

Ta ki gece oluncaya kadar.

yıldızlar yağdı,
gecenin yarısında,gölgelerin arasından,
islandık, yastık yorgan beraber,
boncuk,boncuk damlalardan,
hayaller doldurdu karanlık odanın içini,
beni ağlatarak,
acı vererek.

Uçtu gitti uyku,karanlığın içinde
gelecek olamazdı,düşüm,
bu yaştan sonra,
benimkisi korku,
vuslata, teslim olmak korkusu günah korkusu,
bir de, çoluk çocuğun elinde sürünmek,
titredim düşünürken.

birden titredim, terler bastı her yerimi,
yıldızları saydım, ne varsa gökte,
onlar,
saymakla bitmiyor ki,
hepsi de üstümde otururlar,
korktum çektim yorganı, yine de uyutmadılar,
tavandan bakıyorlar,çıkart başını diyorlar.
Titriyorum,titriyorum yine.....

ne bildiysem, başladım okumaya,
yine de ne gölgeler, bitiyor ne anılar,
bir okunsa diyorum şu ezan,
bir duyulsa, müezzinin sesi,
o ulvi nida yine bir yayılsa gök yüzünde,
belki biterdi, kalabalık ortaya çıkınca,
içine karışıp giderdi,düşlerim,
ta ki, gece tekrar oluncaya kadar.

6 Nisan 2008-04-06

A Yuksel Şanlıer

Tak,tak helvası

Ermenek'ten geldi tak,tak helvası,
Kes de yensin, helva derdin şifası,
Ermek kokmakta bağlar kokma da,
Onda hasret koktu,çoktur faydası.

A Yüksel Şanlıer

Tanrı verdi neyleyim

Yüreğim sızlıyor,nasıl hata yaptım ben,
Bilip dururken ben,düşmüşüm bir hataya,
Hortlattım yeniden,ejderhayı bilmeden,
Nasıl da düştüm ben,gel dedim ejderhaya.

Yüreğimde sızım,oysa yapmamam lazım,
Düştüm bir hataya,uyandı ejderhalar,
Öldürsem öldürmez,ağlar dururdur sazım,
İçinde ejderham, uyanmış da bakarlar.

Ya Rab niye verdin,revamı dert onlara,
Yoksa imtihan mı? sorgu sual mı sordun,
Haksızlık değil mi? verdin derdi bunlara,
Onlar birer suçsuz, sen onları korurdun.

Bir hatadır yaptım,düşünmedim sonunu,
Çıktı hep sonradan,Karaman'ın koyunu,
Uyandı ejderha, gün ve gün büyümekte,
Gerçek suçlu benim, ya Rab öldür huyunu.

Azap çekmekteyim, vurun boynuma satır,
Çekmez günahımı, dünyada hiçbir katır,
Ağır bir suç işledim,hortladı uyandı dev,
Yavaş,yavaş büyür, beyne uzanmış yatır.

Dertlenip dursam da, ben de değilim suçlu,
Bilmedim bu günü,Tanrı' verdi neyleyim,
Mutlak derman verir, biraz yollar yokuşlu,
Elbet bu da geçer, sabredip de bekleyim.

A Yuksel Şanlıer

Temizlen,günahından.

Gelmişse hazan vakti çaren yok gideceksin,
Doktor çare olmaz sana! Allah, diyeceksin,
Kalbinde günah yoksa giderken güleceksin,
Allah de.Günah yoksa da şen git gidiyorken.

Her can yakarır Allah `a her an da gönülden,
Allah diye, yalvar da! temizlen şu kirinden,
Her kim yakarırdır, yüce Allah diye her gün,
Bilsin ki severdir, "yüce Allah! dediğinden."

Gafletle yatıp durma, çıkar sonra günahlar,
Sormaz diye kandırma, sorar orda nekirlar,
Vardın mı sorarlar sana, yaptın mı sevaplar,
Allah diye yalvar ki, günahsız / gidesin sen./

Vardın mı sorarlar sana mal mülk hani nerde,
Olmaz cevabın.Sen ki! bıraktın, fani yerde,
Gel kendini kandırma da, Allah de bu evde,
Her gün yakarıp dur da, temizlen günahından.

A Yuksel Şanlıer

Teyin, (Sincap)

Sıçrarsın daldan, dala hep öterek,
Büyürsün yedikçe, cevizi giderek,
Kuyruğun geniş kaldırırsın bilerek,
Severdim yavrunu, omuzlarımda.

Sincap derlerken, başka yerlerde,
Teyin derler ona bizim çevrelerde,
Öterdir ceviz ağaçlı, bahçelerde,
Tirik, tırak tirik tırak deyip, o yerde.

Çocukluğumun oyuncağı arkadaşı,
Bağ bahçe aralarındaki şen yoldaşı,
Çaldığım cevizlerin, üzümün sırdaşı,
Hep teyin olmuştu, ben okullu iken.

Beraber girerdik, bazı gün sınıflara,
Cebimden çıkar, kaçarken aralara,
Kovalarken bir haller olurdu kızlara,
Teyindi okulda bile, öz arkadaşım.

Az tutmadık, kovanda yavrulardan,
Az korkmadık, dalda öten anaçlardan,
Mal sahibi kızar da atlardık dallardan,
Teyin bizim evdeki, oyuncağımızdı.

Gömer cevizi güzün duvar diplerine,
El değdiremezdik, keskin dişlerine,
Yavrular küçükse koyardık yerlerine,
Dişlerini törpüler de, öyle beslerdik.

Ne yaramazdık biz çocukluk çağında,
Elma erik toplardık, ellerin bağında,
Anaçları öterken, cevizle pelit dalında,
Biz ağaçlara çıkıp, yavruları toplardık.

A Yuksel Şanlıer

Teyin.(sincap)

Ceviz ağacının,dalında bir sarı teyin,
Ceviz Kovanında ise bekler birkaç yavru,
Kuyruk kıvrımış dal üstünde oturur teyin,
Ötüverse nerdeyse düşecek ağzındaki ceviz,
Yavrular bekler cevizi,der acıktık getirin.

Zaman güzdür soğuktur havalar,
Yaklaşmakta kış,kar dolardır oralar,
Çare arar teyin,tek,tek saklar cevizi tarlaya,
Yol kenarına duvar diplerine,
Gömer durur,tek,tek sıralar,
Çok geçmez başlar,önce yağmur sonra karlar.

Eh sonunda olan oldu, açıldı okullar,
Çocuklara harçlık gerek defter kalem gerek,
Şirtında çanta, çıkar okul yoluna çocuklar,
Bir elinde kazık diğerinde torbası,
Deşe,deşe toplanır duvar dibinden kozlar.

Çaresizdir teyin çığlık atar ceviz dalından,
Başlar yeniden ceviz toplamaya,
Acele etmesi gerek,silkilir hazanda kozlar,
Yardım eder yavrular ayrılmaz yanından,
Onların da öğrenmesi gerek.

Fakat bu defa daha dikkatli,
Başlar çocukların bulamayacağı yere saklamaya.
Yağar sonra önce yağmur,sonra da karlar.
Artık,korkusu yok,emin yerde kozlar.

A Yuksel Şanlıer

Torun deyip severim.

Uçup durur yine gönlüm hayat güzel diyerek,
Sevinç dolar yine gönlüm gözüm güler giderek,
Gelir güzel torunum, sonra can bulur hayatım,
Sevindirir beni doktor, canım deyip bakarım.

Ne hoş hayat gülüşürken, sevinç dolar hayatım,
Zaman, zaman severimdir torun benim muradım,
Hayat güzel diye, zevkten hayat bulur cananım,
Koşup durur hala haylaz, yavaş,yavaş kızarım.

Canım çıkar da susar! gül deyip, güler geçerim,
Koçum deyip! yanağından, güzel, güzel sıkarım,
Sevinç dolar yine gönlüm, koçum koşar diyerek,
Güzel, güzel severim, doktor çıkış verir bakarım.

Koçum benim! /sevinirken,güzel,güzel ne halin?
Kaşın gözün yaralanmış, kanar durur cemalin,
Gözümde yaş, sorarım kimse bilmiyor! ne bu hal,
Canım yanar! biliyorsun, torun deyip severim.

15 Ağustos 2008-08-15
A.Yüksel Şanlıer
ANTALYA

A Yuksel Şanlıer

Turna kuşum

Fâilâtün (-. - -) / Fâilâtün (-. - -) / Fâ'ilün (-. -)

Turna gelmiş gölde otlar görmeli,
Tan `rı sürmüş allı gözler sürmeli,
Korkuyorlar avcılardan turnalar,
Avcı görmüş kalbi çarpar dövmeli.

31 Mart 2008-03-31

A Yüksel Şanlıer

Turnalar

Turna gelmiş gölde otlar görmeli,
Tan ırı sürmüş allı gözler sürmeli,
Korkuyorlar avcılardan turnalar,
Avcı görmüş kalbi çarpar dövmeli.

31 Mart 2008-03-31

A Yüksel Şanlıer

Tuyuğ Őir (Dilber.)

Dilberin yapmışsa naz, sevmiş demek,
Yok gülüp durmuŐsa hiÇ sevmez demek,
AĞlayıp durmuŐsa, sen grdkĖe hep,
Gl dalından gl kesip, vermek gerek.

Aruz vezin Şekli:
fâ'ilâtün, fâ'ilâtün, fâ'ilün

A.Yüksel Şanlıer
27 Şubat 2009-02-27
Antalya

.

A Yuksel Şanlıer

Tuyuğ Őir. âş-k_ ile,

AŞkı buldum, yalvarıp Allah diye,
Doldu testim, yalvarırken âş-k_ ile,
Gül dalından derledim gül yâr diye,
GitmiŐim dostdoğru yoldan sevgiye.

Açıklama: vezni:
fâ'ilâtün, fâ'ilâtün, fâ'ilün
-./-./-./-.

A.Yüksel Şanlıer
27 Şubat 2009-02-27
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Uçma turnam uçma.

Uçma turnam uçma, yaramı deşip durma,
Canım acır saten, bir de sen hasret koyma,
Ayrılmam dert verir, gül yüzümü soldurma,
Şimdiden sarardım, solup dururum saten.

Demek bu rüzgarlar, yaklaşan şu hazandan,
Uçma turnam uçma, korkun mu var soğuktan,
Sen gündüz gitsen de, korkarsın karanlıktan,
Bak yüzüm sapsarı, korkum var rüzgarlardan.

Sıcak sandın uçtun, kim bilir nere kondun,
Bu yerden giderken, beni sen sensiz koydun,
Uçtun da sen gittin, bizi ağlatıp durdun,
Uçma turnam uçma, yavrunu öksüz koydun.

Sararıp da soldun, savrulup daldan düştün,
Bu fani dünyaya, sanma ki bir sen küstün,
Titreyip durursun, soğuktan mı üşüttün,
Bak yüzün sapsarı, korktun mu son bahardan.

Sen uçup gidersen, zehr olur bu yer bana,
Uçma turnam uçma, ihtiyacım var sana,
Biraz daha dayan, şu dert veren yaraña,
Uçma turnam uçma, bir yavrun var ağlayan.

A Yuksel Şanlıer

Unutmak istiyorum geçmişi

Gözlerim bu akşam yine kayboldu,
açıktaki çırpınan maviliklerin,kara derinliklerinde,
ırpınışlarında,
yaslandım dirsek dayadım masaya,hem çayımı içtim,
hem de,karşımdaki ufka baktım,
bu akşam dalgın,dalgın,bu akşam gün batarken.

Daldım,gittim eski dünyalarıma,
bazen kırk yıl,bazen otuz yıl öncesine,
hatta elli altmış yıl öncesine,çocukluk devresine,
ne yazık,çocukken bile mutlu değilmişim,
onu bile doğru dürüst yaşamamış,gülüp oynamamışım,
ne anılar,ne yaşanmışlar geldi ufka bakarken,
çocukluktan bazen de deli dolu gençlikten,

An oldu,boğazım düğümlendi,
bazen bir anı neşemi getirdi,geçmişe güldüm,
yaşadım bir,bir bütün anıları sanki son gün gibi,
tekrar,tekrar daldı gözlerim kaybolan anılarıma,
izledim denizin çarşaf gibi kara perdesinde,
engin denizin ufkunda gün kaybolmuş batarken,
sorguladım geçmişi çayımı yudumlarırken.

Aradım var mıydı diye geçmişe, biraz olsun mutluluk,
geçmişten,yaşanmıştan ne varsa döktüm,
ama yoktu,yoktu baktım da,
hepsinde en çok acılar,dertle yaşanmışlar,
vardı mutluluk ise o yok denecek kadar az,
kaybolup giden
unutmak istediğim yıllarım ki,
unutmak istiyorum geçmişe güzel şeyler de olsa.

A Yuksel şanlıer

Unutulmuş aşk.

Bir gün gelir, unutturmuş gidenler,
Bana bakıp, seviyorum diyenler.
Çekti gitti, dönmez oldu sevenler,
Unutulmuş bir aşkın kurbanıyım.

Kanat çırpıp, uçtu gitti ellere,
Bense kaldım yapayalnız bu yerde,
Gitti deyip, verdim aşkı yellere,
Varmış ayrılık da, meğerse serde.

Demek yalan söylemişsin, severken,
Ben de saf, saf, inandım sözlerine,
Bensiz gittin, yaban yere giderken,
Oysa ben, doyamazdım gözlerine.

Bilmem şimdi, neredesin kiminle,
Gezip tozan, yanındaki sevdiğinle,
Mutlu olmuş, övünürsün eşinle,
Dilerim öyledir, sen mutlusundur.

Hatırlarım, hiç unutmam o kışı,
Kar diz boyu, dolmuş her yer o gün de,
Gördün sende, buzlar tutmuş o kaşı,
Üşümüş yaşlar vardı, gözlerinde.

Odun koyup soba yaktım orada,
Çay söyledim yudumladın ısındın,
Ara sıra, camdan baktın arada,
Çirkin dedim, şaka yaptım alındın.

Şimdi kim bilir, neredesin bilmem,
Yine gelsen bir kış günü yanıma,
Vallah şaka da olsa, çirkin demem,,
Yeter ki çıkıp gel, bir gün hanıma.

A Yüksel Şanlıer

Ustam

Asırlık,hala yeşeren çınarlar gibi,
Bak hala dimdik, ayaktasın ustam,
Yok sanma içinizde,sizlerin gibisi,
Biz varız sen, tasalanma be ustam.

Dolmasın yorgun, gözlerin, yaşla,
Bizler arkadayız sizin, ustam! ,
Şehitlerin,vatan vermişse canlarıyla! ,
O canlar, bizlerinde canları ustam.

Sen ki, atamız Osmanlı torunusun,
Kök salmışsın,toprağına ustam,
Yatan şehitlerle neler, konuşursun?
O şehitler bizlerinde, şehidi ustam.

Bizlere, bunlar nasıl gençtir deyip,
Haklıda olsanız, kızma bizlere ustam,
Hakkımızda, olur olmaz sözler söyleyip,
Bunlar, vatan korumaz deme ustam.

Bak bizler de filizlendik, tıpkı sizler gibi,
Genç çınar gibi, boy atıp yeşillendik,
Vatan sevgisiyle, atar hepimizin kalbi,
Bizde yolunuzdayız sizin, hem de dimdik!

Siz öğrettiniz, bizlere vatan sevgisini,
Şiz öğrettiniz bize, haydi ileri demesini,
Öğrettiniz bize vatanıma can vermesini,
O Şehitler gibi, bizde ölüme hazırız usta.

Siz saçlar ağardı desenizde, zamandan,
Bilirim zaman değildi, o saçları ağartan,
Ustam neden ağlarsın hala, durmadan,
Bak dimdik, arkanızdayız sizlerin ustam.

Ekim 2006-10-25

A Yuksel Şanlıer

Uyan artık.

İnsan kendi çocuğuna kıyar mı,
bunlar nasıl insan allah'ım,
çocuğun arkasına saklanıp,
nasıl olsa dünya görür karşı çıkar diye,
halkın çocuklarının arasına karışıp,
arı kovanına, hiç çomak sokar mı,
bunlar nasıl insan,allah'ım.

savaşacaksan çık meydana,asker gibi savaş,
yat mevziye oradan füzelerini fırlat,
okulda camide ne ararsın,
çoluk çocuğun arasına neden karışırsın,
adam gibi, asker gibi savaşsana.
gördün işte, ölen binlerce o zavallıları,
sen de onları öldürenler kadar, suçlu değil'misin,
hiç mi vebalin günahın yok senin,
hiç mi düşünmedin, kendi öz çocuklarını,
yok mu onları saklayacak topraktan sığınağın,
yok mu sığınak kazacak kadar,tırnağın,
neden,neden sen
arı kovanına, gücün yokken çomak sokarsın.

vur kaçla nasıl kurulur bir devlet,
allah, allah deyip koşmayla nasıl kurulur,
önce çalışmak lazım, silah lazım uçak lazım,
teknoloji lazım,
sapan taşıyla taş atmakla ölür mü asker,
zaferkazanılır mı hiç zafer,
seferberlik lazım,
sonra Atatürk gibi,
bir lider size Akıllı Atatürk lazım.

hatırlarım da,
dedemin ve yemen gazisi olan dayımın bizlere anlattıklarını,
kanal harbinde yemen ve,1 ve 2 gazze harbinde,
bu gün kendini dünyaya madur gösteren sizerin,
ve diğer arapların, dedemin birliğine karşı nasıl kalleşce,
vur kaç yaptığını, nasıl ingiliz le birlik çarpıştığını,
üç beş ingiliz altınına, casus lawrenc'ye nasıl sır verdiğini.
nasıl kalleşce osmanlı askerini arkadan vurduğunuzu! ! ! ,
ben nasıl acıyım sana, sen değişmemişsen
aynı şekilde, o düşmanınla savaşıyorsan.
sattığın o topraklarında, kurumasına neden olduğun,
bir devletle, şimdi savaşıyorsun.

yemezler,yemezler o devir çoktan geçti,
devir uzay devri, teknolojinin çarpıştığı devlerin kapıştığı,
devlerin güçsüze hakim olduğu, bir devirdesin,
yalnızca şükredip, sadece Allah'a sığınma devri değil artık,
uyan ey Filistin hakkı uyan,uyan da,
o yetim yavruların, sırtına füzeni dayayıp,
nişan alma.

ve arı kovanına,çomak sokup da,
kendi çocuklarının, öldürülmesine neden olma.

A Yüksel Şanlıer

Vatan sağ olsun.

Hangi yürek dayanır, böyle derin acıya,
Çocuk yaşta kaybetmiş,ağlar şehit salına,
Nedendir hiç anlamaz, sarılır babasına,
Çocukça selam verir, yapışmış anasına.

Bir ana dövnr, ağlar sal arkasından,
Yer gök yastan inlerdir, sel olur yaşlarından,
Hangi yürek dayanır, sarılırken salından,
Al bayrağa sarılmış, şehidine ağlarken.

Mektubu var şehidin, daha dn yeni gelmiş,
Kimse ağlamasın der, öleceğini bilmiş,
Vatan sağ olsun derken, ona göz yaşı değmiş,
Bir de şiir yazmış ki, ağlarsın okudukça.

Anam beni gelirken, kına yaktın yolladın,
Davul zurna çaldırdın, sevincinden ağladın,
Arkamdan sular döktün, tekkede bez bağladın,
Ölürsem sen ağlama, şehit düşen oğluna.

Vatan benim her şeyim, can isterse vereyim,
Bilin ki ş anda ben, dört gözle nbetteyim,
Rahat,rahat uyuyun, ben burda mevzideyim,
Beni siz gönderirken, davul çalmadınız mı?

Oğlum size emanet, ölürsem şehit deyin,
Şehit nedir sorarsa, çekinmeden söyleyin,
Ruhum azap bulurdur, baban öldü demeyin,
Şehit olmak ne güzel, can vatana fedaysa.

Ey anam ey bey babam, ağlamayın arkamdan,
Şehit olursam bir gün, helva dökün durmadan,
Dualarla yedirin, fakir zengin bakmadan,
Herkes sana desin ki, yiğit doğurmuş ana.

Elinizden öperim, korkmayın ben dönerim,
Bir gün dönüp gelince, yine koyun gderim,
lmek Türk `e yakışır,vatan sağ olsun derim,
Kaderde lmek varsa, yine vatan sağ olsun.

A Yuksel Şanlıer

Ve ruhum huzur buldu.

Fe`ûlün / Fe`ûlün / Fe`ûlün / Fe`ûlün
• — — / • — — / • — — / • — —

Bu akşam dolaştım, bütün şehri bir, bir,
Karanlık sokaklarda, efkâr dağıttım,
Ruhum öyle sıkın ki, derdim derindir,
Karanlık da gezdim de, efkâ-r_ı atdım.

Nedâmet sararken, ruhum doldu şavkla,
Karanlık gecem, şêv-k_i len doldu birden.
Gönül şêv-k_i len doldu, birden-n_ışıkla.
Ve gönlüm huzur doldu bol,bol sevinçten

a.yüksel şanlıer
8 nisan 2008

A Yuksel Şanlıer

Veciz,aruz dörtlükler

Her kim ki yalancı, sözde durmaz,
Yaklaşma sakın, yalancı gl de verse,
Her kim ki, sever hem de kırmaz,
Hiç kaçma sakın, biber de verse.

Allah' diye, yalvaran cihandan,
Doğmuşsa güneş, ne mutlu ey can,
Çıkmışsa gönül, karanlığından,
Gönlünde güneş doğar, Hdandan.

Ahretle kulun, yolunda köprü,
Çeçmek se, hazanda zor düşersin,
Allah de, de, düşme ince köprü,
Olmaz deme, bil ki çok çekersin.

Her kim 'ki, sabah namaz kılar,sa,
Cennet deki bağda, gl dererdir,
Her kim' ki sabah, yatar kalırsa,
Hep der-t- ile belki kor dereredir.

Allah diyerek, yanar durursan,
Aşk varsa gönülde, durma söyle,
Aşk yoksa gönülde gl de yolsan,
Vaz geç de, hazan gününde söyle.

A Yuksel Şanlıer

Virân Kâlbimi, Yorma,

Gel mehtabımın yıldızı gönlüm sana hasret,
Aşktan yana dert varsa şayet, gel bana devret,
Bir gün gelecek, son bulacak. Yine, hasret,
Gel sevgili, gel! Mehtabımın, yıldızı sensin.

Gönlüm de yanar âş-k_ ile sevdam bilemezsin,
Çık gel seni sevdim de desem, sen gelemezsin,
Kâlden beni sevdin mi desem, sen diyemezsin,
Gel sevgili, gel! Mehtabımın, yıldızı sensin.

Göz yaşları döktüm sana her gün göremezsin,
Hasretle yanıp durdu gönül, sense! bilemezsin,
Sevmiş seni gönlüm de, gelip sen sevemezsin,
Gel sevgili, gel! Mehtabımın, yıldızı sensin.

Bir gün beni özler de, dönersen bana bakma,
Bir korku sarar, sen beni gördün mü yanılma,
Ya gel ya da hiç gelme, virân kâlbimi yorma,
Gelsen bile, olmaz! bana faydan, hazanımda.

,

A Yuksel Şanlıer

Viraneye döndüm.

(-.) (.-) (-.-)
Mef'ûlü/ Feûlün/ Feûlün/ Mefâ'ilün

Vîrâneye döndüm

Gönlümdeki aşkınla, yandım sever misin?
Her gün seni andım bu yerlerde durmadan,
Vî râ-n_ eye döndüm canım ben,bilir misin?
Aklımdaki sensin de, yandım bu sevdadan.

Gönlümdeki aş-k_ ın da taht kur derim sana,
Vîrâneye dönmüş gönül mes-t_ olsun hemen,
Ey yâr sana geldim, yanıp âşkla uğruna,
Dey ver bana yandın mı aşktan, da aşk çeken.

A Yüksel Şanlıer

Vîrâneye, döndüm

- -./.-./.-.-
Mef'ûlü/ Feûlün/ Feûlün/ Mefâ'ilün

gön lüm de/ki aş kın /la yan dım/se ver mi sin,
her gün se/ni an dım/bu yer ler/de dur ma dan,
vî râ-n_ e/ye dön düm/ca nım ben,/bi lir mi sin,
ak lım da/ki sen sin/de yan dım,/bu sev da dan.

Gön lüm de/ki aş-k_ ın/da taht kur/de rim sa na,
Vî râ ne ye dön müş/gö nül mes-t_/ol sun he men,
Ey yâr sa /na gel dım, /ya nıp âşk/la uğ ru na,
Dey ver ba/na yan dın/mı aşk dan, /da aşk çe ken.

13 Nisan 2008

A Yuksel Şanlıer

Vurma avcı.

Avcı vurdu, yara aldım câ-n_evimden
Ayrı koydu beni birden, sevgilimden,
Vurma avcı yar sevdim, ben gönülden,
Görmesin beni canan, ağlar dururken.

Gözlerim kapanıyor, ağlar dururken,
Öldürür bu yara, vurdun câ-n_evimden,
Vurma avcı beni, derdim var derinden,
Görmesin beni canan, ağlar dururken.

Avcı sen de ne zalimsin, öldürürken,
Çıpınır şu yüreğim, kanlar gelirken,
Der-t_ olur bana yaram kanlar çıkarken,
Vurdu avcı beni, bir yoldan geçerken.

Görmesin beni canan, kanlarla birden,
Avcı vurdu diye, çok korkar görürken,
Çırpınır da kara gözlüm, korkuyorken,
Can verir beni görüp, baygın yatarken.

A Yuksel Şanlıer

Vuslat cana gelsin.

Bir sevdaya düştüm, yanarım kor gibi her an,
Güldürmedi Mevla'm beni, aşkımla susarkan,
Gönlümde yaram vardı canım yandı yaramdan,
Gönlümdeki aşkımla yanardım, nice yıldır.

Doktor dedi olmuş bu verem aşkla yanarken,
Kimdir bunu çok hasta yapan gelse hazanken,
Gönlümde yaram varda gelen yoktu sevenden,
Gönlümdeki aşkımla yanardım, nice yıldır.

Vuslat bana gelmiş, diye ağlardı görenler,
Sevdam beni yakmıştı, gelip durdu sevenler,
Hicran dolu gönlünde, yanan aşk mı diyenler,
Bakmış bana, aşkımla yanıp evde yatarken.

Yansam da sararsam da, gönül sevdi bilirse
Yandım kara sevdamda, yarın gelse de görse,
Görsem de yanan kordaki gönlüm de sevinse,
Sevdam küle döndürdü yanardım hala yoktu.

Ölsem bile çıkmaz, bu gönülden kara sevdam,
Mahşer 'de görüş varsa yarın aş-k_ ile yansam,
Gönlüm 'de hazan vardı halim yok ki kaçırısam,
Sevdam küle döndürdü yanarken niye görmem.

Bitsin bu çilem,.derdime melhem bile yoksa,
Gönlümde doğan gün bile, sönmüş de viransa,
Sevdam bana çekti, yalan dünya kararsa,
Vuslat bile hoştur bana,, vuslat cana gelsin.

A Yuksel Şanlıer

Vuslatsa sorulmaz

Yıldızlara baktım seni gördüm,
Mehtap yeni çıkmış da görürdüm,
Gördüm ki yüzün ay' dı düşündüm,
Tanrı `m ne güzel kız diye baktım.

Bir sevdaya düştüm, baharımda,
Küller gibi, soldum; hazanımda,
Kaynardı suyum bak; kazanımda,
Sevdim seni ben, sen bilemezsin,

Artık batıyor gün, daha doğmaz,
Mahşer gibi insan, hala kalkmaz,
Vuslat mı ya râb `bim de, dururlar,
Vuslatsa sorulmaz; ve de, olmaz.

Gönlüm seni özler, yine rab' bim,
Dert buldu gönül, tekledi kâlbim,
Bitmiş hayatım, gün niye doğsun,
Makber diye, cansız kalıverdim.

A Yüksel Şanlıer

Yakamozlar gülüp dururken

Gözlerimi esir aldı,yine duygular,
ve pırıl,pırıl parlıyor karşımdaki gri yakamozlar,
aklımda dansediyor binbir zevkli zevksiz,anılar,
gözlerimde dans ediyor o unutamadığım bildik hülyalar.
Ve ben acılarını hissediyorum önce geçmişimin,
sonra arkasından geliyor az da olsa tatlılar,
denizde parlamakta güneş,
yakamozları oynatıp duruyor,
ona bakıyorum dalgın bir halde düşünüyorum,
baktıkça geçmişimse bir,bir beni sorguluyor.
elimde o günün birkaç gazetesi,
okumaya çalıştığım,fakat bir türlü okuyamadığım,
fayda etmiyor okumaya çalışsam da elimdeki gazeteler,
ne düşüncelerimin dağılmasına,nede yok olmasına,
nede unutmama geçmişin iyi kötü anılarını,
ne de resimleri fayda ediyor gazelerin,
ne de sütun, sütun yazıları,
nede köşe yazıları,memleket manzaraları,
illa da bana bak diyor unutmaya çalıştığım anılar,
beni oku diyor,
oku o zaman unutursun diyor,gözlerim dolarken,
bırak gazeteyi falan, bana bak ne yapacaksın diyor,
şeytanca sokulmuş dolaşırken beynimde,
hatta ruhumda,
ve çaresiz bırakıyorum,gücüm kalmıyor ki okumaya,
yeniden yakamozlara dâlıyorum,
bir esinti çıkıyor birden, dağıyor bütün gazeteleri,
sanki yardım ediyor esintiler içimdeki beynimdeki şeytanlara,
ve toplayıp sigara tablasının altına koyuyorum,
artık uçuşmuyor,dağılmıyorlar,
fırlatıp atmak geliyor içimden,
ama yapamıyor belki, belki daha sonra okurum diyorum,
bir sigara yakıp derin bir nefesle tütürüyorum,
o da kesmiyor beni,
ne yazık,
birkaç kadeh olsa şurada da atsam diyorum aklımdan,
tam da efkar dağıtmanın, zamanı gelmişken,
ama ne içkim var, nede sigara içtiğim,
ben onları çoktan terketmişim, onlar da beni terketmiş,
ve sigara kadar etkili esrar kadar uyuşturan,
duygularımı içiyorum
beni esir alan, eski günlere dalıp gidiyorum,
dalıp gidiyorum,tüm sessizliğimle yapayalnızken,
yakamozlar bakıp,bakıp gülüyor,
esintiler ise saçlarımı okşayıp duruyor,
beni teselli ediyor, ağlamamaya çalışıyorum,
ve kahrediyor yalnızlık ve sonra duygularım,
yakamozlar karşımda gülüp dururken.

A Yuksel Şanlıer

Yakamozlar sorar Hak'ka

Bu akşam yine, ufka baktım kıyılardan,
Yine hayalin vardı, göründün ufuklardan,
Yasın mı vardı, giymiştin karalardan,
Gördüm de ıslaktı gül yüzün yaşlardan.

Gözlerinde elmas tanesi yaşlar vardı,
Dökülüyordu denize de deniz coşardı,
Balıklar şaşkın, meltem bakardı,
Sen de bir haller vardı da, gün ağlardı.

Bu akşam, baktım ufka yine kıyılardan,
Gördüm ki, güneş saçlarını okşardı,
Kıskandım da, yapma dedi yaradan,
Kıpkızıldı tenin, güneş rengiyle boyardı.

Bu akşam öyle çok baktım ki kıyılardan,
baktıkça pere, pare ettin sen yüreğimi,
Sana baktım, doya, doya kayalardan,
Sen de bana baktın da, ağlattın gözlerimi.

Yosunlu kokun geldi, meltem kucaklamış,
Tanıdım sendin, seni sarıp sarmalamış,
Beni görmüşsün kendini yollamış,
Al götür demişsin de, meltem dedi bana.

Döktüm o akşam içimi, esen yele ufka,
Sen bilmedin, oysa gönlüm çok yufka,
Bu akşam çok ağlattın, sana bakarken,
"Yakamozlar kim diye sordu beni Hak'ka.

A Yuksel Şanlıer

Yalnızlığım

Derin bir kuyu gibidir, içimi burkan yalnızlığım,
Dağlarda kayalıklarda, yankı yapan sesler gibidir,
Her rüzgarın ıslığıdır, sık ormanın derinliğidir,
Haz gibidir yar gibidir, dolar ruhuma yalnızlığım.

Arkadaştır gece gündüz, sarar ruhumu yalnızlığım,
Gölge gibi dolaşırdır, huysuz bedende sırnaşırdır,
Kovsam bile gitmezdir de, her şeylerime karışırdır,
Gece gündüz o yanımda gezer dururdur yalnızlığım.

Her anımı hatırlatıp her gece yanımda yatarken,
Okur durur hayatımı, tavana bakıp satır, satır,
Uykuya dalacak olsam, vurur bana her an bin satır,
Bırakmaz ki yalnızlığım, geceleri bile uyurken.

Nere gitsem yanımdadır, damarlarımda kanımdadır,
Yalnızlığım yol hanımıdır, oturunca çöker yanıma,
O bana bakar ben ona, yakar durur girer kanıma,
Ruhumu teslim alandır, can çıkmayan hayatımdadır.

Yalnızlığım arkadaşken, gece gündüz de sırdaşımken,
Yalnızlığım dostum olur, o vaz geçilmez aşkım olur,
Bana ne gerek arkadaş, çünkü yalnızlık bende solur,
Ben bıraksam o bırakmaz, gölge ve arkadaşımken.

A Yüksel Şanlıer

Yandım kara dertden.

Mef'ûlü / Mefâîlü / Feûlün
(- -.) (. - -.) (. - -)

Gün battı, karanlık yine çöktü,
Yıldızlara baktım, yine üzgün,
Gökten, yine bir,bir göle düştü,
Parlardı gölün üstü, pazar gün.

Gün battı, hayal doldu karanlık,
Gözlerde yaşım oldu, hayalden,
Geçmiş deki günlerse, yalancık,
Hasret yine taşmıştı, gözümden.

Gül bahçesi gönlümde fidan gül,
Gel kokla gülüm konca güzeldir,
Her dal da konaklar gece bülbül,
Bülbül, güle hasret de! severdir.

Hasret dolu gönlüm de hazan var,
Yaprak gibi gönlüm kuru dertten,
Toprak beni bekler de, gözüm var,
Kurtulmadı yandım, kara dertten.

A.Yüksel Şanlıer
16 Temmuz 2008-07-26

A Yuksel Şanlıer

Yangın yeri,gönlüm.

Sêvdâ çekiyordum ve de solmuştu yüzüm yâr,
Bir âş-k_a kapıldım da,yanıp durdu gönül yâr,
Yangın yeri olmuştu gönül, sevda da yanmış,
Ey cân seni gördüm de, vuruldum sana nîgâr.

Bir sevdaya düştüm, seni gördüm de baharda.
Çok çekti bu gönlüm, seni sevdim biliyorsun,
Bir tatlı huzur, bulmaya geldim görüyorsun,
Çok çekti gönül, âşkla yanardım da hazanda.

Ey yâ-r_ aşığım ben seni gördüm de giderken,
Sızlar sana yanmış yüreğim, sevdalınım ben,
Yangın yeri gönlüm, seni sevmiş de yanarken,
Olmaz bu zulümler, yada aşkın bana çok mu?

Sevmez mi gönül yoksa benim gönlümü söyle,
Hicran dolu gönlümdeki sensin, niye böyle,
Hep zul-m_ e diyorsun da yanardır yüreğim hep,
Yangın yeri gönlüm, sana vurgun yanıyor hep;

A Yuksel Şanlıer

Yanıyor gönlüm nedendir

Sormadın beni neden? sen bunca yıldır,
Bekledim de yine yoktun, sen nedendir;
Hasretinle yanıyor gönlümm, ne iş dir,
Söyle yoksa beni sevmez minde görmem.

Zor `mu geldi beni sevmek, yoksa söyle,
Haydi söyle, beni sevmek zül mu böyle,
Gözlerimdeki yüzündür, bakma! öyle,
Hasretinle yanıyor gönlüm, nedendir.?

Çünkü sevdi bu gönül, aşk var yanardır,
Şevda varda, yüreğim sızlar kanardır,
Gözlerimde buğu var, damlar sulardır,
Hasretinle yanıyor gönlüm, nedendir.

Hasretinle yanırırsam, bil' ki aşk' dan,
Gözlerindeki hayalsem, solduğumdan,
Hasretim se, sana yangın olduğumdan,
Hasretin le yanıyor gönlüm, nedendir.

A Yuksel Şanlıer

Yanmaktayım (ilahi)

Alev aldı gönül, Hak'a yanmakta,
Kavrulsun gönül, Hak'ına susamakta.
Çare arar gönül, yarası akmakta,
Derman vere Tanrı, ben aciz kuluna.

"gönlüm aşıktır, aşk şarabı içerim,
yanarım aşkla, devranda döne, döne,"

Aşkla, çağlamakta şu göz pınarlarım,
Tanrı yolunda, damla, damla akmakta,
Yakarmakla soldu al, al yanaklarım,
Gönül durmadan aşk ile yalvarmakta.

"gönlüm aşıktır, aşk şarabı içerim,
yanarım aşkla, devranda döne, döne,"

Gönüllerin sultanına, döndü yönüm,
Aşkla, yakarmakla geçerdir her günüm,
Cennet bağında, yetişsin gönül gülüm,
Gül olmak, nasip eyle, ya- resul Allah.

"gönlüm aşıktır, aşk şarabı içerim,
yanarım aşkla, devranda döne, döne,"

Yakarsın, gönlüm aşkla yana, yana,
O sönmesin yansın, o susayan gönüldür,
Kurban olsun gönlüm, yansa da aşkına,
Hemen, aşkla deli divaneye döndür.

"gönlüm aşıktır, aşk şarabı içerim,
yanarım aşkla, devranda döne, döne,"

Boyun kıldan incedir, Tanrı huzurunda,
Af eyle günahlarımı, derman ola,
Yanmaktayım, ateşinin bol korunda,
Sönmesin ulvi ateş, varsın yüz sola.

"gönlüm aşıktır, aşk şarabı içerim,
yanarım aşkla, devranda döne, döne,"

Yolum, aklın yolu ahretin yolu,
Yol ver, gideyim yolun dikenler dolu,
Varıp da, yüz sürmeliyim beytullaha,
Aşkımдан deliren, gönlüm sağduyulu.

"gönlüm aşık, aşk şarabı içerim,
yanarım aşkla, devranda döne, döne,"

Yolum, yüce peygamberlerin izidir,
Dildeki, onların bize öğrettiğidir,
Yalvarıyorum, pak eyle yüzüm güldür,
Boynum kıldan incedir, ya - resul Allah.

"gönlüm aşıktır, aşk şarabı içirim,
yanarım aşkla,devranda döne,döne,"

a.yüksel şanlıer

A Yüksel Şanlıer

Yapmayın aynalar.

Bir yek ağlıyor,
aynadaki benmiyim,
oysa yoktu benim ak sağlarım,
kırışık değildi yüzlerim,
Çökük de değildi gözlerim,
Öyleyse kim bu,söyleyin,
bu benmiyim,
bir his var içimde,
bir yürek dağlıyor.

Yapmayın aynalar,
Öyle göstermeyin beni,
kırıştırmayın yzlerimi,
yıldızlar düşmesin gözlerime,
saçlarımı ağarmayın bu yaşta,
ağatmayın şu genç yaşta,
hüzün değil,
neşe dolsun gözlerim.

Henüz hazan gelmedi baheme,
hüzün verme boş yere,
içim kıpır,kıpır hala benim,
iyi bakın aynalar gözlerime.,,
yaşanacak sevdam var,
seven gönlüm var benim.

A Yuksel şanlıer

Yâr derin uykusunda

Bülbül figanın neden gül dalında,
Bilmez 'misin yâr bile, uykusunda,
Ötme bülbül, gecemin kör anında,
Ötme bülbül yâr derin uykusunda.

Yanık, yanık figan eden, seherde,
Figan etmek mi var yoksa kaderde,
Ağlar dururum ah, gönlüm severde,
Ötme bülbül, yâr derin uykusunda.

Ben sevdalıyım, sen figan edersin,
Konca gül koparsam uçup gidersin,
Ben yari severken sen gül seversin,
Ötme bülbül, yâr derin uykusunda.

Yüksel'in yaş döker, yarin yolunda,
Acep bülbül bu gün, kimin bağında,
Açmış mı acep, sorsam gül dalında,
Köksun ba-dı sabahla, güzel yârim.

A.Yüksel Şanlıer
23 Mart 2009-03-23
Ankara

A Yuksel Şanlıer

Yeni yetme

Papatya dalında bir çiçek bir çiğ damlası,
Seherde vakti açmış,kırmızı gülün koncası,
Kıyamam bakmaya,tazecik süymüş baklası,
Başı göğe değer,geçip gidince yanımdan.

Ne gördüm ne bildim,görüverince eridim,
Döndüm ona baktım,o da baktı da sevindim,
Oracıkta durup, bu kimmiş diye deyindim,
Başı göğe değer, bir palaz gibi sekerdi.

Ne güzel yaratmış,altın suyuna batırmış,
Araştırıp sordum,huysuzmuş ele çatarmış,
Aynasına kanıp,herkese haya atarmış,
Düşünmez er solar,kır çiçeği bahar günü.

Seher vakti açmış,ne varsa ortaya saçmış,
Gelip geçen bakmış,kaşları da kara kaşmış,
Yeni yetme biri,boya küpüne bulaşmış,
Başı göğe değer,geçip giderken yanımdan.

A Yuksel Şanlıer

Yeşilden bir dünya bıraktım.

NERDE ŞİMDİ BİZİM DAĞLARA ÇIKAN, YOLLAR,
ÖMRÜMÜ ESKİTTİĞİM TAŞ DOLU YILAN, YOLLAR,
ŞİMDİ ÇEKİLDİĞİM KÖŞEMDE, HÜZÜNLÜYÜM,
NERDE GÖZLERİME YAŞLARI DOLDURAN, YILLAR.

BİR ÖMÜR TÜKETTİM YÜCE DAĞLAR, BAŞINDA,
AZIKLAR AÇTIM YEDİM NE PİNARLAR, BAŞINDA,
HER BİRİ HAYAL OLDU, HASRETIYLE YANDIĞIM,
HASTA OLDUM ÇOK ZAMAN DAĞLAR, KIŞINDA.

ORMANLAR GEZDIM FIDANLAR DIKTIM, DAĞLARA,
KOZALAK TOPLADIM TOHUM SERPTİM DAĞLARA,
BAHAR GELDİ SAYDIM, TAŞLARIN ARASINDAN,
YEŞILDEN BİR DÜNYA BIRAKTIM, BOZ KIRLARA.

YILLAR GEÇTİ HER FIDANLAR BÜYÜDÜ, DAĞLARDA,
GECELER OLDU IŞIKLAR GÖRÜNDÜ, DAĞLARDA,
ALEV ALEV OLDU HER YER, ŞAFAK SÖKTÜ SANKİ,
ORMAN YANIP BİTTİ IŞIKLAR SÖNDÜ, KIRLARDA.

HAYALLERİYLE YAŞARIM ŞİMDİ, GEÇMİŞİMİN,
ANILARIMIN HEPSİ DE GÜZELDİ, GEÇMİŞİMİN,
BİR DE YEŞİL DAĞLAR, YANIP KÜL OLMASAYDI,
HAYAT BOYU YÜZÜ HEP GÜLERDİ, EMEKLİNİN

A Yuksel Şanlıer

Yeter bee.

Bir gün, beni özleyip gelirsen,
Hiç gelme, zaman geçer bilirsin,
Hep der-t_ ile, ağla sen görürsen,
Artık bana gelme, dert verirsin.

Sensiz hayatım zehir, zalimsin,
Ben aş-k_ına muhtacım bilirsin,
Sevdim seni anla, sevdiğimsin,
Hiç gelme, zaman geçip gidince.

Ey tatlı kadın, zaman geçerdir,
Nazlanma görüş benimle her gün,
Sevdim seni, anla; Naz yeterdir,
Sevmek sana zorsa söyle bir gün.

Hep ah ęekerim derin, derin ben,
Ben der-t- ile yanmışım, saten de,
Hep aş-k_ ile yandığım, nesin sen,
Yandım kara sevdadan, yeter bee.

A Yuksel Şanlıer

Yılları harman ettim

Yılları, harman ettim savurdum,
Mevsimleri gönlümde kavurdum,
Bir gönül yolun, aradım kırk yıl,
Ömür geçti de aşk dedim durdum.

Yorgun düştüm, o gönül yolunda,
Her doğru sözü heybeme koydum,
Almış üç yıl oldu, dolmaz heybe,
Korkmadım, gönül aşkını soydum.

Gönül yolum, diken dolu yolmuş,
Hak yolundaki, gül mü solmuş?
Haram girmez, heybeye kim koymuş,
Yoksa girmiş de, ağır mı olmuş?

Aşk yüküm, gümüş inci sırtımda,
Dert ne derler, bitmez hayatımda,
Eylerse kolay eylerdir, Rab ' bim,
Terler akmakta, yorgun suratımda.

Yolun sonu gelmiş, ben sorarım,
Aşk mı, yoksa mevlâ'mı şaşarım,
Topal aksak, hak yolunda gider,
Sırtımda heybem, dağdan aşarım.

A Yuksel Şanlıer

Yine gidersin

Bir konca gülüm vardı, solup gitti hazândan
Gün geldi hazâ-n_ oldu, solup gitti zamandan,
Çok çekti gönül onda, sararmıştı veremden,
Bir anda göçüp gitdi, hâzâ-n_ aldı kapımdan;

Gel gitme çıkıp gitme hüzün verme canımsın,
Cansız gibi yerlerde kefen sarmış ne yatarsın,
Sensiz geceler şimdi çekilmez kal-k_ ı ver gel,
Gönlümdeki aşksın hala, kalkmazda yatarsın;

Göçtün niye bilmem ki, bu yerden de gidersin,
Tan vakti zaman doldu, melek geldi seversin,
Toprak mı çağırmış, seni yoksam da, koşardın,
Gel gitme cehennê-m_ oldu her yer ne gidersin;

Gel gitme benim ihtiyacım var, sana her gün,
Nazlanma yatıp durma, gidersin yine bir gün,
Buz parçası kesmiş vücudun, sense yatarsın,
Gir koynuma, aşkım seni sarsın yine her gün.

A Yuksel Şanlıer

Yol biter

Sis sarıyor dağları, karlar yağar,
Dertli çoban, kıl keçiden süt sağar,
Doktoru yok köyülerin, hasta var,
Korkusu dağ sardı, hemen kar yağar.

Bir çare der, hastayı sarmış gider,
Atlı kızak, hastayı almış gider,
Yolları kar dolduruyor, durmadan,
Fırtınadan hasta donar! " yol biter."

A Yuksel Şanlıer

Yorgun savaşçıya.

Başı dumanlı,karlı yüce dağlar,
Nerde yiğitler,herkes ondan ağlar,
Kurt kuş mu yedi,bunca yürek sızlar,
Nerde yiğitler,bak analar ağlar.

İlk bahar geldi, kapalı yolların,
Ne zaman erir,dağlarda karların,
Bitmez mi orda,kar yağan kışların,
Nerde yiğitler, bak analar ağlar.

Ey Toros dağı, yüksektir dağların
Öyle çok var ki, çam sedir ormanın,
Hep kekik kokar, baharda kırların,
Nerde yiğitler, bak analar ağlar.

Ovalar yeşil, sen hala karlısın,
Durmaz da karın, kışa sevdalısın,
Sen Toroslarsın eh sende haklısın,
Nerde yiğitler, bak analar ağlar.

İnler dağların, feryat seslerinden,
Duyanlar yoktu rüzgar seslerinden,
Beş canı kaptın, dağlar zirvesinden,
Her bir can için, alperenler ağlar.

Kardelen çıkmış, karlar arasından,
İçsin her bir can, berrak sularından,
Koksun kardelen, yatarken yanından,
Canlar uykuda, kardelenler koklar.

Yüce dağlarda, feryadın yankısı,
Üşür dağlarımda, vatan sevdalısı,
Ölmüş! halkımın, yorgun savaşcısı,
Sessiz uyur o, toros dağlarında.

A Yüksel Şanlıer
27 Mart 2009
ANKARA

A Yuksel Şanlıer

Yorgunum dostlar

Hazan olmuş gönül, gençlik giderken; yorgunum dostlar,
Bahardan kalma bir şey yok, yüzüm solgun. Gören ağlar,
Vakit gelmiş diyorlar neyleyim dostlar, KADER HER ŞEY.
Hazan gelmiş gönül ağlar halim yok; Yorgunum dostlar.

Gönül sevmiş, gülüm solmuş severken neyleyim dostlar,
Geçip gitmiş güzel günler; Yalanmış yaz bahar kışlar,
Gönül yorgun yüzüm solgun halim yok neyleyim ben ki,
Gönül dostum hazan oldum, hazan oldum; duyun dostlar.

Şafak vaktinde ötmez oldu bülbüller, solar güller,
Yalan dünyamda yol bitmiş neden geçmez zalim günler,
Gönül yorgun, halim yok; Neylesin gönlüm yarın varsa,
Bütün dostlar, göçüp gitmiş; Gönül hep dos-t_arar özler.

Hayaller oldu, geçmiş günlerim; .NERDE BOL DOSTLAR,
Zaman gelmiş deyip, bir.bir gidip son yerde yatmışlar,
Bi ben, kaldım bu berbat yerde; Yalnız! neyleyim ben ki,
Bütün dostlar, göçüp gitmiş; Dönen yok, neyleyim dostlar.

A Yuksel Şanlıer

Yörüktür aslımız.

Yörük yaylasında, kuzu koyuna ağlar,
Yayla otağında, bir pnar suyu çağlar,
Yörük kızı çökmüş, koyundan sütü sağar,
Dolmuş sütle helke, analar yayık yayar.

Toplanınca kızlar, yaylanın pnarında,
Türküler yakılır, sevdalılar hakkında,
Dağ taş ağlıyorsa, yellibel yaylasında,
Bil ki ölen vardır, yörükler arasında.

Ötünce horozlar, şafak vakti gelince,
Yürür koyun kuzu, önder yol gösterince,
Otlanmaya başlar, otlakta ot görünce,
Karabaş dört döner o otlak çevresince.

Yörüktür aslımız, yellibeldir yaylamız,
Rahvandır atımız, dillidir kıl sazımız,
Soylu at üstünden, cirit atmış atamız,
Altaylardan göçüp gelmiş bura aslımız.

Yellibeldir yaylam, buz gibi pnar suyu,
Her yerinde vardır, karla dolu bir kuyu,
Dinlenmek istesen, gölgesi var çok koyu,
Aslımız yörüktür, güzeldir yörük huyu.

A.Yüksel Şanlıer
26 Şubat 2009-02-26
Antalya.

A Yuksel Şanlıer

Yurdum.

Nice dağlar gezdim başı dumanlı olan,
Ne hayvanlar gördüm, otlağında otlayan,
Başında bir çoban, aşkına kaval çalan,
İşte yurdum dedim övünçle gururlandım.

Dik yollardan çıktım, tozlarına bulandım,
Yorulduim susadım buzlu sulardan bandım,
Çam dibinde durdum, gölgesine uzandım,
İşte yurdum dedim, övünçle gururlandım.

Ne yaylalar gezdim, kıl çadırda uyudum,
Irmaklarda yüzdüm, güneşinde kurudum,
En temiz havayı, ormanında soludum,
İşte yurdum dedim, övünçle gururlandım.

Bahar aylarında, çiğdem açardı kırdada,
Kıra çıkmış kızlar, burçak toplardı kırdada,
Vardım mı verirdi, çıkarlar yoluma da,
İşte yurdum derdim övünçle gururlandım.

Yeşil vadilerde, kızlar var sümbül toplar,
Dolmuş sepetleri, sevinçle durmaz hoplar,
Kiminde papatye, satmak için hazırlar,
İşte yurdum derdim övünçle gururlandım.

İlk bahar gelince, gördüm göçler yollarda,
Karlara eriyince, sular gördüm yollarda,
At develer gördüm, yola çıkmış sabah'da,
İşte yurdum derdim gördükçe gururlandım.

Nice köyler gördüm, çalışkandır insanı,
Fakir var zengin var, yardımlaşır insanı,
Baktım da haline, oldum köylü hayranı,
İşte yurdum dedim köylümla gururlandım.

A Yuksel Şanlıer

Yutuğ (Dilber)

Nazlı dilber nazlanırdır çok zaman,
Gül verirken, hoşlanırdır her zaman,
Konca güllerden, verirken mutludur,
Gül bağından gül derip git sormadan.

A Yüksel Şanlıer

yutuğ (Dönmez giden)

Gün batar kuşlar döner,dönmez giden,
Her giden memnun ki, kalmış her giden,
Yer karanlık, gök karanlık korkmadan,
Hep yatarlar, dönmüyor! onlar neden?

A Yüksel Şanlıer

Yutuğ (Ermenek)

Meyva gelmiş, Ermenekten,sapsarı,
Hepsi olmuş, tatlıdır hep narları,
Ermenek kalbimde, vîranmış bağları,
Özlemimsin, sevdigimsin Ermenek.

A Yuksel şanlıer

yutuğ (Hoş gelmiş canan.)

Sevdiğim gelmiş,sevincim var benim,
Hasretimden kan döküp,koç kestiğim,
Hasretim sönmüş de,hoş gelmiş canan,
Sevdiğim yorgun da, yatmiş sevdiğim.

A Yuksel şanlıer

yutuğ (Kel oban)

aktı Şimşek, yağdı yağmur sel gider,
Yolda gördüm bir oban var, kaz güder,
Islanır yağmurda, korkmaz kel oban,
Gök yüzünden aksa Şimşek, hep güler.

A Yuksel Şanlıer

Yutuğ (Viran haldeyim)

Sırma saçlar al yanaklar görmedim,
Hoşlanan bir kız bulup hiç sevmedim,
Şimdi yaşlandım saçım ak neyleyim,
Aşk nedir bilmem viran bir haldeyim.

Nazım şekli

(Fâilâtün / fâilâtün / fâilün)

A.Yüksel Şanlıer
23 Kasım 2008-11-23
Antalya

,

A Yüksel Şanlıer

Yutuğ şiir

Meyva gelmiş, Ermenek'ten,sapsarı,
Hepsi olmuş, tatlıdır hep narları,
Ermenek kalbimde, taştan yolları,
Özlemimsin, sevdiğimsin Ermenek.

Nazım şekli(Fâilâtün / fâilâtün / fâilün)

A.Yüksel şanlıer
14 Kasım 2008-11-12
ANTALYA

A Yuksel şanlıer

Yutuğ Őir. âş-k_ ile,

AŞkı buldum, yalvarıp Allah diye,
Doldu testim, yalvarırken âş-k_ ile,
Gül dalından derledim gül yâr diye,
GitmiŐim dostdoğru yoldan sevgiye.

Açıklama: vezni:
fâ'ilâtün, fâ'ilâtün, fâ'ilün

A.Yüksel Şanlıer
27 Şubat 2009-02-27
Antalya

A Yuksel Şanlıer

Yutuğ(Dilber)

Nazlı dilber nazlanırdır çok zaman,
Gül verirsen, hoşlanırdır her zaman,
Konca güllerden, verirsen mutludur,
Gül bağından gül derip git sormadan.

A Yüksel Şanlıer

Yürüyorum sana doğru.

Ey sırlarına, akıl erdiremediğim,
Ey yüceliğin, karşısında ezildiğim,
Günahım çoksa, kalbimde dileğim de çok,
Af eyle beni, yüceliğini bildiğim.

İsyanım varsa, af eyle o cahilliğim,
Rahmetinden hiç, ümit kesmiş değilim,
Bir gün günahkar, gelirim o mekanına,
Bilirim ki çok, sızı çeker kemiklerim.

Ey yüce Tanrım, ufku açiver gelmeden,
Yolunda aşkın şarabını içtir ölmeden,
Beni namerde, muhtaç etme bu dünyada,
Nasip etme ölmeyi kibleye dönmeden.

Rahmetin aftır, ondan nasip eyle bana,
Bu günlerde var, pek çok ihtiyacım ona,
Şu vuslat günü, kapım çalıp,çalıp durur,
Cennetinden yer göster ben aciz kuluna.

Aşkın şerbetse içsem ondan kana,kana,
Kokar mı cennet, bilmem ki yine de bana,
Vuslat gelmeden, af et günahımı ya Rab,
Günahım çoktur, ihtiyacım var affına.

Ey yüce Tanrım,zenginliği ver ki bana,
Senin uğruna, içir şerbet kana, kana,
Bitsin zenginlik, değil mi ki hepsi senin,
Rahmetin yeter, günahsız gelem kapına.

Ey yüce Tanrım,yolun inci diken dolu,
Topladım inci,açiver şu uzun yolu,
Sana geleyim,günah sevap hep dökeyim,
Ak kefen heybem, aydınlat şu sağı solu.

Ruhum perişan, yorgun düşmüştür yolunda,
Gönlümde ateş, günahlarımsa solumda,
Sırtımda heybem, yürüyorum sana doğru,
Varmam yakındır, aydınlatan ışığında.

A.Yüksel Şanlıer
6 Mayıs 2008-05-06

A Yuksel Şanlıer

Yüzlerindeki çizgiler

Ne de çok çizgiler var yüzlerinde,
Onların hepsi de, birbirinden derin,
Feri yok, ve çökükdü gözlerinde,
Ne dert çektinde, böyleydi yüzlerin.

Bir bıkkınlık var, fersiz gözlerinde,
Hiç gücün de, kalmamış dizlerinde,
Şu genç yaşında, neye üzüldünde,
Çoğalmıştı genç yaşta, çizgilerin.

Daha ne ki, sen gencecik yaştasın,
Belli ki pek çok derdin var, hastasın,
Ya da bir sevdiğin ölmüşde yastasın,
Ondan' mı o yüzlerinde, çizgilerin.

Yok, yok anladım ben bakışlarından,
Saçlarının, tarımar olmasından,
Sevda çekip de, aşkla yandığından,
Bildim çizgiler çok,ve ondan derin.

A Yuksel Şanlıer

Zalim, kadın.

Gamımla yoğrulurum, bilmiyor yarım ne çare,
Hüzün dolan bu gönül, der-t_ilen yanar virane,
Yanıp durur yüreğim, tütüyor neden bu hane,
Zalim değilde nedir söyle, sevdiğim şu kadın.

Gamımla ülfetimiz var, neden hüznü hane,
Hemen yanar bu gönül, neylesin gönül biçare,
Yanıp durur yüreğim tütüyor neden bu hane,
Zalim değilde nedir söyle, sevdiğim bu kadın.

Hayallerimde çimen gözlerin, halen şahane,
Bilir'misin hala gönlümde, şen yüzün şahane,
Yanıp durur yüreğim tütüyor neden bu hane,
Zalim değilde nedir söyle, savdiğim bu kadın.

Yanan gönüldeki bir aşksa, neyleyim kadere,
Gönül viran diye, aşkımla düşmüşüm kedere,
Yanıp durur yüreğim, tütüyor neden bu hane,
Zalim değilde nedir söyle, sevdiğim bu kadın.

A Yüksel Şanlıer

Zaman, geç.

Kalbimdeki sevgimle geçer, Şimdi Şu mrm,
Sevdim diye çekmiş, zalimin derdini gönlüm.
llerde srabdın, dağa baktım seni gördüm,
llerdeki mecnun gibi gezdim, hala yoksun.

mrm seni sevmekle geçer uğruna yandım,
Çok hoş bakışın vardı, bakarken sana kandım,
Şen Şimdi srabsın le düştüm de susardım,
llerdeki Mcnun gibi gezdim, hala yoksun.

Lyla'm seni sevdim, deli oldum kle döndüm,
Şen Şimdi güzel gözlü serapsın, seni gördüm,
Lyla'm seni üzdüm, dolaŐırdım sana kördüm,
llerdeki Mcnun gibi gezdim, hala yoksun.

Bir gün bana rastlar da, görürsen bana bakma,
AĞlar dururum ben, bana sen' min diye sorma,
Ak saçlı başım var hazanım geldi bana" durma"
Geç git yakınımdan beni bilsen de "zaman geç"

A Yuksel Şanlıer

Zehra

Kapılmışım senin sîmâna, bir kez Zehra gördüm de,
Görür görmez tutuştum, ben de yandım aşk-î_ le de,
Gönül vermez' misin! ey Zehra, gül sersem kalbine,
Gönül yangında kalmış Zehra kurtar sen, gelip öp de.

Yanıp durmakta bağrım, Zehra sönmez kordu artık o,
Nasıl sönsün tutuşmuş od da kalmıştır, çarpar kâlb,
Senin aşkınla bîtab düşmüşüm ben, Zehra sönmez o,
Bırak yansın kıyâmet gelse vaz geçmem, bilir yâ' rab.

Benim kâlbimde hep sen var da Zehra'm sen bilmezsin,
Yanan kalbim de köz vardırda Zehra'm senki görmezsin,
Benim gönlümde sevdam var da Zehra'm sense bilmezsin,
Gönül verdim! kıyamet olsa, vaz geçmem senindir kâlb

A Yuksel Şanlıer

Zevk yapma namaz kıl yapacaksan.

Kim der ki güzel sev, Şu hazan vakti gelirken,
Denmez mi delirmiş Şuna bak hasta bunakken,
Herkes diyecek, ah baba ŐaŐtın' mı bu yaşta,
Olmaz sevemem ben seni off tam da severken.

Uslan deli gönlüm, sevemezsin bu yaşımda,
Saç var da kırarmış! siyahım yok, Şu başımda,
Herkes diyecek Şimdi, delirmiş mi! moruklar,
Olmaz sevemem ben seni, kel oldu başım `da.

Uslan deli gönlüm, bana aşk yok bu yaşımda,
Derler bana bak aynaya, saç yok da başımda,
AŞk meŐk ile zevk yapma, namaz kıl da sevap al,
Olmaz sevemem ben seni, kel oldu başım `da.

Gönlüm hala çok gen-ç_ ama derler bana vaz geç,
Vuslat zamanın geldi senin, yapma kadın genç.
AŞk meŐk ile zevk yapma, namaz kıl yapacaksan,
Tanrı `m diye yalvar da namaz kıl ve de vaz geç.

A Yuksel Şanlıer

Zülfün yere sarkmış mı, bi bak.

.Ey dertli gönül aş-k_ ile yandın mı görünce,
Gördün mü güzel gamzeyi sen onda gülünce,
....Bir gör ki, bahar gülleri açmış gibi onlar,
...Zülfün bile sarkardı, sabah yolda gidince;

Sandım' ki bahar geldi, çiçek saçtı gülünce,
Birden bire yandım, güneşim oldu geçince,
Kalbim duracakmış gibi oldum da, kızardım,
..Zülfün bile sarkardı, sabah yolda gidince;

.Bir gamlı hazan vakti, neden güldü görünce,
Gördüm ne güzel gamze, çiçek verdi gülünce,
Ben aş-k_ ile yanmış bi hazanken bile baktım,
....Zülfün bile sarkardı, sabah yolda gidince;

Her gamzesi gül; Verdi sevin-ç_ orda gülünce,
Ey sevgili gönlüm, gülü sevdin' mi? Görünce,
..Sevdinse geçerdir yine, taş yolda görürsün,
Zülfün yere sarkmış mı bi bak, yolda görünce;

A Yuksel Şanlıer

Züill'mü gördü beni gönlün

Fâilâtü (-. -.) / Feilâtün (.. - -) / Fâilâtün (-. - -) /

Sevgi doldu yüreğim, gönlümde sensin,
Her şeyimle sana geldim, sen seversin,
Her bakışta sana çarpar, kalp ne dersin,
Zor' mu geldi beni sevmek haydi deyver.

Günlerim bana zehirdir, yokluğundan,
Yar ki başka biri, kovdun korktuğundan,
Aşk yolunda cefa çektim, umduğumdan,
Zor' mu geldi beni sevmek, haydi deyver.

Züill'mü gördü beni gönlün, sevmiyorsun,
Gençliğimle sana geldim, görmüyorsun,
Gönlümün bağına, nazdan girmiyorsun,
Zor' mu geldi beni sevmek, haydi deyver.

Şaşkınım! niye ki bilmem, yaptığımdan,
Anladım ki, bana meylin yok da! ondan,
Züill görürdü! beni gönlün sorduğumdan,
Zor' mu geldi beni sevmek, haydi deyver.

A Yuksel Şanlıer